

अथ मातृकाविलासानुक्रमणिका ।

क्रमाङ्काः	विषयाः	पृष्ठाङ्काः	क्रमाङ्काः	विषयाः	पृष्ठाङ्काः
१	मङ्गलाचरणम्	१	२१	सुगमोपायेनप्रयत्नविवेकः	२८
२	ओंस्वस्ति श्रीगणेशाय नम इति दशाक्षरीविद्याया अनेक- देवतापरव्याख्यायां गणेशप- रोऽर्थः	११	२२	यन्त्रचतुष्कम्	२९
३	अथ दशाक्षरीविद्याया विष्णु- पक्षेऽर्थः	३	२३	अधोदात्तादिस्वरविचारः	११
४	अथ महेश्वरपक्षेऽर्थः	५	२४	अथाक्षरसमाम्नायस्योपम- न्युव्याख्यातश्रीनन्दिकेश- काशिकादिसूत्रमकाशिका	३१
५	अथ सूर्यपक्षेऽर्थः	७	२५	अथाक्षरसमाम्नायिकानां च- क्रमः	३८
६	अथ चन्द्रपक्षेऽर्थः	११	२६	नादोत्पत्तिवर्णनम्	४०
७	अथोद्धारपक्षेऽर्थः	८	२७	नादमाहात्म्यम्	४१
८	अथ गुरुपक्षेऽर्थः	९	२८	हंसोत्पत्तिकथनम्	११
९	अथेन्द्रपक्षेऽर्थः	१०	२९	मणवभवनकथनम्	४२
१०	शेषपक्षे	११	३०	मणवमाहात्म्यम्	११
११	दुर्गापक्षे	११	३१	छन्दोभेदस्यानादित्वकथनम्	४३
१२	वायुपक्षे	१२	३२	गायत्र्यादिछन्दसां लक्षणसं- ज्ञादिकम्	४५
१३	अग्निपक्षे	१३	३३	वर्णछन्दसां पाङ्क्तिर्जातयः	११
१४	धर्मरानपक्षे	११	३४	तासां क्रमात्कृतीनां चिन्तामल- क्षणानि	४६
१५	फुवैरपक्षे	१४	३५	तत्र समवृत्तैकदेशदर्शनम्	११
१६	वरुणपक्षे	११	३६	विपमवृत्तदर्शनम्	५१
१७	सरस्वतीपक्षे	११	३७	अथ गद्यानि	५३
१८	ग्रंथोपक्रमस्तत्र मातृकामादु- र्भावः	१५	३८	मात्रामस्तारिकथनम्	५४
१९	मातृकाया अर्थिकारिणः	१८	३९	मात्रोद्दिष्टविधिः	५५
२०	अथ शिक्षायाः प्रयोजनकथ- नमसङ्केत व्याख्याकथनम्	११	४०	मात्रानष्टविधिः	११
			४१	मात्रामेरुः	५६

क्रमाद्वाः	विषयाः	पृष्ठाद्वाः	क्रमाद्वाः	विषयाः	पृष्ठाद्वाः
४२	मात्रापताका....	५६	६९	छिन्नमन्त्रोद्धारः	६९
४३	वर्णमस्तारविधिः	५७	७०	तुरीमन्त्रोद्धारः	७१
४४	अथ नष्टम्	७१	७१	दक्षिणाकालीमन्त्रोद्धारः	७०
४५	वर्णमेरुः	७१	७२	इयाममन्त्रः	७१
४६	वर्णपताका	७१	७३	कालरात्र्या मन्त्रोद्धारः	७१
४७	चतुरक्षरमस्तारः	५८	७४	अन्नपूर्णमन्त्रोद्धारः	७१
४८	एकाक्षरवर्णमेरुः	७१	७५	कुलवागीश्वरीमन्त्रोद्धारः	७१
४९	अष्टकलपताका	७१	७६	कुमारमन्त्रास्तत्र गणेशमन्त्रो-	
५०	चतुर्वर्णपताका	५९	द्धारः	७१	
५१	अन्यरत्या पताकारचना	७१	७७	कुमारमन्त्राः	७१
५२	पञ्चवर्णपताकाचक्रम्....	६०	७८	कार्तवीर्यार्जुनस्य मन्त्रः	७१
५३	वर्णमर्कटविधिः	७१	७९	हनुमन्मन्त्रः	७१
५४	वर्णसूचीविधिः	६१	८०	भैरवमन्त्रः	७२
५५	अष्टाक्षरसूचीप्रदर्शनम्	७१	८१	महामृत्युञ्जयमन्त्रः	७१
५६	संख्यानम्	६२	८२	अथ नवग्रहमन्त्रास्तत्रादौ सू-	
५७	गणस्वरूपदेवताफलमित्रादि-		र्यमन्त्रः	७१	
	भावचक्रम्	७१	८३	शुकमन्त्रः	७१
५८	दक्षिणामूर्तिविराचितबीजको-		८४	बृहस्पतिमन्त्रः	७३
	शसारः....	६४	८५	चन्द्रमन्त्रः	७१
५९	तद्वृत्तान्येव कानिचिदस्योदाह-		८६	त्रियहमन्त्रोद्धारः	७१
	रणानि तत्र त्रिपुरामन्त्रोद्धारः	६७	८७	शैलेश्वरमन्त्रः	७१
६०	लक्ष्मीमन्त्रोद्धारः	७१	८८	राहुमन्त्रः	७१
६१	सरस्वतीमन्त्रोद्धारः	६८	८९	केतुमन्त्रः	७१
६२	तारामन्त्रोद्धारः	७१	९०	मातृकाक्रमतो बीजानि	७४
६३	अथ मातङ्ग्याः	७१	९१	मातृकाया भेदद्वयकथनम्....	७७
६४	शारिकामन्त्रोद्धारः	७१	९२	अन्तर्मातृकायाश्छन्दर्षिदेवता-	
६५	राक्षीमन्त्रोद्धारः	७१	दिकथनम्	७१	
६६	भेडामन्त्रः	६९	९३	करन्यासः	७८
६७	ज्वालामुखीमन्त्रोद्धारः	७१	९४	ध्यानम्	७१
६८	त्रिपुरासखीनां मन्त्रोद्धारः....	७१			

अनुक्रमणिका ।

३

क्रमाङ्काः	विषयाः	पृष्ठाङ्काः	क्रमाङ्काः	विषयाः	पृष्ठाङ्काः
९५	अथ बहिर्मातृका	७८	१२०	णकारपङ्के:	९१
९६	बहिर्मातृकायाश्छन्दआदयः	७९	१२१	तपङ्के:	११
९७	बहिर्मातृकान्यासः	११	१२२	थकारपङ्के:	९२
९८	ध्यानम्	११	१२३	दपङ्के:	११
९९	विलोममातृका	८०	१२४	धकारपङ्के:	११
१००	अनुलोममातृकायाः स्वरूपम्	११	१२५	नपङ्के:	११
१०१	प्रतिलोममातृकायाः स्वरूपम्	११	१२६	पकारपङ्के:	९३
१०२	मातृकाया लिङ्गसंख्यावत्त्वेना- पि योजनाकथनम्	८१	१२७	फपङ्के:	११
१०३	अंकारादिषोडशस्वराणां ब्र- ह्मादिवाचकत्वे सौभरिमुनि- प्रणीतश्लोकाः	८२	१२८	बकारपङ्के:	११
१०४	अथ फादिक्षान्तवर्णानां यो- जनाः	८३	१२९	भपङ्के:	११
१०५	वर्णात्पत्तिक्रमः	८५	१३०	मकारपङ्के:	९४
१०६	कादिद्वादशाक्षर्यर्थः	८६	१३१	यपङ्के:	१
१०७	खादिद्वादशाक्षर्यर्थः	८८	१३२	रकारपङ्के:	१
१०८	गपङ्केर्यः	११	१३३	लपङ्के:	११
१०९	घकारपङ्के:	११	१३४	वकारपङ्के:	९५
११०	ङकारपङ्के:	११	१३५	शपङ्के:	११
१११	चपङ्के:	८९	१३६	यकारपङ्के:	११
११२	छकारपङ्के:	११	१३७	सपङ्के:	९६
११३	जपङ्के:	११	१३८	हकारपङ्के:	१
११४	झकारपङ्के:	११	१३९	क्षपङ्के:	११
११५	ञपङ्के:	९०	१४०	कमातृकार्थयोजना	९७
११६	टकारपङ्के:	११	१४१	संयुक्तवर्णायाः	९८
११७	ठपङ्के:	११	१४२	वर्णसमाम्नायादेदाविर्भावक- थनम्	१०६
११८	डकारपङ्के:	९१	१४३	अक्षरसमाम्नायत एव आ- न्वीक्षित्याद्यष्टादशविद्याना- माविर्भावकथनम्	१०७
११९	ढपङ्के:	१	१४४	चत्वारि धर्मप्रस्थानानि	११
			१४५	तेषां संक्षेपेण स्वरूपकथनम्	१०८
			१४६	चतुर्णां वेदानां प्रयोजनम्	१११

क्रमाद्वाः	विषयाः	प्रष्टाद्वाः	क्रमाद्वाः	विषयाः	प्रष्टाद्वाः
१४७	वेदाङ्गानां मयोजनं तत्र शि- क्षायाः ११२		१६९	गुणलक्षणानि....	१२०
१४८	व्याकरणमयोजनं तत्स्वरू- पञ्च.... ११		१७०	शरलक्षणानि....	१२१
१४९	निरुक्तमयोजनं तत्स्वरूपञ्च ११		१७१	फललक्षणम्	११
१५०	निघण्टुस्वरूपम् ११३		१७२	फलपायनम्	११
१५१	छन्दःस्वरूपं तत्तमयोजनम् ११		१७३	नाराचनालीकौ	१२२
१५२	ज्योतिषस्वरूपं तत्तमयोजनम् ११		१७४	स्थानमुष्ट्याकर्षणलक्षणानि	११
१५३	कल्पस्वरूपं तत्तमयोजनञ्च ११४		१७५	गुणमुष्टयः	११
१५४	पुराणोपपुराणनामानि ११		१७६	धनुर्मुष्टिसंधानम्	१२३
१५५	न्यायस्वरूपम् ११		१७७	व्यायाः	११
१५६	वैशेषिकस्वरूपम् ११		१७८	लक्ष्यम्	११
१५७	पूर्वमीमांसास्वरूपं तत्तमयो- जनञ्च ११		१७९	अनघ्यायाः	१२४
१५८	उत्तरमीमांसास्वरूपं तत्तमयो- जनञ्च ११५		१८०	श्रमाक्रिया	११
१५९	धर्मशास्त्रस्वरूपमयोजनक- थनम् ११६		१८१	लक्ष्यस्वरूपनविधिः	१२५
१६०	चत्वार उपवेदास्तत्रायुर्वेद- स्वरूपम् ११		१८२	दृढमेदिता	११
१६१	आयुर्वेदान्तर्गतकामशास्त्रनि- रूपणम् ११		१८३	हीनगतयः	११
१६२	आयुर्वेदस्य मयोजनम् ११७		१८४	बाणानां लक्ष्यस्वरूपनगतयः	१२६
१६३	धनुर्वेदस्वरूपतत्संविषया- णां निरूपणम् ११		१८५	शुद्धगतयः	११
१६४	धनुर्धर्मशंसा ११		१८६	दृढचतुष्कम्	११
१६५	धनुर्दानविधिः ११८		१८७	चित्रविधिः	११
१६६	तत्र मन्त्राः ११		१८८	धातुलक्ष्यम्	१२७
१६७	वेधप्रकारः ११९		१८९	शब्दवेधित्वम्	११
१६८	चापप्रमाणम् ११		१९०	अस्त्रविधिः	११
			१९१	स्कान्दोक्तकतिचिदस्त्रस्वरू- पाणि	१२८
			१९२	तत्र ब्रह्मास्त्रमयोगोपसं- हारौ....	११
			१९३	ब्रह्मदण्डमयोगोपसंहारौ	११
			१९४	ब्रह्मशिरःमयोगोपसंहारौ	१२९
			१९५	पाशुपतमयोगोपसंहारौ	११
			१९६	चापव्यमयोगोपसंहारौ	११

क्रमाङ्कः	विषयाः	पृष्ठाङ्कः	क्रमाङ्कः	विषयाः	पृष्ठाङ्कः
१९७	आग्नेयप्रयोगोपसंहारौ१२९	२३०	शुद्धसूडनामानि १४१
१९८	नारसिंहप्रयोगोपसंहारौ ११	२३१	रूपकम् ११
१९९	शस्त्रवारणम् १३०	२३२	गमकम् ११
२००	संग्रामविधिः ११	२३३	प्रत्यन्तरम् ११
२०१	तत्र रक्षामन्त्रः ११	२३४	स्वरादिकथनम् ११
२०२	प्रयाणसमये स्मरणीयनामानि	१३१	२३५	पटुत्रिशतप्रवर्तकरागी १४२
२०३	अक्षौहिणीसंख्या ११	२३६	भैरवादिरागाणां पत्न्यः ११
२०४	महाक्षौहिणीसंख्या १३२	२३७	रागविशेषे कालविशेषः १४३
२०५	व्यूहविधिः ११	२३८	भैरवादिरागाणां तत्पत्नीनां च वर्णनीयरूपाणि तत्र भै- रवतत्पत्नीनाम् ११
२०६	युद्धविधिः ११	२३९	मालकीशिकस्य ११
२०७	गान्धर्ववेदप्रयोजनम् १३३	२४०	हिन्दोलनाम्नः १४४
२०८	गेयस्य चत्वारः प्रकाराः १३४	२४१	दीपकस्य १४५
२०९	चतुर्विधं वाद्यम् ११	२४२	पाठान्तरम् ११
२१०	नृत्यसंग्रहः ११	२४३	मेघनादस्य ११
२११	अथ गान्धर्ववेदप्रक्रिया गान्धर्वलक्षणम् ११	२४४	श्रीरागस्य १४६
२१२	गीतमशंसा १३५	२४५	रागमशंसा ११
२१३	सुगीतलक्षणम् ११	२४६	अथ गणाः १४७
२१४	वागुपकारस्य गुणाः ११	२४७	वर्णमस्तारः ११
२१५	वागुपकारलक्षणानि ११	२४८	गुरुलघुप्लुतलक्षणानि ११
२१६	शिष्यकारः ११	२४९	तालमस्तारः ११
२१७	गायनलक्षणानि ११	२५०	अथोपधानि १४८
२१८	गायनदोषाः ११	२५१	अथ रसशास्त्रप्रयोजनं तत्स्व- रूपञ्च ११
२१९	सालसगृहः १३६	२५२	शृङ्गारादयो नवरसाः ११
२२०	ध्रुवकलक्षणं तद्वेदाश्च ११	२५३	तत्र शृङ्गारभेदौ तत्स्वरूपञ्च ११
२२१	षोडश ध्रुवाणां नामानि १३७	२५४	हास्यस्वरूपम् १५१
२२२	तेषां स्वरूपम् ११	२५५	करुणस्वरूपम् ११
२२३	मण्डकलक्षणम् १३८	२५६	रौद्रस्वरूपम् ११
२२४	मतिमण्डलक्षणम् १३९	२५७	वीरस्वरूपम् ११
२२५	निःसारकलक्षणम् ११	२५८	भयानकस्वरूपम् ११
२२६	पटुतालक्षणम् ११	२५९	बीभत्सस्वरूपम् १५२
२२७	रासकलक्षणानि १४०	२६०	अद्भुतस्वरूपम् ११
२२८	एकतालीलक्षणम् ११			
२२९	अष्टौ ध्रुवाः ११			

क्रमाङ्काः	विषयाः	पृष्ठाङ्काः	क्रमाङ्काः	विषयाः	पृष्ठाङ्काः
२६१	शान्तस्वरूपम् १५४	२९३	लिङ्गश्लेषः १६३
२६२	रसानां विरोधाविरोधौ ११	२९४	भाषाश्लेषः १६४
२६३	स्थापिनो भावाः १५३	२९५	मकृतिश्लेषः ११
२६४	स्थापिलक्षणम् ११	२९६	मत्ययश्लेषः ११
२६५	तस्यैव विशेषलक्षणम् ११	२९७	विभक्तिश्लेषः ११
२६६	विभावस्वरूपम् ११	२९८	महेलिकास्वरूपं तद्भेदाश्च १६६
२६७	अनुभावलक्षणम् ११	२९९	अलंकारशेखरमतेन महेलि-	
२६८	सात्विकलक्षणम् ११		कालक्षणं तद्भेदाश्च ११
२६९	व्यभिचारिणो हेतवः १५४	३००	बिन्दुच्युतकम् १६६
२७०	तिस्रोरीतयः ११	३०१	व्यञ्जनच्युतकम् १६७
२७१	गौडीस्वरूपम् ११	३०२	च्युतदत्ताक्षराः ११
२७२	वेदभीस्वरूपम् ११	३०३	स्थानच्युतकम् ११
२७३	माधवीस्वरूपम् ११	३०४	अक्षरमुष्टिः ११
२७४	जयदेवमते चतुरस्रोरीतयः ११	३०५	बिन्दुमती ११
२७५	तासां स्वरूपाणि स्यलानि च	१५५	३०६	मश्रोत्तरम् ११
२७६	मधुरादयः पञ्च वृत्तयस्तत्र		३०७	यमकलक्षणम् १६९
	मधुरास्वरूपम् ११	३०८	यमकस्य विंशतिर्भेदाः १७०
२७७	म्रीडास्वरूपम् ११	३०९	अर्थालंकारभेदाः १७४
२७८	परुषास्वरूपम् ११	३१०	उपमोपमानोपमेयलक्षणानि ११
२७९	ललितभद्रयोः स्वरूपम् ११	३११	उपमाया दशभेदास्तदुदाहर-	
२८०	ऋमेणोदाहरणानि १५६		णानि ११
२८१	अर्थालंकारास्तत्रालंकारस्य		३१२	रूपकलक्षणं तद्भेदोदाहरणा-	
	सामान्यविशेषलक्षणे ११		नि च १७६
२८२	चित्रादयोऽष्टावल्काराः ११	३१३	उत्प्रेक्षालक्षणं तदुदाहरणानि	१७७
२८३	चित्रलक्षणं चित्रभेदाश्च ११	३१४	समासोक्तिस्तदुदाहरणानि च	१७८
२८४	सङ्गबन्धरचना १५७	३१५	अपन्हुतिलक्षणं तदुदाहरणानि च	११
२८५	पञ्चबन्धमुरजबन्धयो रचना	१५८	३१६	समाहितम् ११
२८६	सर्वतोभद्ररचना १५९	३१७	स्वभावालंकारः ११
२८७	वक्रोक्तिः लक्षणं तदुदाहरणञ्च ११	३१८	विरोधः । अयमेव विरोधा-	
२८८	अनुमासलक्षणं तदुदाहरणञ्च ११		भासः ११
२८९	गूढस्वरूपं तद्भेदाश्च १६०	३१९	सारालंकारः ११
२९०	श्लेषलक्षणं वर्णादितद्भेदाश्च	१६३	३२०	दीपकलक्षणं तद्भेदाश्च ११
२९१	वर्णश्लेषः ११	३२१	मालादीपकम् १७९
२९२	पदश्लेषः ११	३२२	सहोक्तिः ११

क्रमाङ्कः	विषयाः	पृष्ठाङ्कः	क्रमाङ्कः	विषयाः	पृष्ठाङ्कः
३२३	अन्यदेशत्वम्	१७९	३५३	त्रय उदयाः....	२०२
३२४	विशेषोक्तिः	"	३५४	उपायचतुष्टयम्	"
३२५	विभावना	"	३५५	सेनाङ्गवतुष्टयम्	"
३२६	व्यतिरेकालंकारः	१८०	३५६	राज्ञो लक्ष्मीभाषिकराणि	"
३२७	धाक्षेपः	"	३५७	सन्मार्गेणैव गन्तव्यम्....	२०३
३२८	काव्यमकाशरीत्या व्यञ्जना- वृत्तिसाधनम्	"	३५८	देवतानां देवतात्वे हेतवः....	"
३२९	लक्षणाव्यञ्जनयोर्भेदकान्त- रम्....	१८३	३५९	वाङ्माधुर्यं गुणः	"
३३०	संक्षेपतः समस्यापूरणविधिः १८६		३६०	उद्योगप्रशंसा	"
३३१	नीतिशास्त्रं तद्भेदाश्च	१९२	३६१	हीनताकराणि	२०४
३३२	संक्षेपतो राजनीतिकथनम् "		३६२	हास्यानिपेधः....	"
३३३	मन्त्रगुप्तिमकारस्तत्राख्यावि- काकथनम्	१९६	३६३	धनमाप्ती वाणिज्यप्रशंसा	"
३३४	दुर्मान्त्रिराजस्यानिष्टफलम्	१९८	३६४	समयोक्तवाणीप्रशंसा	"
३३५	राज्ञो दुर्गस्यात्यन्तावश्यकता "		३६५	पूर्यमाणान्यपि अपूर्णानि सप्त वस्तूनि	"
३३६	राजगुणाः	"	३६६	बुद्धिमता अमकाश्यानि	"
३३७	राजचिह्नानि....	१९९	३६७	त्यागार्हवस्तूनि	"
३३८	कुराजलक्षणम्	"	३६८	वासानर्हस्थलानि	२०६
३३९	स्वीयराज्याद्राजा पासण्डिनो निष्कासनीयाः	"	३६९	वाल्लक्षणम्....	"
३४०	पृथग्जनदोषाः	"	३७०	श्रोत्रियलक्षणम्	"
३४१	पञ्चनीवन्मृताः	"	३७१	मेत्रीभङ्गस्य हेतवः	"
३४२	केवलनृपस्य निषेधः....	२००	३७२	पद् लघुताहेतवः	"
३४३	सभायां गमने फलम्	"	३७३	मित्रप्रशंसा....	"
३४४	युद्धे मरणप्रशंसा	"	३७४	मेत्रीकरणयोग्यलक्षणम्	"
३४५	पानादिवर्ज्यपदार्थाः	"	३७५	जीवन्मृतकथनम्	२०७
३४६	शांतिभिः सह कार्याणि	२०१	३७६	अन्यरेतोनातलक्षणम्'	"
३४७	संहतिसामर्थ्यम्	"	३७७	शीलप्रशंसा....	"
३४८	देशफलादिविन्तनम्	२०२	३७८	अधमाधमाधमोत्तममध्यलक्षणम्	"
३४९	धनव्युत्पत्त्यानुभिः	"	३७९	पितृसमाः	"
३५०	राज्यलक्षणम्	"	३८०	सामान्यस्वीस्वभावः	२०८
३५१	भूपानां षट्गुणाः	"	३८१	भार्यादिलक्षणम्	"
३५२	शक्तित्रयम्....	"	३८२	शयनविचारः	"
			३८३	आश्रिते दाननिषेधः....	"
			३८४	प्राज्ञानावमानकरणनिषेधः....	२०९
			३८५	दम्भनिषेधः	"

८ मातृकाविलासस्य-अनुक्रमणिका ।

क्रमाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः	क्रमाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
३८६	स्त्रीजितस्य दुष्परिणामः२०९	४१५	आरम्भवादादिपक्षत्रयविचारः	२१३
३८७	वान्स्पारुष्यनिषेधः ११	४१६	तार्किकार्णा मतम् ११
३८८	पैशुन्यनिषेधः ११	४१७	मीमांसकानां मतम् ११
३८९	याध्यानिषेधः ११	४१८	अद्वैतवैष्णवानां मतम् ११
३९०	निर्दोषभक्त्यागनिषेधः ११	४१९	ब्रह्मवादिनां सर्वेषां मस्थान- कर्तृणां च मतम् २१४
३९१	इन्द्रियनयोपायः ११	४२०	भागवतधर्मस्यैव उपादेयता- कथनम् ११
३९२	नास्तिकतानिषेधः ११	४२१	वैष्णवानां साक्षादेव परमात्मा गम्योऽन्येषां तु परंपरया ग- म्य इत्यादिकथनम् ११
३९३	पूज्यापमाननिषेधः ११	४२२	मातृकाया एव सर्वोत्पत्तिरि- ति कथनम् २१५
३९४	नद्यादीनां विश्वासनिषेधः२१०	४२३	तत्र प्रमाणविचारः ११
३९५	अभिचारेच्छानिषेधः ११	४२४	सूर्योत्पत्तिप्रकारकथनम्२१६
३९६	विष्णुस्मरणविधिः ११	४२५	भगवता तपोयोगबलाद्व्यासा- द्यवतारान् धृत्वा मातृकात एव सर्ववेदशास्त्राण्याविर्भा- वितानीति कथनम्२१७
३९७	वैष्णवे मार्गे संदेहकरणवर्जनम्	११	४२६	मातृकामाहात्म्यकथनम् ११
३९८	जराहेतवः ११	४२७	ग्रन्थोपसंहारः ११
३९९	चत्वारि मस्तकशूलानि ११	४२८	तत्रोन्नमःसिद्धमित्येतदर्थक- थनम्२१८
४००	वैरिकरा गुणाः ११	४२९	सर्वत्र नारायण एव ध्येयो वे- द्यश्चेति प्रमाणपूर्वककथनम् ११
४०१	अपण्डितलक्षणम् ११	४३०	सर्वं त्यक्त्वा ब्रह्मण्येव रतिः कार्येति कथनम् ११
४०२	निरर्थकत्रयम्२११	४३१	समाप्तिपद्यम्२१९
४०३	त्यागार्हाः ११	४३२	राधाकृष्णप्रीतिविषयकः स्वकृतहारबन्धः ११
४०४	पण्डितलक्षणम् ११	४३३	ग्रंथकर्तृवासस्थानादिनिर्देशः	२२०
४०५	पुरुषद्वयकथनम् ११			
४०६	सुभाषितसंग्रहः२१२			
४०७	अश्वशास्त्रादिकथनम् ११			
४०८	संक्षेपेण सांख्यशास्त्रप्रति- पादनम् ११			
४०९	योगशास्त्रसारकथनम् ११			
४१०	पाशुपतशास्त्रसारकथनम्२१३			
४११	वैष्णवपञ्चरात्रसारकथनम् ११			
४१२	वैष्णवमन्त्रशास्त्रविचारकथनम्	११			
४१३	वामागमशास्त्रविचारः ११			
४१४	प्रस्थानभेदविचारः ११			

इति मातृकाविलासानुक्रमणिका समाप्ता ॥

अथ मातृकाविलासः प्रारभ्यते

ॐ श्रीगणेशाय नमः ।

श्रीकृष्णं राधिकानाथं वृन्दावननिकुंजगम् ॥

वल्लुवीगणसंवीतमाश्रये सर्वकारणम् ॥ १ ॥

ओंस्वस्तिश्रीगणेशायनमस्त्यस्यव्याकृतिम् ॥

श्रीवंशीधरशर्माहं करोमि विदुषां मुदे ॥ २ ॥

अथ सर्वशास्त्रारंभ इयमेव दशाक्षरीविद्या स्मर्यते तत्कथमन्येषां श्रीमहाविष्ण्वादीनां स्मरणस्यापि 'मंगलानाञ्च मङ्गलम्' इत्यादि-
वाक्यैर्मंगलस्यापि मंगलत्वात्तत्कथन्न स्मर्यत इति चेदत्रेदमवधेयम्।
अस्यामेव दशाक्षर्या स्मृतायां सर्वदेवस्मरणसंभवादियमेव स्मर्या।
किंचास्या दशाक्षर्याः सर्वदेवतानां मूलमंत्रत्वादप्यादौ जपो न्या-
य्यः। मूलमंत्रलक्षणस्य गरुडोक्तस्यात्र सत्त्वात्। तथाहि 'प्रणवा-
दिनमोतंच चतुर्थ्यंतं च सत्तम ॥ देवतायाः स्वकं नाम मूलमंत्रः
प्रकीर्तितः' इति। देवपूजायां जपरूपपूजाया एव श्रेष्ठ्यं 'यज्ञानां
जपयज्ञोस्मि' इति। श्रीमुखोक्तेः कथमत्र सर्वदेवतात्मरणमिति चे-
त्तद्दर्शयतीह। तथाहि 'कार्यारंभे गणेशश्च पूजनीयः प्रयत्नतः'
इति स्मृतेस्तस्यैवादिपूज्यत्वं विघ्ननाथत्वेन विघ्नवारकत्वात्।
श्रीगणेशाय नमः ॥ नमआदियोगे चतुर्थी सर्वत्र बोध्या। गण्यते
दुःखप्रदत्वेनेति गणा विघ्नाः 'समूहे भगणे विघ्ने प्रमथेन्द्रिय-
देवते ॥ यमसैन्ये स्तवाहंपु पार्यदे च गणः स्मृतः' इत्यनेकार्थ-
ध्वनिवाग्विलासे 'गण संख्याने धातोः कर्मण्यप्रत्ययः। ईष्टे
उपद्रवनाशकत्वेन द्योतत इतीशः ईश ऐश्वर्येऽतः कर्तरीगुपधात्
कः। 'ईशः स्वामिनि शंकरे' इति व्रामनः। गणानां वि-

घ्नानां प्रमथानां वेशः स्वामी गणेशो हेरंबः 'रुद्रे विनायके विष्णो
 विष्वक्सेने विधातरि । मुख्याधिष्ठातृसैन्येषु गणेशः परिकीर्तितः'
 इत्यप्यनेकार्थध्वनिवाग्विलासे । श्रिया कीर्त्या दीप्त्या ऋद्धिसिद्धि-
 भ्यां वा सहितो गणेशः श्रीगणेशस्तस्मै तथा 'ऋद्धिश्रीकीर्त्तिदी-
 प्त्याशीर्गंगासु श्रीरितीरितः' इत्यपि तत्रैव । स्वस्त्यस्तु नमस्कर्तु-
 रिति शेषः । ओमित्यंगीकारे ब्रह्मणि चेत्यव्ययपाठात् । एतत्सर्वैः
 कार्यादावंगीकार्यमिति भावः । 'अनाराध्य गणाध्यक्षं यत्कर्म क्रि-
 यते नरैः ॥ तन्न सिद्धिमवाप्नोति ह्यत आदौ तमर्चयेत्' इति
 पुराणात् । यद्वा कथंभूताय श्रीगणेशाय ओम् कोर्थः ब्रह्मरूपि-
 णे । अव्ययत्वादेव चतुर्थ्या लुक् सत्यपि लुकि विभक्त्यर्थानपाय-
 स्योपकृष्णं देहीत्यादिप्रयोगे दर्शनादव्ययस्य तत्तद्विभक्त्यन्तवि-
 शेषणत्वे न दोष इत्यवधेयमत्र । तथाच श्रुतिः 'नमस्ते गणपत-
 ये त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि' इति । अत्र विशेष्यसंबंधत्वादन्ययोग-
 व्यवच्छेदकेनैवकारेण पार्थ एव धनुर्धर इत्यत्र पार्थादन्यत्र धनुर्धर-
 त्वस्येव गणपतेरन्यत्र साक्षाद्ब्रह्मत्वस्य योगो व्यवच्छिद्यते । अतः
 श्रेयस्कामैः सर्वैरपि स एवाराध्यस्तत्पूजां विनाऽन्यपूजाया वैयर्थ्य-
 स्मरणेन फलजनकत्वायोगात् 'अवश्यापोक्षितानपोक्षितं समर्प-
 णीयम्' इति न्यायेन । तदाराधनस्यावश्यकत्वात्क्रुते च तस्मि-
 न् 'विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनम् ॥ पुत्रार्थी लभते
 पुत्रं मोक्षार्थी परमं पदम्' इत्यादिवचनेभ्यः सर्वेष्वलाभसंभवे 'अन-
 धीति महाभाष्ये व्यर्था स्यात्पदमंजरी । अधीतेपि महाभाष्ये
 व्यर्था स्यात्पदमंजरी' इति न्यायेनान्याराधने प्रयोजनाभावात् ।
 सूर्योद्याराधनफलारोग्यादिमोक्षांतकथनानंतरम् 'सर्वमिच्छे-
 द्गणाधिपात्' इति स्मरणमप्यत्र मानम् । 'तस्मादेव
 ब्रह्माद्युत्पत्तिस्तत एव तेषां सृष्ट्यादिसामर्थ्यलाभश्च । अथ च ग-
 णपतेस्तत्त्वेन वर्णनमुपासनार्थं वास्तवाभेदबोधनार्थश्च न चैताव-

तान्यदेवानाराधनापत्तिः । प्रयाजादिषु कृतेष्वपि ज्योतिष्टोमादी-
नामननुष्ठानापत्तेः । इतरोपास्तिविधायकवाक्याप्रामाण्यापत्तेश्च ‘सर्व-
मिच्छेत्’ इति तु विनायकाराधनस्य परंपरया सर्वत्रोपयो-
गवर्णनपरं नत्वितरनिषेधपरम् । तद्विधीनां विरोधात् । प्रयाजा-
दयौगानि ज्योतिष्टोमो ह्यंगी नह्यंगैकदेशे कृते सर्वांगिनो
यथा सिद्धिः तथा श्रीगणेशार्चनस्य यज्ञादिकर्मप्रारंभरूपैकां-
गत्वान्नत त्कृते सर्वयज्ञसिद्धिरिति गणेशपक्षः । विष्णुपक्षेऽप्यस्य
व्याख्या । ॐ नमः कोथौ ब्रह्मणे नमः ‘ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म’
इति ब्रह्मोपनिषदि । श्रीगीतायां च । अव्ययपाठेऽपि ‘ओमित्यंगी-
कारे ब्रह्मणि च’ अव्ययत्वादेव विभक्तिलुक् । किंभूताय ॐ श्रीग-
णेशाय, श्रयति विष्णुचरणमिति श्रीलक्ष्मीः । क्विबत्र कर्त्तरि । ‘रु-
ट्प्रज्ज्व’त्यादिना दीर्घः । ‘कमला श्रीहरिप्रिया’ इत्यमरात् । श्रिया ल-
क्ष्म्या गणाः पार्षदा इंद्राद्यास्तेषामांशः प्रेरकस्तस्मै ‘इंद्राद्याः पार्ष-
दा यस्याः सा लक्ष्मीर्वरदास्तु मे’ इति पुराणांतरोक्तेः । यः श्रीपतिः
स एव तदीयगणानां पतिः पुरुषस्य स्त्रीपतित्वात्तत्संबन्धिनि-
खिलोपकरणपतित्वस्य प्रथितत्वादतो लक्ष्मीगणानां पतिर्विष्णुरे-
वेति । किंभूताय ॐ स्वास्ति कल्याणरूपिणे । स्वस्त्येति
कल्याणैर्येव्ययमत एवात्रापि पूर्ववच्चतुर्थ्या लुक् । ‘मंगलं भग-
वान्विष्णुः’ इत्याद्युक्तेः ‘नमस्ते कमलाकांत सर्वकल्याणरूपिणे’ इ-
ति पुराणाच्च । ओमित्यत्रोशब्दस्य ब्रह्मवाचित्वं स्वीकृतं तच्च सगुण-
स्येवेति ज्ञेयम् । द्वे वाव ब्रह्मणो रूपे मूर्ते चामूर्ते च’ इति श्रुतेर्ब्रह्मणो
द्वैविध्यप्रसिद्धेर्मूर्ते सगुणममूर्ते च निर्गुणं, निर्गुणस्य लक्ष्म्या-
दिपतित्वममूर्तत्वादेव न संगच्छते । सगुणस्य तु ‘लक्ष्मीकांतं
कमलनयनम्’ इत्यादिवाक्यात् । ‘श्रियः पतिर्यज्ञपतिर्धरापतिः’ इति
द्वितीयस्कंधोक्तेः ‘श्रियः पतिः श्रीमाति शासितुं जगत्’ इत्यादि-

महाकविप्रयागोच्च तत्संगच्छत एवेति । श्रीविष्णोः सर्वदेवा-
धिपत्वेनोत्कृष्टत्वात्तत्पक्षेऽन्योप्यर्थः । ॐ ज्ञानं तदेव स्वं धनं
येषां ते ॐस्वा योगिनः 'ज्ञानं हि योगिनां धनम्' इत्युक्तेः । 'महेशो
ब्रह्मणि विष्णो त्रिगुण्यां प्रणवेपि च ॥ ओंकारः शब्दयते शुद्धौ
ज्ञाने त्रय्यां च कोविदैः' इत्यनेकार्थध्वनिवाग्विलासोक्तेः । 'स्वः
स्वीयात्मधनेषुच' इति हलायुधः । ओंस्वा ज्ञानयोगिनस्तैः स्ती-
र्यते ध्यायत इति ॐस्वस्तिर्विष्णुः स्तृभाच्छादनं इत्यस्मादौणादि-
को डिप्रत्ययस्तत्तट्टिलोपे रूपसिद्धेः । धातूनामनेकार्थत्वाद्ध्याना-
र्थतापि स्तृणातेर्युक्तैव । 'धातवश्चोपसर्गाश्च निपाताश्चेति ते त्रयः ॥
अनेकार्थाः स्मृताः सर्वे पाठस्तेषां निदर्शनम्' इति वैयाकरणराद्धां-
तात् । अत एवोक्तं 'योगिभिर्ध्यानगम्यम्' 'ध्यायन्ति यं योगिन' इति च ।
श्रिया सर्वोत्कृष्टकीर्त्या गण्यते संख्यायते स्तूयते वेति श्रीगणः
'सर्वोत्कृष्टा यस्य कीर्तिस्स श्रीगण उदाहृतः' इति निरुक्तेः । नहि
विष्णोरधिका कस्यचिदपि कीर्तिरस्ति 'न त्वत्समोस्त्यभ्यधिकः
कुतोऽन्यः' इति श्रीगीतास्वर्जुनोक्तेः । स चासावीशः सर्वनियन्ता
चेति श्रीगणेशः । 'सर्वस्येशानः सर्वस्य वशी च' इति श्रुतेः ।
पुनरोऽस्वस्तिशब्देन कर्मधारयः । ओंस्वस्तिश्चासौ श्रीगणेशश्चेति
तथा । कोर्थः, विष्णवे नमः 'विष्णुरेव परं ब्रह्म' इति स्कांदोक्तेः ।
परब्रह्मज्ञानस्य परमानन्दहेतुत्वात्पुनर्विष्णुपक्ष एव व्याख्यायते ।
'यदुवंशेवतीर्णस्य विष्णोर्वीर्याणि शंस नः' इति श्रीदशमोक्ते-
र्विष्णुशब्दः श्रीकृष्ण एव मुख्यया वृत्त्या वर्तते । अत एवामरसिंहेन
जैनेन प्रतीपक्षीभूतेनापि विष्णुनामकथनोत्तरं 'वसुदेवोऽस्य जनकः'
इत्युक्त्वा तस्यैव विष्णुत्वं व्याख्यातम् । अतएव श्रीव्यासदेवेनाप्यु-
क्तम्, 'ते चांशकलाः पुंसः कृष्णस्तु भगवान्स्वयम्' इति ॥ ॐ
विष्णुशब्दवाच्यः कृष्णस्तेन स्वस्ति कल्याणं यस्य तदोऽस्वस्ति

ब्रजमण्डलं 'ब्रजभूमिविहारी च ब्रजमण्डलस्वस्तिकृत' इति ब्रजमाहा-
 त्म्योक्तेः । तस्योऽस्वस्तिनो ब्रजमण्डलस्य श्रीः शोभा गण्यते येन स
 ओऽस्वस्तिश्रीगणः श्रीकृष्णः 'शोभाकल्याणलक्ष्मीषु श्रीशब्दः सेव-
 ने श्रुतौ' इति मार्तण्डः । 'ब्रजाभा कृष्णचंद्रेण गण्यते
 सर्वदा प्रभो' इत्यापि ब्रजमाहात्म्ये । पुनरीशशब्देन पूर्ववत्कर्म-
 धारये पूर्ववदपरोप्यर्थः कृष्णपक्ष एव । ॐ कृष्णस्तेन स्वस्ति
 कल्याणं यासां ता ॐ स्वस्तयो गोप्यः 'सख्यस्स्वस्तिकृदस्माकं
 नहि नंदात्मजं विना' इति ब्रजमाहात्म्येऽन्योन्यं गोप्युक्तेः 'ब्रजजना-
 'त्तिहन्वीरयोपिताम्' इति श्रीदशमोक्तेश्च । ॐ स्वस्तीनां गोपीनां श्रीः
 शोभा कल्याणं वा यया सा ॐ स्वस्तिश्रीः राधा 'राधा गोपीकंदवस्य
 शोभा सृष्टेह चात्मना' इति, आत्मना श्रीकृष्णेन स्ववामांगतः सर्वगो-
 पीनां समूहस्य शोभा राधैव सृष्टेति निरूपितं ब्रह्मवैवर्ते । सा गण्यते
 पत्नीत्वेन येन स ॐ स्वस्तिश्रीगणः स चासावीशश्चेति तथा । यद्वा
 ॐ स्वस्तिश्रिया गणा गोपीसमूहास्तेपामीशस्तथा राधापतये
 गोपीनाथाय वा कृष्णाय नम इत्यर्थः । अथ 'ज्ञानं महेश्वरादिच्छे-
 त्' इत्युक्ते ज्ञानकामनया शिवपक्षेऽपि व्याचक्ष्महे । अवति पालयति
 विश्वमित्योम् औणादिकप्रयोगः । ॐ विष्णुस्तस्यैव पालकत्वा-
 त् । सुष्ठु दुष्टदितिजनाशकत्वेन साधुत्राणार्थमस्तिर्भवनमवतारो
 यस्य स स्वस्तिविष्णुः 'संरक्षणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।
 धर्मसंस्थापनार्थाय संभवाभि युगेयुगे' इति श्रीमुखोक्तेः, 'स्वस्तिदः
 स्वस्तिकृतस्वस्तिः' इति विष्णुसहस्रनामस्वापि स्वस्तिशब्दो
 विष्णुवाचको दृश्यते । ॐ चासौ स्वस्तिश्चेति ॐ स्वस्ति । यद्यपि स्व-
 स्तिशब्दोऽव्ययेऽपि पठितस्तथापि 'नतु शब्दनिर्देशे' इत्यु-
 क्तोर्विभक्तेर्लुप्येति ज्ञेयम् । ॐ स्वस्ति श्रयति सेवत इति ॐ स्वस्तिश्री-
 र्महादेवः 'यं मा पृच्छस्त्वमुपेत्य योगात्समासहस्रांत उपारतं वै ॥ स

एष साक्षात्पुरुषः पुराणः'इति पार्वतीं प्रति स्वयं शिवेनाष्टमस्कंधे
मोहिन्युपाख्यान उक्तत्वात् । 'तव वरद वरांघ्रावाशिपेहाखिलार्थे
यदि रचिताधियं माविद्यलोकोपविद्धम्'इति दक्षोपाख्याने च । 'अतो
महेशोपि विहाय भेदबुद्धिं सदा सेवत एव विष्णुम्' इति विद्वन्मोद-
तरंगिण्यां चिरंजीवभट्टोक्तेश्चांगणाः प्रमथास्तेपामीशो गणेशः 'गणः
संघे च प्रमथे'इत्याभिधानात् । ॐस्वस्तिश्रीश्वासौ गणेशश्चेति तथा
शिवाय नमः इत्यर्थः । नन्वयमपि पक्षो विष्णोरेव ॐस्वस्ति श्रयती-
त्यनया निरुक्त्या विष्णोः प्राधान्यस्य शिवस्य च सेवकत्वस्योक्त-
त्वात् । यस्य पक्षो यत्र वर्ण्यते तत्र तस्यैव महत्त्वं वर्ण्यतेऽतो मृडम-
हत्त्वसूचकोऽपरः पक्षोऽत्र विरच्यते । ओमा शुद्ध्या स्वस्ति कल्याणं ये-
पांते ॐस्वस्तयः विप्राः 'शुद्ध्या ब्राह्मणतावृद्धिरशुद्ध्या शूद्रता भवे-
त्'इत्यादिपुराणादातैः श्रीयते सेव्यत इति ॐस्वस्तिश्रीर्महादेवः 'त्वं
हि भगवन्देवेषु ब्राह्मणोऽहंमनुष्येषु ब्राह्मणः, ब्राह्मणो हि ब्राह्मणमुपधा-
वति' इति जाबालोपनिषदुक्तेः, 'शिवो विप्रो हरिः क्षत्री' इत्यादि-
पराशरपुराणोक्तेश्चेशस्य 'ब्राह्मणदेवत्वाद्ब्राह्मणसेव्यत्वमस्तीति । ई-
लक्ष्मीं गच्छतीतीगो विष्णुः 'लक्ष्मीरीकार उच्यते' इत्येकाक्ष-
रात् । ईगेन नम्यत इतीगणः शिवः । निपातनान्नस्य णःप्रत्य-
यश्चात्र डः । स चासावीशश्चेतिगणेशः । यद्वा ॐ ज्ञानं-
सूते इति ॐसूवेदः 'वेदो वै ज्ञानकारणम्' इत्युक्तेः । ॐ
सुवो वेदस्यास्तिराविर्भावो यस्मात्स ॐस्वस्तिर्महादेवः 'त्वं
शब्दयोनिर्जगदादिरात्मा' इति 'सांख्यात्मनः शास्त्रकृतस्तवेक्षा'
इति चाष्टमस्कंधे महादेवं प्रति लोकपालोक्तेः 'शास्त्रयोनित्वात्'
इति सूत्राच्च । श्रियं गणयति भार्यात्वेनेति श्रीमणो विष्णुस्तस्ये-
शः श्रीगणेशः 'सदाहं शंकरं सेवे वैकुण्ठेशोपि भोः सुराः' इति पा-
द्मात् । ॐस्वस्तिश्वासौ श्रीगणेशश्चेति ॐस्वस्तिश्रीगणेशस्तस्मै

तथा शिवाय नम इत्यर्थः ॥ ' आरोग्यं भास्करादिच्छेत् ' इति स्मृतेर्वक्त्रोत्रोरारोग्यताप्तये श्रीसूर्यं प्रणमति । ओंशब्देन ब्रह्म-विष्णुरुद्राणां बोधो भवति । ' अकारो वासुदेवः स्यादुकारः शंभु-रुच्यते ॥ मकारो विधवाचकः ' इत्येकाक्षरात् । स्वरः स्वर्गं तप्यते सर्वोत्कृष्टत्वेनेति स्वस्तिरिन्द्रः । स्वरव्ययोपपदात्तपण्यैश्वर्येऽस्माद्दे-वादिकात्कर्त्तरि डिप्रत्यय औणादिकः । त्रिया धनसंपत्त्या गण्यत इति श्रीगणः कुबेरः कुबेरः श्रीगणः श्रीदः शिवमित्रो धनाधिपः इत्यभिधानात् । स्वस्तिश्च श्रीगणश्चेति स्वस्तिश्रीगणौ इन्द्रकुबेरौ ओमा विष्णुरुद्रब्रह्मणा सहितौ स्वस्तिश्रीगणौ ओस्वस्तिश्रीगणौ तयोरीश ओस्वस्तिश्रीगणेशस्तस्मै तथा । तदुक्तं भविष्योक्तादित्यह्मदये ब्रह्मेन्द्रनारायणरुद्रवन्दितः स नः सदा यच्छतु मंगलं रविः ' इति । ईश एव वंद्यते नत्वंनीशः यतः सर्वैर्ब्रह्मादिदेवैः सूर्यो वंद्यतेऽतः स एव तेषामीश इति भावः । तथा च सूर्याय नमः, अस्त्वित्यध्याहार्यम् । नहि क्रिया-विनिर्मुक्तं वाक्यं भवतीत्युत्तवा ' कर्तृकर्मक्रियादीनां यदि स्थानं न लभ्यते ॥ अध्याहारं तदा कुर्यान्मुख्यार्थप्रतिपत्तये ' इत्यभि-युक्तोक्तेश्चापेक्षितपदानयनमध्याहार इति सूर्यपक्षः ॥ चंद्रस्य पक्षे ' सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजा ' इति सर्ववेदाधिकरणब्राह्मण-कुलस्याधीशत्वात्सर्वकर्मारंभेऽनुकूलचंद्रेणैव शुभं भवति ' कुर्याच्चंद्रवले सर्वम् ' इति ज्योतिःशास्त्रोक्तेश्च प्रथमं तं नमति । त्रिया दीप्त्या विशिष्टा गणा भगणास्तेषामीशः श्रीगणेशः । यद्वा त्रिया शास्त्रसंपत्त्या विशिष्टो गणः श्रीगणो ब्राह्मणसमूहस्तस्येशस्तस्मै । किंभूताय श्रीगणेशाय ओमाकोर्यः ब्रह्मरूपिणो नक्षत्राणामहं शशी ' इति श्रीमुरोक्तेः । पुनः स्वस्ति कल्याणकारिणे पितृदेवमनुष्याणां स्वस्तिकर्त्ता निशाकरः ' इत्यादिपुराणात् । इह स्वस्तिपदं स्व-स्तिकर्त्तरि लक्षणिकम् । लक्षणा हि मुख्यार्थवाचे गौणार्थकल्प-

नम् । सा चानेकविधा, मंचाः क्रोशंति, शोणो धावतीत्याद्युदाहरणै-
रुदाहृता ग्रंथेषु । यथेह मंचपदं मंचस्थे, शोणपदं रक्तवर्णवत्यश्वा-
दौ लाक्षणिकं तथात्रापि स्वस्तीति स्वस्तिकर्त्तरि । लक्षणावीजं त्वन्व-
यानुपपत्तिः क्वचित्क्वचिच्च तात्पर्यानुपपत्तिरिह च तात्पर्यानुपप-
त्तिरेवेत्यलमतिप्रसंगेन इति चंद्रपक्षः ॥ अथोङ्कारस्य 'ओंकारो वै सर्वा
वाग्' इत्यादिश्रुतेः सर्ववाग्रूपत्वात्तद्ध्यानस्य च 'कामदं मोक्षदंचैव'
इत्युक्तेः सर्वाभीष्टहेतुत्वाच्चादौ तदेवाह । ओं स्वस्ति श्रीगणे शा-
य नमः । अत्र पट्ट पदच्छेदाः कार्याः । हे श, कोर्थः, हे वरेण्य,
'शश्च शोभावरेण्ययोः' इति वामनः । ननु हेशब्दः संबुद्धिद्यो-
तको भवत्यत्र तदभावात्कथं हे शेत्युक्तम् । तत्रोच्यते । 'हे-
शब्देन विनापि स्यात्क्वचिदन्तेऽपि हेपदम्' ॥ यथा राम
प्रसीद त्वं राम हे त्वां भजाम्यहम्, इति प्रबोधचंद्रिको-
क्तेर्हेशब्देन विनापि संबुद्धिर्न विरुद्धेति । अथ प्रकृतम्, त्वमोम्
कोर्थः ओङ्कारमक्षरं ब्रह्मस्वरूपमय ध्याय । अय गतावित्यस्य धा-
तूनामनेकार्थत्वाद्ध्यानार्थतापि । 'अनुक्तमप्युहति पंडितो जनः'
इत्यादिप्रयोगदर्शनात् 'अनुदात्तेत्त्वलक्षणमात्मनेपदमनित्यम्'
इति बहुधा प्रपञ्चितं शाब्दिकैरतोऽयतेः परस्मैपदप्रयोगोपि न
विरुद्ध इति । नन्वोङ्कारस्य ध्यानं न कोपि करोतीति चेत्तत्राह ।
'ओंकारं विन्दुसंयुक्तं नित्यं ध्यायंति योगिनः ॥ कामदं मोक्षदञ्चैव
ओंकाराय नमोनमः ॥' इति मंत्रात्तद्ध्यानं तु योगिनोपि कुर्वन्त्यन्ये-
षां तु का कथेति भावः । किंभूतम् ओं नमः । सर्वोत्कृष्टत्वेन नम-
स्कारार्हम् । णम् प्रहृत्वे इत्यस्मादौणादिकोऽसुप्रत्ययः । सर्वोत्कृ-
ष्टत्वञ्च प्रणवस्य ब्रह्मविद्योपनिषदि व्याख्यातम्, 'अभित्येकाक्ष-
रं ब्रह्म यदुक्तं ब्रह्मवादिभिः ॥ शरीरं तस्य वक्ष्यामि स्थानं कालं
लयं तथा ॥ तत्र देवास्त्रयः प्रोक्ता लोका वेदास्त्रयोऽग्नयः । तिस्रो

मात्रार्द्धमात्राश्च अक्षरस्य शिवस्य च॥ऋग्वेदो गार्हपत्यश्च पृथिवी
 ब्रह्म एव च । अकारस्य शरीरं तु व्याख्यातं ब्रह्मवादिभिः ॥ य-
 जुर्वेदोऽन्तरिक्षश्च दक्षिणाग्निस्तथैव च । विष्णुश्च भगवान्देव उकारः
 परिकीर्तितः ॥ सामवेदस्तथा द्यौश्चाहवनीयस्तथैव च । ईश्वरः प-
 रमो देवो मकारः परिकीर्तितः ॥ सूर्यमण्डलमाभाति अकारः
 शंखमध्यगः । उकारश्चन्द्रसंकाशस्तस्य मध्ये व्यवस्थितः ॥
 मकारश्चाग्निसंकाशो विधूमो विद्युतोपमः । तिस्रो मात्रास्तथा ज्ञेयाः
 सोमसूर्याग्नितेजसः ॥ शिखा च दीपसंकाशा यस्मिंस्तु प रिवर्तते ।
 अर्द्धमात्रा तथा ज्ञेया प्रणवस्योपरिस्थिता ॥ पद्मसूत्रनिभा सूक्ष्मा
 शिखा या दृश्यते परा ॥ सा नाडी सूर्यसंकाशा सूर्यं भित्त्वा तथा प-
 रम् ॥ द्वाप्ततिसहस्राणि सूर्यं भित्त्वा तु मूर्द्धनि । वरदः सर्वभू-
 तानां सर्वं व्याप्यैव तिष्ठति ॥ कांस्यघंटानिनादस्तु यथा ली-
 यति शान्तये ॥ ओंकारस्तु तथा योज्यः शान्तये सर्वमि-
 च्छता ॥ यस्मिन्संलीयते शब्दस्तत्परं ब्रह्म गीयते । ध्रुवं
 हि चिंतयेद्ब्रह्म सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ इति । कस्मै, स्वस्ति । कोऽ-
 र्थः, स्वस्तये मोक्षाय अत्र चतुर्थी त्वव्ययत्वादेव न । 'कल्याणे
 भवने मोक्षे स्वस्तीत्युक्तस्तथा हरौ' इत्यभिधानात् । यद्वा किं-
 भूतमो, स्वस्ति मंगलरूपम् । 'सर्वेषां मंगलानां च बीजं प्रणव
 एव हि' इत्यादिसंहितोक्तेश्च । पुनः श्रीगणे कामाप्तौ, श्रीयंते स्पृ-
 ह्यालुभिरिति त्रियः कामाः, गण्यते प्राप्यत इति गणनं गणनं गण्
 प्रापणमित्यर्थः । धातूनामनेकार्थत्वादाप्त्यर्थाद्गणेर्भावे किपि रूप-
 म् । त्रियां गण् श्रीगण् तस्मै तथातथाच' ओंकारं बिन्दुसंयुक्तम्'
 इति मंत्रार्थोऽत्र ध्वनित इत्योकारपक्षः ॥ अथ च शास्त्रज्ञानस्य ।
 'गुरुमूलमिदं सर्वं शास्त्रज्ञानं सुरेश्वरि' इति शंभुवाक्यात्, 'यस्य
 देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ' । तस्येते कथिता ह्यर्थाः प्र-

काशंते महात्मनः' इति श्वेताश्वतरश्रुतेश्च गुरुभक्तिजन्यत्वादा-
दौ गुरुनतिरेव कार्याऽतो गुरुपक्षोपि दशाक्षरीं योजयति ॐ
ज्ञानं तदेव स्वं धनमोस्वं तेन ज्ञानधनेन स्तभ्राति कर्मप्रवृत्त्या
संसारे भ्रमन्तं शिष्यं रुणद्धीत्योस्वस्तिगुरुः । 'गिरतीह पाप्मानम्'
इति श्रुतिप्रतिपादितो गुरुपदार्थोनेन ध्वनितः । स्तंभु रोधनेऽस्मा-
त्क्रेयादिकादौणादिको डिप्रत्ययः कर्तरीति । अत्र दृष्टांतः
यथा कृतापराधं नरं गृहीत्वा राजपार्श्वे गच्छंतं तत्प्रियः कश्चि-
द्धनं दत्वा तं स्वं मोचयति एवं गुरुरपि ज्ञानधनं दत्वा कर्मणः
सकाशान्मोचयतीति ध्येयः । नहि गुरुपदेशं विना संसारः शाम्यती-
ति भावः । श्रीलक्ष्मीस्तां गच्छति प्राप्नोतीति श्रीगो विष्णुस्तं
नमतीति श्रीगणः । साधनमस्य शिवपक्षे वर्णितम् । ओस्वस्तिश्रीग-
णपदाभ्यामत्र 'श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम्' इति श्रुत्यर्थोपि ध्वनितः । ओ-
स्वस्तिश्चासौ श्रीगणश्चोति ओस्वस्तिश्रीगणः, पुनरीशपदेन
कर्मधारयः पूर्ववत् । 'किञ्च आचार्यवान्पुरुषो वेद' इति श्रुतेर्भगव-
त्स्वरूपज्ञानमपि गुरुप्रसादादेव भवतीत्यलं विस्तरेणेति गुरुपक्षः ॥
इंद्रस्य सर्वदेवराजत्वात्सोऽपि शास्त्रादौ ध्येय एवेत्यत इन्द्रपक्षेऽप्यस्य
योजनामाह । ओमा विष्णुना वामनरूपेण स्वस्ति कल्याणं यस्य
स ओस्वस्तिरिन्द्रः श्रिया समेधिता गणाः श्रीगणा देवाः 'श्रिया समे-
धिताः सर्वे उपारमत विग्रहात्' इति ब्रह्मप्रेषितनारदस्य देवा-
सुरसंग्रामे देवान्प्रत्युक्तेः । अत्र मध्यमपदलोपी समासः । तेषामी-
शः श्रीगणेश ओस्वस्तिश्चासौ श्रीगणेश ओस्वस्तिश्रीगणेशस्तस्मै
इंद्राय नमः । अथ शेषस्य सर्वाधारत्वात्सर्वसर्पगणमु-
ख्यत्वेन सर्पादिभीतिवारणाय तमत्र नमस्करोति । शाय नमः ।
कोर्थः' शेषाय नमः । 'शं वदंति बुधाः शेषम्' इत्येकाक्षरात् ।
किंभूताय शाय ओस्वस्तिश्रीगणे । ओपदेन सत्त्वादिगुणत्रयमु-

च्यते । 'त्रिगुण्यां प्रणवोपि च' इत्यभिधानात् । तथा च ओमा गुणत्रयेण सुष्ठु अस्ति भवनं यस्य तदोऽस्वस्ति, भवनमत्र स्थितिसंहारयोरप्युपलक्षणम्, तच्च ब्रह्माण्डं तस्य श्रीः शोभा गण्यतेऽत्रेत्यांस्वस्तिश्रीगण् तस्मै । तथा गणसंख्यानेऽतोधिकरणे क्विप् । सहस्रशिरसश्शेषस्य कस्मिंश्चिच्छिरोमुकुटैकदेशे सिद्धार्थ इव शोभा ब्रह्माण्डस्य । इति पञ्चमस्कंधादौ विशेषतः प्रपञ्चितम् । वाक्यानि च विस्तरभियेह न लिखितानीति शेषपक्षः ॥ 'अनाराध्य जगद्धात्रीं विष्णोर्भक्तिर्न जायते' इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसं-
 डाक्तेः । किञ्च 'आराधिता सैव नृणां भोगस्वर्गापवर्गदा' इति मार्कण्डेयोक्तेऽहिकामुष्मिकफलार्थिभिरवश्यं दुर्गां सेव्यास्तस्त-
 त्पक्षेऽप्यस्या योजनां कुर्मः । ओम्भ्यो वासुदेवादिभ्यः सुष्ठु अस्ति भवनं यस्यास्सा ओऽस्वस्तिः 'यद्भूच्छांभवं तेजस्तेनाजायत तन्मुखम् । ब्रह्मणस्तेजसा पादौ' इत्या-
 द्युक्तेः । ओम्भ्य इति बहुवचनं सप्तशतीस्तवप्रसिद्धदेवग्रहणा-
 र्थमन्यथा ब्रह्मादित्रयाणामेव ग्रहणं स्यादिति । यद्भोम्भ्यो विष्णवा-
 दिभ्यः सुष्ठु अस्तिराविर्भावो यासां ता ओऽस्वस्तयो वैष्णव्याद्याः शक्तयः । तदुक्तं 'ब्रह्मेशगुहविष्णूनां तथेन्द्रस्य च शक्तयः । शरीरेभ्यो विनिष्क्रम्य तद्रूपैश्चण्डिकां ययुः' इति मार्कण्डेयोक्तेः । ताभिः श्रीद्युतिर्यस्याश्चण्डिकायाः सा ओऽस्वस्तिश्रीस्त-
 स्या गणो महाकालीमहासरस्वतीमहालक्ष्मीरूपस्तस्येशो मूलप्र-
 कृतिरूपस्तस्मै नमः । अत्र पुंस्त्वं तु 'नागं लिङ्गञ्च योनिं च विभ्रती नृप मूर्धनि' इति रहस्योक्तेस्तस्याः पुंरूपत्वं स्त्रीरूपत्वञ्चास्तीति न विरुद्धम् । पुंस्त्वं त्रास्ति शंभुविधिकृष्णे स्त्रीत्वं नास्ति तथैव भवा-
 न्याम् । कमलायां च तथैव च वाण्यां' इति रघुनाथतीर्थोक्तेः ओऽस्वस्ति-
 त्रिया गणा भैरवादयस्तेषामाशा । यद्वा 'निःश्वासान्मुमुचे यांश्च युध्य

माना रणेविका । त एव सद्यः संभूता गणाः शतसहस्रशः' इत्युक्ते-
 र्गणा निःश्वासोद्भूतास्तेषामीशा तस्यै नमः । अस्यापत्वादाव्याडा-
 गमाद्यभावेन पुंस्त्वम् । ऋषिरत्र वेदः 'वैदिकत्वं चास्य सर्ववाङ्म-
 यादित्वेनापौरुषेयत्वादिति' अपौरुषेयं वाक्यं वेदः' इति पूर्वमीमांसा-
 यां वेदलक्षणोक्तेः । नहि केनचित्पुरुषेणैतद्रचितमनादित इत्थमेवेयं
 दशाक्षरी विद्येति प्रसिद्धेरिति दुर्गापक्षः ॥ अथ 'वाय्वधीनमिदं जग-
 त्' इत्यादिपुराणात्सर्वचेष्टाहेतुत्वाद्वायुमप्यत्र नमस्करोति । ओम्भिः
 सत्वरजस्तमोभिः सुषुप्ति भवनं स्थित्युत्पत्तिसंहतिरूपं यस्य
 तद्ब्रह्माण्डमोस्वस्ति तस्य श्रीः कल्याणं येन स ओस्वस्ति श्रीर्वायुः 'त्वं
 वायो सर्वब्रह्माण्डस्वस्तिकृत्प्राणदः सदा । त्वदधीनमिदं सर्वं जगत्-
 श्रेष्ठितं विभो ॥ अतीव कश्मलो देहस्त्वत्संयोगात्परः शुचिः ।
 त्वत्त्यक्तस्तु पवित्रोपि विप्रदेहोऽशुचिर्भवेत् ॥ पवित्राणां पवित्रस्त्वं
 मंगलानां च मंगलम्' इत्यादिसंहितोक्तेः । गण्यंते ज्ञानकर्त्रोपकारक-
 त्वेनेति गणा इन्द्रियाणि तेषामीशः प्रवृत्तिहेतुत्वात्स्वामी गणेशः ।
 प्राणवायुं विना किमपि कर्तुमिन्द्रियगणैर्न शक्यते तेषां तदधीन-
 त्वात् । प्राणैन्द्रियसंवादोपि श्रूयते शास्त्रे । तथाहि इन्द्रियैरुक्तं वयं
 शरीरधारकाणि प्राणैरुक्तं वयमिति परस्परं विवदित्वा तन्निर्णयाय
 ब्रह्मपार्श्वं गताः । ब्रह्मणोक्तं शरीरान्निर्गत्य पृथक्पृथक् प्रवेशः पुनः
 शरीरे क्रियताम्, यत्प्रवेशेन शरीरमुत्तिष्ठते तदेव महदिति श्रुत्वा
 सर्वाणीन्द्रियाणि प्रविष्टानि शरीरे चेष्टापिनागता । पुनर्ब्रह्मणा वायुं
 प्रत्युक्तं त्वं प्रविश । ततः प्रविष्टे वायौ शरीरमुत्थितमभूत्ततो ब्रह्मणो-
 क्तमयमेव शरीरधारकः सर्वेभ्यो महान्सर्वेषां भवतां स्वामीति । तथा-
 च श्रुतिः 'अथ खलु प्राण एव प्रज्ञात्मेदं शरीरं परिगृह्योत्थापयति'
 इति । अत एव वक्ष्यते 'उक्थेन रहितो ह्येव मृतकः प्रोच्यते यथा'
 इति प्रथमपंचदशाध्याये । अथ प्रकृतमनुसरामः ओस्वस्ति श्री-

श्वासौ गणेशश्चेति तथा तस्मै प्राणरूपाय वायवे नम इति
 वायुपक्षः । 'ब्राह्मणोऽग्निश्च वै विष्णोः सर्वदेवात्मनो मुखम्' इति
 स्मृतेः, "अग्निमीळे पुरोहितम्" इति श्रुतेश्च । पुरोऽग्रेऽग्निमहमीळे
 ईडे । किंभूतं हितं सर्वहितकरम् ' अग्नौ प्रास्ता हुतिः
 सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याजायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नं ततः
 प्रजाः' इति । यथा च पूर्वमग्निरेव हितेच्छुभिः सेव्योऽतोऽ
 ग्निपक्षेऽपि दशाक्षरं योजयति । ओमा ज्ञानेन स्वस्ति
 कल्याणं येषां ते ॐ स्वस्तयो जीवाः ' ऋते ज्ञानान्न मुक्तिः' इति
 श्रुतेः ' कपायपक्तिः कर्माणि ततो ज्ञानं प्रवर्तते । ज्ञानान्मोक्षमवा-
 प्रोति' इति स्मृतेश्चाताजीवान् श्रयत्याश्रयतीत्योस्वस्तिश्रीः संसार-
 स्तस्य गणो लोभादयः ' न विद्यते ते ग्रहणानुबन्धः कुतो न तद्धेतव
 ईश तत्कृताः ॥ लोभादयो येऽबुधलिंगभावाः ' इति गोवर्द्ध-
 नधारिणं प्रतीद्रेक्तः । अग्रहणानुबन्धः संसारस्तद्धेतवः संसृतिहेतव-
 स्तत्कृता अज्ञानकृता इत्यर्थः । अत्र संसारस्य लोभादीनां चा-
 ज्ञानकार्यत्वेन समानत्वाद्वृणगाणिभावो ध्येयः । तस्य संसारगण
 स्य लोभादेरीशो निवर्तकः । अत्रायमाशयः । अग्रेयज्ञादिकर्मणा
 मुख्यसाधनत्वात्तत्साध्या चांतःकरणशुद्धिः, सा च लोभादिनिवृ-
 त्तिरूपैव ततः शुद्धैतःकरणे ज्ञानमुदेति । अत एवोक्तं । 'कर्मणा
 ज्ञानमातनोति ज्ञानेनामृतीभवाति । अथामृतानि कर्माणि' इति
 श्रुत्या कर्मणाग्निसाध्येन यागादिनेत्यर्थः । तथा चाग्रये नम इत्याग्नि
 पक्षः । श्रीधर्मराजस्य सर्वरोगाधिपत्वाद्धर्माविवेचकत्वेन सर्वलोक-
 हिताय प्रवृत्तत्वाच्च शास्त्रादो वक्रध्येतृणां रोगादिभयापनुत्तये
 ध्येयत्वात्तन्मस्करोति । ॐ विष्णुः स च गदाधरो गयाक्षेत्राधी-
 शरूपोत्र ब्राह्मस्तेन स्वस्तिमुंक्तिर्येषां ते ॐ स्वस्तयः पितरः ।
 'गदाधरो गयाक्षेत्रे पितृणां मोक्षदायकः' इति बृहन्नारदीयोक्ते-

स्तैः श्रीयते सेव्यते इत्योऽस्वस्तिश्रीर्धर्मराजः । 'यस्यामग्निष्वा-
त्तादयः पितृगणाः' इत्यादिपञ्चमस्कंधोक्तेः । गणा निजसैनि-
कास्तेषामीशो गणेशः । 'यमसैन्ये स्तुत्यनरे' इति कोशात् । पुनरो-
स्वस्तिश्रीश्चासौ गणेशश्चेति तथा तस्मै । यद्वा ओमा ज्ञाने-
नार्थात्तत्सदृशेन गयापिण्डप्रदानेन स्वस्ति येषां त उँस्वस्तयः पि-
तरः । श्रिया पितृलोकलक्ष्म्या विशिष्टा ये गणा एकत्रिंशत्संख्याकाः
'विश्वो विश्वभुगाराध्य' इत्यादिना मार्कण्डेयोक्ताः श्रीगणाः । उँ
स्वस्तीनां पितॄणां श्रीगणा उँस्वस्तिश्रीगणास्तेषामीशः स्वामी
धर्मराजस्तस्मै नमः । 'वाराणस्यां च यो वासो हरिभक्तिस्तथैव च ॥
गयापिण्डप्रदानं च ब्रह्मज्ञानं च तत्समम्' इति बृहन्नारदीयादिति
धर्मराजपक्षः । अथ च कुबेरस्य सर्वधनाधिपत्वात्तदाप्तये सोऽपि
नमस्कार्य इति उमा शंकरेण स्वस्ति कल्याणं यस्य सः उँ
स्वस्तिः कुबेरस्तस्य शिवसखत्वप्रसिद्धेः । सखाहि सख्युः कल्या-
णं करोत्येवेति भावः । श्रीणां धनानां रक्षका गणाः श्रीगणा य-
क्षास्तेषामीशश्श्रीगणेशः । उँस्वस्तिश्चासौ श्रीगणेशश्चेति तथा
तस्मै कुबेराय नमः इत्यर्थः । इति कुबेरपक्षः । वरुणस्य जलाधि-
पत्वेन जलभीनिवृत्तये तमपि नमस्करोति । उँ ज्ञानं तदेव स्व-
मोऽस्वं तत्स्तृणन्त्याच्छादयन्त्योऽस्वस्तीनि रत्नानि मुक्ताहीरकादी-
नि । 'नह्यन्यो जुपतो ज्योष्यान्बुद्धिभ्रंशो रजोगुणः । श्रीमदादभि-
जात्यादिर्यत्र स्त्री द्यूतमासवः' इति दशमे नारदोक्तेः । अथ स्तृणा-
तेर्दिः । तैश्श्रियस्य स उँस्वस्तिश्रीवरुणः । 'मुक्तावैदू-
र्यहीरकैः । अलंकृतशरीराय वरुणाय नतोऽस्म्यहम्' इति मंत्रात् ।
गणानां यादोगणानामीशो गणेशः । 'यादोगणानामृषभं प्रचेतसम्'
इति तृतीयस्कंधोक्तेः । उँस्वस्तिश्चासौ गणेश उँस्वस्तिश्रीगणेश-
स्तस्मै वरुणाय नम इत्यर्थः । इति वरुणपक्षः । अथ वागाधिष्ठा-

तृदेवीमप्रतिबद्धवाग्व्यापाराय नमति । ओं ज्ञानं सूत इत्योसूःसर-
 स्वती 'बुद्धिप्रदां शारदाम्' इत्युक्तेः । अस्ति श्रीरनयेत्यस्तिश्री ।
 'धनं शोभां सर्वमानं लभते वाक्प्रसादतः' इत्यादिपुराणात् ।
 ओसूश्चासावस्तिश्रीरित्योस्वस्तिश्रीः, गणानां छात्रादिसमूहाना-
 मीशोऽनयेति गणेशा, ओस्वस्तिश्रीश्चासौ गणेशा ओस्वस्तिश्री-
 गणेशा तस्यै तथा । यथा पुंस्त्वमत्र तथा व्याख्यातमधस्तात् ।
 सरस्वत्यै नम इत्यर्थः । ग्रंथविस्तरभियात्र बहु वक्तव्यमप्युज्झित-
 मिति॥ओस्वस्तिश्रीगणेशाय नमः ॥ गणेशं पार्वतीशञ्च स्कन्दं
 राधापतिं हरिम्॥गुरुवर्यं नमस्कृत्ये कुर्वे व्याख्यां सुबोधिनीम्॥१॥
 मातृकायाः परं रम्यां यज्ज्ञात्वासुखमेति ना । मातृका पाठिता
 येन पितरं तं महामतिम् ॥ २ ॥ मातृकार्थो विना मातृकूपया
 नैव बुध्यते । तां सारस्वततेजोभां सदा पालनतत्पराम् ॥ ३ ॥
 अतो वंदे प्रथमतो गिरं शब्दार्थबोधिनीम् ॥ मातृत्वात्सर्वशास्त्रा-
 णां मातृकेति निगद्यते ॥ ४ ॥ आदिक्षान्ताक्षरमयी ज्ञेया सा बु-
 द्धिमतैः ॥ उत्तमा मध्यमा चाथावरा सा त्रिविधा मता ॥ ५ ॥
 अधिकारिभिदा नाद्या कल्पादौ ब्रह्मणा तता ॥ ततः प्रादुरभू-
 त्सर्वं शास्त्रं वेदपुरस्सरम् ॥ ६ ॥ अथ तत्प्रादुर्भावं यथाशास्त्रं
 वर्णयिष्यामः ॥ मातृका त्रिविधा स्थूला सूक्ष्मा सूक्ष्मतरापि च ॥
 गुरूपदेशतो ज्ञेया नान्यथा ग्रंथकोटिभिः ॥ १ ॥ तथा च पर-
 मात्मपूजा भवति । तत्र प्रथमोधिकारी स्थूलया मातृकयार्च-
 येत्, मध्यमः सूक्ष्मया, सूक्ष्मतरया चोत्तम इति विभागः । स्थूला-
 दिरूपत्रयं चैवमवगन्तव्यम् । नियतकालपरिपाकानां हि प्राणि-
 कर्मणां मध्ये, परिपकानामुपभोगेन प्रत्ययात् । इतरेषाञ्चापरिप-
 कानां भोगाभावेन तदर्थ्यायाः सृष्टेरनुपयोगात् । प्राकृतप्रलये
 प्रस्तसमस्तप्रपञ्चा माया स्वप्रतिष्ठे निष्कले परशिवाख्ये ब्रह्मणि

विलीना यावदवशिष्टकर्मपरिपाकं वर्तते । उक्तं हि 'प्रलये व्या-
प्यते तस्याश्चराचरमिदं जगत्' इति, तथा 'जगत्प्रतिष्ठा देवर्षे
पृथिव्यप्सु प्रलीयते । तेजस्यापः प्रलीयन्ते तेजो वायौ प्रलीयते ॥
वायुः प्रलीयते व्योम्नि तदव्यक्ते प्रलीयते । अव्यक्तं पुरुषं ब्रह्म
निष्कले संप्रलीयते ॥' इति । अव्यक्तं माया, तस्याश्च सम्यक्
प्रलयो नाम मुक्ताविव नात्यन्तिको विनाशः; किन्तु सुप्तौ सती
मायागोचरवृत्तीनामप्यभावात् । स्वप्रतिष्ठपरमात्मप्रकाशस्या-
प्यत्यन्तनिर्विकल्पकतया तद्वलाद्भासमानाया अप्यप्रतिभा-
तप्रायत्वं न पुनरनवभानमेव, प्रतिभासमात्रशरीरस्य हि मि-
थ्यावस्तुनोऽनवभाने सत्यभाव एव स्यादिति नचा-
भाव एवास्तु उत्तरसर्गानुपपत्तिप्रसंगादिति । अवशिष्टैः
प्राणिकर्मभिश्च तस्यां मायायां विलीयैव क्रमेण प्राप्तपरिपाकैः
स्वफलप्रदानाय परमेश्वरस्य सिसृक्षात्मिका मायावृत्तिर्ज-
न्यते सैषा मायावस्था ईक्षणकामतपोविचिकीर्षादिशब्दैरभिधीय-
ते । 'तदैक्षत बहु स्यां प्रजायेय' इति छांदोग्ये 'स ऐक्षत लोकानु
सृजै' इत्यैतरीये 'सोकामयत बहुस्यां प्रजायेय' इति तैत्तिरीये
'तपसाचीयत ब्रह्म' इति मुंडके 'विचिकीर्षुर्धर्षनाभूता कचिदभ्ये-
ति बिन्दुताम्' इति प्रपञ्चसारे । अपरिपक्वकर्माभेदाद्धनीभावस्त-
दर्थव्यापारश्चिकीर्षा परिपक्वकर्माकारपरिणतमायाविशिष्टं बिन्दु-
स्तदिदमविभागावस्थमव्यक्तमुच्यतेऽत एव तस्योत्पत्तिः स्मर्य-
ते 'तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तम' इति भारतादौ ।
स एव जगदङ्कुराकारोऽध्यात्मआधारादानाभिव्यज्यमानकुण्डल्या-
दिशब्दैरुच्यते । यथाहुः 'शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजननव्यापार-
बद्धोद्यमां ज्ञात्वेत्थं न पुनर्विशन्ति जननीगर्भे गर्भकत्वं नराः'
इति । 'कुण्डलिनी सर्वथा ज्ञेया सुपन्ना तु गतैव सा' इति च

विन्दोः कालक्रमेणाचिच्चिदचिच्चिदंशविभागात्रैविध्यं तत्रैवोक्तम्
 'कालेन भिद्यमानस्तु स विन्दुर्भवति त्रिधा । स्थूलसूक्ष्मपरत्वेन
 तस्य त्रैविध्यमिष्यते । स विन्दुनादवीजत्वभेदेन च निगद्यते '
 इति । अचिदंशः स्थूलो बीजं चिदचिन्मिश्रः सूक्ष्मो नादः स
 एव पुरुषश्चिदंशः परो विंदुः स एवेश्वरस्तस्य च त्रिधाविभा-
 गसमये शब्दब्रह्मापरनामधेयस्य परस्योत्पत्तिरुक्ता ' विंदोस्त-
 स्माद्भिद्यमानाद्रवो व्यक्तात्मकोभवेत् । स रवः श्रुतिसंपन्नः
 शब्दब्रह्मेति गीयते ' इति । स एव ब्रह्मात्मको रवो जगदुपा-
 दानं विन्दुतादात्म्येन संगतोऽपि प्राणिनां मूलाधारे व्यज्यत
 इत्युक्तम् । ' स तु सर्वत्र संस्यूतो जाते भूतांकुरे पुनः । आवि-
 र्भवति देहेषु प्राणिनामर्थविस्तृते ॥ ' इति । देहेष्विति मूलाधारे प्रदे-
 शस्तस्यानुस्यूतस्य रवस्य संस्कृतपवनवलेनाभिव्यक्तिराविर्भा-
 वस्तत्र हि पवनोत्पत्तिरुक्ता ' देहेऽपि मूलाधारेऽस्मिन्समुद्यति
 समीरणः ' इति । ज्ञातमर्थं विवक्षोः पुरुषस्येच्छया जातेन प्रय-
 त्नेन मूलाधारस्थः पवनः संस्कृतस्तेन पवनेन सर्वत्र स्थितं
 ब्रह्म तत्राभिव्यज्यते तदभिव्यक्तं शब्दब्रह्म कारणं विन्द्वात्मकं
 स्वप्रतिष्ठया निष्पदं सत्परा वागित्युच्यते; तदेव नाभिपर्यंत-
 मागच्छता तेन पवनेनाभिव्यक्तं विमर्शरूपेण मनसा युक्तं सा-
 मान्यरूपंदप्रकाशरूपिणीकार्यं विन्दुतत्त्वात्मकमधिदैवमीश्वररूपा
 पश्यन्ती वागित्युच्यते; तदेव ब्रह्म तेनैव वायुना हृदयपर्यंत-
 मभिव्ययमानं निश्चयात्मिकया बुद्ध्या युक्तं विशेषरूपंदरूप-
 नादविन्दुमयी अधिदैवतहिरण्यगर्भरूपा मध्यमा वागित्युच्यते;
 तदेवास्यपर्यंतं तेनैव वायुना कंठादिस्थानेष्वभिव्यज्यमानक-
 कारादिक्षकारान्तवर्ण मालारूपं परश्रोत्रग्रहणयोग्यं बीजात्मकमधि-
 दैवतं विराटरूपं वैखरी वागित्युच्यते । तदुक्तमाचार्यैः 'मूलाधारा-

प्रथममुदितो यस्तु भावः पराख्यः पश्चात्पश्यन्त्यथ हृदयगो-
 बुद्धियुद्धमध्यमाख्यः ॥ वक्त्रे वैखर्य्यथ रुरुदिपोरस्य जंतोः सुपुत्रा-
 वद्धस्तस्माद्भवति पवनप्रेरितो वर्णसंज्ञः ' इति । तत्र वैखरी स्थूला
 मातृका सा प्रथमाधिकारिणः पूजोपकरणम्, मध्यमा सूक्ष्मा
 मातृका मध्यमाधिकारिणः पूजोपकरणम्, कारणकार्यविन्द्वात्मि-
 का परा, पश्यन्तीरूपा सूक्ष्मतरा मातृका तूत्तमाधिकारिणः
 पूजोपकरणम्, मातृकात्रैविध्यं सर्वमंत्रोपलक्षणम् । अतः सर्वे
 मंत्रा उक्तरात्या स्थूलसूक्ष्मसूक्ष्मतररूपाः प्रथममध्यमोत्तमा-
 धिकारिविषया इत्यर्थः । बहुवक्तव्यश्चायमर्थ उपदेशमन्तरेण
 शास्त्रैर्दुरधिगमत्वात्फलातिशयवत्त्वाच्चेति । अयमेवार्थः श्रीभग-
 वता पाणिनिनापि शिक्षायां भग्यन्तरेण स्फुटीकृतः 'अथ शिक्षां
 प्रवक्ष्यामि' इत्यादिना शिक्षाप्रयोजनं सम्यग्वर्णोच्चारणं तच्च
 व्याकरणेनैव सिद्धं किमनयेति । सत्यम् । व्याकरणे तु शब्दानु-
 शासनमेव चिन्त्यते 'अथ शब्दानुशासनम्' इति कौस्तुभोक्तेः ।
 किञ्च व्याकरण एतच्चिन्त्यते गोशब्दः सास्त्रादिमत्यर्थे साधुरिह तु
 गोशब्दो जिह्वामूलेनोच्चारयितव्य इति भेदः । तदुक्तं तत्रैव 'प्रसि-
 द्धमपि शब्दार्थमविज्ञातमबुद्धिभिः । पुनर्व्यक्तीकरिष्यामि वाच
 उच्चारणे विधिम् ॥' इति । अस्यार्थश्च नन्वकारादयो वर्णाः स्व-
 स्थानेनैवोच्चार्य्यते, परस्थाननिराकांक्षत्वात्किमर्थोऽस्या आरंभस्त-
 त्राह । प्रसिद्धमिति । बुद्धिहीनैः प्रसिद्धमपि शब्दार्थमविज्ञातं संतं
 पुनः पश्चात्स्फुटीकरिष्यामि वाचो गिर उच्चारणे उद्गिरणे विधिम् ।
 ननु 'विधिरत्यंतमप्राप्तौ' इति भाट्टैः स्मर्य्यते न चात्रात्यंतमप्राप्तिः ।
 उक्तं चाधस्तात् 'अकारादयो वर्णाः स्वस्वस्थानेनैवोच्चार्य्य-
 ते' इति । उच्यते । यद्यपि स्वस्थानस्थिता एवोच्चार्य्यते तथा-
 प्यप्राप्तोऽंशः कथनीयोऽनुप्रदानादिरेतदर्थो विधिः शब्दः । वागुच्चारणं

इति अनन्त्यानन्त्यसंयोगे मध्ये यमः पूर्वगुणः इत्यौदव्रजिः ।
 तथा च नारदः 'अनन्त्यश्च भवेत्पूर्वो ह्यन्त्यश्च परतो यदि । तत्र
 मध्ये यमस्तिष्टेत्सवर्णः पूर्ववर्णयोः ॥ वर्गान्त्यान् शपसैः सार्द्ध-
 मन्तस्थैर्वाऽपि संयुतान् । ह्रस्वा यमा निवर्तते आदेशिकमिवाध्वगाः ॥'
 इति । नारदौदव्रज्योर्मतेन यमो वर्णागम इति विधीयते । अस्मा-
 च्छास्त्रात् 'चत्वारश्च यमाः स्मृता' इति वर्णांतरत्वेनो-
 पदेशा त्संयोगशास्त्रात् । अथ चतुरक्षराणामुदाहरणमिति प्रकृत्य
 अग्निरिति यमौ गकारौ द्वौ नकार इकारश्च । अन्ये तु यमं वर्णा-
 यतिं मन्यन्ते । तथा च शौनकः 'स्पर्शा यमानननुनासिकान्स्वाप-
 रेणु स्पर्शेष्वननुनासिकेणु' इति । पूर्वैश्चतुःपञ्चाशद्भिः सहाष्टपञ्चाश-
 त् ॥ ४ ॥ अनुस्वारो विसर्गश्चेति । स्वरमनुभवतीत्यनुस्वारः अ-
 न्वकारानुगमेनानुस्वारः इति । वक्ष्यति च 'दन्त्यमूलः स्वरानुगः'
 इति । विसर्ग इति । विविधं सृज्यते क्षिप्यत इति विसर्गः । ँकः ँपौ
 चापि पराश्रयौ । परौ ककारपकारावाश्रयः स्थानं ययोस्तौ परा-
 श्रयौ । तथा च वक्ष्यति 'अयोगवाहा विज्ञेया आश्रयस्थानभाजि-
 नः' इति । 'कपाविपि परौ स्मृतौ' इति 'ष्कः षौ चापि कपा-
 श्रयौ' इति च पाठः । परावनुस्वारविसर्गयोः परावित्यर्थः । कका-
 रपकाराश्रयौ तत्स्थानकावित्यर्थः । चशब्दादनुस्वारविसर्जनीया-
 विति पराश्रयौ । दुःस्पृष्टश्चेति । ईपत्स्पृष्टो वर्णधर्मो न वर्णा-
 तरम् । वक्ष्यति च 'अचोऽस्पृष्टा यणस्त्वीपत्' इत्यादि । तथा
 चौदव्रजिः 'स्पृष्टकरणं स्पर्शानां दुःस्पृष्टमन्तस्थानाम्' इति । य-
 णभक्तिश्च यकारोऽभिधत्तेऽतो लकारो दुःस्पृष्टधर्मा । चशब्दा-
 दृकारश्च इतिशब्दः पूरणार्थः । लकार इति लृवर्णात्कारप्रत्ययः ।
 प्लुत एव चेति । लृकारस्य दीर्घादयो न संतीत्यधस्तात्परमतमु-

पन्यस्तं स्वमतमाहल्लकारः प्लुत एव चेति त्रिमात्रश्चशब्दाद्भस्वः ।
ननु वर्णानां प्रयत्न उपरिष्ठाद्वर्णयिष्यत्येव किमर्थमप्रस्तुतः प्रयत्नः
कथ्यते । उच्यते । प्लुतविधानार्थं तावत् लकार उच्चारयितव्य
उच्चारिते च लकारे लाघवार्थमप्रस्तुतोऽपि प्रयत्न उच्चारितः । दुःस्पृ-
ष्टश्चेति । अनुस्वारादयः प्लुतांताः पञ्च । पूर्वैरष्टपञ्चाशद्भिः सह
त्रिपष्टिः । चतुःपष्टिः कथम् अनुस्वारो विसर्गश्चेति पाठा-
तरात् । कथं पुनरनुस्वारद्वयं ह्रस्वदीर्घभेदेनेति ब्रूमः । तथा
चौदव्रजिः ' अनुस्वारावंआइत्यनुस्वारौ ह्रस्वदीर्घादीर्घाद्भस्वो
वर्णः ' इति । अत एव चतुःपष्टिः ॥ ५ ॥ अथ वर्णसंख्याप-
रिज्ञानोत्तरज्ञानं चिन्त्यते । क एषामुच्चारयिता कथं चोच्चार-
यति केन क्रमेण चेत्याह । ' आत्मा बुद्ध्या समर्थार्थान्मनो
युक्ते विवक्षया । मनः कायाग्निमाहंति स प्रेरयति मारुतम् ॥ ६ ॥
मारुतस्तूरसि चरन्मन्द्रं जनयति स्वरम् । प्रातःसवनयोगन्तं छं-
दोगायत्रमाश्रितम् ॥ ७ ॥ कंठे माध्यदिनयुगं मध्यमं त्रैपु-
भानुगम् । तारं तार्तीयसवनं शीर्षस्थं जागतानुगम् ॥ ८ ॥ सौ-
दीर्णैर्मूर्ध्न्यभिहतो वक्रमापद्यमारुतः । वर्णाञ्जनयते तेषां विभागः
पञ्चधा स्मृतः ॥ ९ ॥ ' अथ व्याख्या । आत्मेति । शरीरेंद्रियमनोबु-
द्धिव्यतिरिक्त आत्मा । कथं पुनरेव तदवगम्यते यथा शरीरेंद्रिय-
व्यतिरिक्त आत्मा । उच्यते । द्रष्टृत्वात् द्रष्टा हि दृश्याद्व्यतिरिक्तो
भवाति प्रयोजकत्वात् । बुद्ध्यादीनि कर्तृप्रयोज्यानि करणत्वात्
कुटारवदिति न्यायात्, श्रुतेश्च । न्यायस्तावत् ' अग्निहोत्रं जुहुयात्
स्वर्गकामः ' इति । स्वर्गादिफलसाधनानि कर्माणि श्रूयन्ते स्वर्गश्च
नवशरीरोपभोग्यस्तद्व्यतिरिक्त आत्मा । शरीरादेः श्रुतेश्च ' तस्य
हेतस्य हृदयस्याग्रं प्रयोत्तते, तेन प्रवेद्यातेन आत्मा निष्क्रामति
चक्षुषो वा मूर्ध्नो वाग्भ्यो वा शरीरदेशेभ्यः ' इति शरीरापक्रमणाच्च

शरीरादिव्यतिरिक्त आत्मा । छांदोग्यश्रुतेश्च 'एवमेवैष संप्रसादोऽस्माच्छरीरात्समुत्थाय परं ज्योतीरूपं संपद्य स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते' इति । क एषामुच्चारयितेति पृष्टे तस्योत्तरं दत्तमात्मेति । कथमुच्चारयति केन क्रमेणोच्चारयतीतिप्रश्नद्वयस्योत्तरं दीयते । स आत्मा बुद्ध्या सहार्थान्वाह्यान्समर्थ्य सम्यगवगम्यार्थप्रत्यायनाय यदि शब्दा उच्चार्यन्ते तदा मनो युंक्ते । वक्तुमिच्छया तच्च मनो नियुंक्ते आत्मा । मनः कायाग्निमाहन्तीति । तच्च मनो नियुक्तं सत्कायाग्निं शरीराग्निमाभिमुख्येन हन्ति तेनातिसंवर्षं प्राप्नोति सोऽग्निरभिहतः सन्मारुतं वायुं प्रयुंक्ते प्रेरयति । मारुतो वायुरुरसि वक्षसि चरन्मंद्रं गंभीरं स्वरमुत्पादयति 'मंद्रस्तु गंभीरे' इत्यमरः । प्रातः सवनेन सह योगोऽस्येति प्रातस्सवनयोगस्तम् । तथा च सुयज्ञः 'मंद्रया वाचा प्रातःसवनम्' इति । गायत्रं छन्दोऽस्याश्रयः ॥ एतेन गायत्रीछंदोपि तत एव जातमिति ध्वनितम् । कंठ इति । अत्र मारुतः सवनं छंदस्स्वरं चरन्नित्यनुवर्तते । कंठे चरन् वायुर्मध्यमं स्वरं जनयति मध्यंदिनं युनक्तीति माध्यंदिनं सवनभाजं त्रिष्टुप्छंदोनुगाभिनम् । तारमिति । तृतीयसवनभाजं तारं स्वरं मूर्ध्नि चरन्वायुर्जनयति जागतं छंदोनुगच्छतीति जागतानुगस्तम् । शीर्षं छंदसोति । शिरःशब्दस्य शीर्षादेशस्तत्र भवं शीर्षण्यम् । स वायुरुदीर्णं ऊर्ध्वगतो मूर्ध्नि यावदुपरितनां गतिमलभमानः शिरःकपालेनावष्टब्धत्वात्पुनः प्रत्यावृत्य वक्रमेवापद्य वर्णान् जनयत्युत्पादयति । पुनर्मारुतग्रहणं स्पष्टार्थम् । तेषां वर्णानां जन्यमानानां विभागो विवेकः पञ्चधा पंचप्रकारः स्मृतः । कैहेलुभिः पञ्चधा तत्राह । स्वरत इत्यादि । स्वरस्थानेवहेतून्व्याख्यास्यामः । वर्णज्ञातारः पूर्वं मुनय इत्येवं प्राहुस्तं वर्णानां पञ्चधा विवेकं निपुणं स्फुटमुच्यमानं हे श्रोतारः यूयं

निबोधत शृणुत । अत्र किञ्चिदुच्यते बालव्युत्पत्त्यर्थम् । ननु सर्वमेवैतदनुपपन्नम् । कथम् । आत्मा बुद्ध्या सहार्थान्समर्थ्य मनो युंक्ते इति व्याख्यातम् । आत्मनश्च विनियोजकभावो नोपपद्यते अकर्तृत्वात्तस्य । तथा च श्रुतिः ' असंगो ह्ययं पुरुषः ' इति, ' अस्थूलमनण्वह्रस्वम् ' इत्यादिका च । भगवता चैवमात्मस्वरूपं व्याख्यातम् । आत्मनश्च नियोजकभावे शरीरेन्द्रियमनोबुद्धिव्यतिरिक्त इति शरीरादिव्यतिरिक्त आत्मा मनो युंक्ते इत्येतदनुपपन्नम् । उच्यते । अयमात्मा समर्थार्थान्मनो युंक्ते इत्येतत् क्षेत्रज्ञाभिप्रायं क्षेत्रज्ञस्यैतदेव स्वरूपं यन्नियोजकत्वम् । तथा च मनुः ' योऽस्यात्मनः कारयिता तं क्षेत्रज्ञं प्रचक्षते ॥ यः करोतीति कर्माणि स भूतात्मेत्युच्यते बुधैः ॥ जीवसंज्ञोन्तरात्मान्यः सहजः सर्वदेहिनाम् । येन वेदयते सर्वं सुखं दुःखं च कर्मसु ॥ तावुभौ भूतसंपृक्तौ महाक्षेत्रज्ञ एव च ॥ उच्चावचेषु भूतेषु स्थितं संव्याप्य तिष्ठति ॥ ' इति संव्याप्येति परमात्मानमाहुः । तथा च व्यासः ' द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोक्षर उच्यते ॥ उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः । यो लोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्यय ईश्वरः ' ॥ ननु यद्यात्मा बुद्ध्या समर्थार्थानित्युदाहृतो यो नित्यः क्षेत्रज्ञ एवात्रात्माभिप्रेतो भवेत्ततः क्षेत्रज्ञ एवात्मशब्दस्य चरितार्थत्वात् शरीरेन्द्रियमनोबुद्धिव्यतिरिक्तत्वं कतरस्माच्छब्दात्त्वया वर्णितं किमर्थं च । उच्यते । आत्मा बुद्धयेत्यत्र द्वावप्यात्मानौ तौ क्षेत्रज्ञपरमात्माभिधेयरूपावभिप्रेतौ तंत्रेणोच्चारितौ । तंत्रेणोच्चारणं सूत्राणामलंकारः । एवं चेत्किमर्थं परमात्मनो वर्णनिमित्तत्वं यदुक्तं तत्रोच्यते । अपवर्गसाधनोपायत्वाच्छिक्षायाः अपवर्गस्य चायमेवोपायः शरीरादिव्यतिरिक्तस्य परमात्मनो बोधः । अनवबोधस्य तु बुद्ध्या-

दिभिरैक्यं भवति किं तदपवर्गसाधनं यस्य शिक्षोपकारे वर्तते ।
 उच्यते । वेदाश्च यज्ञाश्च । तथा च श्रुतिः । 'तमेतं वेदानुवच-
 नेन 'विविदिपंति ब्रह्मचर्येण तपसा श्रद्धया यज्ञेनानाशकेन
 च' इति । वेदानुवचनं यज्ञगतमंत्रांगत्वात्सम्यग्वर्णोच्चारणेन य-
 स्मान्मोक्षमवाप्नोति । वक्ष्यति च 'सुखमतुलं च' अतुलं सुखं मोक्ष
 एव भवति । 'स्वरतः कालतः स्थानात्प्रयत्नानुप्रदानतः । इति
 वर्णविदः प्राहुर्निर्णयं तं निबोधत ॥ उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरित-
 श्च स्वरास्त्रयः ।' इति । अलमतिप्रसंगेन प्रकृतमनुसरामः । उदात्त-
 श्चेति । स्वरतः कालत इत्येतौ द्वौ हेतू श्लोके विवृणोति । स्वर
 उदात्तादिः कालो मात्राप्रभृतित्रिमात्रपर्यंतः । उदात्त इत्युपरिष्ठात्परि-
 गृहीतः । अनुदात्तस्तद्विपरीतः । अधस्ताद्गृहीत इत्यर्थः । स्वरित इति न
 स्वरांतरं स्वरतीति स्वरितः । आक्षेपनिष्पाद्यो य उदात्तानुदात्तविका-
 रः । तथा च नारदः । 'उच्चादुच्चतरं नास्ति नीचादनीचतरं तथा । त्रे-
 स्वर्ये स्वरसंज्ञायां किं स्थानं स्वर उच्यते ॥ उच्चनीचस्थयोर्मध्ये
 साधारण इति श्रुतिः । तं स्वरं स्वरसंज्ञायां प्रतिजानंति शै-
 क्षिकाः ॥' स्वरास्त्रय इति । त्रय एव ऋग्यजुर्विषयाः । पञ्च सप्त
 च सामसु । ह्रस्व एकमात्रो दीर्घो द्विमात्रः प्लुतस्त्रिमात्रः । 'निमे-
 पकाला मात्रा स्यात्' इत्यौदव्रजिः । तथा च नारदः । 'निमेपकाला
 मात्रा स्याद्विद्युत्कालेति चापरा' इति शब्दः प्रकारार्थः । अनेन
 प्रकारेण कालतो हेतोः स्वरतश्च विषयविभाजनियमः । तथा च
 नारदः । 'स्वर उच्चः स्वरो नीचः स्वरः स्वरित एव च । व्यंजनान्यनु-
 वर्तते यत्र तिष्ठति स स्वरः' इति । 'ह्रस्वो दीर्घः प्लुत इति कालतो
 नियमा अचि' ॥ ११ ॥ व्याख्यातमेतत् । 'उदात्ते निषादगांधारावनु-
 दात्त ऋपभधैवतौ । स्वरितप्रभवा ह्येते पङ्कमध्यमपञ्चमाः ॥ १२ ॥
 अष्टौ स्थानानि वर्णानामुरः कण्ठः शिरस्तथा । जिह्वामूलञ्च दन्ता-

अश्वासिकोष्ठौ च तालु च ॥ १३ ॥ ओभावश्चविवृत्तिश्च शपसा
 रेफ एव च । जिह्वामूलमुपध्मा च गतिरष्टविधोष्मणः ॥ १४ ॥
 यद्योभावप्रसन्धानमुकारादि परं पदम् । स्वरान्तं तादृशं विद्याद्य-
 दन्यद्व्यक्तमूष्मणः ॥ १५ ॥ हकारं पञ्चमैर्युक्तमन्तस्थाभिश्च संयुतम् ।
 औरस्यं तं विजानीयात्कण्ठ्यमादुरसंयुतम् ॥ १६ ॥ स्पष्टार्थाः ॥
 'कण्ठ्यावहाविचुयशास्तालव्या ओष्ठजावुपू । स्युर्मूर्द्धन्या ऋदुर-
 पा दन्त्या लटुलसाः स्मृताः ॥ १७ ॥ जिह्वामूले तु कुः प्रोक्तो
 दन्त्योष्ठयो वः स्मृतो बुधैः । ए ऐ तु कण्ठ्यतालव्या ओऔ कं-
 ण्ठोष्ठजौ स्मृतौ ॥ १८ ॥ अर्द्धमात्रा तु कण्ठ्यस्य ऐकारौकारयोर्भ-
 वेत् । ओकारौकारयोर्मात्रा तयोर्विवृतसंवृतम् ॥ १९ ॥ संवृतं
 मात्रिकं ज्ञेयं विवृतं तु द्विमात्रिकम् । वोपा वा संवृताः सर्वे अवोपा
 विवृताः स्मृताः ॥ २० ॥ स्वराणामूष्मणां चैव विवृतं कारणं स्मृतम् ।
 तेभ्योऽपि विवृतावेडो ताभ्यामैचौ तथैव च ॥ अनुस्वारयमानां
 च नासिका स्थानमुच्यते । अयोगवाहा विज्ञेया आश्रयस्थानभा-
 गिनः ॥ २२ ॥ स्थानत इति यदुक्तं तदाह । कण्ठ्याविति । स्थानं
 कंठादि । अहावकारहकारौ । कण्ठ्यौ कण्ठतो जातौ । इच्चिति । इकार-
 श्च चवर्गश्च यकारश्चकारौ च एते तालव्यास्तालुतो जाताः ।
 चु इत्युकारानुबन्धो वर्गं ज्ञापयति वर्गादावन्यत्रापि कु चु दृ तु पु इ-
 त्येवमादिषु । तथा च पाणिनिः । 'अणुदित्सवर्णस्य चाप्रत्ययः'
 इति । औदव्रजिरपि । 'स्पर्शवर्गस्य स्पर्शग्रहणे च ज्ञेयं वर्गस्य
 ग्रहणं स्थानेष्वित्यधिकारः' इति । उकारः पवर्गश्च ओष्ठाभ्यां जा-
 तौ । ऋकारः टवर्गश्च रेफपकारौ च मूर्द्धन्या मूर्द्धजा भवेयुः ।
 लृकारस्तवर्गश्च लृकारसकारौ च दन्त्या दन्तोद्भवाः ॥ १७ ॥
 कवर्गस्तु जिह्वामूले जातः । प्रोक्तो विज्ञैः । वकारो दन्तेभ्य
 ओष्ठाभ्याश्च जातः । एकार ऐकारश्च कंठतस्तालुतश्च जातौ ।

ओकार औकारश्च कंठोष्ठाभ्यां जातौ ॥ १८ ॥ एकारस्य ओकारस्य च सवर्णग्राहकत्वादौकारस्य औकारस्य चैतेषां चतुर्णां संध्यक्षराणां सम्बन्धिनी अर्द्धमात्रा कण्ठ्या कंठजा भवतीत्यर्थः । अर्द्धार्द्धास्तालवोष्ठस्थाना इति ॥ १९ ॥ स्पष्टार्थौ ॥ २० ॥ २१ ॥ अयोगेति । अनुस्वारो विसर्गश्च ऽकऽपौ च इति चत्वारोऽयोगवाहाः । तथा चौद्व्रजिः । 'अयोगवाहा अः इति विसर्जनीयः ऽक इति जिह्वामूलीयः ऽप ऽफइत्युपध्मानीयः अंइत्यनुस्वारः' नासिक्यः । न विद्यते योगः संयोगो वर्णांतरेण येषां तेऽयोगवाहास्ते चाश्रयस्य ककारादेः स्थानं भाजितुं शीलं येषां त आश्रयस्थानभाजिनः । अन्ये तु यमानप्ययोगवाहान्मन्यन्ते तेषां मतेऽयोगवाहशब्दः अश्वसमितावयवो रूढिशब्दोऽश्ववर्णवद्वेदितव्यः । अनुस्वारस्वरूपमाहा 'अनुस्वारप्रकृतिस्तु पाणिनिनैव कथिता 'मोनुस्वारः' इति ॥ २२ ॥ मूलम् ॥ 'अलाबुवीणानिर्वोपो दंतमूल्यः स्वरानुगः । अनुस्वारस्तु कर्तव्यो नित्यं ह्योः शपसेषु च ॥ २३ ॥ अलाबुःतुंबी अलाबुयुक्तवीणाया निर्वोप इव शब्दो यस्य सोऽलाबुवीणानिर्वोपः स्थानं दन्तमूलं तत्र भवो दन्तमूल्यः । स्वरानकारादीननुगच्छत्यनुभवतीति स्वरानुगः । हकाररेफयोः शपसेषु च सदा भवति । तथा च नारदः । 'आपद्यते मकारो रेफोष्मसु प्रत्ययेष्वनुस्वारम् । यवलेषु परसवर्णं स्पृशेणु चोत्तमायतिम्' इति । 'अष्टौ स्थानानि वर्णानामुरः कंठः शिरस्तथा । जिह्वामूलं च दन्ताश्च नासिकोष्ठौ च तालु च' इतीमं श्लोकमनुवादरूपं केचित्पठन्ति ॥ २३ ॥ 'अनुस्वारे विवृत्यां तु विरामे चाक्षरद्वये । द्विरोष्ठौ तु विगृह्णीयाद्यत्रौकारवकारयोः ॥ २४ ॥ व्याघ्री यथा हरेत्पुत्रान्दंष्ट्राभ्यां न च पीडयेत् । भीता पतनभेदाभ्यां तद्वद्वर्णान्प्रयोजयेत् ॥ २५ ॥ यथा सौराष्ट्रिका नारी तक्रौ इत्याभिभाषते । एवं रंगाः

प्रयोक्तव्याः खे अराँ इव खेदया ॥ २६ ॥ रंगवर्णान्प्रयुंजीरन्नोयसे-
त्पूर्वमक्षरम् । दीर्घस्वरं प्रयुंजीयात्पश्चान्नासिक्यमाचरेत् ॥ २७ ॥
हृदये चैकमात्रस्तु अर्द्धमात्रस्तु मूर्द्धनि । नासिकायां तथाऽर्द्धं च
रंगस्यैवं द्विमात्रता ॥ २८ ॥ हृदयादुत्करे तिष्ठन्कांस्येन समनु-
स्वरम् । मार्दवं च द्विमात्रं च धन्वाँ इति निदर्शनम् ॥ २९ ॥
मध्ये तु कंपयेत्कम्पमुभौ पार्श्वौ समौ भवेत् । सरंगं कंपयेत्कंपं
रथावेति निदर्शनम् ॥ ३० ॥ एवं वर्णाः प्रयोक्तव्या नाव्यक्ता न
च पीडिताः । सम्यग्वर्णप्रयोगेण ब्रह्मलोके महीयते ॥ ३१ ॥ गीती
शीघ्री शिरःकंपी तथा लिखितपाठकः । अनर्थज्ञोऽल्पकण्ठश्च प-
डेते पाठकाधमाः ॥ ३२ ॥ माधुर्य्यमक्षरव्यक्तिः पदच्छेदस्तु सु-
स्वरः । धैर्यं लयसमर्थश्च पडेते पाठका गुणाः ॥ ३३ ॥ शंकितं
भीतमुद्धृष्टमव्यक्तमनुनासिकम् । काकस्वरं शिरसिगं तथा स्थानवि-
वर्जितम् ॥ ३४ ॥ उपांशु दष्टं त्वरितं निरस्तं विलंबितं गद्गदितं
प्रगीतम् । निष्पीडितं ग्रस्तपदाक्षरं च वदेन्न दीनं न तु सानुना-
स्यम् ॥ ३५ ॥ प्रातः पठेन्नित्यमुरःस्थितेन स्वरेण शार्दूलरुतो-
पमेन । माध्यदिने कण्ठगतेन चैव चक्राह्वसंकूजितसन्निभेन ॥ ३६ ॥
तारं तु विद्यात्सवनं तृतीयं शिरोगतं तच्च सदा प्रयोज्यम् । मयूर-
हंसाम्बुभृतस्वराणां तुल्येन नादेन शिरःस्थितेन ॥ ३७ ॥
अचोऽस्पृष्टा यणस्त्वपिपत्रेमस्पृष्टाः शरः स्मृताः । शेषाः स्पृष्टा
हलः प्रोक्ता निबोधानुप्रदानतः ॥ ३८ ॥ अस्यार्थः । स्वरतः
कालतः स्थानतो वर्णानां भेदः कथितः । अधुना प्रयत्नतो भेदः
कथ्यते । प्रकर्षेण यत्नो वर्णोच्चारणं प्रत्यस्पृष्टादिभिस्त प्रयत्नः ।
अजिति प्रत्याहारग्रहणम् । अइउऋलृएऐओऔएतेऽस्पृष्टाः । यणो
यरलवा एते ईपत्स्पृष्टाः । शरिति प्रत्याहारग्रहणम् । शपस एते
नेमस्पृष्टा अर्द्धस्पृष्टा इत्यर्थः । शेषा हलः । हलं प्रत्याहारः

हकारादारभ्यालकरात् । उक्तादन्यः शेषः । अनुप्रदानं स्वस्थानादिकं घोपादि अनु प्रकर्षेण दीयते इत्यनुप्रदानम् 'द्वौ नादानुप्रदानौ' इत्यौदव्रजिः ॥ ३८ ॥ अमोऽनुनासिकानहो नादिनोह झपः स्मृताः । ईपन्नादा यणूजसः श्वासिनश्च खफादयः ॥ ३९ ॥ अनुप्रदानतो हेतोर्वर्णानां भेदं शृणु । अमिति प्रत्याहारः अमङ्गणनम् । अनुनासिका इति स्वस्थानैरधिकाराः अनुपाठात् । नासिकामनुभवतीत्यनुनासिकम् । अमङ्गणनमोऽनुनासिकानिमान् जानीयात् । तथा च पाणिनिः । 'मुखनासिकावचनोऽनुनासिकः' । अह्वाविति । अकारो रेफश्च हकारो झभघठधप् एते अनुनासिका अमावपि संतौ रेफहकारौ नेति व्याख्यातं पाठद्वयात् । अह्वादयो नादोऽस्त्येषां नादिनः स्मृताः । कचिदमोऽनुनासिकानह्वाविति पाठः । तत्राम्प्रत्याहारः अइउणू ऋलृक् एओङ् ऐऔच् हयवरट् लणू यमङ्गणनम् एते । अमां हकाररेफवर्जितानां विकल्पेनानुनासिकत्वं अमान्तु नित्यम् । तथा च शौनकः । 'सच्चादयो या विहिता विवृत्तयः प्लुतोपधांता अनुनासिकोपधा' इति । तथा । उक्राश्चेति करणे युक्तः पृक्तो द्राधितः शाकलेनेति । अकाररेफयोः प्रथमे पाठे नादित्वं द्वितीयपाठे हकाररेफयोरनुनासिकत्वप्रतिषेधः । ईपन्नादा मनागूनादा यणः कथिता जशो जवगडदश एते चेति । खफादयः खफछठथा एते श्वासोऽस्त्येषामिति श्वासिनः श्वासो घोपाणां तृतीयात् प्रथमानामचोपाश्चतुर्थानां युग्मासोष्मणामित्यौदव्रजिः । ईपच्छासांश्चरो विद्याद्बोधमैतत्प्रचक्षते । दाक्षीपुत्रपाणिनिना येनेदं व्यापितं भुवि । चरः चटतबुकपयु, शपशर् एतन्नामकानीपच्छासाज्जानीयात् गोर्वाचो धामस्थानमेतच्छास्त्रमाचक्षते वर्णविदः । शास्त्रानुपूर्व्यमिति य उक्ताः । अथ प्रयत्नविवेकं सुगमोपायेनाह । 'अल्पप्राणो विवारश्च श्वासोऽघोपस्तथैव च । आद्यानां वर्गवर्णानां प्रयत्नः समुदाहृतः ॥ १ ॥

वर्गद्वितीयवर्णास्तु २० पाभ्यां सविसर्गकाः । श्वासाधोप-
विवाराख्यमहाप्राणप्रयत्नकाः ॥ २ ॥ धोपसंवारनादाल्पप्राणा
वर्गतृतीयकाः ॥ धोपसंवारनादाख्यमहाप्राणप्रयत्नकाः ॥ ३ ॥
सानुस्वारचतुर्थास्तु वर्णा वर्गेषु कीर्तिताः ॥ महाप्राणं
विना प्रोक्ता अल्पप्राणाधिकास्तथा ॥ ४ ॥ वर्णपंचमवर्णास्तु
धोपसंवारनादकाः ॥ यमयोवावसानास्तु वर्णाः प्रोक्ता
विचक्षणेः ॥ ५ ॥ धोपसंवारनादाल्पप्राणकाः सुगमोक्तिभिः ॥ सा-
दयः सान्तमादाय महाप्राणाधिकास्तथा ॥ ६ ॥ विवाराधोपश्वासा-
ख्यप्रयत्नाः परिकीर्तिताः ॥ धोपसंवारनादाख्यमहाप्राणास्तथैव
च ॥ ७ ॥ हकारस्य तु विज्ञेयाः प्रयत्नाः शब्दवित्तमैः ॥ यंत्रचतु-

करचछट्टउठथफफतत्सदृश्यमाः २० कः २०	कगडचजनटढणतदनपवमपतत्सदृश्यमाः
पविसर्गाः शपसः २६ एते श्वासाधोपविवाराः	परलवा एते २९ अल्पप्राणाः
गघङजझनडढणदधनयभमणतत्सदृश्य	रघलझउठथधफभपतत्सदृश्यमाः भानुस्वार
माः परलवाः ३१ धोपसंवारनादाः	विसर्गः २० कः २० शपसद्वाः २८ एते महाप्राणाः

बाह्यप्रय- त्नाः	विचाराधो- पश्वासाल्प- प्राणाः	विचाराश्वास्तधो- पमहाप्राणाः	संवारनादधोपाल्पप्राणाः उदात्तानुदात्तस्वरिताः	संवारनाद धोपामहा प्राणाः			
भक्षराणि	यचटतप	छट्टथफ	शपस	गजडदध जमणन	अइउरु रूपमैः परल भाभौ य	घझडधभ	ह
भाभ्यन्तर प्रयत्नाः	रृष्टः		ईपदि- वृतः	रृष्टः	संयृतः ह्रस्वः	विवृतः तः तृष्टः	रृष्टः ईपदि यृतः

पङ्कं चात्र लेख्यम् । छन्दः पादौ तु वेदस्य हस्तौ कल्पोथ पठ्यते ।
ज्योतिषामयनं चक्षुर्निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते ॥ ४१ ॥ शिक्षा प्राणं
तु वेदस्य मुखं व्याकरणं स्मृतम् ॥ तस्मात्सांगमधीत्यैव ब्रह्मलोके
महीयते ॥ ४२ ॥ उदात्तमाख्याति वृषोऽंगुलीनां प्रदेशिनीमूल-
निविष्टमूर्धा ॥ उपांत्यमध्ये त्वरितं द्रुतं च कनिष्ठिकायामनुदा-
त्तमेव ॥ ४३ ॥ उदात्तं प्रदेशिनीं विद्यात्प्रचयं मध्यतोऽंगुलिम् ॥

निहतं तु कनिष्ठिकायां स्वरितोपकनिष्ठिकाम् ॥ ४ ॥ अनुदात्तो
 हृदि ज्ञेयो मूर्धन्युदात्त उदाहृतः । स्वरितः कर्णमूले तु नासाग्रे प्रच-
 यः स्मृतः ॥ उदात्तं भुवि पातव्यं प्रचं नासाग्रमेव च । हृत्प्रदेशोऽ-
 नुदात्तं तु तिर्यग्जात्यादिरीरितः ॥ अधो रक्तोऽनुदात्तः स्यादुदात्तोऽ-
 ताम्र ईरितः । उपरिरक्तस्तिरोरक्तो वा स्वरितश्च कीर्तितः ॥ स्वरि-
 तपरा अताम्राः प्रचयाः परिकीर्तिताः । एकपदे नीचपूर्वोऽपूर्वो
 वाच्यवान्यतरयुक्तो जात्यः ॥ जात्ये तु पितृदानवद्धस्तम् । अंतोदा-
 त्तमाद्युदात्तमुदात्तमनुदात्तनीचस्वरितम् । मध्योदात्तं स्वरितं
 द्रुदात्तं त्र्युदात्तमिति नवपदशय्या ॥ ४५ ॥ अग्निः सोमः प्रवो वीर्यं
 हविषां । स्वर्बृहस्पतिरिन्द्राबृहस्पती । अग्निरित्यंतोदात्तं सोम इत्याद्यु-
 दात्तं प्रेत्युदात्तं वदित्यनुदात्तं वीर्यं नीचस्वरितं हविषां मध्योदात्तं
 स्वरिति स्वरितं बृहस्पतिरिति द्रुदात्तमिन्द्राबृहस्पतीति त्र्युदात्तम् ।
 अनुदात्तो हृदि ज्ञेयो मूर्धन्युदात्त उदाहृतः ॥ स्वरितः कर्णमूलीयः
 सर्वास्ये प्रचयः स्मृतः ॥ ४६ ॥ चापस्तु वदते मात्रां द्विमात्रञ्चैव
 वायसः ॥ शिखी रौतिं त्रिमात्रं तु नकुलस्त्वर्द्धमात्रकम् ॥ ४७ ॥
 कुतीर्थादागतं दग्धमपवर्णं च भक्षितम् ॥ न तस्य पाठे मोक्षोऽस्ति
 पापाहेरिव किल्बिषात् ॥ ४८ ॥ सुतीर्थादागतं व्यक्तं साम्रायं सुव्यव-
 स्थितम् ॥ सुस्वरेण सुवक्त्रेण प्रयुक्तं ब्रह्म राजते ॥ ४९ ॥ मंत्रो
 हीनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्याप्रयुक्तो न तमर्थमाह ॥ स वाग्वज्रो य-
 जमानं हिनस्ति यथेन्द्रशत्रुः स्वरतोऽपराधात् ॥ ५० ॥ अवक्षरम-
 नायुष्यं विस्वरं व्याधिपीडितम् ॥ अक्षताः शस्त्ररूपेण वज्रं पतति
 मस्तके ॥ ५१ ॥ हस्तहीनं तु योऽधीते स्वरवर्णविवर्जितम् ॥
 ऋग्यजुःसामभिर्दग्धो वियोनिमधिगच्छति ॥ ५२ ॥ हस्तेन वे-
 दं योऽधीते स्वरवर्णार्थसंयुतम् ॥ ऋग्यजुःसामभिः पूतो ब्रह्म-
 लोके महीयते ॥ ५३ ॥ शंकरः शंकरिं प्रादाद्वाक्षीपुत्राय धीमते ॥

वाङ्मयेभ्यः समाहृत्य देवीं वाचमिति स्थितिः ॥ ५४ ॥ येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्य महेश्वरात् ॥ कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनये नमः ॥ ५५ ॥ येन धौता गिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः ॥ तमश्चाज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनये नमः ॥ ५६ ॥ त्रिनयनमुखनिःसृतामिमां य इह पठेत्प्रयतः सदा द्विजः ॥ स भवति धनधान्यकीर्त्तिमान्सुखमतुलं च समश्नुते दिवीति दिवीति ' इति पाणिनीयशिक्षा । शंकरः शिवः शांकरिं सुखकरीं विद्यां दाक्षी नाम्नी ऋषिकन्या तस्याः पुत्राय बुद्धिमते । नन्वप्रकृतं पाणिनिनमस्करणं किमर्थम् । उच्यते । अचोऽस्पृष्टा यणस्त्वपीपदित्यादिना प्रत्याहाराः शिक्षाग्रथिताः प्रत्याहाराश्च पाणिनिना शंकरादधिगम्य व्याकरणं शिष्योपकाराय प्रोक्तं स्वप्रत्याहाराल्लोके प्रवर्त्तितास्तदर्थं स्तुतिः ॥ १ ॥ त्रिनयनमुखात्रिस्मृता यथा गुहायाः सिंहस्तेन नेयं कृतेत्यर्थः । सदातनत्वात् । अतुलं मोक्षाख्यं सुखं स्वर्गादेः सुखस्य परिमितकालत्वेन तुलितत्वादित्यर्थः । अत्र वर्गसमाम्नाये श्रीनन्दिकेशेन सर्वविश्वोत्पात्तिस्थितिसंहतिकारणतत्त्वानामुद्भवः पङ्क्तिशक्तिकारिका रूपेण पतञ्जलिव्याग्रपादवसिष्ठादिभ्यः प्रतिपादितो यथा तथोच्यतेऽधुना । तथा हि इह खलु सकललोकेशनायकः परमशिवः सनकसनन्दनसनातनसनत्कुमारनन्दिकेशपतञ्जलिव्याग्रपादवसिष्ठादींश्चोद्धर्तुकामोऽहं कानिनादव्याजेन चतुर्दशसूत्रात्मकं तत्त्वमुपदिदेश तदनु ते सर्वे मुनीन्द्रवय्या ऊचुः । चिरमुपास्ति कृतवतामस्माकं श्रीशिवश्चतुर्दशसूत्रात्मकं तत्त्वमुपदिदेशैतत्सूत्रजालस्य तत्त्वार्थं श्रीशिवपरानुग्रहेण श्रीनन्दिकेश एव ज्ञातुं समर्थोऽत एव नमेव वयं पृच्छाम इति । एवं परामृश्य श्रीनन्दिकेशं प्राणिपत्य ते तत्तत्त्वं पप्रच्छुः । स च पङ्क्तिशक्तिकारिकाभिस्तेभ्य उपदेष्टकाम इदमाचष्ट । नृत्या-

वसाने नटराजराजो ननाद ढक्कां नवपञ्चवारम् ॥ उद्धर्तुकामः स-
नकादिसिद्धानेतद्विमर्शं शिवसूत्रजालम् ॥१॥ ' नटराजराजः वि-
श्वरूपविलासवैचित्र्यचमत्कारप्रवीणत्वस्य वागाद्यगोचरत्वेन तत्प्र-
काशकत्वान्नटराजराजः तांडवादिविलासवैचित्र्यचमत्कारप्रवीण-
त्वस्य त्वन्यत्र नटादावपि सत्त्वात् । स स्वात्मज्ञापनाय ढक्कानि-
नादव्याजेन सनकादीनुद्धर्तुकामोऽयं नवपञ्चवारं स्वातर्गतात्मतत्वं
प्रकटयितुं तदवसाने ढक्कां ननाद । अहं तदेतद्विततनिनादो-
द्धूतवर्णाद्यात्मकमाद्यमतिरहस्यं मातृकारूपेण सनातनमपि
शब्दशास्त्रप्रवृत्तये किञ्चिद्वैलक्षणेन श्रीशिवेनोक्तं शिवसूत्रजालं
शिवसंबन्धिसूत्रसमूहं कल्याणरूपसूत्रसमूहं वा विमृशे विचार्य
स्फुटीकरोमि विमर्शं इति छांदसप्रयोगः ॥ १ ॥ अनुबन्धाः
पाणिन्याद्युद्देश्यका एवेत्याह । ' अत्र सर्वत्र सूत्रेषु ह्यं-
त्यवर्णचतुर्दशम् ॥ धात्वर्थं समुपादिष्टं पाणिन्यादीष्टसिद्धये ॥२॥
अत्र एषु सर्वत्र सर्वेषु अंत्यं वर्णं इत्यपि पाठः । उभयथापि बहु-
व्रीहिकदंबमन्यपदार्थः समासांतः । धात्वर्थं धातुमूलकशब्द-
शास्त्रप्रवृत्त्यर्थम् तथा चोक्तमिद्रेण 'अंत्यवर्णसमृद्धता धातवः परि-
कीर्त्तिताः' इति ॥ ३ ॥ तत्राद्येन सूत्रेण सर्ववर्णानां समस्तभुव-
नानां च समुद्भवरूपं स्वात्मतत्त्वमुपदिष्टमित्याह 'अकारो ब्रह्मरूपः
स्यान्निर्गुणः सर्ववस्तुषु ॥ चित्कलाभि समाश्रित्य जगद्रूपी उणी-
श्वरः ॥३०॥ अनेन अः परमेश्वरो निर्गुणः इ मायामाश्रित्य उर्व्या
पकः सगुणः ए ईश्वरः आसीदिति सूत्रार्थः सूचितः । सर्ववस्तु-
षु परापश्यन्तिमध्यमावैखर्यादिषु चित्कलामाश्रित्येत्यत्र गायत्री-
मीं पद्मानामीतिवदीकारो बोध्यः । तत्र सूत्रे ईकारस्तु त्रिनेत्रेण
नोदितः ढकारेण प्रकटीक्रियते 'ढ्रलोपे पूर्वस्य दीर्घाणः' इति सू-
त्रस्थेनेति । अत्रप्रमाणम् 'असद्वा इदमग्र आसीत्, ततो वै सदजायत'
इति श्रुतिरेव । असदव्याकृतरूपं ब्रह्म वै निश्चितमग्रे सृष्टेः प्रागिद-

मकाररूपाक्षरात्मकमासीत् । ततोक्षरादसतो वै सत्सगुणमजायत
जातमिति तदर्थः । श्रीगीतोपनिषत्स्वापि 'अक्षराणामकारोऽस्मि'
इति ॥ ३ ॥ अतएवाह । 'अकारः सर्ववर्णाग्र्यः प्रकाशः
परमेश्वरः ॥ आद्यमन्त्येन संयोगादहमित्येव जायते ॥ ४ ॥'
'आदिरन्त्येन सहेता' इत्यादिप्रत्याहारसूत्राद्यप्यनेनाऽसूचि । आ-
दिरकारः अन्त्यो हकारः अकारादिसकारांताः सर्वे वर्णाः परमात्म-
न एव भवन्तीत्यर्थः ॥ ४ ॥ सर्वं परात्मकं पूर्वं ज्ञप्तिमात्रमिदं
जगत् ॥ ज्ञप्तेर्वभूव पश्यन्ती मध्यमा वाक् ततः स्मृता ॥ ५ ॥
वक्त्रे विशुद्धिचक्राख्ये वैखरी सा मता ततः ॥ सृष्ट्याविर्भावमा-
ध्यात्मं मध्यमा वाक्समायुतम् ॥ ६ ॥ ईश्वर एवानादिजीवोपाध्या-
श्रितकर्मप्रेरितप्राणव्यापारान्तरं नाभौ पराख्यं मायया परिणाम-
मुपेत्य हृदि पश्यन्त्याख्यमुपेत्य विशुद्धिचक्रे मध्यमाख्यमुपेत्य
पश्चाद्वक्त्रे वैखर्याख्यमवाप्य वेदादिरूपो भवतीत्यर्थः । श्रुतिर-
पि 'वागेव विश्वा भुवनानि जज्ञे' इति सूक्ष्मा वागेव विश्वाकारेण
विवर्तते परिणमते वेति तदर्थः । श्रुत्यन्तरमपि 'वाचैव विश्वं बहु-
रूपनिबद्धं तदेतदेकं विभज्योपभुङ्क्ते' इति । अतात्त्विकोऽन्यथा-
भावो विवर्तो रज्जुभुजंगवत् । तात्त्विकोऽन्यथाभावो हि परिणामो
मृद्वटकनककुण्डलादिवत् । उभयरूपेण कथनं तु वेदांतसां-
ख्यरूपमतद्वयाभिप्रायेण । सांख्यस्य पक्षः परिणामवादो वेदांतप-
क्षस्तु विवर्तवाद इति संक्षेपशारीरिकोक्तेः । अत्र सर्ववर्णसंभवका-
ले 'अइउऊलृ' इति वर्णपंचकमेव सर्वेषामेकोनपंचाशदक्षराणां
भूतपञ्चकानां पञ्चवर्णाणां क्रमेण योनिः । तच्च ह्रस्वदीर्घभेदाद्वि-
विधम् । प्लुतस्य प्राश्वात्त्यादनादित्वं नास्तीति । एतत्सर्वं मातृका-
व्याख्याने श्रीभगवदुद्धवसंवादादिना विशदीकरिष्याम इति ॥ ६ ॥
सर्वत्रेकारस्य स्वातंत्र्यमाह द्वाभ्याम् । अकारं सन्निधीकृत्य जग-

तां कारणत्वतः । इकारः सर्ववर्णनां शक्तित्वात्कारणं मतम् ॥ ७ ॥
जगत्स्रष्टुमभूद्वाञ्छा यदा ह्यस्य तदाभवत् ॥ कामबीजमिति प्रा-
दुर्मुनयो वेदपारगाः ॥ ८ ॥ अक्षरार्थः स्पष्ट एव कामबीजस्वरूपं
तंत्रांतरे । 'स्वप्रकाशपरमात्मवस्तुनो दृश्यमानजगतः सिसृक्षया ॥
कामतः पराशिवप्रवेशनं कामबीजमिदमेव निश्चितम्' इति 'बीजं विं-
दुद्वयारूढं सार्द्धं योनिस्वरूपकम् ॥ महाकामकलारूपमात्मानं
चितयेत्प्रिये' इति श्रीरुद्रेणोमां प्रत्युक्तम् ॥ ८ ॥ उक्तमेव द्रढयति
'अकारो ज्ञप्तिमात्रः स्यादिकारश्च कला मता । उकारो विष्णुरि-
त्याहुर्व्यापकत्वान्महेश्वरः ॥ ९ ॥' उकार इति उर्व्यापकत्वेनेश्वर
आसीदित्यर्थके उणीश्वर इत्यत्रोति भावः । ननु सर्ववेदान्तेषु परमेश्वर-
एक इति निश्चितत्वात् मायामीं चित्कलामाश्रित्य जगद्रूपोऽभूदि-
त्युक्तेरद्वैतहानिः स्यादित्याशङ्क्याह । 'ऋलृक्सर्वेश्वरो मायां मनो
वृत्तिमदर्शयत् ॥ तामेव वृत्तिमाश्रित्य जगद्रूपमजीजनत् ॥ १० ॥'
ऋपरमेश्वरः लृमायाख्यां मनोवृत्तिमदर्शयत् तामेवाश्रित्य स्वेच्छया
जगज्जनयामासेत्यर्थः । ऋपरमेश्वर इत्यत्र 'ऋतं सत्यं परं ब्रह्म
पुरुषं कृष्णपिंगलम्' इति श्रुतिः प्रमाणम् । ऋतमिह तपर इदुदि-
तिवत् । ऋत्पदार्थमेव परं ब्रह्मेत्यर्थः 'सोऽकामयत बहु स्यां प्रजा-
येय' इति श्रुत्यन्तरम् श्रीतंत्रेऽपि 'मम चाभून्मनोरूपं लृकारः परमे-
श्वरी' इति ऋलृवर्णौ यथा तादात्म्यमापन्नौ संध्यादिकार्यं कुरुत-
स्तथा मायेशावपि जगत्कार्यं कुरुत इति भावः ॥ १० ॥ तादा-
त्म्यमेवाह 'वृत्तिवृत्तिमतोरत्र भेदलेशो न विद्यते । चंद्रचंद्रिकयोर्यद्वा
द्यथा वागर्थयोरिव ॥ ११ ॥' इवेह पादपूरणे । अत्र प्रकृ-
ते भेदलेशो वास्तव इत्यर्थः ॥ ११ ॥ 'स्वेच्छया स्वस्य चिच्छक्तौ वि-
श्वमुन्मीलयत्यसौ ॥ वर्णानां मध्यमं क्लीबमृलृवर्णद्वयं विदुः
॥ १२ ॥' असौ परमात्मा स्वेच्छयेव स्वसंबन्धिचिच्छक्तौ चिदाभा-

सग्रहणयोग्यायांमायायां निमित्तभूतायां विश्वं जनयति । 'मम योनिर्महद्ब्रह्म तस्मिन्गर्भं दधाम्यहम्' इति श्रीमुखोक्तेः । कृत्वां ब्रह्मरूपमित्यर्थः ॥ १२ ॥ ननु जन्यजनकभावेऽद्वैतहानिः स्यादित्याशंकायां 'तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्' इति श्रुतिमाश्रित्याह । 'एओङ् मायेश्वरात्मैक्यविज्ञानं सर्ववस्तुषु ॥ साक्षित्वात्सर्वभूतानां स एक इति निश्चितम्' ॥ १३ ॥ जन्यजनकत्वं च स्वस्यैव तत्तद्रूपेण विवर्तनादितिनाद्वैतहानिः । अकारो काराभ्यां निष्पन्नप्रणवरूपेणोकारेण सगुणनिर्गुणयोरैक्ये बोधिते तेनैव दृष्टान्तेन सर्वत्रैक्यबुद्धौ द्वैतनाशो ध्वनितः । समष्टिव्यष्टिभेदेन पूर्ववर्णयुतद्वितीयस्य तद्युततृतीयस्य च समन्वयबोधकमिदं सूत्रम् । अकारात्मकः ईमायायुक्तः सन् य एरूपः स ओङ् अनुज्ञानरूपः प्रज्ञानात्मना सर्ववस्तूनामेकत्वादद्वैतोपपत्तेर्न नानात्वम् । जन्यजनकत्वं च स्वयं प्रविश्य तत्तद्रूपेण वर्तत इत्यर्थः । वटवीजन्यायेन च पूर्वसूत्रद्वयजनितं वर्णपञ्चकमेव सकलजगत्कारणमिति प्रागुक्तमुत्तरसूत्राणामपि तस्मादेव संभवः समष्टिव्यष्टिभेदेषु पूर्ववर्णयुतद्वितीयस्य तद्युततृतीयस्य च संयोगजनकमिदं सूत्रं समन्वयबोधकमप्येकत्वेनोक्तं सर्ववेदसंमतं च । तथा हि सनकदक्षिणामूर्तिसंवादे महावाक्यविवरणे 'शृणुत्वं सावधानेन चतुर्णामपि साम्यता । देवानाञ्च महाभाग चतुष्काणामिहोच्यते ॥ ब्रह्मशब्देन यद्वस्तु तत्प्रज्ञानमिहोच्यते । प्रज्ञानं ब्रह्म यस्माद्धि तस्माद्ब्रह्माऽस्म्यहं ततः ॥ यतो जीवोऽपि ब्रह्मेव ततस्तत्त्वमसीति वै । अन्यस्य वारणार्थाय ह्ययमात्मेत्यथर्वणि' ॥ इति ॥ १३ ॥ ननु स्वात्ममूर्तस्य परमेश्वरस्य कथं जगत्कारणत्वं तत्राह 'ऐओन् ब्रह्मस्वरूपः सञ्जगत्स्वातर्गतं ततः ॥ इच्छया विस्तरं कर्तुंमाविरासीन्महामुनिः ॥ १४ ॥' ततः

ईक्षणानंतरं स्वांतर्गतं स्वस्मिन्सूक्ष्मरूपेण स्थितं जगद्विस्तारयितुमिच्छुः ऐआदिशक्तियुतः अकाराक्षरः पूर्वगताकोरेकोरे दीर्घयोगस्यैव ऐकारत्वमेकत्वं च सम्यग्ज्ञानस्वरूपः परमेश्वरो यः पूर्वसूत्रगतः स एव अकारदीर्घोकारदीर्घस्यैव योगे औकारत्वं यः प्रज्ञानात्मा मायाशवलितः स औकारः य आऊ इति ॥ १४ ॥ एवं शिवादिप्रकृत्यंतानां चतुर्दशतत्त्वानामुद्भवं वर्णयित्वा पंचभूताद्युद्भवमग्रिमसूत्रस्य वर्णैराह । 'भूतपंचकमेतस्माद्वयवरमहेश्वरात् ॥ व्योमवाय्वम्बुवह्वाख्यभूतान्यासीत्स एव हि ॥ १५ ॥ 'हयवररूपान्महेश्वरात् स एव परमेश्वर एव ॥ १५ ॥ 'हकाराद्व्योमसंज्ञश्च यकाराद्वायुरुच्यते ॥ रकाराद्वह्निस्तोयं तु वकारादिति शैववाक् ॥ १६ ॥ 'तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुर्वायोरग्निरग्नेरापः' इति श्रुतेरेतस्मात्परमेश्वराद्भूतपंचकमाकाशादिप्रपंचकारणमासीदिति ॥ १३ ॥ नन्वस्मिन्सूत्रे भूतपंचकमासीदित्युक्तं तत्राकाशादिचतुष्टयमेवोक्तं न पृथ्वीति तत्राह । 'आधारभूतं भूतानामन्नादीनां च कारणम् ॥ अन्नाद्रेतस्ततो जीवः कारणत्वाल्लणीरितम् ॥ १७ ॥ 'भूतानामुद्भिज्जस्वेदजजरायुजांडजानां प्रधानकारणत्वादाधारभूतं पृथ्वीति लणिति शब्देनोच्यते ॥ १७ ॥ पुनस्तन्मात्रोत्पत्तिक्रममाह 'शब्दस्पर्शा रूपरसगंधाश्च भ्रमणनम् ॥ व्योमादीनां गुणा एते जानीयात्सर्ववस्तुषु ॥ १८ ॥ 'पञ्चवर्गेष्वंतिमवर्णा गुणास्ते च पांचभौतिकवस्तुमात्रे संतीति भावः ॥ १८ ॥ द्वाभ्यां कर्मेन्द्रियोत्पत्तिमाह । 'वाक्पाणी च झभ्भासीद्विरारूपचिदात्मनः ॥ सर्वजंतुषु विज्ञेयं स्थावरादौ न विद्यते ॥ १९ ॥ वर्गाणां तुर्य्यवर्णा ये कर्मेन्द्रियगणो हि ते ॥ घटधण्डं सर्वभूतानां पादपायुडपस्थकाः' ॥ २० ॥ 'संध्यभावश्छांदसः । अन्यत्स्पष्टम् ॥ १९ ॥ २० ॥ ज्ञानेन्द्रियसंभवमाह । 'श्रोत्रत्वङ्मनयनं घ्राणजिह्वाधीन्द्रियपंचकम् ॥ सर्वपा-

मपि जंतूनामीरितं जवगडदंश ॥ २१ ॥ 'वर्गाणां मध्यमा वर्णा
ज्ञानेन्द्रियगणः स्मृतः' इति मंत्रशास्त्रात् एतेभ्य एव सर्वेषां ज्ञाने-
न्द्रियगणोद्भव इति ज्ञेयमेवं पूर्वत्रापि ॥ २१ ॥ प्राणादिपंचको-
द्भवमाह । 'प्राणादिपंचकं चैव मनो बुद्धिरहंकृतिः ॥ बभूव का-
रणत्वेन खफछठथचटतब् ॥ २२ ॥ वर्गद्वितीयवर्णोत्थाः प्राणाद्याः
पंच वायवः ॥ मध्यवर्गत्रयाज्जाता अन्तःकरणवृत्तयः ॥ २३ ॥'
स्पष्टार्थद्वयमेतत् । अथ सर्वप्राणिकारणत्वेनाद्यन्तवर्गद्वयाक्षर-
ग्रहणेन संपुटीभावं प्रकृतिपुरुषाभ्यां संभावयति । 'आद्यंतद्वय-
संभूतौ पुरुषः प्रकृतिर्गुहा ॥ प्रकृतिः पुरुषश्चैव सर्वेषामेव कार-
णम् ॥ तत्संभूतिस्तु विज्ञेया कषाभ्यामिति निश्चितम् ॥ २४ ॥'
ककारपकारौ प्रकृतिपुरुषाविति ॥ २४ ॥ ततोवस्थात्रयमाह ।
'सत्त्वं रजस्तम इति गुणानां त्रितयं पुरा । समाश्रित्य महादेवः
शपसर् क्रीडति प्रभुः ॥ २५ ॥ सृष्टेः प्राक् शपसर्वर्णसंभूतान्
सत्त्वरजस्तमोगुणानाश्रित्य परःशिवः क्रीडति सर्वत्रेत्यर्थः ॥ २५ ॥
'शकाराद्राजसं रूपं पकारात्तामसोद्भवः ॥ सकारात्सत्त्वसंभूतिरिति
त्रिगुणसंभवः ॥ २६ ॥ 'स्पष्टम् । 'तत्त्वातीतः परः साक्षी सर्वानुग्रह-
विग्रहः ॥ अहमात्मापरो हल्स्यादिति शंभुस्तिरोदधे ॥ २८ ॥'
सर्वतत्त्वजनकः स्वयं तत्त्वातीतः सर्वलोकहितार्थं प्रकटितदेहः सर्व-
साक्षी परः परमेशो हल्स्यादिति ढक्कानिनादव्याजेन सर्वेषां मुनीनां
तत्त्वमुपदिशंस्तिरोदधेतद्भानमापेत्यर्थः । हकारः शिववर्णस्स्यादि-
ति शैवागमात् ॥ इत्युपमन्ध्रव्याख्यातनंदिकेशकाशिकादिसूत्रप्रका-
शिका । अथैतऽज्ञापकं चक्रमपि एतदग्रेलिखामः । अयमेवार्थः श्रीकृष्ण
चन्द्रेण निजभक्तशिरोमणय उद्धवाय 'स एष जीवो विवरप्रसूतिः'
इत्यत्र भङ्ग्यतरेणोक्तः । तथाहि 'स एष जीवो विवरप्रसूतिः प्राणेन
घोषेण गुहां प्रतिष्ठः ॥ मनोमयं सूक्ष्ममुपेत्य रूपं मात्रा स्वरो वर्ण
इति स्थविष्ठः ॥' इति । स एषः अपरोक्षः जीवयतीति जीवः ।

अथ चक्रम् ।

अ । अकारो ज्ञप्तिमात्रं निर्युगलद्वाक्षरः सः

इ । इकारश्चित्कला मायाशक्तिस्तामाश्रित्य कामबीजं भूत्वा

उ । उकारो व्यापकः सगुण ईश्वरः संपन्नः । अत्र दैवतशंकायामाह

ऊ । ऊकारः परमेश्वरः

लृ । लृकारो मनोवृत्तिमाश्रित्य चराचरमजीजनद्वृत्तिवृत्तिप्रतोद्वृत्ताभावेन चंद्रचंद्रिकयोरिवैक्यम् । तथा च लृवर्णः पृथगेव न दैतम्

ए । अकारकारसंयोगदेकारः स च मायासहित ईश्वरः सचैक एव

ओ । अकारोकारनिष्पन्न ओकारः निर्युगलस्य सगुणब्रह्म चानेन दृष्टानेन जन्यजनकभावदैवतशंकापास्ता वटबीजन्यायेनाद्वैतासमर्थनश्च

ऐ । स्वातंत्र्यतजगद्विस्वारपितुमिच्छुरादिशक्तियुत ईश्वर आकारदीर्घेकारयोगान्तिसिद्धेः

औ । आऊ इर्याविभाव आधिभूतजगद्विस्तारयितुमुक्तः ततः परमेश्वरात्

ह	आकाशः	लृ	पृथिवी	ज	रसः	घ	पादौ	व	त्वक्	ख	प्राणः	य	उदानइति प्राणपंचक मासीत	क	पुरुषः	स
प	वायुः	झ	शब्दः	त	गन्धःश्वसनं	ठ	पायु	ग	चक्षुः	फ	अपानः	च	मनः	प	प्रकृतिः	द
य	जलम्	म	स्पर्शः	श	वाक्	ध	उपस्थ	ढ	प्राणं	छ	समानः	ट	बुद्धिः	श	रजः	
र	अग्निः	ड	रूपम्	भ	पाणीअचि- दात्मनोवि- राहूपत्य	ज	ओत्रम् च क मोदियपंचकः मासीत	द	जिह्वेति ज्ञानेन्द्रिय पंचकर्मा	ठ	व्यानः	त	अहंकृतिः	ष	तमः	

सत्यमेतैः पुरुषः सर्वत्ररमेतैः तत्वातीतः सर्वसाक्षी पुरुषोनेन कथ्यते । अथ तत्त्वमाह । तथाचाद्यतयोदस्य कीर्तनात्परम् मन उत्पन्नं तत्रैव
लीयते इत्युक्तम् । आद्येन (कारणं) त्रयेन योगे हि मितीश्वरात्मकं सर्वं निरूपितं भवतीति सिद्धम् ।

परमेश्वरः । अपरोक्षत्वे हेतुः विवरेष्वाधारादिचक्रेषु प्रसूतिरिव प्रसूतिरभिव्यक्तिर्यस्य सः । तामेवाभिव्यक्तिमाह । घोषेणोति । घोषेण पराख्येण नादवता प्राणेन सह गुहामाधारचक्रं प्रविष्टः सन्मनोमयं सूक्ष्मं रूपं पश्यन्त्याख्यं मध्यमाख्यं च मणिपूरकचक्रे विशुद्धिचक्रेचोपेत्य प्राप्य वक्त्रे मात्रा ह्रस्वादिः स्वर उदात्ता-
 दिर्वर्णोऽकारादिरित्येवं वैखर्याख्यः स्थविष्टोतिस्थूलो नानावेदशा-
 खात्मकोऽभवदिति ॥ तथा च श्रुतिः । ‘ चत्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ॥ गुहा त्रीणिनि-
 हिता नेङ्गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ’ इति । एतदर्थस्तु वाक्प-
 रिमितानि चत्वारि पदानि स्थानानि परापश्यन्तीमध्यमावैखरीति तानि च ये ब्राह्मणा मनीषिणोऽध्यात्मकुशलास्ते विदुः । तेषां मध्ये आदौ त्रीणि पदानि गुहायां शरीरे आधारनाभिहृदयेषु निहितानि नेङ्गयन्ति न जानन्ति तुरीयं चतुर्थं वैखर्याख्यं मनुष्या वदन्ति मनुष्याणां वदने वर्तमानोऽर्थबोधकः शब्दो भवतीत्यर्थः । ‘ मूलाधारः स्वाधिष्ठानं मणिपूरकमेव च । अनाहतं विशुद्धचा-
 ख्यमाज्ञापदचक्रमुच्यते ॥ मूलाधारे लिङ्गमूले नाभौ चह्नादिक्ण-
 के । भ्रुवोर्मध्ये ब्रह्मरन्ध्रे क्रमाच्चक्राणि चिन्तयेत् ’ इति योगचि-
 न्तामण्युक्तेः । अत्रार्थेऽभियुक्तैरप्युक्तम् । ‘ या सा मित्रावरुणसदना-
 दुच्चरन्ति त्रिपष्टिवर्णानन्तः प्रकटकरणैः प्राणसङ्गतप्रसूते । तां पश्यन्तीं प्रथममुदितां मध्यमां बुद्धिसंस्थां वाचं वक्त्रे करणवि-
 शदां वैखरीञ्च प्रपद्ये ॥ ’ इति । ह्रस्वदीर्घप्लुतभेदेन स्वरा एकाविं-
 शतिः । ऋलोरलुतत्वात्संध्यक्षराणामह्रस्वत्वाच्च व्यञ्जनानि त्रयस्त्रिंशत् । अनुनासिकाः अमलणनाः पञ्च । विसर्गानुस्वारौ कः पौचेति त्रिषष्टिः । मित्रावरुणसदनं मूलाधारः । किञ्च श-
 ब्दशास्त्रप्रवृत्तये मातृकैव श्रीशंकरदेवेनाक्षरसमाम्नायपदेनाभ्यधा-

यि । मातृकावर्णानां पौर्वापर्य्यं परित्यज्येति ध्येयम् । तदुक्तं । ' महादेवो मुनीन्द्रेभ्यो मातृकामेव संजगौ । पौवापर्य्यं परित्यज्य प्रत्याहारप्रवृत्तये ॥ सर्वथा सापि नो त्यक्ता चोत्कुरित्यादिदर्शनात् ।' किञ्च 'स्पर्शातस्थोष्मसंज्ञादिक्रमत्यागेन संभवेत्' इतिसनातनक्रमस्तु श्रीशौनककृतवेदविभागप्रश्नोत्तरत्वेन श्रीसूतेन वेदाविर्भावार्थं प्रकटीकृतः । श्रीमद्भागवतद्वादशस्कन्धे तथाहि । ' शौनक उवाच । पैलादिभिर्यासशिष्यैर्वेदाचार्यैर्महात्मभिः । वेदाश्च कतिधा व्यस्ता एतत्सौम्याभिधेहि नः ॥ सूत उवाच । समाहितात्मनो ब्रह्मन्ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । हृदाकाशादभून्नादो वृत्तिरोधाद्विभाव्यते ॥ यदुपासनया ब्रह्मन्योगिनो मलमात्मनः । द्रव्यक्रियाकारकाख्यं धूत्वा यांत्यपुनर्भवम् ॥ ततोभूषिवृद्धोकारो योऽव्यक्तप्रभवः स्वराद् । यत्तल्लिङ्गं भगवतो ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ शृणोति य इमं स्फोटं सुप्तश्रोत्रे च शून्यदृक् । येन वाग्व्यज्यते यस्य व्यक्तिराकाश आत्मनः । स्वधाम्नो ब्रह्मणः साक्षाद्वाचकः परमात्मनः । स सर्वमंत्रोपनिषदेद्वीजं सनातनम् ॥ तस्य ह्यासंस्त्रयो वर्णा अकाराद्या भृगूद्वह । धार्यन्ते यैस्त्रयो भावा गुणनामार्थवृत्तयः ॥ तेनाक्षरसमाम्नायमसृजद्भगवानजः ॥ अंतस्थोऽष्टस्वरस्पर्शह्रस्वदीर्घादिलक्षणम् ॥ तेनासौ चतुरो वेदांश्चतुर्भिर्वदनेर्विभुः ॥ सव्याहृतिकान्सोकारांश्चातुर्होत्रविवक्षया ।' इति ॥ व्याख्यातं चैतच्छ्रीस्वामिचरणैः । ब्रह्मणो हृदि य आकाशस्तस्मान्नादोऽभूत् यः कर्णपुटपिधाने श्रोत्रनिरोधादस्मदादिष्वपि विभाव्यते वितर्क्यते यस्यान्नाहन्नामापि योगशास्त्रेकथ्यते ॥ १ ॥ यस्य नादस्योपासनयाऽऽत्मनोतःकरणस्य मलं धूत्वापोह्य किंभूतं मलं द्रव्यमधिभूतं क्रियाऽध्यात्मं कारकमधिदैवतमेवं त्रिधाख्या यस्य तथाभूतम् । तत्र नादोपासनंतो यथा मोक्षः सोपि वर्णितस्तदुत्पत्तिपु-

रस्सरंयोगशास्त्रे तथाहि । ' गुदध्वजांतरे कंदमुत्सेधाद्व्यङ्गुलं
विदुः । तस्माद्विगुणविस्तारवृत्तरूपेण शोभितम् ॥ विदुविःविदुः
' मापस्थाने मपं कुर्याच्छंदोभंगं नकारयेत् ' इति कविसंप्रदाया-
द्विदुशब्दोत्रविदुपरो ज्ञेयः ॥ ' नाड्यस्तत्र समुद्भूता मुख्या-
स्तिस्रः समर्थिताः । इडा वामे स्थिता नाडी पिंगला दक्षिणा
मता । तयोर्मध्यगता नाडी सुपुष्पा वंशमास्थिता ॥ ' वंशं पृष्ठवं-
शाख्यम् । ' पादांगुष्ठद्वयं याता शिफाभ्यां शिरसा पुनः । ब्रह्म-
स्थानं समापन्ना सूर्यसोमाग्निरूपिणी ॥ ' शिफाभ्यां जटाभ्याम् ।
' तस्या मध्यगता नाडी चित्राख्या योगिवल्लभा । ब्रह्मरंध्रं विदु-
स्तस्यां पद्मसूत्रनिभं परम् ॥ आधारार्थं विदुस्तत्रमतभेदादने-
कधा ॥ दिव्यमार्गमिदं प्रादुरमृतानंदकारणम् ॥ आधारकन्दमध्य-
स्थं त्रिकोणमतिसुंदरम् । तत्र विद्युल्लताकारा कुंडली परदेव-
ता । सुप्ताहिभोगसदृशाकृतिर्जीविसमाश्रिता । हंसः प्राणाश्रयो
नित्यं प्राणो नाडीपथाश्रयः । आधारानुद्गतो वायुर्यथावत्सर्व-
देहिनाम् ॥ देहं संव्याप्य नाडीभिः प्रयाणं कुरुते वहिः ॥ अंगु-
ष्ठाभ्यामुभे श्रोत्रे तर्जनीभ्यां विलोचने । नासारंध्रे मध्यमाभ्याम-
न्याभिर्वदनं दृढम् ॥ बद्धात्मप्राणमनसामेकत्वं समनुस्मरन् ।
धारयेन्मारुतं सम्यग्योगोऽयं योगिवल्लभः ॥ नादः संजायते तस्य
क्रमादभ्यसतः शनैः । मत्तमृगांगनार्गीतसदृशः प्रथमो ध्वनिः ॥ वं-
शिकास्यानिलापूर्णः वंशध्वनिसमोऽपरः ॥ वंदारवसमः पश्चा-
द्धनिर्मेघसमोऽपरः ॥ एवमभ्यसतां पुंसां संसारध्वांतनाशनम् ॥
ज्ञानमुत्पद्यते पूर्वं हंसलक्षणमव्ययम् ॥ पुंप्रकृत्यात्मकौ प्रोक्तौ विं-
दुसर्गौ मनोपिभिः । ताभ्यां क्रमात्समुद्भूतौ विन्दुसर्गावसानकौ ॥
हंसौ तौ पुंप्रकृत्याख्यौ हंपुमान्प्रकृतिस्तुतः । अजया कथिता
ताभ्यां जीवोऽयमुपतिष्ठते ॥ पुरुषं स्वाश्रयं मत्वाप्रकृतिर्नित्य-

माश्रिता॥यदा तद्भावमाप्नोति तदा सोहमियं भवेत् ॥ सकारार्ण
हकारार्ण लोपयित्वा ततः परम् । सार्धं कुर्यात्पूर्वरूपं तदासौ
प्रणवो भवेत् ॥ आत्मभेदास्थितो योगी भावयेत्प्रणवं सदा ॥ स
जीवन्नेव मुक्तः स्याद्वियते नात्र संशयः ॥ ' इति । त्रिवृत् त्रि-
मात्रः । कंठोष्ठादिभिरुच्चार्यमाणोकारस्य त्वस्वरसमाम्नायांतर्भा-
वात् सूक्ष्मतया तं विशिनष्टि । अव्यक्तो न प्रकटः प्रभव उत्प-
तिर्यस्य स तथा । तदेवाह । स्वराट् स्वत एव हृदि प्रकाशमानः
तमेव कार्य्येण लक्षयति । यत्तदिति । क्लीवत्वं लिंगविशेषणत्वाच्छि-
ङ्गं गमकम् । ' ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म' इति श्रुतेः । कोऽसौ परमात्मा
तमाह । इमं स्फोटमव्यक्तमोकारम् । ननु जीव एव तं शृणोतु ने-
त्याह । सुप्तश्रोत्रे कर्णपिधानादिनाऽवृतिके श्रोत्रे सति जीव-
स्तु करणाधीनज्ञानत्वान्न तदा श्रोता तदुपलब्धिस्तु तस्य प-
रमात्मद्वारिकैवोति भावः । ईश्वरस्तु नैवं यतः शून्यदृक् शून्येऽ-
पीन्द्रियवर्गे दृक् ज्ञानं यस्य स तथा ' त्वमकरणः स्वराडखिल-
कारकशक्तिधरः' इति श्रुतेः । तथा हि । सुप्तो यदा शब्दं श्रुत्वा प्र-
बुध्यते न तदा जीवः श्रोता ॥ नैन्द्रियत्वात् । अतो यस्तदानीं श-
ब्दं श्रुत्वा जीवं प्रबोधयति स यथा परमात्मैव तद्वत् । कोऽ-
सावोकारस्तं विशिनष्टि सार्द्धेन । येनोकारेण वाक् बृहती व्य-
ज्यते प्रकटीक्रियते । यस्य च हृदयाकाशे आत्मनः परमात्मनः
सकाशाव्यक्तिः प्राकट्यम् ॥४॥ किञ्च स्वधाम्नः स्वस्य धामाश्रयो-
र्थात्कारणं यद्ब्रह्म तस्य । किञ्च परमात्मांशभूतसमस्तदेवतावा-
चकोऽपीत्याशयेनाह । सः सर्वमंत्राणामुपनिषद्ब्रह्मस्य सूक्ष्मं रूप-
मित्यर्थः । तत्र हेतुः । वेदानां बीजं कारणम् ' प्रणवश्छन्दसामिव'
इति महाकविः । जीवत्वेऽप्यविकारितामाह । सनातनं सदैकरूपं
तस्य ब्रह्मरूपत्वात् ॥ ५॥ तत एव सर्वप्रपञ्चोत्पत्तिमाह । तस्य

तत्संबन्धिनः । यैरकारोकारमकारैस्त्रिसंख्याकाभावाः पदार्था
 धार्यन्ते । तत्कारणत्वात् तानेवाह । गुणाः सत्त्वाद्याः नामानि
 ऋग्यजुस्सामानि अर्थाद्भूरादयो लोका वृत्तयो जाग्रदाद्याः ।
 तथा हि वृत्तिं हतापिन्याम् । ऋग्वेदो जाग्रदवस्था भूर्लोको ब्रह्मा विश्वो
 विराट् सृष्टिश्चाकारार्थः । यजुर्वेदः स्वप्नावस्था भुवर्लोको विष्णुस्तै
 जसो हिरण्यगर्भः स्थितिश्चेत्युकारार्थः । सामवेदः सुपुत्यवस्था
 स्वर्लोको महेश्वरः प्राज्ञोऽव्याकृतः प्रलयश्चेति मकारार्थः । पुष्पद-
 न्तेनाप्युक्तम् । 'त्रयीं तिस्रो वृत्तीस्त्रिभुवनमथो त्रीनपि सुरानकाराद्यै-
 र्वर्णैस्त्रिभिर्भिदधत्तीर्णविकृति' इति ॥ ६ ॥ ततस्तेभ्य एव त्रिवर्णे-
 भ्योऽक्षराणामादिक्रान्तानां समाम्नायं समूहं भगवान्सर्ववित् अजो
 ब्रह्मरूपः सन् । तमेवाह । अन्तस्था यरलवा उष्माणः शपसहाः ।
 स्वरा अकारादयः षोडश । स्पर्शाः कादयः पञ्चविंशतिः । ह्रस्वा
 दीर्घाश्चादिना जिह्वामूलीयोपध्मानीयगजकुंभाकृतीनां ग्रहः । तदुक्तं
 प्राक्तनैः । 'स्वराः षोडश विज्ञेयाः स्पर्शास्तु पञ्चविंशतिः ।
 अन्तस्थाश्चतुःसंख्याका उष्माणश्चैव तन्मिताः ॥ जिह्वामूलीयकश्चै-
 कोपध्मानीयकस्तथा ॥ गजकुंभाकृतिश्चैक इत्येवंवर्णसंहतिः ॥
 एवं वर्णा द्विपञ्चाशन्मातृकायामुदाहृताः । क्षकारं त्वागमाचार्या
 बीजार्थमधिकं विदुः ॥ तच्चोपलक्षणं ज्ञेयं षट्कुञ्जानामपि ध्रुवम् ॥
 इति ॥ ननु वर्णेषु छन्दोभेदोनादिस्सादिवैति शंकायामनादि-
 रेव स इति वर्णसमाम्नायेन सहैवाविर्भूतत्वात्तदाह श्रीकृष्ण
 एकादशे उद्धवं प्रतिशब्दब्रह्म सुदुर्बोधं प्राणेंद्रियमनोमयम् । अन-
 तपारं गंभीरं दुर्विगाह्यं समुद्रवत् ॥ १ ॥ मयोपबृंहितं भूम्ना ब्रह्मणाऽनन्त-
 शक्तिना । भूतेषु वोपरूपेण विसेपूर्णं लक्ष्यते ॥ २ ॥ यथोर्णनाभिर्हृ-
 दयादूर्णामुद्रमते मुखात् । आकाशाद्वोषवान्प्राणो मनसा स्पर्शरू-
 पिणा ॥ ३ ॥ छन्दोमयोऽमृतमयः सहस्रपदवीं प्रभुः । ओंकाराद्यं-

जितस्पर्शस्वरौष्मांतस्थभूषिताम् ॥ ४ ॥ विचित्रभाषाविततां
छन्दोभिश्चतुरुत्तरैः । अनन्तपारां बृहतीं सृजत्याक्षिपते स्वयम् ॥ ५ ॥
गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्चबृहतीपंक्तिरेव च । त्रिष्टुब्जगत्यतिच्छंदो ह्यत्य-
ष्ट्यतिजगद्विराट् ॥ ६ ॥ ' इति । पूर्वं वेदस्य त्रिकांडविषयस्य
ब्रह्मपरत्वमापादितं 'वेदा ब्रह्मात्मविषयास्त्रिकांडविषया इमे' इत्या-
दिना तदाकर्ण्योद्धवेनाशंकितं भगवज्जैमिन्यादिभिस्तथा कथं न
प्रतिपादितम् तत्र श्रीभगवतोत्तरितम् हेउद्धव शब्दब्रह्म स्वरूपतोऽ-
र्थतश्च दुर्विज्ञेयमेवातच्च सूक्ष्मं स्थूलं चेति द्विविधम् । तत्र सूक्ष्मं ताव-
त्स्वरूपतोऽपि दुर्ज्ञेयमेत्याह । प्राणेंद्रियमनोमयं प्रथमं प्राणमयं
पराख्यं ततो मनोमयं पश्यंत्याख्यं तत इन्द्रियगम्यं
मध्यमाख्यं तस्य वाग्व्यंजकत्वेन वागिन्द्रियप्रधानत्वात् ।
किञ्चानन्तपारं समष्टिप्राणादिमयस्य निर्विशेषस्य च तस्य का-
लतो देशतश्चापरिच्छेदात् । अर्थतोऽपि दुर्ज्ञेयत्वमाह । गंभीरं नि-
गूढार्थं तत एव दुर्विगाह्यं मतिप्रवेशानर्हम् ॥ तथा च श्रुतिः । 'च-
त्वारि वाक्परिमिता पदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः ।
गुहा त्रीणि निहता नेद्भयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ॥' इति ।
व्याख्यातचरेयं श्रुतिः । तत्र मनीषिभिरेव ज्ञेयं सूक्ष्मं रूपं दर्श-
यति । मयेति । मयांतर्यामिणोपबृंहितमधिष्ठितम् । अंतस्थत्वेऽ-
प्यपरिच्छेदमाह । भूमेति । अधिष्ठातृत्वेऽप्यविकारित्वमाह ।
ब्रह्मणेति । अविकृतस्यापि नियंतृत्वं वटयति । अनन्तशक्तिनेति ।
भूतेषु सर्वप्राणिषु घोषरूपेण नादरूपेण लक्ष्यते मनीषिभिः ।
अत्यन्तसूक्ष्मत्वेन दर्शने दृष्टांतः । त्रिसेपूर्णा तन्तुरिवेति ॥ २ ॥
ततो वैखर्याख्याया बृहत्या वाच उत्पत्तिप्रकारं सदृष्टांतमाह ।
यथेति । हृदयात् सकाशान्मुखाद्वारात् उद्गमते वहिः प्रकटयति ।
दार्ष्टान्तिके दर्शयति । आकाशादिति । प्राणस्तदुपाधिर्हिरण्य-

गर्भरूपः प्रभुर्भगवान् ॥ ३ ॥ तेन रूपेण छन्दोमयो वेदमूर्तिः ॥
 स्वतस्त्वमृतमयः घोषवान् नादोपादानवान् मनसा निमित्तभू-
 तेन । निमित्तितामेव दर्शयति । स्पर्शादीन्वर्णान् रूपयति संकल्प-
 यतीति स्पर्शरूपी तेन स्पर्शग्रहणमुपलक्षणं हृदयाकाशादृहतीं
 सृजतीति तृतीयेनान्वयः । बृहतीशब्दार्थव्याख्यानाय विशेषणा-
 नि सहस्रपदवीं बहुमार्गाम् । तदेवाह । ओंकारात् उरःकंठादिसं-
 योगेन व्यञ्जितैः स्पर्शादिभिर्भूषिताम् । ओंकारश्चात्र हृद्गतः सू-
 क्ष्मोऽभिप्रेतो न त्वकारादिवर्णरूपस्तस्य व्यंग्यकोटिप्रविष्ट-
 त्वात् । स्पर्शादयो व्याख्यातचराः ॥ ४ ॥ विचित्राभिर्वेदिकलौकि-
 कभाषाभिर्वितताम् । यथोत्तरं चत्वारि चत्वार्यक्षराण्युत्तरा-
 ण्यधिकानि येषां तैरुपलक्षितामेवमनन्तपारां सृजति स्वयमेवाक्षिपते
 उपसंहरति च ॥ ५ ॥ तेषु कतिचिच्छंदांसि नामतो निर्दिश्य दर्श-
 यति । गायत्रीति । तत्र चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्रीततश्चतुरक्षरवृद्धयो-
 ष्णिगादिछंदांसि । अत्याष्टिः अतिजगती अतिविराडित्यर्थः । अथ
 छंदःप्रसंगादेषां स्वरूपज्ञानार्थमेपां लक्षणसंज्ञादिकमपि विज्ञमो-
 दाय लिखामः । तदर्थं गुरुसंज्ञामाह । 'संयुक्ताद्यं दीर्घं सानुस्वारं
 विसर्गसंमिश्रम् । विज्ञेयमक्षरं गुरु पादांतस्थं विकल्पेन ॥'
 तत्रछंदांसितावद्विविधानि मात्राछंदांसि वर्णच्छंदांसि च ।
 मात्राछंदांस्यार्यादीनि । तत्रार्यास्वरूपं 'यस्याः प्रथमे पा-
 दे द्वादशमात्रास्तथा तृतीयेपि । अष्टादश द्वितीये चतुर्थके पञ्चद-
 श सार्या ॥ १ ॥' अस्या एव भेदाः पथ्यादयोपि । तत्सिद्धिस्तु
 गणैरेव तेषां स्वरूपम् 'आदिमध्यान्त्यगुरवो भजसाः सर्वगुश्च
 मः । आदिमध्यान्तलघवो यरतास्तसर्वलश्च नः ॥ वक्रो लेख्यो
 गुरुर्विज्ञैः सरलो हि लघुस्तथा ॥' अयं गणभेदो वर्णच्छंदसामेव ।
 यात्राछंदसां गणस्तु 'ज्ञेयाः सर्वातमध्यादिगुरवोत्र चतुष्कलाः ।

गणाश्चतुर्लघूपेताः पञ्चार्यादिषु संस्थिताः ॥ १ ॥ ' यथा सर्वगुरुः
 ५५५१ अंत्यगुरुः ॥ ५२ मध्यगुरुः ॥ ५३ आदिगुरुः ॥ ४ चतुर्लघुः
 ॥ ॥ ॥ ' यत्र गणत्रयमुल्लंघ्य यतिर्दलयोश्च सैव पथ्या स्यात्
 ॥ २ ॥ उल्लंघ्य गणत्रयमादिमंशकलयोर्द्वयोर्भवति पादः ॥
 यस्यास्तां पिंगलनागो विपुलामिति समाख्याति ॥ ३ ॥ उभया-
 र्द्धयोर्जकारौ द्वितीयतुर्यौ गमध्यगौ यस्याः ॥ चपलेति नाम
 तस्याः प्रकीर्तितं नागराजेन ॥ ४ ॥ आद्यं दलं समस्तं भजेत
 लक्ष्म चपलागतं यस्याः ॥ शेषे पूर्वजलक्ष्मा मुखचपला सोदिता
 मुनिना ॥ ५ ॥ प्राक्प्रतिपादितमर्द्धे प्रथमे प्रथमेतरे तु चपला-
 याः ॥ लक्ष्माश्रयेत सोक्ता विशुद्धधीभिर्जघनचपला ॥ ६ ॥ आ-
 र्याप्रथमदलोक्तं यदि कथमपि लक्षणं भवेदुभयोः ॥ दलयोः कृ-
 तयतिशोभां तां गीतिं गीतवद्भुजंगेशः ॥ ७ ॥ आर्याद्विती-
 यकेऽर्द्धे यद्वादितं लक्षणं तत्स्यात् ॥ यद्युभयोरपि दलयोरुपगीतिं
 तां मुनिर्व्रते ॥ ८ ॥ ' इत्यादीनि बहूनि मात्राछंदांसि सन्ति तानि
 च पिंगलादिभ्योऽवसेयानि । यतिर्विच्छेदसंज्ञक इति दलशकला-
 वर्द्धपर्यायौ । लक्ष्म लक्षणम् । वर्णच्छंदासां च पङ्क्तिशतिर्जातयः
 सन्ति तदुक्तं वृत्तरत्नाकरे । ' आरभ्यैकाक्षरात्पादादेकैकाक्षरव-
 द्धितैः । पृथक्छंदो भवेत्पादैर्यावत्पङ्क्तिशतिं गतैः ॥ तदूर्द्ध्वं चं-
 डवृष्ट्यादिदंडकाः परिकीर्तिताः । शेषं गाथास्त्रिभिः पद्भिःश्चरणै-
 श्चोपलक्षिताः ॥ उक्तात्युक्ता तथा मध्या प्रतिष्ठान्या सुपूर्विका ।
 गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्चवृहती पंक्तिरेव चात्रिष्टुप्चजगती चैव तथाऽति-
 जगती मता । शकरी सातिपूर्वा स्यादष्टचत्यष्टी तथा स्मृते ॥
 धृतिश्चातिधृतिश्चैव कृतिः प्रकृतिराकृतिः । विंकृतिस्संकृतिश्चैव
 तथातिकृतिरुत्कृतिः ॥ ' इति ॥ अथ क्रमादासुकृतिचिच्छंदांसि
 नामलक्षणतोप्याह । उक्तायांगः श्रीः अत्युक्तायां गो स्त्री । म-

ध्यायाम् मो नारी प्रतिष्ठायां म्गौ चेत्कन्या सुप्रतिष्ठायां म्गौरिति
 पंक्तिः । गायत्र्यांत्यौत्स्तस्तनुमध्या शशिवदनान्यो विद्युल्ले-
 खा मोमः तत्सौ चेद्वसुमती । उष्णिहिम्सौगः स्यान्मदलेखां अ-
 नुष्टुभि भोगिति चित्रपदागः । मो मो गो गो विद्यन्माला॥प्रमाणिका
 जरौ लगौ॥वृहत्याम् रात्रसाविह हलमुखी॥पंक्तौ१०म्सौ ज्यौ शुद्धवि-
 राडिदं मतम् । त्रिष्टुभि॥स्यादिद्रवत्रा यदि तौ जगौगः । उपेद्रवत्रा
 जतजास्ततो गौ । कनकमंजरी नश्वरौ लगौ । चेदिद्रवत्राचरणानि
 यस्यामुपेद्रवत्राचरणानि च स्युः । तदोपजातिः कथिता कर्वाद्रैर्भे-
 दा भवन्तीह चतुर्दशास्याः ॥ दोधकमिच्छति भवितयाद्गौ । स्वाग-
 ता रनभैर्गुरुणा म्त्तौ गौ चेच्छालिनी वेदलोकैः नजयगगा
 यदि वार्ताहारी सनयागुरुयुगलं सौधांघ्रिः । मोनौ गाविह भवति
 च मात्रा स्यादनुकूलाभतननगाश्चेत् । उक्ता सा मयदामसनलगाः
 रथपदमिह यदि नौ सोगौ उपचित्रमिदं सससंलगौ॥जगत्याम् १२
 चत्वारोमावेदैर्वेदैर्विद्याधारः भवति च तामरसं नजजंयः । द्रुतपदं
 नभजयैः कलितं स्यात् । भवतीहसजयैः परितोया उक्ता सुवनमा-
 लिका तसजसाः कीर्तितैवाचतूरेफिका स्रग्विणी भवति नजावथ
 मालती जरौ धीरैरभाणि ललिता तभौजरौ । नभजरैश्च कथितः
 प्रियंवदः सगणोभौ रगणो यदि राधिका स्यादिद्रवंशा तयुगंचदा
 जरौ । जतौ तु वंशस्थमुदीरितं जरौ । द्रुतविलंबितमाह नभौ
 भरौ । ननभररचिताकथितोज्ज्वला प्रमिताक्षरा सजससंकथिता
 जसौजसयुतौ जलोद्धतगतिः चंद्रवर्त्मनि गदंति रनभसैः वीरणमा-
 ला भवति भतनसाः इह तोटकऽमब्धिसकारकृतम् जकारचतुष्ट-
 यिमौक्तिकद्वयं मोक्कमत्रभकारचतुष्टयि अर्पितमदना भसनयसृ-
 ष्ठा॥अतिजगत्याम् चत्वारोभागाश्चेद्यत्र स्यात्सा सव्याली रसगैर्य-

कारैर्गुरुर्दर्पमालास्यात् यदि सौ जरगाजगत्समानिकास्यात् ।
 तौ रौ जगौ यदा स्थुस्तदा पृषद्वती । उक्ता कनककेतकी
 तसजाजगौ चेत् भसजसगा मयूखसरणिः स्यात् । उक्ता
 पंकजधारिणी मसजसा गः यदि सौ जसगाः कुबेरकुटिका । उक्ता
 प्रमोदतिलका तभजा जगौ प्रज्ञामूलं मभनयगणगाश्चेत्स्थुः यमौ
 रौ विख्याता चञ्चरीकावलीगः । ज्याशाभिर्मनजरगाः प्रहर्षिणीह ।
 वैदेरंभ्रैर्भ्रौ यसगा मत्तमयूरः । सचतुष्टयगाविह तारकवृत्तम् ।
 सजसाः सगौच कथितः कलहंसः सजसा जगौ च यदिमंजुभाषिणी ।
 मंजुमालिनीयदि रसौ सजौगुरुः नगणयुगलमत्र रौगः प्रमोदः कर्मठ-
 माह भकारचतुष्टयगौः उक्ता यदा तभसजगाः प्रभावती अशोकंनामां
 तरंप्रभावत्याः च नयुगलरजगुचेदशोकपुष्पम् । अखंडमंडनं त्रौ
 रजौगवगरसैः जलधि नगुरुयदि हरिवनिता । शक्य्याम् चत्वारो मागौ
 चेत्स्थुः स स्यात्संकल्पासारः उक्ता वसंततिलका तभजा जगौ गः ।
 द्विः सप्तच्छिदलोलाभौ गौ यदि चेत्स्थुः भोजसनकारगगइंदुवदना
 नयुगरसलैः स्वरैरपराजिता । रौ तकारौ गुरू चेत्स्थुर्यदा वभ्रूल-
 क्ष्मीः । प्रतिभादर्शनमुक्तं स भतनगागः । सभसाजोगुरुयुगलंचवंश
 मूलम् । नासाभरणं तोयोभतलागश्चयदा । चूडापीडं मभनयगण-
 गागुर्वत्र तोनोनयगुयुगमिह पारावारः । सगणौ भगणौ गौ यदि
 मन्मथनामा तोयोभगणौ गौ चेद्याति सा रतिरेखा । अतिशक्य-
 र्याम् । क्रीडितकटका यदि भः सौ मौ रूद्रैर्वेदैः । मो भौ मौ
 चेद्यादि चार्वटकं स्यादिग्भिर्वाणैः औ मो यो चेद्भवेतां सप्ताष्टैश्चं-
 द्रलेखा । चित्रानामच्छंदः प्रोक्तं चेत्रयो मा यकारौ । ननमयययु-
 तेयं मालिनी भोगिलोकैः । इह पंचसकारकृता भ्रमरावलिका
 भवति । नजौ भजौ रसहितौ प्रभद्रकम् । गुरुनिधनमनु १४ लघु-
 रितिशशिकला । यत्र स्थुर्मनरयगणाः कुमारलीला नागैरश्वैः ।

वाणीभूपा ममतनमा यत्र दीपकवृत्तं भवति भतौ नस्तयकारौ
लीलाचंद्रं नागैरश्वैर्यदि चेन्मौ तयसाः मदनमालिका भवति तो
रनौ रौ यदा ॥ अष्ट्याम् १६ विद्युन्मालापादौ यत्र स्यात्तद्वृत्तं
चंद्रापीडम् । नजभजरैर्यदा भवति वाणिनी गयुक्तैः जलधिन-
गणसगणगु शिशुभरणं स्यात् । आरभटी युगभगणनजा यगणो
गश्चेत् । कलधौतपदं सगणामदि पंचगुरुः स्यात् । उक्तं माला-
वलयमिदं चेन्मभसभसागः भोगावलिरियमिह यदि तो नौ य-
सगाश्चेत् । सगणद्वयभौर्यौ च गुरुः प्रतापवल्ली स्यात् । द्विगुण-
तवसुलघुभिरचलधृतिरिह । अत्यष्ट्याम् १७ मंदाक्रांतांबुधि-
रसनगैर्मौ भनौ तौ गयुग्मम् । नसमरसला गः पडूवैर्हैर्यैर्हरि-
णी मता । जसौ जसयला वसुग्रहयतिश्च पृथ्वी गुरुः ॥ भाराक्रांता
मभनरसला गुरुः श्रुतिपडूहयैः । इह यदि चेन्नजौ भजजला
गुरु नर्दटकम् । रसौ रुद्रैश्छिन्ना यमनसभला गः शिखरिणी ।
दिग्मुनिवंशयत्रयतितं भरनभनलगैः यदि वाणाकैः स तयान्भौ
ग्लौ विधुरविरहिता मो रो भो नस्तगौ गो भवति यदि चेत्का-
मरूपम् । चेद्रसजसया लगौ भवति वालविक्रीडितम् । ननरनर-
गगा यदा भवति वीरविश्रामः । धृत्याम् १८ मत्तकोकिलवृत्तमेतद-
वेहि रः सजजं भरौ स्याद्भूतत्वैः कुसुमितलतावेलितात्मौ नयौ
यौ नजभजरैस्तु रेफसहितैः शिवैर्हैर्यैर्नदनम् । मात्सो जौ भरसं-
यक्तौ करिवाणकैर्हरिणलुतम् । मः सो जः सतसा दिनेशक्रतुभिः
शार्दूललालितम् । हीरकहारभरं भवतीह च पडूभगणा यदि
मौ भोमः सो यः स्युश्चेद्यादि मंजीरा फाणिपेन प्रोक्ता वसुपदमं-
जरी भवति यत्र नजौ भजौ जरौ । अतिधृत्यां १९ रसत्व-
श्वैर्य्योन्सौ रयुगगयुतौ मेघविस्फूर्जिता स्यात् । मो गौ नौ तौ गो
शरहयतुरगैः फुल्लदामप्रसिद्धम् । सूर्याश्वैर्मसजस्तताः सगुरवः शा-

द्वैलविक्रीडितम् । भवेच्छायावृत्तं यमनसतयुग्मं चेद्यदा गस्तदा
यत्र स्यान्मननससजगुरुकल्पलता पताकिनी । नयुगगुरुलघुनि-
रंतरं यदा प्रपंचचामरम् । अश्वैरविभिर्यदा तो जतौ भनसगु कि-
रणकीर्तिः । कृत्याम् २० ज्ञेया सप्ताश्वपङ्क्तिर्मरभनयभलाश्चेत्सुवद-
ना । रसाश्वगैर्यो मो नयुगतयुगगा गस्तदा नाम शोभा । अंगा-
श्वगैर्मो मो नयुगतयुगमा गस्तदा भूरिशोभा । सभरा नो मयला
गुरुश्च । कथितं मत्तेभविक्रीडितम् । सौरभशोभासारः
स्याद्भ्रमतनसनला गुरु यदि चेत् । पङ्कभगणाश्च गुरु
यदि वीरविमानमिदं खलु वृत्तम् । प्रकृत्याम् २१ अन्भैर्यानां
त्रयेण त्रिमुनियतियुता स्रग्धरा कीर्तितेयम् । रो नरौ नरनरा
भवंति खलु यशसा कनकमालिका । इह सप्तसकारकृता फणि
पप्रथिता भवति प्रतिमा सप्तभकारविनिर्मितकायमिदं तडिदंवर-
मत्र हि यकारा भवेयुर्यदा सप्तसा स्यात्फणीशोदिता विद्युदाली ।
अप्राकृत्याम् २२ मौ गौ नाश्वत्वारो गो गो घसुभुवनयतिरिह
भवति हंसी । वनवासिनी सज्जं भरौ नसला यदा दशरविपतिश्च ।
चतुर्भिर्यकारैस्त्रिभिश्चापि रेफैर्वारिनीराजना गैकयुक्तैः । यदि सं-
ति चतुःसगणा नयभा गुरु भवति स्वर्णाभरणम् । यत्र भवेयुर्भतन-
तना मः सगणगुरु चेदभकमाला । विकृत्याम् २३ नजभ-
जभा जभौ लघुगुरुद्वैस्तु गदितेयमद्रितनया । गोत्रगरीयो भवति
यदा चेद्भ्रगणस्तो नतनयनजा लगुरु सप्तभकारगला यदि संति
तदा भवति ह चकोरकनाम । सप्तभकारगुरुद्वयानिर्मितकायमवे
हि च मत्तगजेंद्रम् । भः सभसजा भो गुरुयुग्ममिह विलासवासना-
मकवृत्तम् । सुनिमित्तनगणा लघुगुरुविरचिततनुरमरचमरी । कृत्याम्
२४ भूतमुनीनैर्यतिरिह भतनाः स्मो मनयाश्च यदि भवति तन्वी । भु-
जंगारूपमेतद्भुजंगप्रयातस्य पादद्वयं वाति सर्पाधिराजः । अष्टभ-

कारविनिर्मितमेव हि मेदुरदंतमिमं परिभावय द्रुतविलंबितवृत्तपद-
 द्वयं वदति शम्बरवृत्तमिदं फणी । अष्टरेफा भवेयुर्यदा तर्हि वृत्तं फ-
 णीशोदितं नाम गंगोदकम् । वेल्लितवेलमिदं फणिगीतं यत्र च भत्र-
 यमसनयुगलसाः । भद्रयसद्वयमिह नौ च समौ फणिपतिभणित-
 मिदं धौरेयम् । रो जरौ मकारकौ जरौ मश्चेत्सा भोगोद्रेण वंशलो-
 घ्नता निर्दिष्टा । अतिकृत्याम् २४ भो नजयभननसा गुरुरेको भास्क-
 रमिदमिति । यदि च भवेयुः ननससभतनसगा इह चेत्स्युर्भवती-
 यं यदिरसिकरसाला । अष्टरेफा भवेयुर्गुरुश्चापि चेद्वृत्तमेतत्तदा
 द्वीणहैयंगवीनम् । चित्तचित्तामणिः स्यान्नवाष्टवसुभिरत्र रेफत्रयंनो
 जतौतौ च गुः । चेद्यदारनचतुष्टयं गुरुरपि स्फुटं भवति भाविनीविला-
 सितम् । उत्कृत्याम् ॥ २६ ॥ यत्राष्टौ मास्स्युश्चेद्गौ च स्यातां
 जामूतध्वानं नूनं नागाधीशो ब्रूते तद्वृत्तम् । चेद्भगणाष्टकमंत्यगुरुद्व-
 यमत्र यदा भवति प्रियजीवितवृत्तम् । सगणाष्टकमंत्यलघुद्वयमे
 तदवेहि वंशवदनामकमेव हि । नयुगसमनजरजा गौ चेच्चारुग-
 तिरियं तदेति वक्ति सर्पराजः । भवति विरामवाटिका यदि चे-
 न्नजरसना जरौ नलौ गुरु च तदा वृत्तं स्यादिह सूरसूचकमिदम् ।
 समजाः सगणत्रयं चेधकारौ लग्नौ बाणैस्त्रिस्वरैश्चेद्विरामो यदा मो
 यत्रयं रौ च तौ गौ विश्वविश्वासवृत्तम् । इति समवृत्तैकदेशदर्श-
 नम् ॥ अर्थात् समवृत्तविषमवृत्तान्यपि कतिचिदत्र दर्शयामः ।
 'अंग्रयो यस्य चत्वारस्तुल्यलक्षणलक्षिताः । तच्छन्दःशास्त्रतत्त्व-
 ज्ञाः समं वृत्तं प्रचक्षते ॥ प्रथमांग्रिसमो यस्य तृतीयश्चरणो भवेत् ।
 द्वितीयस्तुर्यवद्वृत्ततदङ्गसममुच्यते ॥ यस्य पादचतुष्केपि लक्ष्म-
 भित्रं परस्परम् । तदाङ्गुर्विषमं वृत्तं छन्दःशास्त्रविशारदाः' इति ।
 विषमे ससजं गुरु समे चेत्सभरा यश्च वसन्तमालिका स्यात् ॥ १ ॥
 एषा विपरीतघटिता प्रमालिका सौरभसंचितश्च ॥ २ ॥ यदि

सौ सलगा विषमे दले भवित्तयं युजि गावुपाचित्रा ॥ ३ ॥ विलोमे वहित्रा ॥ ४ ॥ विषमे प्रथमाक्षरहीनं दोधकमेवहि वेगवती स्यात् ॥ ५ ॥ विलोमे वर्गवती ॥ ६ ॥ अयुजोर्यदि सौ सगौ युजोः सभरालगौ ननु सुंदरी मता ॥ ७ ॥ कोरकिता विषमे भगणा गौ भवति समे चेत्कुसुमविचित्रा ॥ ८ ॥ विलोमे पाटलिका ॥ ९ ॥ पादे विषमे तजौ रगौ चेदन्यस्मिन्मनजरगाः शुकावली स्यात् ॥ १० ॥ विलोमे किंशुकावली ॥ ११ ॥ आख्यानकी तौ जगुरुगमोजे जतावनोजे जगुरू गुरुश्चेत् ॥ १२ ॥ जतौ जगौ गो विषमे समे स्यात्तौ जगौ ग एपा विपरीतपूर्वा ॥ १३ ॥ तोजोविषमे रगौ यदा चेत्सभराजश्च गुरू समे विलासवापी ॥ १४ ॥ स्याद्युग्मके रजौ रजौ समे च जरौ जरौ गुरुर्यदामरावतीयम् ॥ इत्यर्द्धसमवृत्तैकदेशः । प्रथमे सजौ यदि सलौ च नसजगुरुकाण्यनंतरम् । यद्यथ भनभगास्त्युरथो सजसा जगौ च भवतीयमुद्रता ॥ १॥ नयुगसकारयुगलंच भवति यदि चेत्तृतीयके अहिपतिभणितमिदं ललितं यदि शेषमस्य सकलं यथोद्रता ॥ २ ॥ त्रयमुद्रतासदृशमेव पदमिह तृतीयमन्यथा जायते रनभगैर्ग्रथितं कथयन्ति सौरभमिदं मनीषिणः ॥ ३ ॥ नगसगणाश्चेत्प्रथमे जतौ भगौ च द्वितीयपदे।भो मसकारौ चापि ततः स्तो जो रगं वरार्थिनी तुर्यौ ॥ ४ ॥ आदौ चेन्मनभला गुरुर्यदा नगणयकारौ जभौ ततौ गुरुयुग्मम् । तो नो रनगणगास्तृतीयचरणेनेदिष्टा मनजनया भवति च चतुर्थौ ॥ ५ ॥ इति विषमवृत्तैकदेशः ॥ पंचमं लघु सर्वत्र सप्तमं द्विचतुर्थयोः । षष्ठं गुरु यथावस्थमयं श्लोकः प्रकीर्तित इति । अस्य भेदाः पिंगलादितोषसेयाः ॥ अथ दंडकाः । नयुगयुगलमत्र चेत्सप्त रेफास्तदा दण्डकश्चण्डवृष्टिप्रयातो भवेत् ॥ १ ॥ प्रचितकसमभिधः स्याद्यदा नद्वयं सप्त याः स्युस्तदा दंडकोऽसौ विशेषः ॥ २ ॥ चेदश्लोकपुष्पमं-

जरी रजौ रजौ रजौ रजौ रसंयुतौ यदा तदा भवेत् ॥ ३ ॥ नवभिः
सगणैः परिवक्ति फणावदधीश इदं नियतं कुसुमस्तवकम् ॥ ४ ॥
नन्दसंख्यैश्च रेफैः फणाभृत्पतिप्रोदितो मत्तमातंगलीलाकरो दं-
डकः ॥ ५ ॥ यदि च निजेच्छया विरचितलघुगुरुर्यथायतिभवत्य-
नंगशेखरः ॥ ६ ॥ शेषप्रोक्तं स्वेष्टप्रोक्तं कुसुमितकायं मितकायं प्र-
काममायं यंत्रितस्वकायं गणसमुदायं कृतयतिदायं द्विमतनतानां
यजनानां रभसानां सभसानां भसभानां सभतानां यसभानां तय-
सानां दधदपि भननगगानाम् ॥ ७ ॥ अन्यथापि कवीच्छातो यथा
विरचितैर्व्यस्तैः ॥ भवन्ति दंडका भव्या गुच्छकाद्यर्थनामकाः ॥ इति ॥
अथ गद्यानि । स जयति जगतां विधाता समस्तं येन पालितं
भुवनंतस्मै नमोऽस्तु सततम् ॥ एतन्मुक्तकनाम गद्यम् । अथ
नंदनंदनजननाकर्णनजातानंदसंदोहशवलमानसाः सकलतद्देशवा-
सिनः किल बभूवुः सर्वाः सरूपा अपि निरुपमरूपाश्च श्रुतिरूपा
गोप्यः स्नेहाकूपारप्लवनव्यापारपरवशांतः करणाः स्वर्णमणिगणभूष-
णदुकूलान्जनप्रभृतिभूषितविग्रहा गृहात्परिगृहीतमांगल्यसाहित्याः
प्रत्याहिततद्दर्शनाभिलाषा मंगलं प्रवन्धं गायन्त्यस्त्वनंदं नंदस-
दनमभिसन्नुः । एतच्चूर्णकनामकम् । जयतु भुवननाथः प्रार्थ्यमानः
सुरैर्वैरवनतांसलांसैः प्रकृतमनुविधेयतत्कर्मप्रयुक्तमानसैः स्वप-
रिरक्षणदक्षतामनुर्विचिंत्य स्वार्थार्थवाहपरिचारकत्वमवगम्य कृपा-
लुतैकनिधिरधिभवनमनिशम् । एतद्भृत्तगंधिनामकम् । अथ
तालवनगमनमनुभूय सायमसौ भगवान्कृष्णः सकलवनविहारवि-
श्रृंखलविजृम्भितकुतूहलिना महावलिना बलदेवेन सहासादितगोष्ठां-
गणद्वारस्तद्गुणवर्णानुरूपामात्मजां दातुमिव भाविजामातुः सुप-
मां मातुमंवस्तलं विहायागतेन भगवता भासांनिधिनाऽहस्करे-
णेव मणिगणप्रचुरेण चलत्कांतिचामीकरनीराजनपात्रेणोपदीकृतुं
तेनैवानांतेन निजरत्नसमुदायेनेव दीर्पाकुरसमुच्चये महिगुणितते

प्रस्तारः सर्वलघुर्यावत् । तद्यथा । एककलस्य प्रस्तारो न भवति ततो
द्विकलस्य प्रस्तारः त्रिकलस्य चतुष्कलस्य पञ्चकलस्याष्ट-
भेदाः षट्कलस्य त्रयोदश भेदा एवमग्रेपि । अथ मात्रोद्दिष्टविधिः ।
दत्त्वा पूर्वयुगांकं गुरु शीर्षांकं विलुप्य शेषाङ्के । अंकैरितोवशिष्टैः
शिष्टैरुद्दिष्टं मात्रोद्दिष्टम् ॥ १ ॥ तद्यथा । षट्कलप्रस्तारे एको गुरुर्द्वौ
लघू एको गुरुः ॥ ५ ॥ एवमाकारो भेदः कुत्रास्तीतिप्रश्ने कृते पूर्व
युगलांकात् लिखेत् १३ ५८ द्विमात्रस्य गुरोरुर्द्ध्वं पूर्वं पञ्चादधो
लिखेत् । गुरुशीर्षांकं शेषांकं १ शेषांके १३ विलुप्योर्वरितम् ४ तथा च
१ ॥ १ ॥ षट्कलप्रस्तारे चतुर्थस्थाने ये ॥ ५ ॥ भेद इति वाच्यम् । एवं
पञ्चकलप्रस्तारेपि ॥ ५ ॥ अयं भेदः कथित इति पृष्टेकान्विलिख्य ॥ ५ ॥
गुरुशीर्षांके ३ अन्त्येके ८ लुप्ते शिष्टम् ५ पञ्चमो भेद इति वाच्यम् ।
तथा चतुष्कलप्रस्तारे ॥ ५ ॥ अयं भेदः कः स्थाने इति पृष्टेकान्सं-
स्थाप्य गुरुशीर्षांके २ त्यांके ५ लुप्ते शिष्टं तृतीयोऽयं भेद इति
वाच्यम् । अथ मात्रानष्टविधिः ॥ नष्टे कृत्वा कलाः सर्वाः पूर्वयुग्मां-
कयोजिताः ॥ पृष्ठांकहीनशेषांकं येन येनैव पूर्यते ॥ १ ॥ परां
कलामुपादाय तत्र तत्र गुरुर्भवेत् । मात्राया नष्टमेतत्तु फणिराजेन
भाषितम् ॥ २ ॥ यथा षट्कलप्रस्तारे द्वितीयस्थाने कीदृशो गण
इति षट्कलाः स्थापनीयाः । तदुपरि पूर्वयुगलसदृशा अंका देयाः ।
तदुपरि पूर्वयुगलसदृशा अंका देयाः १ २ ३ ४ ५ ६ शेषांके १३ पृष्ठांक २
लोपे सत्यविशिष्टांकाः ११ भवन्ति तत्र ११ अव्यवहिताष्टलो-
पेऽवशिष्टमष्टांकस्थानीयकलापरकलया गुरुत्वं याति शेषांकात् ३
पञ्चाङ्गलोपस्याशक्यत्वात् त्र्यंको लुप्यतेऽवशिष्टम् ० तृतीयामात्रा-
परामुपादाय गुरुः शिष्टांकात् ० शून्यात्किञ्चिल्लोपयितुं न शक्यते
इति प्रथमं कलाद्वयं लघुरूपमेवातथा च ॥ ५ ॥ द्वितीयस्थाने ईदृशो
गण इति संपन्नम् । एवं त्रयोदशस्थाने कीदृशोगण इति पृष्टे शेषां-

गुरुः ॥ तथा च ॥ १५१५ अयं पष्ठो भेद इति वाच्यम् । नन्वेकाक्षरा-
दिपङ्क्तिशतशरपर्यन्तं स्वस्वप्रस्तारे कति सर्वगुरवः कति चैक-
द्व्यादिगुरवः कति सर्वलघवः का वा प्रस्तारसंख्येति प्रश्ने मेरुणोत्तरं
देयम् । तथा हि चतुरक्षरप्रस्तारे सर्वगुरुमेरुः १ एकगुरवः ४ द्विगुरवः ६
त्रिगुरवः ४ सर्वलघुरेकः एवं सर्वत्र ज्ञेयम् । सर्वसंकलने प्रस्तारसंख्या
१६ लभ्यते । ननु चतुरक्षरप्रस्तारे षोडशभेदभिन्ने १ सर्वगुरुः
चत्वारः ४ एकगुरवः पट् ६ द्विगुरवश्चत्वारश्च ४ त्रिगुरव एकः १ सर्व
लघुरिति मेरौ लब्धे ते कतमकतमस्थाने भवन्तीति प्रश्ने पताक-
योत्तरम् । तथा हि । उद्दिष्टवदंकाः स्थाप्याः १।२।४।८।१६ अंति-

चतुर्वर्णपताका ।

१	२	४	८	१६
३	६	१२		
५	७	१४		
९	१०	१५		
	११			
	१२			

मांकात् १६ पूर्वाङ्कानामेकद्व्यादिलोपेऽवाशिष्टं
स्थानं लभ्यते यथाऽन्त्यांकात् १६ वामावर्तेन
८।४।२।१। एकैकाङ्कलोपे शिष्टम् । १२।१४।
१४। इयमेकगुरुस्थानपङ्क्तिः पुनर्द्विद्व्यङ्कलोपे
द्विगुरुस्थानं यथाष्टचतुर्लोपे शिष्टम् ४ । अष्ट

द्विलोपे ६ अष्टैकलोपे ७ चतुर्द्विलोपे १० चतुरेकलोपे ११
द्व्येकलोपे १३ जाता द्विगुरुस्थानपङ्क्तिः ४।६।७।१०।११।१३
एवंत्रिद्व्यङ्कलोपे त्रिगुरुस्थानं यथाष्टचतुर्द्विलोपे २ अष्टचतुरे
कलोपे ३ अष्टद्व्येकलोपे ५ चतुर्द्व्येकलोपे ९ जाता त्रिगुरुस्थानपं-
क्तिः २।३।५।९ आद्योङ्कः १ सर्वगुरुस्थानमन्त्याङ्कः १६ सर्व-
लघुस्थानमिति संप्रदायः केचित्पताकामन्यथा रचयन्ति । तद्यथा ।
उद्दिष्टसदृशानङ्कान्कृत्वा पूर्वः परान् ॥ परान् यावत्प्रस्तारसंख्यानं
पताकां रचयेद्दुः ॥ १ ॥ एको द्वावथ चत्वारस्ततोऽष्टाविति वर्द्ध-
नम् ॥ पूर्व परेण संयोज्य तदधो विलिखेत्क्रमात् ॥ २० ॥ अंति
मांकावाधं नेव लघयेदत्र कुत्रचित् । पूर्व समागतं चाङ्कं पुनरन्यत्र

पञ्चवर्णपताका ।

१	२	४	८	१६	३२
	३	६	१२	२४	
	५	७	१४	२८	
	९	१०	१५	३०	
	१७	११	२०	३१	
		१३	२२		
		१८	२३		
		१९	२६		
		२१	२७		
		२५	२९		

नो लिखेत् ॥ ३ ॥ अत्र १।२।४।८ उद्दि-
ष्टसहस्रांकाः स्थापिताः एषु प्रथमादेकां-
पूर्वाकासंभवाद्वितीयांकमारभ्यपंक्तिः पूर्य-
ते । एकद्वियोगे ३ एकचतुर्योगे ५ एका-
ष्टययोगे ९ ततः पंक्तिपरित्यागो मेरौ त्रिगु-
रूणां चतुःसंख्यादर्शनात् । ततो द्विचतुर्यो-
गे ६ त्रिचतुर्योगे ७ पञ्चचतुर्योगे ९ पूर्वा
गतत्वात्त्यज्यते । पुनर्द्व्यष्ट योगे १०

त्र्यष्टययोगे ११ पञ्चाष्टययोगे १३ ततः पंक्तात्यागः ततोऽधस्ता-
स्ताच्चतुरष्टययोगे १२ षडष्टययोगे १४ सप्ताष्टययोगे १५ दशाष्टययोगे तु
१८ प्रस्ताराधिकत्वान्न संचार्य्यते । एवं पताकापूर्तिः ॥ अथ
वर्णमर्कटीविधिः ॥ वृत्तभेदकलावर्णलघुधीसुखासिद्धये ॥ मर्कटी
कथिता प्राज्ञैस्तत्प्रकारो निरूप्यते ॥ १ ॥ षट्पंक्तिर्विलिखेत्पूर्वम्-

१	२	३	४	५	६	७	८	वृत्तम्	अष्टवर्णमर्कटीयम्
२	४	८	१६	३२	६४	१२८	२५६	भेदाः	प्रस्तारभेदाः २५६
३	१२	३६	१६	२४०	५७६	१३४४	३०१२	कलाः	प्रस्तारस्त्वमात्राः ३०१२
२	८	२४	६४	१६०	३८४	८९६	२०४८	वर्णाः	प्रस्तारवर्णाः २०४८
१	४	१२	३२	८०	१९२	४४८	१०२४	लघवः	प्रस्तारलघवः २०२४
१	४	१२	३२	८०	१९१	४४८	१०२४	गुणवः	प्रस्तारगुणवः २०२४

द्धाधोधः क्रमाद्धुधः । तिर्यक्पंक्तीर्विरचयेत्तासु स्वेषानुसारतः ॥ २ ॥
प्रथमाल्पांलिखेदंकानेकव्यादिक्रमात्सुधीः ॥ द्वितीयस्यां व्यादिकां-
कान् द्विगुणानुत्तरोत्तरम् ॥ ३ ॥ प्रथमालीगतान्कान् द्वितीया-
लीगतांकैः ॥ गुणयित्वा क्रमात्पंक्ती तुरीयायां लिखेत्कविः ॥ ३ ॥
अर्द्धीकृत्य तुरीयांकांलिखेत्पञ्चमपष्ठयोः । तृतीयायां लिखेदंकान्म-

श्रान्पंचमतुर्ग्ययोः ॥ ५ ॥ अंत्यकोष्ठगतांकेभ्यो वृत्तादीनां
विनिर्णयः ॥ कर्तव्यः प्रत्ययश्चास्य प्रस्तारादुपलभ्यते ॥ ६ ॥ अथ
वर्णसूचीविधिः ॥ आदिगुर्वंतगुर्वादिलघ्वंतलघुबुद्धये ॥ आद्यंतगु-
रुकाद्यंतलघुबोधाय सूचिका ॥ १ ॥ कोष्ठेषु वर्णसंख्येषु व्याद्यं-
कान् द्विगुणान्यसेत् ॥ मर्कट्याया द्वितीयाली सैव सूचीं निग-
द्यते ॥ २ ॥ उपान्त्यकोष्ठगा ज्ञेया संख्यादिगुर्वादिकात् ॥ तत्पूर्व-
कोष्ठगाद्यंतगुरुसंख्या तथा लघौ ॥ ३ ॥ अयमर्थः । अष्टाक्षरप्रस्तारे
भेदाः २५६ तेष्वादिगुरवः १२८ अंतगुरवोपि १२८ अंतलघवः
१२८ आदिलघवोपि १२८ आद्यन्तगुरवः ६४ आद्यंतलघवोपि
१२८ सर्वत्रेयमेव रीतेः । अष्टाक्षरसूचीप्रदर्शनम् । वृत्तरत्नाकरे

१	२	४	८	१६	३२	६४	१२८	२५६
---	---	---	---	----	----	----	-----	-----

तु पट्ट प्रत्यया वर्णिताः । प्रस्तारो नष्ट उद्दिष्ट एकव्यादिलगक्रि-
या ॥ संख्यानमध्वयोगश्च पडेते प्रत्यया मता इति । एषु प्रस्ताराद-
यस्त्रयो दर्शितचरा एव । एकद्व्यादिगुरुलघुभेदादयोपि मेवादिना
दर्शिता अपि पुनरेकव्यादिगलप्रत्ययेनाप्याह । वर्णान्वृत्तभवा
नैकानौत्तराधर्यतः स्थितान् । एकादिकमतश्चैतानुपर्युपरि
विन्यसेत् ॥ उपान्त्यतो निवर्त्तत त्यजत्रैकैकमूर्द्धतः । उपर्या-
द्याद्गुरोरेवमेकद्व्यादिगलक्रिया ॥ १० ॥ अत्रोद्धांके सर्वगुरोः संख्या
द्वितीयांके एकगुरोस्तृतीयांके द्विगुरोश्चतुर्थांके त्रिगुरोः पञ्चमांके

चतुरक्षरप्रस्तारस्यैकव्यादि लगक्रियेयम् ॥

१				
१	४			
१	३	६		
१	२	३	४	
१	१	१	१	१

सर्वलघोरित्येवं सर्ववृत्तेषु बोध्यः । चतुर-
क्षरप्रस्तारे एकगुरवश्चत्वारः ४ द्विगुरवः पट्ट
६ त्रिगुरवश्चत्वारः ४ चतुर्गुरुश्च भेद एक

इति लभ्यते । एवं लघोरपि चत्वार एकलघवो द्विलघवः ६ त्रिलघ-
वः ४ सर्वलघुरेक इत्येकद्वयादिलगक्रिया ॥ ॥ अथ संख्यानम् ।
लगक्रियांकानाम् १।४।६।४।१ इत्येवंरूपाणां मिश्रणे षोडशसंख्या
लभ्यते । तथा च चतुरक्षरप्रस्तारस्य कियन्तो भेदा इति पृष्टे षोड-
शेति वदेत् । यद्वा ॥ ५५ उद्दिष्टांकसमूहे १५ सैकेपि षोडशत्वमेव
लभ्यते ॥ अर्थाध्वानमाह ॥ ननु चतुरक्षरप्रस्तारे कियति भूतले
प्रस्तार्य्यते इति पृष्टे प्रस्तारसंख्या १६ द्विगुणिता ३२ एको-
ना ३१ जाता । तथा चैकत्रिंशदंगुलिमितभूभागे स लि-
ख्यत इति वक्तव्यम् ॥ १ ॥ अथ गणस्वरूपदेवताफलमि-
त्रादिभावं चक्रेणाह । पुनर्मित्रमित्रादिफलं च । अन्यदप्यत्र
बहुवक्तव्यमत उपरम्यते । किञ्च छन्दसामाविर्भावः । 'तल्लो-
कपद्मं स उ एव विष्णुः प्रावीविशत्सर्वगुणावभासम् । तस्मिन्स्वयं
वेदमयो विधाता स्वयंभुवं यं प्रवदन्ति सोभूत्' इति भूतिमैत्रेयोक्तस्सा-
क्षाद्विष्णुरूपस्वयंभुवोपि सर्ववेदोपवेदेतिहासपुराणोपपुराणवार्त्ता-
दंडनीत्यान्वीक्षिक्यादिभिः सह श्रुतः । तथाहि । 'ऋग्यजुःसामाथर्वा-
ख्यान्वेदादीन्मुखतोऽसृजत् । शस्त्रमिज्यां स्तुतिस्तोमं प्रायश्चित्तं

ननु फलस्पटमात्रा मर्कटीयं प्रस्तारादस्य एतच्चक्रे मित्रमित्रादिविशेषफलमाह ।

प्रत्ययो लभ्यते इति ध्येयम् १

१	२	३	४	५	६	वृत्तम्
१	२	३	५	८	१३	भेदाः
१	४	९	२०	४०	९८	कलाः
१	३	७	१५	३०	५८	वर्णाः
१	२	५	१०	२०	३८	लघवः
०	१	२	५	१०	२०	गुणः

मित्र	मित्र	मित्र	मित्र	भूत्य	भूत्य	भूत्य	भूत्य
मित्रे	भूत्यो	समी	शत्रु	मित्रे	भूत्यो	समी	शत्रु
सिद्धिः	जयः	बल	बहु	कार्य	सर्व	हानिः	पराज
		संशयः	षोढा	सिद्धिः	नाशः		यः
सम	सम	सम	सम	शत्रु	शत्रु	शत्रु	शत्रु
मित्रे	भूत्यो	समी	शत्रु	मित्रे	भूत्यो	समी	शत्रु
साम्य	मित्र	त्रैक	अन्य	अन्य	नारा	हानिः	प्रभु
म्		लम्			नाशः		नाशः

अथ गणस्वरूपदेवताफलमित्रादिभावचक्रमाह ।

सर्गे गुरु	सर्गे लघु	आदि गुरु	आदि लघु	अन्त्य गुरु	अन्त्य लघु	मध्य गुरु	मध्य लघु	लक्षणम्
मम ण	तय	ग	यगण	सग ण	तगा णः	जग ण	रगण	नामा नि
५५ ५	१११	५॥	१५५	॥५	५५१	१५१	५१५	स्व- रूपम्
भू मि	स्वग	शशी	जलम्	वायु	तमः	रि	आम	देवता
था	आयु	यश	वृद्धि	भ्रमण म्	घन क्षय	रो ग	मृति	फलम्
मित्र म्	मित्र म्	भृत्य	भृत्य	शत्रु	सम	सम	गुरु	मित्रा मित्रे

व्यधात्क्रमात् ॥ आयुर्वेदं
धनुर्वेदं गांधर्व वेदमात्म-
नः । स्थापत्यश्चासृजद्वन्द्वं
क्रमात्पूर्वादिभिर्मुखैः ॥
इतिहासपुराणानि पञ्चमं
वेदमीश्वरः । सर्वेभ्य एव
वक्त्रेभ्यः ससृजे सर्वदर्शनः
॥ इति । आन्वीक्षिकी

त्रयी वार्त्ता दंडनीतिस्तथैव च । एवं व्याहृतयश्चासन्प्रणवो ह्यस्य
हृत्सतः ॥ तस्योष्णिगासील्लोमभ्यो गायत्री च त्वचो विभोः । त्रिष्टु-
म्मांसात्सुतोऽनुष्टुब्जगत्यस्त्रः प्रजापतेः ॥ मज्जायाः पंक्तिरुत्पन्ना
बृहती प्राणतोऽभवत् । स्पर्शस्तस्याऽभवज्जीवः स्वरो देह उदाहृतः ॥
ऊष्माणामिन्द्रियाण्याहुरंतस्था बलमात्मनः । स्वराः सप्त विहारेण
भवन्ति स्मै प्रजापतेः ॥ शब्दब्रह्मात्मनस्तातेति तृतीयस्कंधे । इह
ब्रह्मणः सूक्ष्मरूपेण सर्वविद्यानामुद्भवो दर्शितो विशेषतो मातृका-
व्याख्योत्तरं किञ्चित्स्वरूपदर्शनपुरस्सरं व्याख्यास्याम इति ॥
किञ्च मातृका हि चतुर्धा सविन्दुका सविसर्गका सोभया केवला
च । तदुक्तं तंत्रसारे । 'चतुर्द्धा मातृका प्रोक्ता केवला विन्दुसंयुता ।
सविसर्गा सोभया च रहस्यं शृणु कथ्यते ॥ विद्याकरी केवला च
सोभया वृद्धिकारिणी । सविसर्गा पुत्रदा च सविन्दुर्वित्तदायिनी' इति ।
केवला तु साक्षाद्ब्रह्मरूपैव लिङ्गसंख्यारहितत्वादव्ययरूपा च । सदृशं
त्रिष्टु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु । वचनेषु च सर्वेषु यत्र व्येति
तदव्ययम्' इत्याथर्वणीश्रुतिप्रतिपादिताव्ययलक्षणयोगात् । सवि-
सर्गा सविन्दुका सोभया च मंत्रवीजरूपा ज्ञेया । 'विसर्गेण विन्दुना

चोभयाभ्यां या हि संगता । मातृका बीजरूपा सा मंत्रज्ञैः समुदा-
हृता' इतियामलोक्तैः। कानि बीजानि किं कर्मकराणि चोति पार्वत्या
पृष्टः शंभुरुवाच। 'कदाचिन्मेरुशिरसि देवर्षीणां समाजके। मंत्रबीजप्र-
संगेन देवाः पृष्टा मुनीश्वरैः ॥ बीजत्वं कथमर्णानां प्रोच्यते मंत्र-
वित्तमैः । रमावर्जं धरावीजं मायावीजं तथा परम् ॥ व्यवहारः
कथमयं वक्तव्यं दयया च नः। यतो जातं तु यद्वीजं तन्नामैव तदुच्य-
ते । बीजाद्यथांकुरोत्पत्तिः सेचनेन प्रजायते । वर्णबीजादपि तथा
देवः साक्षाज्जपाद्भवेत् ॥ इति साम्येन बीजत्वमर्णानामपि विद्यते ।
कल्पादौ वा यतो वर्णादाविर्भूतस्ततोऽमरः ॥ सवर्णो बीजतामाप
तन्नामैव मुनीश्वराः ॥ ' रमाया बीजं कारणं रमावीजं, रमैव बीजं
कारणं यस्य तद्वा रमावीजम् । ' हेतुर्ना कारणं बीजम्' इत्यमरः ।
इत्येवं सर्वत्र ज्ञेयम्। तानि बीजानि कतिचिद्वक्ष्यामो वो हिताय वै ।
यथा त्रिपुरसुन्दर्या दक्षिणामूर्त्तये पुरा ॥ उक्तानि प्रीतया भक्त्या
तेनोक्तानि समासतः । स्वशिष्येभ्यश्च कृपया बीजानि प्राक्तनानि
वै' ॥ तथा हि । 'पद्मा लक्ष्मीर्हरिणाक्षी सरोरुहनिवासिनी । कमला
रुक्मिणी चैव नारायणप्रियाऽपि च॥ लक्ष्मीबीजानि सप्तैव कृत्रिमा-
ण्यपराणि तु । श्रीम् ॥ १॥ पराभूतिस्तथा लज्जा मायापि सकला
कृशा । समस्ततापि तथा क्षामा कृत्रिमाण्यपराणि तु । ह्रीम् ॥ २॥
कामः पञ्चपुरेवं च मदनो मन्मथस्तथा । मारः प्रद्युम्नकंदर्पावनृ-
तान्यपराणि तु॥ क्लीम् ॥ ३ ॥ वाग्भवं मूर्द्धवीजं च चारणं चंडके-
श्वरः । चंद्रोपि चर्मवसनं वासनापि तथैव च ॥ चार्वाग्यापि च चर्मा-
णमस्त्यान्यपराणि तु ॥ ऐम् ॥ ४ ॥ शक्तिः शर्माऽपि विज्ञेयं शर-
च्छंके तथैव च । शक्तिबीजानि चत्वारि कृत्रिमाण्यपराणि तु॥ सः
॥ ५॥ प्रणवं च तथा तारं व्यक्षंतोमापि त्र्यंशकः । त्रासंतारव एता-
नि बीजानि प्रणवस्य च ॥ ओम् ॥ ६ ॥ नमो विश्वं तथा स्तंभमो-

प्मकं चाश्मरी तथा । अन्यानि कृत्रिमाण्येव सुरासुरनमस्कृते॥
 नमः ॥ ७ ॥ स्कन्दं व्योषं च ढिंवं च संयोज्य हरमित्यतः ।
 ह्रां बीजोद्धारमेतद्धि ततोऽन्यदनृतं वदेत्॥ह्राम् ॥ ८ ॥ कान्ता च
 कमलाक्षी च प्रियापि परमापि च । लंभापि ललना लाजा असत्या-
 न्यपराणि तु ॥ स्त्रीम् ॥ ९ ॥ आपो वनं तथा नीरं ठद्वयं च पयस्त-
 था । जलबीजानि पंचैव ह्यसत्यान्यपराणि तु ॥ स्वाहा ॥ १० ॥
 फट् पुरं तुरंग चान्यदसत्यं तु सुरेश्वरि॥फट् ॥ ११ ॥ मंत्रो मनुर्हर-
 श्वैव हनुर्बालं विदुर्बुधाः । बीजान्येतानि मंत्रस्य कृत्रिमाण्यप-
 राणि तु॥मंत्रबीजे द्वे मंत्रः फट् च ॥ १२ ॥ काली कुंती रसज्ञापि
 जिह्वापि रसना तथा । क्रीं बीजानि तथैतानि कृत्रिमाण्यपराणि तु ॥
 क्रीम् ॥ १३ ॥ वायुरा वायुपूज्यापि वांतदास्यत्रिवीजकम् । प्रीं बीजानि तु
 प्रोक्तानि कृत्रिमाण्यपराणि वै । प्रीम् ॥ १४ ॥ चारुकं चैव चार्वंगी
 चारुतोच्छूनबीजकम् । चतुष्टयं तु छीं बीजमसत्यान्यपराणि
 च ॥ चार्वंगीबीजे द्वे छीं ऐं च ॥ १५ ॥ पयोजं पंकजं पद्ममंबुजं
 नीरजं तथा॥ठकारे पंचबीजानि ह्यसत्यान्यपराणि च॥ठः ॥ १६ ॥
 शून्यं खमंवरं व्योम आं बीजं च चतुष्टयम् । हकारश्चैव विज्ञेयमुक्तं
 तद्गुद्रयामले ॥ हंम् आम् द्वे ॥ १७ ॥ कल्याणं चैव शर्मापि शं शुभं
 च चतुष्टयम् । अपरं त्वनृतं ज्ञेयममृतेश्वरनंदिनि ॥ शर्मबीजे द्वे
 सौः शञ्च ॥ १८ ॥ अग्नी रेफश्च वह्निश्च हुतभुग्वव्यवाहनः ।
 रं बीजोद्धारणं वैव कृत्रिमं चापरं मतम् ॥ रम् ॥ १९ ॥ सिन्धु-
 रं तटजं घोणा हस्तश्च द्विरदं तथा । ह्रां बीजानि च चत्वारि कृत्रि-
 माण्यपराणि तु ॥ ह्राम् ॥ २० ॥ भद्रका भास्वती भीमा भैवीजत्र-
 यमुत्तमम्॥भैम् ॥ २१ ॥ बाहोकिं रामठं चैव हिगुबीजं मुनीश्वराः ।
 ग्लों बीजोद्धार एवैष कृत्रिमस्त्वपरो मतः ॥ ग्लोम् ॥ २२ ॥ तमो-
 बीजं तथा ध्वातं मोहस्तिमिरमेव च । लं बीजोद्धार एवैष कृत्रिम

स्त्वपरो मतः ॥ लम् ॥ २३ ॥ चंद्रः शीतांशुरिन्दुश्च शर्वरीपतिरे
 व च । ताराधिपः सुधारश्मिः कृत्रिमाण्यपराणि तु ॥ चंद्रबीजे
 द्वे ऐं द्रां च ॥ २४ ॥ ऊर्मिर्वीचिस्तरंगश्च वंवीजोद्धार
 इष्यते । वम् ॥ २५ ॥ स्तनबीजं कुचं चैवमुरोजो हृज-
 मेव च । जंवीजानि च चत्वारि कृत्रिमाण्यपराणि तु ॥ जम् ॥ २६ ॥
 शिवबीजं शंभुबीजं शर्वः शंकर एव च । गंवीजानि च चत्वारि
 कृत्रिमाण्यपराणि तु ॥ गम् ॥ २७ ॥ इच्छाबीजं स्पृहा
 कांक्षा लिप्साबीजं चतुर्थकम् । जंवीजान्येव ज्ञेयानि कृ० ॥
 झम् ॥ २८ ॥ नर्तकीबीजमत्युग्रं वेश्यापि गणिकापि च । पण्यस्त्री
 पंच बीजानि खमिति तत्स्फुटं त्विह ॥ खम् ॥ २९ ॥ छविबीजं
 कांतिबीजं शोभापि सुषमा तथा । हांवीजान्येव चत्वारि कृ० ॥ हाम्
 ॥ ३० ॥ शुक्रबीजं तथा काव्यो भार्गवः कविबीजकम् । दैत्या-
 मात्यो महेशानि सुरासुरनमस्कृते ॥ त्रोंवीजपंचकं चैव कृत्रि० ॥
 शुक्रबीजे द्वे त्रों लृश्च ॥ ३१ ॥ अभ्रबीजं च जीमूतमंबुदं जलदं
 वनम् । वींवीजानि च पंचैव कृ० ॥ वीम् ॥ ३२ ॥ अग्निबीजं
 तथा सिंधुः सांवरं सागरस्तथा । रूंवीजानि च पंचैव कृ० ॥ रुम् ॥
 रंकाररंकारयोर्भेदेन रमग्निबीजं रुमग्निबीजं च ॥ ३३ ॥ कल्पबीजं
 च संवर्तं प्रलयं क्षयबीजकम् । क्षामिकं क्षुरकं क्षौद्रं तथा कल्पां-
 तबीजकम् ॥ धुम् ॥ ३४ ॥ शतघ्नी श्यालिका श्याला शाद्वला
 शुष्कला तथा । घ्नींवीजानि च पंचैव कृ० ॥ घ्नीम् ॥ ३५ ॥ अंवरं
 वस्त्रबीजं च शून्यं शक्तिरिति द्वयम् । हरितं हरिणीबीजं हरिद्रा-
 बीजमेव च ॥ ह्यौंवीजानि च षड् देवि कृ० ॥ अंवरबीजे आम् ह्यौः
 च ॥ ३६ ॥ स्कंदः कुमारबीजं च शरजन्मा षडाननः । शांभवः
 शीलिंगीबीजं तथा पण्मुखबीजकम् ॥ टंवीजानि च सप्तैव कृ० ॥
 टम् ॥ ३७ ॥ नाट्यबीजं च नटनं तांडवं नृत्तबीजकम् । चंवीजानि च

चत्वारि कृ० ॥ चम् ॥ ३७ ॥ वेधोबीजं विधिर्ब्रह्मा स्वयंभूबीजमेव
 च । कंवीजानि च चत्वारि कृ० ॥ कम् ॥ ३८ ॥ गर्जितं स्वन-
 बीजं च स्तनितं रसितं तथा । ठंवीजानि च चत्वारि कृ० ॥ ठम्
 ॥ ३९ ॥ वृष्टिबीजं च करकं वर्षोपलस्तु वार्षिकः । क्रूंवीजानि च
 चत्वारि कृ० ॥ क्रूम् ॥ ४० ॥ मृद्रीजं चैव ह्रींबीजं मृत्ता मृत्स्ना
 च मृत्तिका ॥ ह्रीम् ॥ ४१ ॥ प्रस्थबीजं सानुबीजं शिखरं पुष्करं
 तथा । म्लौंबीजोद्धार एषैवैतदन्यः कृत्रिमः स्फुटः ॥ म्लौम् ॥ ४२ ॥
 इति दक्षिणामूर्तिविरचितबीजकोशसारः ॥ अथास्योदाहरणा-
 न्यपि तल्लिखितान्येव कानिचिल्लेखामः ॥ तत्रादौ त्रिपुरामंत्रोद्धारः ।
 क्षीरोदसंभवा भूतिः कामं वाग्भवमेव च । शक्तिः प्रणवलज्जेपि
 लक्ष्मीः शक्त्यादिकं ततः ॥ विपरीततया प्रोक्ता विद्याश्रीः पो-
 ङ्गशाक्षरी । त्रिकूटा सकलाभद्रे विद्येयं पोङ्गशाक्षरी ॥ इत्युडाम-
 रे ॥ रुद्रयामलेऽपि । हरिणाक्षी तथा माया कामं चैवाथ वास-
 ना । शरत्त्रयक्षं तथा क्षामा लक्ष्मीः शक्त्यादिकं ततः ॥ विपरी-
 ततया प्रोक्ता विद्याश्रीः पोङ्गशाक्षरी ॥ वामकेऽवरेऽपि । लक्ष्मीः
 परा मदनवाग्भवशक्तियुक्ता तारं च भूतिकमला कथितापि वि-
 द्या । शक्त्यादिकं तु विपरीततया च प्रोक्तं श्रीपोङ्गशाक्षरविधिः
 शुभमस्तु पूर्णः ॥ इति ॥ कूटत्रयमत्रापि न ग्राह्यं तंत्रांतरसंमतेर-
 न्यथा पोङ्गशत्त्वं न स्यात् । कूटत्रयं वाग्भवकूटकामराजकूटशक्ति-
 कूटभेदात् । ककारएकारईकारलकारमहामाया इति वाग्भवकूटम् ।
 हकारसकारककारहकारलकारमहामायाः कामराजकूटम् ।
 सकारककारलकारमहामायाः शक्तिकूटमिति भेदत्रयम् ॥
 तत्स्वरूपम् ॥ कण्डौलह्रीं हसकलह्रीं सकलह्रीं श्रीं-
 ह्रीं ह्रीं ऐं ह्रीं ओं ह्रीं श्रीं ह्रीं ऐं ह्रीं श्रीं ॥ अथ लक्ष्मीमंत्रो-

१ कूटं समूहस्तस्यैकत्वादिकत्वंमेव पञ्चानां पण्णां चतुर्णां च वर्णानां ग-
 न्यतेऽन्यथा पोङ्गशत्त्वाव्यापातापत्तेः ॥

द्वारः ॥ तदुक्तं रुद्रयामले । हरिणाक्षी परा त्र्यक्षं लक्ष्मीबीज-
 त्रयं त्विदम् । विपरीततया प्रोक्तं सत्वरं फलदायकम् ॥ क्षामांशं कापि
 नीरं च तर्दते द्विजसत्तम ॥ अथैतत्स्वरूपम् ॥ ओं ह्रीं श्रीं लक्ष्मिमहा-
 लक्ष्मिसर्वकामप्रदे सर्वसौभाग्यदायिनि अभिमतं प्रयच्छ सर्वसर्वगते
 सुरूपे सर्वदुर्जयविमोचिनि । ह्रींसः स्वाहा ॥ अथ सरस्वतीमंत्रोद्धारः
 शारदापटले । तारं लज्जा वाग्भवश्च परा प्रणव एव च । बीजं प-
 ञ्चशिरो ज्ञेयमन्ते ज्ञेयं नम इति ॥ अथ स्वरूपम् ॥ ओं ह्रीं ऐं ह्रीं ओं
 वाग्देव्यै नमः ॥ अथ तारामंत्रोद्धारो भैरवसर्वस्वे ॥ तारं व्योषं तथा
 कांता माया वाग्भवमेव च । कूर्चं चैव महेशानि ह्यन्ते फट्ठद्वयं
 तथा ॥ अथ स्वरूपम् ॥ ओं ह्रीं स्त्रीं ह्रीं ऐं हूं उग्रतारे फट्स्वाहा ॥ ततो
 भुवनेश्वरीमंत्रोद्धारः कुब्जिकासर्वस्वे । प्रणवश्च तथा माया कमला
 मन्मथस्तथा । अन्ते विश्वं नाम मध्ये प्रोक्तं तुभ्यं महेश्वरि ॥ प्रोक्तो-
 यं भुवनेश्वर्या मनुस्तुर्याक्षराभिधः ॥ अथ स्वरूपम् ॥ ओं ह्रीं श्रीं-
 ह्रीं भुवनेश्वर्यै नमः ॥ अथ मातंग्याः कुलसिद्धसंताने । तोमा काली
 तथा लक्ष्मीर्वागुराद्वयमेव च । चारुकं चयबीजानि ह्यादौ प्रोक्तानि
 शंभुना ॥ अन्त्ये जिह्वा तथा पद्मं लज्जां नीरजमेव च । वासना पङ्कजं
 चैव वनं प्रोक्तं तु शूलिना ॥ अस्य स्वरूपम् ॥ ओं क्रों श्रीं प्रीं प्रीं ह्रीं उ-
 च्छिष्टचांडालिनि देवि महापिशाचिनि मातंगि देवि क्रीं ठः ह्रीं ठः
 ह्रीं ठः स्वाहा ॥ अथ शारिकामंत्रोद्धारस्त्रिपुरशिरोमणौ ॥ तारं माया
 श्रिया कूर्चं सिंधुरं शून्यमेव च । कल्याणं शारिकादेव्या बीजं
 सताक्षरं स्मृतम् । अन्त्ये स्तंभं च विज्ञेयं शारिकामंत्रमुत्तमम् ॥
 अस्य व्यक्तिः ॥ ओं ह्रीं श्रीं हूं ह्रीं आं शं शारिकायै नमः ॥ अथ राज्ञीमंत्रो-
 द्धारः । तारं लज्जा श्रियमाग्निः कामः शक्तिः पडक्षरः । बीजं च पट्ट-
 शिरो ज्ञेयं ततः पल्लवमुद्धरेत् ॥ भगवत्यै तथा राज्ञ्यै ह्यन्ते माया च
 ठद्वयम् । एभिः सह मनुः प्रोक्तो राज्ञः पंचदशाक्षरः ॥ स्वरूप-

माह॥ओंह्रीं श्रीं रां क्लीं सौः भगवत्यै राइयै ह्रीं स्वाहेति श्यामातंत्रे ॥ भे-
 डा मंत्रस्तु कुलचूडामणौ ॥ प्रणवश्च विभूतिश्च हकारान्ता तथैव चावि-
 यच्छत्तयग्निबीजानि संयोज्य वाग्भवं तथा ॥ मदनं च तथा शंकाबीजं
 सप्ताक्षरं वदेत् । ठद्वयेन समायुक्तः प्रोक्तो विंशाक्षरो मनुः ॥ स्वरू-
 पम् ॥ ओं ह्रीं श्रीं ह्रीं स्रं ऐं क्लीं सौः भेडा भगवति हंसरूपिणि स्वाहा ॥ अथ
 ज्वालामुखीमंत्रोद्धारः शारदाटीकायाम् । तारं लज्जां श्रियं चैव मन्ते
 कूर्चं पुरं पयः । बीजं च अक्षरं देव्या ज्वालामुख्याः सुरेश्वरि ॥ स्वरू-
 पम् ॥ ओं ह्रीं ज्वालामुखिममशत्रून् भक्षय २ हूं फट् स्वाहा । एते दश
 महाविद्यामंत्रा एषां फलानि ॥ मुक्तिं ददाति त्रिपुरा लक्ष्मी-
 र्लक्ष्मीं ददाति च । विद्यां ददाति वाग्देवी प्रत्येकं जन्म निश्चला ॥
 तारा तारयति क्लेशाद्राज्यं तु भुवनेश्वरी । मातंगी राक्षसी सा तु भीतिं
 हरति नित्यशः ॥ शारिका शं ददात्येव संततिं लोकपूजिताम् ॥
 राज्ञी राज्ये राजवश्यं भेडा भयविनाशिनी ॥ धनं ज्वालामुखी
 देवी भक्तेभ्यश्च प्रयच्छति । एता देव्य इष्टदात्र्यो जपहोमार्चना-
 दिभिः ॥ अथ त्रिपुरासखीनां मंत्रोद्धारः । तत्रादौ भद्रकाल्याः काली-
 त्रयं कूर्चयुग्मं लज्जायुग्मं च भद्रिका ॥ भद्रकालिपदं ह्याद्रीजानि प्र-
 तिलोमतः ॥ ठद्वयेन समायुक्तो भद्रकालीमहामनुः ॥ इति श्यामा-
 तंत्रे । अस्य व्यक्तिः । क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं भैं भैं भैं भैं भैं भैं भैं भैं भैं
 क्रीं क्रीं क्रीं स्वाहा ॥ अथ च्छिन्नामंत्रोद्धारश्छिन्नाशिरोमणौ । त्र्यम्बकः
 सकला पद्मा चारुकं च सुरेश्वरी । अन्त उच्छ्रूनवर्जं च फट्ठद्वयेन
 समायुतम् ॥ प्रकाशमाह । ओं ह्रीं श्रीं ह्रीं छिन्नमस्तके फट् स्वाहा ॥ अथ
 तुरीमंत्रोद्धारस्तुरीतंत्रे । प्रणवस्तारका ज्योतिस्तारा ह्यंते नम इति ।
 तुर्य्यामूलमिदं प्रोक्तं स्वतंत्रे शंभुना स्फुटम् ॥ स्वरूपम् । ओं हुं त्रां त्रों
 महातुर्य्यं नमः ॥ द्विभेदात्मके त्वागमलहर्ष्याम् । लक्ष्मीं लज्जां
 तथा मायां मात्रां द्वादशकामथ । वज्रवैरोचनीये द्वे माये फट् स्वा-

हया युते ॥ स्वरूपम् । श्रीं ह्रीं ह्रीं ऐं वज्रैरोचनीये ह्रीं ह्रीं फट् स्वाहा ॥
 अथ दक्षिणाकालीमंत्रोद्धारः श्यामारहस्ये । कुंतीत्रयं तीर्युगं
 क्षामयुगं ततोभिधाम् । दक्षिणाकालिकेत्येवमन्ते कालीत्रयं पुनः ॥
 कूर्चयुगं परायुगं पयश्चैव सुरेश्वरि । दक्षिणाकालिकायाश्च हनुर्द्वा-
 विंशकार्णकः ॥ स्वरूपम् । क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं दक्षिणाकालिके क्रीं क्रीं
 क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं स्वाहा ॥ अथ श्यामामंत्रः श्यामातंत्रे । हरिणाक्षीं तथा
 जिह्वां कालीजिह्वाचतुष्टयमाततः सुधारसे श्यामे कृष्णशापं विमो-
 चय ॥ अमृतं स्नावय स्वाहा श्यामामंत्र उदाहृतः ॥ उदाहरणम् ॥
 श्रीं ह्रीं क्रीं क्रीं क्रीं क्रीं सुधारसे श्यामे कृष्णशापं विमोचयामृतं स्नाव-
 य स्वाहा ॥ अथ कालरात्र्या उद्धारस्तत्कल्पे । प्रणवो वासना माया
 मन्मथः कमला तथा । बीजं पञ्चशिरो ज्ञेयं ततः पल्लवमुद्धरेत् ॥
 ततो मध्येऽभिधां त्यक्त्वा ह्यन्ते सर्ववशं कुरु । नीरं देहियुगं चैव
 मध्ये त्यक्त्वाभिधां ततः ॥ गणेश्वर्यै तथा चांते विश्वं च समु-
 दाहृतम् ॥ अस्य व्यक्तिः । ओं ऐं ह्रीं क्लीं श्रीं कालेश्वरि सर्वजनम-
 नोहारिणिसर्वमुखस्तंभनिसर्वराजवशंकरिसर्वदुष्टनिर्दालिनिसर्वस्त्री-
 पुरुषाकर्षिणिवंदीशृंगलास्रोट्यर सर्वशत्रून्भंजय २ द्वेष्ट्यान्निर्द-
 लय २ सर्वान्स्तंभय २ मोहनास्त्रेण द्वेष्टिणमुच्चाटय २ सर्व
 वशंकुरु स्वाहा देहि २ सर्वकालरात्रिकामिनिगणेश्वर्यै नमः ॥ अथा-
 न्नपूर्णमंत्रोद्धारः कामेश्वरीतंत्रे । तारं परापि कमला मीनकेतन एव
 च ॥ विश्वं ततो भगवति माहेश्वरि ततः पुनः ॥ अन्नपूर्णे ठद्वयं च म-
 नुर्विंशक्षरः स्मृतः ॥ व्यक्तिरस्य । ओं ह्रीं श्रीं क्लीं नमो भगवति मा-
 हेश्वरि अन्नपूर्णै स्वाहा ॥ अथ कुलवागीश्वरीमंत्रोद्धारो मुंडमालायाम्
 प्रणवं मदनं चैव स्कंदं नारायणप्रियाम् । तटं तथेच्छा बीजं च
 ततः पल्लवमुद्धरेत् ॥ झपहस्ते ततः पश्चात्कुलवागीश्वरि तथा ।
 अन्ते च वासनावीजं पद्मं कांक्षापि नीरजम् ॥ नर्तकी बीजमंभोजं पय-

श्वैव सुरेश्वरि । कुलवागीश्वरीदेव्याश्चतुर्विंशाक्षरो मनुः ॥ अथास्य
 व्यक्तिः । ओं क्लीं ह्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं पद्मस्तेकुलवागीश्वरि ऐं ठः खं ठः खीं ठः स्वा
 हा ॥ अथ पंचवालकमंत्राः । हेरं वं शरजन्मानौ कार्त्तवीर्यार्जुनस्त-
 था ॥ हनुमान् भैरवश्चैव कथिताः पंच वालकाः ॥ इति भैरवीतंत्रे ॥
 वामकेश्वरे तु । हेरं वं शरजन्मानौ महामृत्युंजयस्तथा । कार्त्तवीर्या-
 र्जुनश्चैव हनुमद्भैरवौ तथा ॥ कुमाराः पट्च संप्रोक्ताः । इति । रुद्रया-
 मले तु । गणेशो वटुकश्चैव स्कंदो मृत्युञ्जयस्तथा । कार्त्तवीर्या-
 र्जुनश्चैव सुग्रीवो हनुमांस्तथा ॥ कुमाराः सप्त विख्याता इत्युक्तमि-
 ति ॥ तत्रादौ गणेशमंत्रोद्धारो रुद्रयामले । प्रणवं कमलं लज्जां
 कंदर्पं मठवीजकम् । शंकरं पट्छिरोमंत्रं ततः पल्लवमुद्धरेत् ॥ गण-
 पते ततः पश्चाद्वरवरदमेव च । सर्वं जनं ततः पश्चान्मे वशमानये
 ति च ॥ अन्त्येऽपि ठद्वयं ज्ञेयमष्टविंशाक्षरो मनुः ॥ स्वरूपम् ॥
 ओं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गंगणपते वरवरदसर्वजनमेवशमानयस्वाहा ॥ अथ
 कुमारस्य कुलचूडामणो । प्रणवं छविबीजश्च मंत्रश्च द्विशिरः स्मृ-
 तम् ॥ मध्ये कुमाराय नमः अन्ते नीरमुदाहृतम् ॥ उदाहरणम् ।
 ओं ह्रीं कुमाराय नमः स्वाहा ॥ अथ कार्त्तवीर्यार्जुनस्य डामरतंत्रे ।
 प्रणवं वायुपूज्यां च चारुकं मन्मथस्तथा । शुक्रबीजं तथा शून्यं
 कमलां रसनां तथा ॥ चंद्रं डिवं च कूलं च तुरगं च सुरेश्वरि ।
 मध्ये तन्नाम विज्ञेयं कार्त्तवीर्यार्जुनाय च ॥ अन्ते पयो मनुः प्रोक्त
 एकविंशाक्षरः शिवे ॥ व्यक्तिरस्य । ओं प्रीं ह्रीं क्लीं त्रौं आं श्रीं क्लीं ऐं ह्रीं हुं
 फट् कार्त्तवीर्यार्जुनाय स्वाहा ॥ अथ हनुमतः कुलचूडामणो । प्रणवं
 मूर्द्धवीजं च विभूतिस्तदनंतरम् । हनुमते ततः पश्चाद्रामदूताय
 वै नमः ॥ लंकाविध्वंसनायैवमंजनीगर्भसं ततः । भूताय शाकि-
 नी च डाकिनी तदनंतरम् ॥ विध्वंसनाय किलिद्रौ बुबुकारेण
 वै पुनः । विभीषणाय हनुमदेवाय तदनंतरम् ॥ त्र्यक्षं माया द्वारि-

णाक्षी व्योपः स्कंदं तथैव चापुरमापस्तथांते च सप्तपट्यक्षरो मनुः॥
 उदाहरणम् । ओं ऐं ह्रीं हनुमते रामदूताय लंकाविध्वंसनायां जनीग-
 भसंभूताय शाकिनी डाकिनी विध्वंसनाय किलिबुबुकारेण विभीषणाय
 हनुमदेवाय ओं ह्रीं श्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं फट् स्वाहा ॥ अथ भैरवस्य रुद्रयामले ।
 प्रणवं मन्मथं चैव मभ्रवीजसमन्वितम् । अविधवीजं कल्पवीजं
 शतघ्नीबीजसंयुतम् ॥ मायां मध्येऽपि बटुकभैरवायाश्मरी
 तथा । अन्ते यो भैरवस्यायं मरुत्पटादशाक्षरः॥ उदाहृतिः । ओं ह्रीं
 वीं रुं ध्रुं घ्नीं ह्रीं वटुकभैरवाय नमः स्वाहा ॥ अथ महामृत्युंजयस्यागम
 लहर्ष्याम् । त्र्यक्षं हृज्जं शक्तिशोभेऽपि शंकां मा तस्माद्वै पालयद्वे
 तथैव । तस्माच्छक्तिः खं शरद्धृज्जत्रासौ मंत्रोद्धारं देवमृत्युंजयस्य॥
 ओं जूं सः हंसः मां पालय पालय सो हंसः जूं ओम् ॥ अथ सुग्रीवस्या-
 गमशिरोमणौ । तारं माया वाग्भवं मन्मथं च शक्तिर्मध्ये नाम
 त्यक्त्वा तथांते । कालीपद्मौ कूर्चपद्मौ समस्तापद्मौ नीरं ह्योप सुग्री-
 वमंत्रः ॥ स्वरूपमाह । ओं ह्रीं ऐं कूर्त्तुः सुग्रीवदेवताय क्रीं ठः हूं ठः
 स्वाहा ॥ अथ नवग्रहमंत्राः । आदित्ये दुजशुक्राश्च गुर्विदू
 परमेश्वरि । एते पञ्च महेशानि पञ्चैपोर्वाणदेवताः॥ भौमा किं राहव-
 श्वैव त्रय एते मुनीश्वराः । देवस्य खंडपरशोर्लोचनत्रयदेवताः ॥
 केतुश्च परमेशानि भूमेर्देवः प्रकीर्तितः । एते नवग्रहाः प्रोक्ताः शंभुना
 रुद्रयामले ॥ तत्रादौ पञ्चस्वादित्यस्य विश्वनाथसारोद्धारः । प्रणवं
 चांबरं लक्ष्मीव्योमबीजं तथैव च । बीजं तुर्यं शिरो ज्ञेयं मनुर्व्याष्टा-
 क्षरः स्मृतः ॥ ओं ह्रीं श्रीं आं ग्रहाधिराजायादित्याय स्वाहा ॥
 अथ बुधस्य स्वतंत्रे । प्रणवं च तथा स्कंदं रसज्ञां च पडाननः । मध्ये-
 ऽपि ग्रहनाथाय बुधाय च ततः परम् ॥ नीरं च सोमपुत्रस्य मनुश्चतुर्द-
 शाक्षरः॥ स्वरूपम् । ओं ह्रीं क्रीं ठं ग्रहनाथाय बुधाय स्वाहा ॥ अथ शुक्र-
 स्यागमशिरोमणौ । प्रणवं मूर्द्धवीजं च स्तनबीजसमन्वितम् । शिवबीजं

ततो मध्ये ग्रहेश्वराय वै पुनः ॥ शुक्रायांतिश्मरी चैव बालश्चतुर्दशाक्षरः ॥ उदाहृतिः । ॐ ऐं गं ग्रहेश्वराय शुक्राय नमः ॥ अथ बृहस्पतेस्त्रिपुरातिलके । त्र्यक्षं मायापि सौभाग्या सुरासुरनमस्कृते । तरंगवेद्ये संयोज्य चावांगी हिंयुबीजकम् ॥ ऊर्ध्वं च पट् शिरोबीजं ततः पल्लवमुद्धरेत् ॥ ततो ग्रहाधिपतये बृहस्पतये एव च ॥ ततो वारिवहश्चैव पद्मं लक्ष्मीं तु नीरजम् । वासना पंकजं चैवमन्ते प्रोक्तं मनः शिवे ॥ अथोदाहरणम् । ॐ ह्रीं श्रीं व्हीं ऐं ग्लौं ग्रहाधिपतये बृहस्पतये वांठः श्रीं ठः ऐं ठः स्वाहा ॥ अथ चंद्रस्य कालीपटले । त्र्यक्षं च हरिणाक्षी च कुंतीबीजसमन्वितम् । हरेतिशब्दं संयोज्य शून्यानुस्वारसंयुतम् ॥ नाद्यबीजं ततो मध्ये चंद्रायांतिश्मरी स्मृता ॥ स्वरूपम् । ॐ श्रीं क्रौं ह्रीं ह्रौं चं चंद्राय नमः ॥ अथ त्रिग्रहमंत्रोद्धारस्तत्रादौ भौमस्य । चारणं हरिणीबीजं रुक्मिणी शर्वरीपतिः । वेधोबीजं ततो मध्ये ग्रहाधिपति वै ततः ॥ भौमायांति पयः प्रोक्तो मनुः पञ्चदशाक्षरः ॥ शारदाटीकायाम् ॥ अथोद्धार ॥ ऐं ह्रौं श्रीं द्रां कं ग्रहाधिपतिभौमाय स्वाहा ॥ अथ शनैश्वरस्यागमलहर्ष्याम् । तारं लजां श्रियं चैव बीजं त्रिशिर ऊर्ध्वतः । ग्रहचक्रवर्तिनेऽपि शनैश्वराय वै ततः । मदनं वासना शक्तिरन्ते नीरमुदाहृतम् । शनैश्वरस्य देवेशि मनुर्विंशाक्षरः स्मृतः ॥ स्वरूपम् । ॐ ह्रौं श्रीं ग्रहचक्रवर्तिने शनैश्वराय कूर्कैः स्वाहा ॥ अथ राहोरागमलहर्ष्याम् । प्रणवं रसनायुग्मं तटयुग्मं च गर्जितम् । ततः पृथक्धारिणे च राहवे हव्यवाहनः ॥ लजा लक्ष्मीस्तथा भीमा ह्यन्ते वनमुदाहृतम् । राहोर्विंशाक्षरो बालो यथाभीष्टफलप्रदः ॥ स्वरूपम् । ॐ क्रौं क्रौं हूं हूं टंटं कधारिणे राहवे रं ह्रौं श्रीं भैः स्वाहा ॥ अथ केतोस्तंत्रमुक्तावली । प्रणवं साधको वृष्टिस्ततोऽपि क्रूररूपिणे । केतवेऽपि ततः पश्चाच्चंद्रशंकापयस्तथा ॥ केतोस्तं महामंत्रो देवि पंचदशाक्षरः ॥

ॐ ह्रीं क्लृं क्रूररूपिणे केतवे ऐं सौः स्वाहा ॥ अथ पार्वत्या पृष्टो रुद्रो
मातृकाक्रमतो बीजान्याह । शृणु देवि प्रवक्ष्यामि मंत्रकोशं सुवि-
स्तरम् । मुनीनां सूचितो यश्च दक्षिणामूर्तिना पुरा ॥ ईश्वर उवाच ॥
आत्मबीजमकारं च स्वान्तहृद्बीजमेव च । मानसं च मनोबीजं
पैतामहमिति स्मृतम् ॥ अपरमनृतं ज्ञेयमकारस्य सुरेश्वरि ॥ अ ॥ १ ॥
शून्यं खमंवरं व्योम वैष्णवं चोति भापितम् । आकारस्यानृतम-
न्यदुक्तं भैरवतंत्रके ॥ आ ॥ २ ॥ इंद्रबीजं तथा जिष्णुर्मरुत्वान्म-
घवा हरिः । शैवं चेकारवर्णस्य कृत्रिमं त्वपरं वदेत् ॥ इ ॥ ३ ॥
बुद्धिबीजं तथा मेधा धीबीजं च मतिस्तथा । ऐंद्रं तथैव विज्ञेयमी-
कारस्यानृतं परम् ॥ ई ॥ ४ ॥ रुतिबीजं तथा नंदा वामनं वा तु बी-
जकम् । सौर्यमुकारबीजानि कृत्रिमाण्यपराणि तु ॥ उ ॥ ५ ॥ कचबी-
जं तथा केशं मूर्द्धजं च शिरोरुहम् । ऐंदवं त्वनृतं चान्यदूकारस्य
सुरेश्वरि ॥ ऊ ॥ ६ ॥ पाप्मबीजं तथा पापं किल्विपं कल्मषं तथा ॥ किंकरी
बीजमेतच्च मंगलं त्वनृतं परम् ॥ ऋकारस्य रहस्येऽस्मिन्काल्याः
प्रोक्तं सुरेश्वरि ॥ ऋ ॥ ७ ॥ कृपाबीजं दयाबीजं करुणा कार्ष्णिकं तथा ॥
ऋकारस्यानृतं चान्यद्भाषितं विश्वयामले ॥ ८ ॥ विश्वबीजद्वयं ज्ञेयं
लृकारं च नम इति ॥ व्यक्तबीजं जगद्बीजं गौर्वं प्रोक्तं मया शिवे ॥ लृका-
रस्यानृतं वान्यत्तदुक्तं रुद्रयामले ॥ लृ ॥ ९ ॥ गंगाबीजं स्वर्द्धुनी
च नाकवापी च स्वर्णदी । शक्रमन्यदसत्यं च लृकारस्य मयोदि-
तम् ॥ लृ ॥ १० ॥ एकादशी मातृका च लताबीजं तथैव च ।
वल्लीबीजं च वाराकी तदन्यदनृतं मतम् ॥ अपरञ्च मया ख्यातमे-
कारस्य सुरेश्वरि । कुलचूडामणौ ग्रंथे रचिते मांत्रिकोत्तमैः
॥ ए ॥ ११ ॥ वाग्भवमूर्द्धबीजं च चारणं चंडिकेश्वरः । चंद्रोऽपि
चर्मवसनं वासनाऽपि तथैव च ॥ चार्वाग्यपि च चर्माणं मात्रां द्वाद-
शकामथ । रोहं ख्यातं मया देवि ऐकारस्यानृतं परम् ॥ ऐं ॥ १२ ॥

प्रणवं च तथा तारं त्र्यक्षं तोभापि त्र्यंबिका । त्रासस्तारव ईशानि
 कैतवं च मया स्मृतम् ॥ ओं ॥ १३ ॥ मोक्षबीजं तथा मुक्तिर्ज्ञानं
 निर्वाणबीजकम् । आगस्त्यं च मया ख्यातं ग्रंथे भैरवतंत्रके ॥ ओं
 ॥ १४ ॥ अंबीजं वृक्षबीजं च पादपं च धराग्रहम् । भूरुहश्च मया ख्या-
 तमनृतं त्वपरं वदेत् ॥ अम् ॥ १५ ॥ नागबीजं भूधरश्च भाग्यबीजं च भा-
 नवम् । ध्रौवं ख्यातं मया देवि अःशब्दस्यानृतं परम् ॥ अः
 ॥ १६ ॥ ककारं च शिरोबीजं मूर्द्धबीजं च वारुणम् । वेधोवी-
 जं विधिर्ब्रह्मा स्वयंभूबीजमेव च ॥ ककारस्य मया ख्यातमनृतं
 चापरं वदेत् ॥ कम् ॥ १७ ॥ नभोबीजं पुष्करं च द्योबीजं चक्रवा-
 लकम् । वैष्टरश्रवसं चैव प्रोक्तं त्रिपुरया स्वयम् ॥ खम् ॥ १८ ॥
 शिवबीजं शंभुबीजं शर्वश्च शंकरस्तथा । गकारस्यानृतं चान्यद्ब्रापि-
 तं हि मया प्रिये ॥ गम् ॥ १९ ॥ जिनबीजं पडभिज्ञं च मारजि-
 द्वीजमेव च । मायात्मजोऽर्कबंधुश्च गोतमं त्वनृतं परम् ॥ घका-
 रस्य मया ख्यातं ग्रंथे वै रुद्रयामले ॥ घम् ॥ २० ॥ पडाननः
 शरजन्मा स्कंदः कुमारबीजकम् । शांभवः शालिगीबीजं त्वनृतं
 चापरं मतम् ॥ ङम् ॥ २१ ॥ नाट्यबीजं च नटनं तांडवं नृत्तबीज-
 कम् । चकारस्य मया ख्यातं ग्रंथे भैरवतंत्रके ॥ चम् ॥ २२ ॥
 शनिबीजमर्कजं च पंगुबीजं तथैव च । कालं च सौरबीजं च स्रुति-
 सुंदरबीजकम् ॥ छम्बीजं च मया प्रोक्तं ग्रंथे कामेश्वरे शिवे । छम्
 ॥ २३ ॥ शनिबीजे द्वे छ ए॥ स्तनबीजं कुचं चैव मुखोरोजो हृज्जमेव च ॥
 जकारस्य मया ख्यातमतोन्यदनृतं स्मृतम् ॥ जम् ॥ २४ ॥ इच्छा-
 बीजं स्पृहा कांक्षा लिप्ता बीजचतुष्टयम् । झकारस्य मया ख्यातम-
 सत्यमपरं स्मृतम् ॥ झम् ॥ २५ ॥ यमबीजं कालबीजं कृतान्तं
 समवर्तिकम् ॥ कीनाशं मृत्युबीजं च अकारस्य मयोदितम् ॥ अम्
 ॥ २६ ॥ गर्जितं त्वनबीजं च स्तनितं रसितं तथा ॥ टकारस्य मया-

ख्यातं स्वतंत्रे देववन्दिते ॥ टम् ॥ २७ ॥ पयोजं पंकजं पद्मं नीरजं
 चाम्बुजं तथा ॥ ठवीजानीह पंचैव कृत्रिमाण्यपराणि वै ॥
 ठम् ॥ २८ ॥ सिंहिका सरसीबीजं रेणुकाबीजमेव च । अंजनीबी-
 जकं ख्यातं ङकारस्य मया शिवे ॥ डम् ॥ २९ ॥ वायुबीजं चानि-
 लं च मरुद्बीजं समीरणम् । समीरश्चाशुगं ज्ञेयं वातं श्वसनबीज-
 कम् ॥ ढकारस्य मया ख्यातमसत्यं यदतः परम् ॥ ढम् ॥ ३० ॥
 भैरवतंत्रे यमपि वायुबीजमुक्तम् ॥ आशुगबीजे द्वे णं ढं च ॥ मार्गणं
 वाणबीजं च पत्रिणं चाशुगं तथा । णकारस्यानृतं चान्यत्प्रोक्तं
 भैरवतंत्रके ॥ णम् ॥ ३१ ॥ रात्रिबीजं तमोबीजं तामसीबीजमेव
 च । क्षपा च क्षणदाबीजमसत्यं यदतः परम् ॥ कुब्जासर्वस्वके
 ग्रंथे तकारस्य स्मृतं शिवे ॥ तम् ॥ ३२ ॥ विलबीजं च विवरं
 सुपिरं नागलोककम् । थकारस्य मया ख्यातं तंत्रे वै कुब्जिकार्णवे ॥
 थम् ॥ ३३ ॥ चक्रिबीजं व्यालबीजं सर्पः काकोदरोरगौ । भोगि-
 बीजं भुजंगं च भुजंगममिति स्मृतम् ॥ दकारस्याष्टबीजानि ह्य-
 नृतान्यपराणि तु ॥ दम् ॥ ३४ ॥ पुष्पबीजं प्रसूनं च प्रसूतिः
 सुप्रजास्तथा ॥ धकारस्यानृतं चान्यत्रिपुरातिलके स्मृतम् ॥ धम्
 ॥ ३५ ॥ क्षारबीजं च लवणं सैधवं सूकरं तथा ॥ वाराहश्च नकारस्य शि-
 रो' मणौ भयोदितम् ॥ नम् ॥ ३६ ॥ मत्स्यबीजं मीनबीजं शफरीबीजमेव
 च । झपबीजं मया ख्यातं यस्य च्छिन्नाशिरोमणौ ॥ पम् ॥ ३७ ॥ कूर्म-
 बीजञ्च कमठं कर्कटोऽपि कुलीरकम् ॥ कच्छपं च फकारस्य शारदा-
 पटलोदितम् ॥ फम् ॥ ३८ ॥ ऊर्मिर्वीचिस्तरंगश्च बकारस्य त्रयं मतम् ।
 बीजमन्यदतोऽसत्यं मया प्रोक्तं सुरेश्वरि ॥ बम् ॥ ३९ ॥ भद्रिका
 भास्वती भीमा भकारस्यानृतं परमातंत्रेहि मुंडमालाख्ये मया प्रो-
 क्तं महेश्वरि ॥ भम् ॥ ४० ॥ डुलीबीजं शिलीबीजं मंडूकं दर्दुरं तथा ।

भेकीबीजं मकारस्य मयाख्यातं सुरेश्वरि ॥ मम् ॥ ४४ ॥ वायुबीजं
 तथा वाग्मि वाचालं वश्यबीजकम् । वीरबीजं तथा वापी यकारस्य
 मयोदितम् ॥ यम् ॥ ४२ ॥ अग्री रेफश्च वद्विश्च हुतभुगव्यवाहनः । रका-
 रस्य मयाख्यातं श्यामातंत्रे सुरेश्वरि ॥ रम् ॥ ४३ ॥ तमोबीजं
 तथा ध्वातं मोहं तिमिरमेव च । लकारस्य मया प्रोक्तं स्वतंत्रे मु-
 निनिर्मिते ॥ लम् ॥ ४४ ॥ भूबीजं धरणीबीजं वकारं ब्रह्मणोदित-
 म् । अभ्रबीजं च जीमूतमंबुभृदंबुदंबनम् ॥ वकारस्य मया प्रोक्तं
 तंत्रे हि वामकेश्वरे ॥ वम् ॥ ४५ ॥ कल्याणं चैव शर्मापि शंशुभं
 च चतुष्टयम् । शकारस्य मयाख्यातं तंत्रे भैरवंसंज्ञके ॥ शम् ॥ ४६ ॥
 शंपाबीजं तडिद्वीजं विद्युच्छतहृदा तथा । ह्लादिनीबीजकं पस्य
 मया प्रोक्तं स्वयामले ॥ पम् ॥ ४७ ॥ शक्तिः शर्मापि विज्ञेयं श-
 रच्छंके तथैव च । सकारस्य मयाख्यातं ग्रंथे छिन्नशिरोमणौ ॥
 सम् ॥ ४८ ॥ छविबीजं कांतिबीजं शोभापि सुपमा तथा । आ-
 काशश्च हकारस्य सिद्धसारस्वतोदितम् ॥ हम् ॥ ४९ ॥ देवबीजं
 निर्जरं च त्रिदिशं त्रिदिवेशकम् । सुरबीजं च गीर्वाणं लेखममर-
 बीजकम् ॥ क्षकारस्य मया प्रोक्तं कुलचूडामणौ प्रिये । वर्णानां
 देवदेवेशि कोशः प्रोक्तो मयाशुभे ॥ नानामंत्रयुक्तो देवि सर्वाङ्ग-
 मसुनिश्चितः । दक्षिणामूर्त्तिमुनिना वर्णितोयं पुरातन इति ॥
 अथ च सर्वा नानामंत्ररूपाऽपि यातृकेकमंत्ररूपत्वेनापि
 पठ्यते मंत्रशास्त्रे साचांतर्मातृकावहिर्मातृकारूपेण द्विधा ॥ तथा
 हि । अस्यांतर्मातृकासरस्वतीमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्री छंदोत-
 र्मातृका सरस्वती देवता ह्रस्वो बीजानि स्वराः शक्तयोऽन्यत्तं कील-
 कमंतर्मातृकान्यासे विनियोगः । ब्रह्मऋषये नमः शिरसि । गाय-
 त्रीछंदसे नमः कंठे । अंतर्मातृकादेवतायै नमो हृदये । ह्रस्वाजे-
 भ्यो नमो गुह्ये । स्वरशक्तिभ्यो नमः पादयोः । अव्यक्तकीलकाय

नमः सर्वांगे ॥ अथ करन्यासः । ओं अंकं खं गं वं ङं आं अंगुष्ठाभ्यां
नमः । ओं इं चं छं जं झं ञं ईतर्जनीभ्यां नमः । ओं उं टं ठं डं ढं णं ऊं मध्य-
माभ्यां नमः । ओं एं तं थं दं धं नं ऐं अनामिकाभ्यां नमः । ओं ओं पं फं-
वं भं मं औं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओं अं यं रं लं वं शं पं सं हं क्षं अः करत-
लकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ एवं हृदि शिरसि शिखायां कवचयोर्नेत्रयोरस्त्रे
च न्यसेत् । नमः स्वाहा वषट् हुं वौषट् फट् इति क्रमेण न्यासांति वाच्य-
म् ॥ अथ ध्यानम् । हुंकारे धनुरब्जपंकजमुखे श्रीवक्त्रवक्षस्थले इडा
पिंग लमध्यपूर्णनयने ब्रह्मांडपिंडोदरे ॥ इंदूबाणधनुर्द्धरां बहुविधां
पुष्पायुधां मोहिनीं तारापूर्णमुखीं भजे शिवकरीमंतर्महामातृके ॥
इति ध्यात्वा मानसोपचारैरर्चयेत् । ते च लंपृथिव्यात्मकं
गंधं कल्पयामि । कनिष्ठिकाभ्यां मुद्रां प्रदर्श्य, हमाकाशा-
त्मकं पुष्पं तर्जन्यंगुष्ठाभ्यां, यं वाय्वात्मकं धूपं तर्जन्यंगुष्ठाभ्यां,
रं वह्न्यात्मकं दीपं मध्यमांगुष्ठाभ्यां, वमनृतात्मकं नैवेद्यं
ग्रासमुद्रया, शंशक्त्यात्मकं तांबूलं योनिसुद्रया सांगायै
सायुधायै सवाहनायै समुद्रसहितायै छत्रं चामरं पादुके दर्पणं च
भगवत्या अन्तर्मातृकादेवतायै नमः प्रीयतां सा । आधारे लिङ्ग-
नाभौ प्रकटितहृदये तालुमूले ललाटे द्वे पत्रे षोडशारे द्विदशद-
लयुते द्वादशार्द्धे चतुष्के ॥ नासांति बालमध्ये ङफकटसहिते कंठदे-
शे स्वराणां हंसं तत्त्वार्थयुक्तं सकलदलगतं वर्णरूपं नमामि ॥ १ ॥
आधारे वं नमः शंपंसंलिगे, बंभंमं यंरंलं नाभौ, ङंढंणं तंथंदंधंनं
पंफंहृदये, कंखं गं वं ङं चं छं जं झं ञं टं ठं कं ठं देशे, अं आं ईं ईं उं ऊं ऋं ॠं लं लं
एं ऐं ओं औं अं अः नमः अंगुष्ठानामिकाभ्यां योगेन भूमध्ये हं नमः
क्षं नमः इत्यन्तर्मातृकान्यासः ॥ अथ बहिर्मातृका ॥ तद्यथा । आद्यो
मौलिस्थापरो मुखमिदं नेत्रे च कर्णावुज्ज नासावंशपुटे ऋऋ
तदनुजौ वर्णौ कपोलद्वयम् । दन्ताश्चोर्द्धमधस्तथोष्ठयुगलं संध्यक्ष

राणि क्रमाजिह्वामूलमुदग्रविन्दुरपिच श्रीवां विसर्गाश्वरः ॥ १ ॥
 कादिर्दक्षिणतो भुजस्तदितरो वर्गस्तु वामो भुजप्रादिस्तादिरनु-
 क्रमेण चरणौ कुक्षिद्वयं ते पफौ॥वंशः पृष्ठभवोऽथ नाभिहृदये वा-
 दित्रयं धातवो याद्याः सप्त समीरणश्च सपरः क्षः क्रोध इत्यंघ्रिके ॥२॥
 क्रोधो ब्रह्मरंध्रम् ॥ अस्य श्रीबहिर्मातृकासरस्वतीमंत्रस्य ब्रह्माङ्ग-
 पिर्गायत्री छंदो बहिर्मातृका सरस्वती देवता हलो बीजानि स्वराः
 शक्तयो व्यक्तं कीलकं बहिर्मातृकान्यासे विनियोगः । ब्रह्मरूपये
 नमः शिरसि । गायत्रीछंदसे नमो मुखे । बहिर्मातृकासरस्वतीदेव-
 तायै नमो हृदये । हत्वीजेभ्यो नमो गुह्ये । स्वरशक्तिभ्यो नमः
 पादयोः । अव्यक्तकीलकाय नमः सर्वांगे ॥ करादिहृदयादिन्यासः
 पूर्ववत् ॥ अथ ध्यानम् ॥ संपूर्णेन्दुप्रभातां सकललिपिमयीं लोक-
 वक्त्रां त्रिनेत्रां शुक्तालंकारभूषां शशिमुकुटजटाजूटयुक्तां प्रसन्नाम् ॥
 पुस्तस्त्रक्पूर्णकुंभान्वरमपि दधतीं शुक्लपादां वराढ्यां वाग्देवीं पद्म-
 वक्त्रां कुचभरनमितां चितयेत्साधकेन्द्रः ॥ १ ॥ ध्यात्वा मानसो-
 पचारैः संपूज्य अंनमो ललाटेनामिकाभ्याम् । आंनमो मुखे ।
 इंनमो दक्षिणनेत्रे अनामिकातर्जनीभ्याम् । ईंनमो वामनेत्रे ।
 उंनमो दक्षिणकर्णे । ऊंनमो वामकर्णे । ऋंनमो दक्षनासापुटे
 ॠंनमो वामनासापुटे कनिष्ठांगुष्ठाभ्यां । लंनमो दक्षगंडे ।
 लंनमो वामगंडे मध्यमाभ्याम् । एंनमो ऊर्ध्वोष्ठे मध्यमाभ्याम् । ऐंनमोऽ-
 धरोऽंनमो ऊर्ध्वदन्तपंक्तौ अनामिकाभ्याम् । औंनमः अधोदन्तपंक्तौ
 अनामिकाभ्याम् । अंनमो जिह्वायाम् अंनमः कंठे । कं नमो दक्षबाहु-
 मूले खंनमो दक्षकूर्परे गंनमो दक्षमणिवंधे घंनमो दक्षांगुलिमूले
 ङंनमो दक्षगुल्यग्रे चंनमो वामबाहुमूले छंनमो वामकूर्परे जंनमो
 वाममणिवंधे झंनमो वामांगुलिमूले ञंनमो वामांगुल्यग्रे टंनमो
 दक्षोरुमूले ठंनमो दक्षजातुनि डंनमो दक्षगुल्फे ढंनमो दक्षांगुलि

मूले णनमो दक्षांगुल्यग्रे तनमो वामोरुमूले थं० वामजानुनिं दं०
वामगुल्फे धं० वामांगुलिमूले नं० वामांगुल्यग्रे पं० दक्षकुक्षौ फं०
वामकुक्षौ वं० पृष्ठे भं० नाभौ मं० उदरे यं० हृदये रं० कंठे लं०
दक्षबाहुमूले वं० वामबाहुमूले शं० हृदयादिदक्षकराग्रांतं पं० हृद-
यादिवामकराग्रांतं सं० हृदयमारभ्य दक्षपादपर्यंतं हं० हृदयमार-
भ्य वामपादपर्यंतं ङं० पादादिशिरःपर्यंतं, क्षं० शिरःप्रभृति
पादान्तम् ॥ इतिवहिर्मातृकान्यासः ॥ अथ विलोममातृका च ॥
क्षंलंहंसंपंशंवलंरंयंमंभंवंपंनंधंयंतंणंठंठंठंठंअंझंजंछंचंङंघंखंकं
अःअंऔंओंऐंएँलंलंळंळंऊंऊंऊँइंइंआंअं॥इतिविलोममातृकाः ॥ अनु-
लोमाया आदौ विलोमाया अंते चैकैकमालाजपात्साद्गुमशक्योऽपि
मंत्रो ज्ञाति सिध्यतीत्युक्तं मंत्रशास्त्रे।किञ्च भुवनेश्वरीस्तवे तुक्षादग्रे
लकारेण गृहीतस्तत्रास्या बीजांतरसंकलनजपात् सारस्वतसि
द्धिरच्युक्ता।आदौ वाग्भवमिंदुविंदुमधुरं आंते च कामात्मकं योगांते
कपयोस्तृतीयमिति ते बीजत्रयं ध्यायता । सार्द्धं मातृकया विलोम
विपमं संधाय बंधच्छिदा वाचां सर्गतया महेश्वरि मया मात्राशतं
जप्यते ॥ १ ॥ अस्यार्थः ॥ हे महेश्वरि मयातर्गतया वाचा
मात्राशतं जप्यते । किंभूतेन इत्यमुना प्रकारेण तत्तव बीजत्रयं
विलोमविपमं यथा स्यात्तथा मातृकया सह संधायानुबध्य
ध्यायता । इतीति किम् आदौ अकारादौ इंदुविंदुमधुरम् इंदुश्चंद्र-
कला विंदुरनुस्वारस्ताभ्यां मधुरं मनोहरं वाग्भवं वाग्बीजमैमि
त्यर्थः । च पुनः आंते अकारांते कामात्मकं क्लींकारं तदनु कप-
योर्योगांते क्षकारांते तृतीयं शक्तिबीजं सौः इति । तद्यथा । ऐंअं
आंइंईंउंऊंऊँलंलंळंळंएँऐंऔंऔंअंअः कंखंघंङंचंछंजंझंअंक्लींठंठं
ठंणंतंथंदंधंनंपंफंवंभंयंरंलंवंशंपंसंहंक्षंसौः॥प्रतिलोमतो यथा।सौःक्षं
हंसंपंशंवलंरंयंमंभंवंपंनंधंयंतंणंठंठंठंठंक्लींअंझंजंछंचंङंघंखंकं-

अःअंओंओँएँलृलृंऌंऍंऎंएंइंआंअंऐं इति ॥ पुनः किंभूतेन मया
 बंधस्संसारस्तं छिनत्तीति बंधच्छित्तेन तथा ॥ किञ्च ।
 तत्सारस्वतसार्वभौमपदवी सद्यो मम द्योततां यत्राज्ञाविहितैर्महा-
 कविशतैः स्फीतां गिरञ्चुम्बताम् ॥ चैत्रोन्मीलितकेलिकोकिलकुहू-
 कारावतारांचितश्चायासिञ्चितपञ्चमश्रुतिसमाहारोपिभारोपमः॥२॥
 अस्यार्थः तत्तस्माज्जपात्सद्यस्तत्कालंमम सरस्वतीं विदंतीति सा-
 रस्वताः विद्वांसस्तेषुसार्वभौमपदवी चक्रवर्तित्वं द्योततां प्रकाश-
 ताम् । यत्र यस्यां सारस्वतसार्वभौमपदव्यां गिरं चुम्बतां वाणीं शृ-
 ण्वतां पुरुषाणां चैत्रोपलक्षिते वसन्ते उन्मीलितकेलयः प्रकाशितक्री-
 डा ये कोकिलाः पिकास्तेषां ये कुहूकारावताराः कुहूकुहू इति ध्वन-
 यस्तैरंचिता प्राप्ता या श्यावा स्तुतिस्तया सिंचितो वार्द्धितो यः
 पंचमस्तस्यैतन्नामकस्वरस्य श्रुतिसमाहारः श्रवणसमूहः सोपि भा-
 ररूपो दुःसहो भवति । किंभूतां गिरं महाकवीनां शतैः स्फीतां
 प्रौढीकृताम् । किंभूतैर्महाकविशतैः महाप्रबंधे आर्यादिच्छंदसि यत्र
 गुरुर्विलोक्यते तत्र गुरुरेव यत्र लघुर्विलोक्यते तत्र लघुरेवेति या-
 ५५ज्ञा तया विहिताः प्रेरितास्तैः एतेन कोकिलादिस्वरतोऽप्यधिकं
 लोकरंजकत्वं महाकविश्चाद्यकवित्वञ्च मे सद्यो देहीति भावः । किं
 बहुना मंत्रशास्त्रे मातृकाप्रभावो बहुधा वर्णितोस्ति विस्तराभयेह न
 प्रपंच्यते ॥ अथ च या लिङ्गसंख्याविनिर्मुक्ता मातृका प्रतीयते
 तस्याः किञ्चन योजनामात्रं लिङ्गसंख्यावत्त्वेनापि क्रियते । तथाहि

अआइईउऊऋऌॠॡएऐओऔअंअः ।

अशब्दवाच्या ब्रह्मसोमादयस्तथा आशब्दवाच्या अनि-
 लानलयसंतादयस्तथा इशब्दवाच्याः कामवरुणादयो वृक्षाद-
 यश्च ईशब्दवाच्या ईश्वरशत्रुमित्रादयश्च उशब्दवाच्याः शंकरसेत्वा-
 दयो नारदादयश्च ऋशब्दार्थास्त्वष्ट्राव्यादयस्तथा ॠशब्दार्था वा-

सुकिश्यालनिर्ऋत्यादयश्च ऋकारार्था हस्त्यादयश्च लृवाच्या
 मत्स्यवीतरागादयो लृवाच्या देहांगवालादय एकारार्थाः कुमारोद्ध-
 वादयश्च ऐवाच्या धरणीनाथकुलालवानरादयश्च तथा ओकारार्था
 ध्रुवागस्त्यादयस्तथा औवाच्या नरनारीस्थूलसूक्ष्मादयश्च तथा अं-
 वाच्याः सुखदुःखादयश्च एते सर्वे अएव वासुदेवस्वरूपा एव सर्ववा-
 क्यं सावधारणम् इतिन्यायादत्रैवकारोज्ञेयः । “ पुरुष एवेदं सर्वम् ”
 इति श्रुते, ‘सर्वं खल्विदं ब्रह्म’ इति श्रुतेश्च “सकलमिदमहं च वासु-
 देवः” इति वृद्धानुशासनाच्च । ‘वासुदेवात्परो ब्रह्मन् चान्योर्थोऽस्ति
 तत्त्वतः’ इति श्रीभागवतद्वितीयस्कंधोक्तेश्च ‘अकारो वासुदेवः’ इत्ये-
 काक्षरात् ॥

अथाकारादिषोडशस्वराणां ब्रह्मादिवाचकत्वे सौभरिसुनि-
 वर्यप्रणीतश्लोका लिख्यन्ते । तथाहि । अः कृष्णः शंकरो ब्रह्मा
 शक्रः सोमोऽनिलोनलः ॥ सूर्यः प्राणो जनः कालो वसन्तः प्रणतः
 सुखी ॥ १ ॥ आः स्वयभूरिभो वाजी खेदः शंकरवासवौ ॥
 पारिजातः समः प्राज्ञो नवासश्चणकः सुतः ॥ २ ॥ इः कामः स्थाणुरि-
 द्रोऽर्को वरुणः पादपो द्विपः ॥ शुचिः श्रीमानब्जवालौ विरिञ्चिः कृत्ति-
 कासुतः ॥ ३ ॥ ईरीश्वरो भवेच्छत्रुः पुरुषः करुणोरुणः ॥ अप्रजाः
 सुप्रजाः शंभुर्मुकुरो नकुलोऽकुलः ॥ ४ ॥ उगौरीपतिरुः कालः सेतु-
 नार्थः परायणः ॥ नारदोऽर्कोऽनिलः पाशी मार्कण्डेयोऽथरावणः ॥ ५ ॥
 ऊः परेतोऽज ऊस्त्वष्टा विवस्वानग्निसारथिः ॥ वह्निर्निशाकरः पूर्णो
 दरिद्री सरमाधिपः ॥ ६ ॥ ऋर्निर्ऋतिर्नलो नाथः खग एवाथ
 वासुकिः ॥ श्यालः पितृष्वसुः पुत्रोऽदितिर्दितिरुमा रमा ॥ ७ ॥
 अत्र ऋइत्यार्पत्वात्सोराकाराभावः । ऋर्निपेधो भवः पूषा करुणोऽ-
 मरराडजः ॥ करी तरुर्नरः पाप्मा विद्वानथ रमापतिः ॥ ८ ॥
 लृर्मत्स्योऽरुणवर्णः स्यात्कृवीः पापी पराजितः ॥ वीतरागोऽप्य-
 पाखंडी कमलं मरणं च लृ ॥ ९ ॥ इदमपि पूर्ववत् । लृर्महात्मा

सुरो वालो भूपः स्तोमः कथानकः ॥ मूर्खः शिश्रो गुदः कक्षाकेशः
पांपरतोऽमरः ॥ १० ॥ एः कुमारोऽसुरो ऽरातिर्ज्ञातीयो हित उद्धवः ॥
आत्मा शेषो विवस्वांश्च कृतार्थो मध्वरी शरः ॥ ११ ॥ ऐः क्रूरो
धरणीनाथः पूरो मारोऽमरोऽसुरः ॥ कुलालो नाधरः प्राज्ञोऽस्वेदः पुत्रो-
ऽथ वानरः ॥ १२ ॥ ओर्वेधा ज्ञो ध्रुवोऽगस्त्यो गरुडो गौः क्षयोऽसुरः ॥
आखुः काणोऽथ मार्जारः साधुः संगः पराशरः ॥ १३ ॥ औः श्वा
युवा नरो नारी भावः सूक्ष्मः प्रजापतिः ॥ स्थूलो जारः कलावांश्च
सुखी दुर्गा रतिः कविः ॥ १४ ॥ अं सुखं कश्मलं दुःखं पूर्णं दुःखां-
तरं वरम् ॥ अः प्रागुक्तो जिनाद्येषु विष्णुर्नित्यो नयः सुतः ॥ १५ ॥
इति सौभरिणा स्वकृतमातृकानाममालायामुक्तम् ॥

कख गघङ ङ च छजझञ ङ ठडढ ङ तथ दध न पफबभमयऽलवऽशप सह क्ष.

अथ कादिक्षांतवर्णानां योजना ॥ कख गू अवङ् अ च छजझञ अट
ठडढ् अण तथ दध न पफबभमे अरला उ अशप सह क्ष इति छेदः ।
गू इति क्लीबं द्वितीयैकवचनं छजझञ्च तथा ठडढ्च । हे अयं पाप-
मङ्गति प्राप्नोतीति अघङ् यद्वाऽयमङितुं शीलमस्येत्यवङ् हे पाप-
शील नर अङ् अञ् अण् अन् अम् अय् अढ फव एतेऽन्येऽप्येता-
दृशा गत्यर्था अत्र बोध्याः एषां धातुपाठ उपलब्धिरस्ति कस्यचिद-
नुपलब्धिस्त्वानंत्यादेव । तदुक्तमनुभूतिना सारस्वते 'धातूनाम-
प्यनन्तत्वान्नानार्थत्वाच्च सर्वथा । अभिधातुमशक्यत्वादलमाल्या-
तचितया' ॥ इति 'अतो ह्यर्थवशात्कल्प्यो धातुः सन्नेव मन्यते'
इत्यभियुक्तोक्तेश्च कल्पितोप्यर्थवशाद्धातुस्सत्य एव मंतव्योऽन्य-
थाऽनंतत्वव्याहतेः । तथा चात्राङ्गतावतः क्तिप् शकंध्वादित्वात्प-
ररूपश्च । पायति शोपयति सुखमायुर्वेति यः कालः । पै शोपणेऽतो
ढस्तस्य फवनं फवो गतिः । फव गतो ततो मदादित्वादप्रत्ययः ।
यद्वा फिभ्रमण इति धातोस्स्वरांतत्वादप्रत्ययः । पफवस्तस्माद्

भयं मीनाति हिनस्तीति पफवभमः । अत्र मीनातेडप्रत्ययः । ' भो भद्रे च भयेऽपि च ' इति कोशात् । स च हरिः ' मर्त्यो मृत्युव्यालभीतः पलायँल्लोकान्सर्वान्निर्भयं नाध्यगच्छत् । त्वत्पादाब्जं प्राप्य यदृच्छयाऽद्य स्वस्थः शेते मृत्युरस्मादपौति ' ॥ इति श्रीदेवकीदेव्युक्तेः तस्मिन्पफवभमे श्रीहरौ । उ वितर्कै । अं सुखं रातीत्यरो भक्तियोगः ' न मे भक्तः प्रणश्यति ' इति श्रीमुखोक्तेः । तं लाति ददातीति अरला हरिकथा तथा तथा । आतो लोपः । गोपावत् । ' कैवल्यसंमतपथस्त्वथ भक्तियोगः को निर्वृतो हरिकथासु रतिं न कुर्यात् ' इति द्वितीयस्कंधोक्तेः । श प्रीतिमट प्राप्नुहि । ' गः ' प्रीतौ ' इति सौभर्युक्तेः । अत्र ङकारेऽकारः प्रश्नेष्यः । स च ' अमानोनाः प्रतिपेधे ' इत्युक्तत्वान्निपेधार्थको ज्ञेयः । अ कोर्थः मा कख गर्व कुरु कखे हसने हसनं हासो गर्वश्च धनपरिजनादिगर्व त्यजेत्यर्थः । चोत्र पुनरर्थोच पुनस्तथ यथार्थभापणं कुरु तथे यथार्थभापणे धातुरेदित् । च पुनः छश्चजश्च झश्चैपांसमाहारश्छजझं तच्च भूअग्निरूपमिति छजझभ्र क्रीवत्वं चात्रा तथा चा ' छः ' छले जोऽपवादे च झो झकटे जोऽग्निरूपेच ' इति कोशादेकदेशोच्चारणन्यायाच्च एतेषामग्निरूपत्वादेतानि च न दध मा कदापि कुर्विति भावः । दध धारणे परस्मैपद्यप्यस्ति धातुपाठे । छलादेराचरणान्नरकाग्निदाहस्यावश्यं भावित्वात् । ठो मध्वरिरिति कोशाद्विष्णुडोऽर्घ्यः पूज्यो येषां तान्ढते प्राप्नोतीति ठडद् सत्संगिकुलं तच्चाण प्राप्नुहि एतदपि क्रीवम् । सत्संगी भवेति भावः । न विद्यते शं येषां तेऽशाः पापिनस्तैः पो रणो युद्धं यस्य सोऽपस्तत्संबुद्धौ तथा । पापिसंगरहितो भवेति भावः । क्षयति नश्यतीति क्षस्तत्संबुद्धौ हे विनाशशीलं यद्वा हे क्षांतं त्वं पफवभमे सह तृप्तो भवासह तृप्तौ दिवादिर्गणकार्यस्यानित्यत्वात् । नश्यंस्तत एव ते सर्वमभिलपितं सेत्स्यतीति भावः । ' पो रणे ' इति ।

सौभर्युक्तेः क्षः क्षान्त इति चाएतेन परमेश्वरभक्तिगर्वत्यागकुसंगत्या-
गच्छलादित्यागसत्संगस्वीकारक्षमावत्त्वेऽस्याकारादिक्षांतवर्णसमू-
हस्य तात्पर्यं ध्वनितमेतदेव सर्ववेदपुराणेतिहासधर्मशास्त्रादीनाञ्च
तात्पर्यमस्यैव व्याख्यारूपत्वात् सर्वशास्त्रस्येति। एषां वर्णानां यन्नं-
दिकेश्वरेण व्याख्यानं भंग्यंतरेण कृतं तदेव निरवद्यमस्ति। एतत्तु के-
वलं विदुषां मोदायैव कृतमिति ॥ अथ चानेन क्रमेणैवैते वर्णाः पर-
मात्मन उद्भूताः 'आदिक्षान्ता इमे वर्णाः संभूताः परमात्मनः॥द्वारी-
कृत्य प्रणवकं त्रिमात्रं सर्वकारणम् ॥ अकारात्स्वरसंभूतिस्पर्श-
सप्तिरुकारतः॥अंतस्थोष्मक्षकाराणां मकारात्संभवोऽभवत् ॥ स्वराः
पोडश विज्ञेयाः स्पर्शास्तु पञ्चविंशतिः॥अंतस्थाश्च तथोष्माणो वेद-
वेदमिताः स्मृताः॥क्षकारो वर्णसंयोग उपलक्षणमीरितः॥ह्रस्वदीर्घा-
बुभौ भेदावनाद्यौ हि प्रकीर्तितौ ॥ प्लुत उत्पत्तिकालीनो नपाश्चां-
त्योऽश्नुतेस्तदेति वर्णसंहितोक्तेः ॥ एतत्क्रमानङ्गीकारे हि 'स्पर्शेषु य-
त्पोडशमेकविंशम्' इति मुनीन्द्रोक्तसंख्याऽनिष्पत्तिदोषः स्यात्। कि-
ञ्च 'अकारात्पञ्चमो वर्णस्तमाहुः पञ्चकग्रहम् ॥ उकारस्तत्र विख्यातो
नान्यो भवितुमर्हति ॥' इति भर्तृकारिकाव्याकोपोऽपि स्यात्। किञ्च
'पञ्चाशत्तमकाद्वर्णात्पूर्वोऽर्णो मात्रया युतः ॥ पञ्चम्या वर्मवीजं स्या-
न्मात्रापञ्चदशीशिराः॥' इति वीजार्णवोक्तवर्णमात्रासंख्याप्येतत्क्रमतो
वर्णोत्पत्तावेव संपत्स्यतेऽन्यथा न कथमपीति ॥ अस्यार्थस्तु । प-
ञ्चाशत्तम एव पञ्चाशत्तमकस्तस्माद्वर्णात् क्षकारात् पूर्वोऽर्णः प्रथमो
वर्णो हकारः स पञ्चम्या अकारात्पञ्चम्या मात्रयोकाररूपया युतोवर्म-
वीजमेतत्संज्ञवीजं भवेत्। किंभूतोऽर्णः मात्रा चासौ पञ्चदशी चेति मा-
त्रापञ्चदशी मात्रापञ्चदशी शिरसि यस्य समात्रापञ्चदशीशिराः। वत्यु-
क्तस्यासार्वत्रिकत्वात्पुंवद्भावाभावस्तथैव समासांताभावश्चापञ्चदशी
मात्रा चाकारमारभ्य गणनया अमित्यनुस्वाररूपा समायाति । तथा

खखाखिखिखुखूखेखैखोखौखंखः ॥ २ ॥

खः सूर्यो विवरौघश्च खो मा क्ष्मा कमला च गीः ॥५॥ खिः कामः खीर्गुदो धाता खुर्वाह्निः खूर्वहस्पतिः ॥ खेः प्राणः खैर्भवो भ्राता पुत्रः खोः खञ्ज इष्यते ॥ ६ ॥ खौः सुरेशोऽग्निरीशोऽर्कः खं व्योम च खमिन्द्रियम् ॥ खः प्रागुक्तोऽपि खने खंडनेऽतीतकालके ॥ ७ ॥ अथ गण्डेः ।

गगागिगीगुगूगेगैगोगौगंगः ॥ ३ ॥

गो गणेशे तथा प्रीतौ भवः श्रीपतिरुत्तमः ॥ गा क्ष्मा गा च रमा गिर्धीः श्रीमानप्यंबुधिः पुमान् ॥ ८ ॥ गीर्वाणी गीः सुरा पत्नी सुधा गुः प्राण आसवः ॥ गुः कान्तिर्मदनो भीरुर्गूश्च सेतुः सखा राविः ॥९॥ गुरुः पुरीषं गूः श्वादो गेः पापी जनवंचकः ॥ गैः पलाशोऽथ शोकोऽग्निः सूर्यो गोर्द्विपदः करी ॥ १० ॥ गौर्वज्रं गौः प्रभा भूमिर्वाणी तोयं त्रिविष्टपम् ॥ धेनुर्वत्सो वृषो दिग्गौर्नेत्रं लज्जा गुरू रमा ॥ ११ ॥ इंद्रियं श्रीरुमा गं च वादित्रं शरणं वरम् ॥ गः प्रागुक्तोऽपि गहने गमने गर्जने तथा ॥ १२ ॥ अथ घकारपङ्केः ।

घंघाघिघीघुघूघेघैघोघौघंघः ॥ ४ ॥

घः सूनुर्यो वटो मेघो वह्निः पूषा नृपो गजः । वा रम्या च शची दुर्गा भूमिर्विघृतघर्मकौ ॥ १३ ॥ घीः कुमारोऽमराचार्यो घुर्मूढो करुणः फणी ॥ घूर्भूमिर्वृत्सुराधीशो गुदः संकर्षणोऽमलः ॥ १४ ॥ वेः शंखः कुक्कुरः कालो घैः सूर्य्यः सरमासुतः ॥ घोर्घोपो घौः सुरावासः पाप्मा घं पापघंटयोः ॥१५॥ घः प्रागुक्तोऽपि घटने घस्मरे घनगर्जने । अथ ङकारपङ्केः ।

ङङाङिङीङुङूङेङैङोङौङंङः ॥ ५ ॥

ङः प्राणस्तुरगोऽजासो बालको ङा धरा रमा ॥ १६ ॥ ङि-

वीभत्सुर्मृगः सूक्ष्मो डीर्घपः कृकलाशयः ॥ छुःसूकरोऽथ
 ड्व्याघ्रो डेः सूतो डैः पराशरः ॥ १७ ॥ डोश्चसिंहोऽथ डौः
 शूर्पोऽरुणोवह्निमुखो रविः ॥ डं वंटावरुणस्तोयं शब्दानुकरणं
 तथा ॥ १८ ॥ डः प्रागुक्तोऽपि हरणे हनने च निषेधने ॥

चचाचिचिचुचूचेचैचौचौचंचः ॥ ६ ॥

अथ चकारपञ्चमर्थमाह । चश्चौरे वासवे चंद्रे चंदने चलनेऽ-
 पि च ॥ १९ ॥ चा कद्रूरादितिः कन्या चिः पूषामाप एवच ॥
 चीर्कपिर्दन्तिपत्नी स्याच्चुः कीलालं पविः शरः ॥ २० ॥ भीरुश्चूर्मार्ग-
 णोपि स्यात्पक्षी भूमिजराड्रविः ॥ चेः कृष्णोऽर्कस्तुरापाद्रच चैः
 सोमो विनतासुतः ॥ २१ ॥ चोः पाखंडी च चौर्धेनुरनङ्गानग्निरुद्धवः ॥
 चं चरित्रं सुखं दुःखं कश्मलं कमलं पयः ॥ चः प्रागुक्तोऽपि
 चपलश्चटकश्चतुराननः ॥ २२ ॥

छछाछिछीछुछूछेछैछौछौछंचः ॥ ७ ॥

अथ छादेः छस्सोमश्छलिकश्छन्नश्छा रुद्रश्छिः कुलालकः ॥ छी-
 विष्णुश्छुः शुकश्छूर्भूश्छेः पाशी छैः सुरालयः ॥ २३ ॥ छोः पूर्णोऽलं-
 कृतो वायुश्छौः समीरस्तरुर्नगः ॥ छमश्चिर्भूतलं स्वः स्यात्कूलं कूटं
 सुखं कुलम् ॥ २४ ॥ छः प्रागुक्तोऽपि च्छदनश्छटाकारश्छविर्युतः ॥

जजाजिजज्जिजूजेजैजोजौजंजः ॥ ८ ॥

अथ जादेः जोजो जनो जनको राजा जा योनिर्जिः सदाशिवः ॥ २५ ॥
 जीर्जिष्णुः करुणो यूका जुर्विष्णुर्जुः कुलालकः ॥ जेः शुनी जोऽथ जेः
 पूषा वह्निर्जोः कमलसुतः ॥ २६ ॥ जौर्जोर्जो युवा जं च जातं रजतमेव
 च ॥ जः प्रागुक्तोऽपि जल्पाको जपनिष्ठो जयेच्छुकः ॥ २७ ॥

झझझिझीझुझूझेझैझौझंझः ॥ ९ ॥

च हुमिति वर्मबीजं प्रसिद्धमत एवांगन्यासे कवचाय हुमिति पठ्यते ।
 एवमन्यत्रापि बहुधोक्तं विस्तरभियैवेह न प्रपञ्च्यते । भक्तपुलाक-
 न्याय एवात्र सूचितः । अत एव श्रीलजीवगोस्वामिचरणैरपि वैष्ण-
 वव्याकरणे हरिनामामृताख्ये नारायणादुद्धृतोऽयं वर्णक्रम इत्यु-
 त्त्वा अकारमारभ्य क्षान्ताः पञ्चाशद्वर्णा लिखिताः । किञ्च सृष्टि-
 क्रमतः संहारक्रमो हि प्रतिलोमो भवति स च सप्तमस्कन्धे श्रीभा-
 गवते श्रीनारदेन दर्शितः । 'वाचं वर्णसमावाये तमोकारे स्वरे न्यसे-
 त् । ओंकारं विंदौ नादे तं तं तु प्राणे महत्यमुम्' इति । किञ्च
 केरलशास्त्रेऽप्ययमेव वर्णोत्पत्तिक्रमोऽगृहीतः । तथा हि । 'काद्याष्टाद्या
 नव नव पाद्याः पञ्च प्रकीर्तिताः । यादयोऽष्टौ नभौ पूर्णे केवलाश्च
 स्वरा अपि ॥' इति । इहापि ककारमारभ्य झकारान्तास्तथा टकार-
 मारभ्य धकारांता नव नव ग्राह्याः । यकारमारभ्य हकारांता अष्टौ
 ग्राह्याः । नकारभकारयोः स्थाने पूर्णशब्देन विंदुग्राह्यस्तथा वर्णोत्प-
 त्तिरामिलितस्वरस्थानेऽपि विंदुरेव ग्राह्य इति । ककारादिक्रमानङ्गी-
 कृतावियमपि संख्या विभुता स्यादित्यलं प्रपञ्चेन । प्रकृतमनुसरा-
 मः । ककारादय ऋकारादि मात्राचतुष्कं विहाय परिशिष्टद्वादशा-
 कारादिमात्रासंख्योगेन द्वादशधा भवन्ति तांश्च सुनिवर्त्यसौभरिप्र-
 णीतार्थयुतानधुना वर्णयामः ॥ तथा हि ।

ककाकिकीकुक्कूकेकैकोकौकंकः ॥ १ ॥

को ब्रह्मा का महादुर्गा, किः सुग्रीवो रमापतिः ॥ आखंडलोऽथ
 सूर्योऽग्निर्व्याधः कर्पुक इत्यथपि ॥ १ ॥ कीर्तिजस्तुरगो व्यालौ
 जारो जीवः पिपीलिका । धरा रमा च द्विड् रुद्रः पुरुषः पाटलश्च
 गौः ॥ २ ॥ कुः पृथ्वी कुः कुचः कूलं कूः कृत्या भूरापि
 प्राहिः ॥ केः प्राणोऽर्को मदः सारः क्रीवः कैः प्रणतः शुचिः ॥ ३ ॥
 कोः कुक्कुरो जनः श्यावः पानशोकौ च कौर्तुपः ॥ कं शिरः कं

सुखं तोयं पयो दुःखं विपं भयम् ॥ ४ ॥ कः प्रागुक्तोऽपि हिंसायां
 गमने सांत इष्यते॥इह कःशब्दो रामकृष्णवत्का च रमागंगावत्।
 किर्हरिविवत् । कीर्वातप्रमीलक्ष्मीनदीवच्च । कुर्भानुमनुवत् । कू-
 र्वधूवत् । केशब्दस्य तु केः कयौ कय इत्यादि स्वरादौ, हलादौ च
 केभ्यामित्यादि रूपं च ज्ञेयम्।संबुद्धौ तु हे के इति । एदोतश्चापि
 धेलोपविधानात् । कैस्तु कैः कायौ कायः कैभ्यां कैषु हे कैः ।
 कोशब्दस्य तु कौः कावौ कावः काम् कावौ काः कोभ्यामग्रे गो-
 शब्दवत् । कौस्तु ग्लौवत्साध्यः।कम् के कानीत्यादिकेचित्तु अनु-
 स्वारं मरूपं मत्वा कम् कम् कम् कम् कम् कम् कम् कम् कम् कम् कम् कम्
 कश्शब्दमपि विसर्गान्तत्वेन सांतं मन्यन्ते चातथा च कः कसौ को-
 भ्यां कस्सु हे क इत्येवं रूपाणि ज्ञेयानि।इत्थमेव खादिक्षान्तानां रूपा-
 णि ज्ञेयानि।कादिपक्षेऽर्थस्तु। को ब्रह्मा तस्य का मही उत्पात्तिस्थानं
 कमलं तस्य किः कर्पुको कीनाश इव नाशको हिमर्तुस्तस्य कीर्द्धिङ्
 वाह्निस्तस्य कुरुत्पात्तिस्थानं वायुः।‘वायोरग्निः’ इति श्रुतेः।तस्मात्कूरु
 ङ्गवो यस्य भीमसेनस्य हनुमतो वा तस्य केर्बलं तेन कैः प्रणतः कात-
 रपुरुषस्तस्य कोः शोकस्तस्य कौर्वपः वर्षयिता वीरस्तस्य कं सुखं
 येन स जयस्तस्य को गमनं यत्र स विष्णुः। ककाकिकीकुक्कुकै
 कोकौकं कः।नोऽवत्विति शेषः॥यद्वा को ब्रह्मा का दुर्गा किरग्निः की-
 र्जो गुरुः कुर्भूः कूः प्रहिः शेषः केऽर्कः कैः शुचिः संतुष्टविप्रः
 ‘संतोषी ब्राह्मणः शुचिः ’ इति चाणक्यात् । कोऽयावस्तद्युक्त-
 त्वात्सूर्यः ‘ आकृष्णेन रजसा ’ इति श्रुतेः कौर्वपो धर्मः कं तोयं
 तच्च गांगमेव तस्य गमनं यस्मिन्यस्माद्वा स विष्णुश्शंकरो वा एष
 समूहो नोऽवत्विति पूर्ववत् । एवमन्यवर्णपक्षेऽर्थकल्पना ज्ञेयेति
 कौशब्दात्कोरित्यस्य भेदज्ञापनायौत्वन्नकृतमार्पत्वाद्देति सर्वत्र
 ध्येयम् ॥ अथ साधर्थमाह ।

अथ झादेः। झो हस्तो झकटो झल्लो झा योनिर्झिः कला कपिः॥
झीः करी झुर्भुगुर्भुश्च ध्रुवः संवोऽमरोरगौ ॥ २८ ॥ झेश्वर्मकृद्भवः
सोमो रोमरामोऽथ झैर्गुरुः ॥ झोः कर्णो झौः स्मृतो नाको झं
मैथुनमिति स्मृतम् ॥ २९ ॥ झः प्रागुक्तोऽपि शीत्रार्थे झंझावाते
च दुर्दिने ॥

जजाभिजीजुजूजेजौजौजंजः ॥ १० ॥

अथभादेः। अस्तु नासिकया भापी वह्निरूपो भयानकः ॥ ३० ॥
स्वरभेदकरोरगश्च आ जरा राशिरेव च ॥ भिः सम्राड्ज्ञानवृद्धोऽ-
ग्निर्भीः पाखंडी सुराप्रियः ॥ ३१ ॥ भुः सुनेत्रो भूः सुवासा भेः कार्त-
स्वरसन्निभः॥ भैः कृष्णा भोः पलाशः स्याज्जौर्गौः पाखंडवाक् करी
॥ ३२ ॥ भूर्वो ध्रुवा च भं सर्पिः परं ब्रह्म निगद्यते । भः प्रागुक्तोऽपि
सुभगो बालको मृदुभापकः ॥ ३३ ॥

टटाटिटीटुटूटैटौटौटंठः ॥ ११ ॥

अथ टकारपंक्तेः । टटंकटंकणं ट्रीहा मूत्रकृच्छ्रोऽथ पिप्पलः ।
टा शूर्पाष्टिः करेणुर्भूः सरमा तीर्धराधरः ॥ ३४ ॥ टुः कंकणोऽथ
चूडः स्याद्दूर्ननांदा स्वसा च भीः ॥ टेः काणष्टेद्विडन्धः स्याद्वैः
प्रेतो नभसी हयः ॥ ३५ ॥ टोः परेतो गुरुः शिष्यष्टोर्विनीतो द्रवो
वृषः ॥ टं नेत्रं श्रवणं पात्रं भ्रमणं मरणं तथा ॥ ३६ ॥ टः प्रागुक्तो-
पि टुःशब्दो घंटाशब्दश्च ध्वन्यते ॥

ठठाठिठीठुठूठैठौठौठंठः ॥ १२ ॥

अथ ठादेः । ठो ध्वंसो नंदनश्चैव ज्ञानी मध्वरिरेव च ॥ ३७ ॥
वाचालः शून्य आसारघा शून्या मासिकेत्यापि ॥ ठिः कुमारो-
ऽमरारांतिष्टोकुटुंब्यथ पुत्रवान् ॥ ३८ ॥ ठुः कदंबो यमस्त्वष्टा ठूः
प्रजा धृतिरेव च॥ ठैः समासोऽपि ठैर्व्यासष्टोः समष्टौश्च गौतमः॥ ३९ ॥

ठं ज्ञानं विवरं शून्यममृतं शारदं पयः ॥ ठः प्रागुक्तोऽपि गोप्यो
गिरगिशस्त्रध्वनिस्तथा ॥ ४० ॥

डडाडिडीडुडूडेडैडोडौडंडः ॥ १३ ॥

अथ ढादेः । ढः पूज्यो बहुमूल्योऽर्थो ढा क्षमा च सरमा रमा ॥ ढिर्गौरी
ढीः शिवा धात्री डुश्चंद्रो डूः कलापवान् ॥ ४१ ॥ डेर्दमो डैर्वृषः कर्णो
डोः पापी पुरुषादकः ॥ डौर्धेनुश्च करो जारो ढं च नेत्रं पयस्तथा
॥ ४२ ॥ ढः प्रागुक्तोऽपि डयने भये चैव भयानके ॥

ढढाढिढीढुढूढेढैढोढौढंडः ॥ १४ ॥

अथ ढादेः । ढो ढक्का रासभश्चैव श्वादमार्जारकुङ्कुराः ॥ ४३ ॥
ढा नाभिर्ढिर्गुदो मेढ्रो ढीर्धूमो वह्निरुत्कटः ॥ ढुः कूर्मः सूकरो व्या-
लो ढूः कुचे ढेः कुरंगजः ॥ ४४ ॥ ढैर्मारो ढोः सुखी वर्षो ढौर्धूमिर्ढ
पयोर्वरम् ॥ ढः प्रागुक्तोऽपि गमनी रमणी रमणोत्सुकः ॥ ४५ ॥

णणाणिणीणुणूणेणैणोणौणंणः ॥ १५ ॥

अथ णादेः । णो मत्स्यो बहुविस्तारो णो निपेधावधिर्विधिः ॥
णो नक्रो णा सदाव्याधिर्णा नाभिर्णिर्वृकोदरः ॥ ४६ ॥ णीः
स्वर्गो णुः करेणुर्भूर्णुः कालिन्दी जराजरा ॥ णैर्मारो विडम्गश्च णैः
शृगाली हरीतकी ॥ ४७ ॥ णोः सर्पपोऽथ णौर्माया णं दर्शनमितीरि-
तम् ॥ णः प्रागुक्तोऽपि संशोषी नमस्कारो नमस्कृतः ॥ ४८ ॥

ततातितीतुतूतैतौतौतंतः ॥ १६ ॥

अथ तादेः । तः सुवेशोऽथ तामारी तिमैपः कपिलोरुणः ॥
तौज्ञानी तस्करस्तैलं तृष्णा च तुरुमेश्वरः ॥ ४९ ॥ तूस्लेच्छस्तेः
करी नक्रस्तैः कृष्णाभीरथ प्रसूः ॥ तोः सूर्यो विघ्नकृत्स्वामी तौः
स्वर्गो भूस्तथागरः ॥ ५० ॥ आचार्यो यजमानश्च तं तूष्णं जलमेव
च ॥ तः प्रागुक्तोऽपि तश्चौरस्तनुदेहस्तंमालकः ॥ ५१ ॥

यथाथिथीथुथूथैथैथौथौथंथः ॥ १७ ॥

अथ थादेः । थः स्थायी ठकुरः सूर्यो गणेशो विनतासुतः ॥
था धरित्री प्रभा गंगा थिर्गोदा यमुना तथा ॥ ५२ ॥ थीः समुद्रो
व्रणो रेवा थुः साक्षी थूः पराशरः ॥ थेर्व्यासस्थैः शुकः प्रोक्तस्थोर्धर्मो
गाधिपुत्रकः ॥ ५३ ॥ थौः शंखस्थं विषं कर्म बहुलं सूक्ष्ममेव च ॥ थः
प्रागुक्तोऽपि स्तंभः स्यात्स्थाणुदेवस्तदाश्रयः ॥ ५४ ॥

ददादिदीदुदूदेदैदोदौदंदः ॥ १८ ॥

अथ दादेः । दः पाता खंडिता दाता दा दात्री धरिणी
शुभा ॥ दिदीनो दीः सुधानाथो दुर्दरिद्री करो वरः ॥ ५५ ॥ दूदुःखी
देः स्मृता जाया दैर्मत्स्यो वामनर्षभः ॥ दोर्हस्तश्चरणः शिश्रो
दौः स्वर्गः प्राण आत्मजः ॥ ५६ ॥ दं दानं शरणं कर्म भव्यं न्यून
मकिल्बिषम् ॥ दः प्रागुक्तोऽपि दध्याब्धौ दमी दानी दयापरः ॥ ५७ ॥

धधाधिधीधुधूधेधैधोधौधंधः ॥ १९ ॥

अथ धादेः । धो धर्मी धनवान्धन्यो धाता विष्णुर्विनायकः ॥
धा धरित्री रमा गौरी धिर्धर्मो धीर्वृकोऽसुरः ॥ ५८ ॥ धुः
सुनुर्धूः करो भारो धेर्वृक्षो धैश्च रावणः ॥ धोः पापी वृषणः पूषा
धौर्धर्मः पृथिवी गिरा ॥ ५९ ॥ धं धनं धूननं दानं धारणं
करणं सुखम् ॥ धः प्रागुक्तोऽथ धम्मिल्ले बंधो धन्वंतरिर्मृगः ॥ ६० ॥

ननानिनीनुनूनेनैनोनैनंनः ॥ २० ॥

अथ नादेः । नो नाट्यज्ञो नलो नम्रो भावो नस्यो नरांतकः ॥
नरनारीसमूहेऽपि ना पुमान् गरिमा तथा ॥ ६१ ॥ निर्दु-
र्गतिश्च नी रागो नुर्हस्तो नूः कलत्रवान् ॥ नेः समो नैः कुरंगो
गिरातिर्माताथ शोभनः ॥ ६२ ॥ नोर्निपेधः खलो भूमिर्नोस्तारिः

पुरुषोमरः ॥ नं नेत्रमंजनं श्रोत्रं करणं कारणं सुखम् ॥६३॥ नः
प्रागुक्तोऽथ नो नीचो नरवेपधरोऽपरः ॥

पपापिपीपुपूपैपौपौपंपः ॥ २१ ॥

अथ पादेः । पः पापी पालको गंता पूषा वृषण आत्मजः ॥६४॥
पाऽपर्णा पिः पवित्रोऽग्निः पी स्मृतार्थे पिपीलिका ॥ पुः पुत्रः पूः
पुरं देहः पेः पेशी पैश्च गालवः ॥६५॥ पोः पौत्रः पौः पुमान्भूमिः
पं प्रमाणमृणं पयः ॥ पः प्रागुक्तोऽपि पो विष्णुर्नृपो माता
पिता गुरुः ॥ ६६ ॥

फफाफिफीफुफूफैफोफौफंफः ॥ २२ ॥

अथ फादेः । फः फणी फलदो वृक्षो फल्गुः फो माघ ईरितः ॥ फा
फालिका च फा जालं फा फूत्कारवती विषा ॥ ६७ ॥ फिः शब्दो
विबुधे प्रोक्तः फीर्वायुः करणोऽनलः ॥ फुः कार्तिकोऽथ फूः सर्पो वासवः
शरणागतः ॥ ६८ ॥ फेः फाल्गुनोऽथ फेः शंखः फोः कालः फौः
फणीश्वरः ॥ गगौ द्रोणो रणः प्राणः फं फल्गु चारु वा स्मृतम् ॥६९॥
फः प्रागुक्तो भाष्यकर्ता—

ववाविवीबुबूबैबोवौवंवः ॥ २३ ॥

अथ वादेः । वो विंवो वा च नर्मदा ॥ विः पूर्णो वीर्वहुः पादो
बुर्भयं शरणं हरिः ॥ ७० ॥ वूः केशः कपिला धेनुर्वैः साक्षी वैः
कणो रणः ॥ वोः प्राणो वौः सरिद्वंगा यमुना वं वलं स्मृतम् ॥ ७१ ॥
वः प्रागुक्तोऽपि बलवान्वलिर्देत्येश्वरो वटः ॥

भभाभिभीभुभूभैभोभौभंभः ॥ २४ ॥

अथ भादेः । भो भयानक इष्टभो भटः सोमो भयातुरः ॥७२॥ भा
दीप्तिः प्रतिभा वाणी कान्तिश्शाला समुद्रजा ॥ भिः पक्षी भीश्च

भीतिस्स्याद्भुजंगोऽथ भूर्मही ॥ ७३ ॥ जाताजातश्च भेः कांतिर्भै-
र्ब्रह्मा वरुणो यमः ॥ भैः प्रहारोऽथ भीरुः स्याद्भोः कंसो भौ-
रमापतिः ॥ ७४ ॥ भं नक्षत्रं भयं ब्रह्म भरणं धरणं यमः ॥ भः
प्रागुक्तो भराकांतो भवभीतो भवानुगः ॥ ७५ ॥

ममामिमीमुमूमैमोमौममः ॥ २५ ॥

अथ मादेः । मो महेशोऽथ मः स्तोमः सोमो रामो रणो गजः ॥
मा जालंथ्री व्यथा लक्ष्मीर्माता मा मास ईरितः ॥ ७६ ॥ मिः
कर्णो मीर्महाबाहुर्मुर्माता मूर्महावलः ॥ मेः सारंगोऽथ मैः पूषा
सारथिः प्रणतोवरः ॥ ७७ ॥ मोः पत्नी मौः सुरावासो मंगलं म-
लिनं पलम् ॥ मः प्रागुक्तोऽपि मतिमान्मणिर्वेधकरः पुमान् ॥ ७८ ॥

ययायियीयुयूयैयौयौयंयः ॥ २६ ॥

अथ यादेः । यो यज्ञश्चैव यस्तोयं सुदेवीसूनुरीश्वरः ॥ या योनि-
र्यिश्च संग्रामो यीर्गजः सारविद्रुमः ॥ ७९ ॥ युः सर्पोयूः स्मृता यूका येः
सार्थो यैश्च वासवः ॥ योर्यादो यौः कणः स्वर्गो यं यत्रः करणं मधु
॥ ८० ॥ यः प्रागुक्तोऽपि यमराड् यमी यमलजः पुमान् ॥

ररारिरीरूरुरैरौरौरंरः ॥ २७ ॥

अथ रादेः । रो रमेशोऽथ रः कामो वह्निः सूर्योऽथ तोयधिः ॥ ८१ ॥
रा लक्ष्मी राः समृद्धिः स्याद्भिः कर्पूरो महेश्वरः । रीः कामी नृगपत्नी
री रुर्मृगो रूः प्रजापतिः ॥ ८२ ॥ रेः खेदो नीचसंबुद्धी रैः कृष्णो
वर्ण उच्यते । रोः शेषो रौर्भवः स्वर्गो रं रत्नं रोधनं धनम् ॥ ८३ ॥
रः प्रागुक्तोऽपि रक्ताब्धो रजनीपतिरेव च ॥

ललालिलीलुल्ललैलोलौलंलः ॥ २८ ॥

अथ लादेः । लश्चौरो लवणाधीशो लवको लक्ष्मणस्तथा ॥ ८४ ॥

ला शोभा ला च ललना दात्री रात्री वसुंधरा ॥ लिः सर्पो ली धरा
 लुर्भूलू रुद्रो गरुडोऽरुणः ॥ ८५ ॥ लेलैष्टो लैः कुशो रामो लोर्म
 त्स्यो लोः प्रजापतिः ॥ लं लक्षणं सुखं नाम रक्षः श्रोत्रं वचो
 विपम् ॥ ८६ ॥ लः प्रागुक्तोऽपि लघुडो ललामाढ्यश्च लोलुपः ॥

ववाविवीवुवूवैवोवौवंवः ॥ २९ ॥

अथ वादेः । वो ग्रामो वातकी वालो वारुणीपानतत्परः ॥ ८७ ॥
 वनसेव्यथ वः पंगुर्वा सखी त्रिदशप्रसूः ॥ विः पक्षी गरुडः सूर्यो
 जलधिः सोम उच्यते ॥ ८८ ॥ वीर्विष्णुर्वुः पदातिः स्याद्रूः संयोगज
 उच्यते ॥ वेः पारिजातो वैः सारो वोः कालो वौः सुखावहः
 ॥ ८९ ॥ वंसुरं वसनं रक्तं वपुर्वचनमासुरम् ॥ वः प्रागुक्तोऽपि
 बधिरो वणिक्पुंजो वनालयः ॥ ९० ॥

शशाशिशिशुशूशैशोशौशंशः ॥ ३० ॥

अथ शादेः । शः शरण्यश्शवः शंभुः शा गौरी कमलालया ॥ शिः
 पक्षी शीश्च सौभाग्यं शिशुः शुः शीकरो बलः ॥ ९१ ॥ शूः शूद्रः शेः
 शिरीषोऽगः शैः स्मृतो धुंधुहा नृपः ॥ शोर्दोषः शौः शिशुः शंखः
 शं सुखं शरणं वपुः ॥ ९४ ॥ शः प्रागुक्तोऽपि शमकः शमी शान्त-
 जनालयः ॥

पपापिपीपुपूपैपौपौपंपः ॥ ३१ ॥

अथ पादेः । पो वालः पादहीनो ना वह्निः सूर्यो रणः
 कणः ॥ ९३ ॥ परिखा पा खरी पा वा पिः शंखो वर्तुलः
 स्मृतः ॥ पीः पुत्रः पुः खुरः प्रोक्तः पूः सोमो म्लेच्छ एव च ॥ ९४ ॥
 पेः सार्थः पैः स्वरः प्रारः पोर्देहो मलिनो जनः ॥ पौः खट्वा धरणी
 बुद्धिः पं सस्यं मधु धारणम् ॥ ९५ ॥ पः प्रागुक्तोऽपि स्वापोऽथ
 गतिशीलो गवीश्वरः ॥

ससासिसीसुसूसेसैसोसौसंसः ॥ ३२ ॥

अथ सादेः । सस्सर्वजनपाता च सर्वज्ञः सुलभो रविः ॥
॥ ९६ ॥ सा साक्षिणी च साटी च सा सीता सिस्सखामरः ॥
सीः सुखी सुः कुठारोऽर्कः सूर्धरा गर्भिणी तरी ॥ ९७ ॥ सेः करः
सैः शुकः श्वादः सोः सोमः सौः सहोदरः ॥ सं सुखं चरणोपातं
मुख्यं श्रेष्ठं समेतरम् ॥ ९८ ॥ सः प्रागुक्तोऽपि संतानी सर्वमान्यः
सहोदरः ॥

हहाहिहीहुहूहैहोहौहंहः ॥ ३३ ॥

अथ हादेः । हो हरिर्हरिणो हर्पो हिरण्याक्षोऽथ तत्स्करः ॥ ९९ ॥
हा गंधर्वश्च हिः सर्पो हीनरो हर्षवान्मृगः ॥ हुः स्मृतो नहुपो राजा
हूर्विप्रो हेः प्रसादकृत् ॥ २ ॥ हैर्हासो होश्च संबुद्धौ हौर्विर-
ञ्चिः पडाननः ॥ हं चौर्यं हरणं पूर्णं भासुरं भरणं भरम् ॥ १ ॥ हः
प्रागुक्तोऽथ पंचास्यो हनुमानंगदस्तथा ॥ लं तु ज्ञेयं परं ब्रह्म वाङ्म-
नोगोचरं सुखम् ॥ २ ॥

क्षक्षाक्षिक्षुक्षूक्षैक्षोक्षौक्षंक्षः ॥ ३४ ॥

अथ क्षादेः । क्षःक्षांतः क्षा मही सीता क्षिज्यांतिः क्षीर्दुता-
शनः ॥ क्षुः क्षुद्रो वासवो वार्कः क्षूः पापिष्ठः प्रणाशनः ॥ ३ ॥ क्षेः कर्षु-
कोथ क्षैर्मूर्खो जारः क्षोः क्षुरको व्रणः ॥ क्षौः खंजो धरणीधर्ता
क्षं क्षेत्रं क्षं पयो मधु ॥ ४ ॥ क्षः प्रागुक्तोऽपि क्षत्रेशः क्षमी क्षयहरो
हरिः ॥ ५ ॥

मालेयं मातृकावर्णैः कृता सौभरिणा पुरा ॥ विस्तृतांगिरसा
भूमौ विद्वचेतःप्रसादनी ॥ अनेकार्थप्रदा पुंसां काव्योत्साहवतां
सदा ॥ ८ ॥

अत्र लस्य द्विःकथनं मतांतरेणैव ज्ञेयम् । यद्यपि क्षकारस्य
 व्यक्षरादिप्रकरणे कथनमुचितं तथापि क्षकारेतरव्यक्षराणां मातृ-
 कानन्तभावबोधनायैव न्याय्यमिति ध्येयं मनीषिभिरिति । किञ्चै-
 पां कादिशब्दानां क्रियायोगेन प्रत्येकं कारकत्वमप्यत्रानुसंधेयम् ।
 तथाहि । कस्तिष्ठति कौ हरिं पश्यतः । का गच्छति वृन्दावनम् ॥
 कं पश्य कौवा कान्वा हेरामेति श्रीवलदेवं प्रति श्रीकृष्णोक्तिः । केन
 काभ्यां कैर्वा धनुर्भिन्नम् । काय काभ्यां केभ्यो वा कन्या देया ।
 कात्काभ्यां केभ्यो वा धनं नेयम् । कस्य कयोः कानां वेदं सरः । के
 कयोः केषु वा सद्बुद्धिः कार्योति ॥ १ ॥ एवं का गच्छति के तिष्ठतः का न
 मंतीति टावन्तवद्रूपं सर्वं नेयम् । तथा किरायाति श्रीरामं नेतुमेत-
 द्रूपाणि हरिवद्धयेयानि कीर्गच्छति । क्यौ स्थितौ । क्यः सुंदराः । कीं
 पश्य । बहुत्वे कीन्पश्य । क्या सहाश्वो गच्छति । क्ये कीभ्यां
 कीभ्यो वा माला देहीति । क्यः कीभ्यां वा सृणिं गृहाण । क्यः कयोः
 कीनां वा स्थानमिदम् । की क्योः कीपु वा महामात्रस्तिष्ठति । कुं
 वैराहेणोद्धरे । कूशोभने स्तः । कवो व्रजस्था रम्यास्संतीति भानु-
 वद्रूपम् ॥ कूश्चक्रेण वारिता कौ कौ वा । चतुर्थ्यां कै पंचम्यां
 क्वाः पष्ठ्यां क्वाः क्वाः कूनां वा फलं हरिभक्ते सुधा क्वामिति
 डौ तत्र न भयं हरिसेविनामिति । एवं केरुंदयते क्यौ कयो वा प-
 श्य कया केभ्यां केभिस्तमांसि हतानि । क्ये केभ्यो वाऽर्घ्यं देयः ।
 कयः काभ्यां केभ्यो वा तिमिरनाशो दृष्टः । कयः कयोः कयां वा
 तेजोदुःसहमाकयि केषु रोगघ्नताविस्त्रंभो विदुषाम् । एवं कैः शुचि-
 विप्रस्तिष्ठति कायौ कायो वा कायं कायौ कायो वाऽऽनमत ।
 काया कैभ्यां कैभिरिदं पावितम् । काये धनं देहि । कायः शास्त्रं
 पठेत् । कयः कायोः कायां वाऽवहेलनं न कार्यम् । कायि
 केषु वा सत्यमस्ति । एवं कोः शोको विदुषा न कार्यः । कवै

कवो वा कवं कवौ कवो वा त्यजाकवा कोभ्यां कोभिर्वा न किञ्चित्साहाय्यं कर्तुं शक्यते विनांगकाश्यम् । कवे कोभ्यो वा स्वस्वातं मादेहि।कवो धैर्यं मात्यजाकवः कवोः कवां वा स्वभाव एव धीमंदीकरणम् । कवि कोषु वा विवेकी न तिष्ठति । कौ वृष आयाति कावौ कावो वा कावं पश्य कावा कौभ्यां कौभिर्वा मही धार्यते । कावि कौषु नाराहेणं कार्यम् । एवं कंजलं पिबति कमी कमि वा द्वितीयायां पश्यतीति योज्यम् । कमा कंभ्यां कंभिरूपमा ह्रियते । कमे पुष्पं देहि गच्छ । कमः कमोः कमां वोष्णतापाकरणमेव स्वभावः । कमि कंसु वा निजांगमलंमाक्षिप । अकारांतत्वपक्षस्तु कुलशब्दवन्नेयः । एवं का हिंसकः कंसः भागिनेयान्मारयामास कसौ कसो वा । द्वित्वबहुत्वप्रयोगः कल्पांतरीयतदभिप्रायको बोध्यः । कसं कृष्णो जघान कसौ कसो वेति पूर्ववज्ज्ञेयम् । कसा कोभ्यां कोभिर्वा कारायां देवकी नीयते । कसे कोभ्यो वा नारदो बोधितवान् । कसो मा विभीहि मातरिति जन्मकालीनश्रीकृष्णोक्तिर्देवकीं प्रति । कसः कसोः कसां वा केशान्कृष्ण आदत्त । कसि कस्सु धर्मो नास्तीति रीतिःखादिक्षान्तेषु वर्णेषु बोध्येति । अथ व्यक्षरादिसंयोगवतामप्येषां सौभर्युक्तिमनुलक्षीकृत्यैव व्याख्यानं कुर्मस्तत्रादौ पुंस्त्वादिति द्वित्वाल्लकाराद्याव्यवर्णान्ककारादीन्द्वादशक्रम विनिर्मुक्तानाह । कृः कणः क्वा धरा क्तिर्धीः कुः पुत्रः कूर्हुताशनः ॥ क्लौः कलापी स्मृतः कुं तु वृत्तं साधुसमीरितम् ॥ १ ॥ कृः सितो वरुणोपि कृः क्वा दुर्गा मातृका गिरा ॥ क्तिः सूर्यः क्लीः स्मृतो वह्निः कृः सूनुः सोम एव च ॥ २ ॥ क्लौर्लक्ष्मीः कुं वरं ज्योतिः कृः सिंहो हरिणो गजः ॥ क्लोः सखी सरमा दुर्गा क्तिः कृष्णो वरुणो वरः ॥ ३ ॥ क्लीः शिवः कुः सुतः स्नातः कृः शंखो गरुडो नरः ॥ कृः सुतो वरुणस्तारो वरः क्लौः सरमासुतः ॥ ४ ॥ कुं रिक्थं कथ-

नं दुःखं त्तो दैन्यं कर्ण उत्सवः ॥ ता रमोमा मही भित्तिः क्तिः
 सूकर उरुक्रमः ॥ ५ ॥ कुः शिवोऽर्कोऽबुधिः शूद्रोऽमरः कूः पति-
 रात्महा ॥ तं श्रोत्रं करणं क्लीवं क्यं कामः कमलाहितः ॥ ६ ॥
 क्या रतिः कामपत्नी स्यात्कियः कामी कयी रतीशवान् ॥ क्युर्वर्चः
 क्यूः स्वभूः शंखः सूकरः कयोः कजालया ॥ ७ ॥ क्यं कर्म क्यः
 पलाशाग्रिरर्कः कयो रेणुरुच्यते ॥ ख्यः खरोऽग्निः खरी ख्या स्यात्
 द्रुचो मार्गः कमलासनः ॥ ८ ॥ ग्याऽधोनिष्टस्वनो घूको घ्या पत्नी
 धरणी स्मृता ॥ च्यश्चयश्चातुरी च्या स्याच्छ्रयो रागश्छया च भार-
 ती ॥ ९ ॥ ज्यो जयो यजमानश्च ज्या जया सिंजिनी रमा ॥ इयो
 नदोग्धा नदी प्रोक्ता इया कुवृष्टिर्धरासुता ॥ १० ॥ व्यो नारदोऽ-
 नलो व्या द्यौर्व्यो दाडिमतरुः करः ॥ व्या रम्प नर्मदा गंगा व्य
 आव्यः शिशुरुत्करः ॥ ११ ॥ व्या मही ण्यः स्मृतोऽग्रण्यः
 शरण्यो ण्या नदी गिरा ॥ त्योऽत्यजः कमलानाथो गुरुस्त्या धरणी
 नदी ॥ १२ ॥ द्यो नाथः स्यात्कथा द्योऽब्धिर्द्या दया द्यौस्त्रिविष्ट-
 पम् ॥ ध्योऽधे ध्याने ध्यश्च क्षुधा न्योनयोऽर्णव उज्ज्वलः ॥ १३ ॥
 न्या नीतिर्नतिरुग्राणी प्यः पयः प्या कृपा रुचिः ॥ प्यः फेनः प्या
 फणा व्योऽर्को भ्य इभ्यो भ्योभयः पुमान् ॥ १४ ॥ म्यो मयो यम ईशानो
 म्या रमा सरमा क्षमा ॥ ज्यो ज्यो विबुधाधीशो ज्या शय्या ल्योऽनु-
 पद्रुतः ॥ १५ ॥ ल्याऽहल्या नलिनी ज्योतिर्वयः पक्षी च कूवरः ॥
 व्यो वायुर्व्याल ईशानो व्या भव्या वडवा सुधा ॥ १६ ॥ इयः
 शय आशयो नारी श्या वश्या कृषिरित्यापि ॥ प्यः प्रैप्यः प्या सुरा
 शुद्धा स्यः प्रशस्योऽमराधिपः ॥ १७ ॥ स्या कृपिर्देवतं च ह्यो
 ह्यो ह्या च तुरंगमी ॥ क्ष्या सर्वा जगदंबा च सर्वेशानी सुरेश्वरी ॥ १८ ॥
 क्यं कार्यश्च ख्यमाकाशं ग्यं गमं ध्यं तुरंगमः ॥ च्यं तोयं च्यं स्मृतं
 याच्यं शौच्यं पैशाच्यमेव च ॥ १९ ॥ छ्यं छीव्यं ज्यं स्मृतं

याज्यं स्मृतं इयं झपनाशनम् ॥ त्वं स्फीतं त्वं स्मृतं शाब्दं त्वं
 जाड्यं त्वं धनं वनम् ॥ २० ॥ ण्यं नाय्यं त्यं स्मृतं नित्यं थ्यं तथ्यं
 द्यं सुखं चिरम् ॥ निद्यं ध्यं त्वांध्यमित्युक्तं न्यं मान्यं नयनं वरम्
 ॥ २१ ॥ प्यं कुप्यं पात्रमित्युक्तं फ्यं पयो मरणं रजः ॥ व्यं सुखं
 भ्यं भयं रुद्रं म्यं नाम्यं याम्यरम्यकम् ॥ २२ ॥ थ्यं कृतं न्याय्यमा-
 धारं ल्यं प्रोक्तं निलयं बुधैः ॥ व्यं वियद्वनवस्त्रं स्याच्छयं स्वापे
 वश्य इत्यपि ॥ २३ ॥ प्यं मुप्यं शिष्यमित्याहुः प्यं वृष्यमृष्यमि-
 त्यपि ॥ स्यं सस्यं कांस्यमित्याहुर्ह्य हस्तिवदनं गृहम् ॥ २४ ॥
 क्ष्यं स्मरं क्षेत्रमुत्क्षारं क्ष्या पृथ्वी जगदीश्वरी ॥ कः कविः का-
 व्यतातः स्यात्का भूरिति निगद्यते ॥ २५ ॥ कं काव्यं कमलं
 कं स्याद्ग्वो गौर्गरुड उच्यते ॥ ग्वा धेनुर्ग्वस्मृतं गुह्यं ध्वो घोपो
 ध्वा ऽरणिः स्मृता ॥ २६ ॥ ध्वं घुष्टं घर्षणं वासं ह्वं छागश्छा छ-
 विः स्मृता ॥ ह्वं स्वच्छपुच्छं गोमूत्रं ज्वो यवो ज्वा च चंचला
 ॥ २७ ॥ ज्वं जुष्टं इवः समुद्रः स्याज्ज्वा वसिष्ठवधूः स्मृता ॥ इवं
 दुग्धं दधि च प्रोक्तं द्वोऽत्री रामपिता मनुः ॥ २८ ॥ द्वा खट्वा द्वं स्मृ-
 तं पुष्टं द्वो वसिष्ठोऽथ विह्वलः ॥ द्वा चित्रामधुरादं तु पुष्करं
 चाक्षमुच्यते ॥ २९ ॥ द्वोभरद्वाजपुत्रः स्याद् द्वाघंटाद्वं महोदरम् ॥
 द्वो ढंढो द्वो मनःक्षोभ्या द्वं पयो दधि चौदनम् ॥ ३० ॥ ण्वो
 नाथो जमदग्निः स्यान्ण्वा वाप्युज्जायिनी प्रभा ॥ ण्वं रूपमणु च-
 प्रोक्तं त्वस्तुरंगो महेश्वरः ॥ ३१ ॥ त्वा स्वपत्नी च गौरी च त्वं
 तुल्यं मरणं तथा ॥ थ्वोद्ध्रौऽक्षरोऽरुणस्त्वा स्त्री थ्वं तु मैथुनमु-
 च्यते ॥ ३२ ॥ द्वो दावो द्वा पुरी गंगा द्वं दूरं च दरंच यत् ॥ ध्वो
 धवोऽग्निर्वधो ध्वाऽध्वा धरा धारा वधूत्तमा ॥ ३३ ॥ ध्वं धन्यं धू-
 ननं ध्वस्तं ध्नोऽहिर्बुध्नो धनी स्मृतः ॥ ध्वा धन्या मातुली सार्भा

भ्रं धनं साधनं वनम् ॥ ३४ ॥ प्वो वायुः प्वा स्मृता धूली प्वं पु-
 ष्यं पठनं शिरः ॥ प्वः फणी प्वा फालिका स्यात्प्वं फूत्का-
 रेण चालनम् ॥ ३५ ॥ व्वो ब्रह्मा गीष्पतिर्व्वाभ्याँ व्वं वाक्यं मधु-
 विद्विपः ॥ भ्वो भवो भरतो ब्रह्मा भ्वा गौरी भ्वं निवेशनम् ॥ ३६ ॥
 म्वो वृक्षो म्वा धरा म्वं खं ब्रह्म पुस्तकमुच्यते ॥ य्वो यवो यवनो
 यज्ञो य्वा योपिज्वनोत्तमः ॥ ३७ ॥ यतनं यमनं य्वं तु रोदनं म-
 दनं जगत् ॥ वौर्व्वा तु पवनो वाँश्ची वँ खर्वं पर्वं चर्वणम् ॥ ३८ ॥
 ल्वो लवो रामपुत्रस्तु ल्वा लव्या ल्वं तु सुदनम् ॥ व्वो वायुर्व्वा
 मही प्रोक्ता व्वं बलं वनितागृहम् ॥ ३९ ॥ शल्यं श्वं शरणं पत्रं मै-
 थुनं गगनं गमम् ॥ श्वं प्रोक्तं शयने श्वः स्याच्छ्वः प्रातरशनो हयः
 ॥ ४० ॥ श्वा श्वा तु चंद्रमःपत्नी श्वो विडालोऽथ मारिपः ॥ प्वं
 परिप्वंजनं स्वप्नं गमनं परिवर्तनम् ॥ ४१ ॥ मीलनं मेलनं चाथ स्वः
 स्वर्गः सुहृदित्यपि ॥ स्वो निजो भगवान्विष्णुर्भक्तो भासुर इत्य-
 पि ॥ ४२ ॥ स्वा स्वकीया च योपिञ्च गौरी शक्तिः परेश्वरी ॥ स्वं गृहं
 धनमायुष्यं पुण्यं पाप्मा पतिः सुखम् ॥ ४३ ॥ ह्रः प्रह्रः शतजिह्वः
 स्याद् ह्रा जिह्वा तरुणी सरित् ॥ ह्रं वाहं गमनं क्ष्वेडा क्ष्वः क्षोदः
 क्ष्वा सरिद्धरा ॥ ४४ ॥ क्ष्वं क्षीवं क्षरणं क्षीरं पालनं तारणं पितुः ॥
 स्रः सारः स्ना प्रया श्रेष्ठा स्रं स्नानं मधु वारणम् ॥ ४५ ॥ प्रो वनो
 नाशको प्राब्धौ प्रं जलं निविडं च यत् ॥ प्रो मानो प्रा मरुत्तारा
 प्रं मनो मरणं मधु ॥ ४६ ॥ कृः कलः क्वा कला कुं तु कलं कलन-
 मुत्तमम् ॥ स्कः शुष्कः स्कंधशूरः स्यात्स्का स्कंदजननी सुरा ॥
 ॥ ४७ ॥ स्कं शुक्रं शरणं वित्तं वादित्रं गदनं सुखम् ॥ श्लुः शलः
 शलभः शुक्रः श्वा शलाका शिला तथा ॥ श्लुं शुक्रं चूर्णमाधारं ग-
 मनं शूलभृच्छिरः ॥ ४८ ॥ क्ष्लः शोकः क्षुद्रवदनः क्षली क्षोण्य-
 क्षौहिणी तथा ॥ क्ष्लं क्षुद्रं वस्तु मरणं भवनं शरणं बलम् ॥ ४९ ॥

छं लक्ष्म छा स्मृता गौरी छो लोकस्तर्क इत्यापि ॥ खलः खलः
 खला सरा क्षुद्रा योषित्कमललोचना ॥ ५० ॥ गलः शनीन्दुगुडा
 गला वा गलं गलं गलनं सरित् ॥ घलोऽश्वो घला जघनं घलं तु वृक्कणं
 सारथिपातनम् ॥ ५१ ॥ छलः शलकृच्छोर्द्धा पुरी छा तु शि-
 वालयम् ॥ पुः पुवंगः पुवः शूरः पूा पाटी परमेश्वरी ॥ ५२ ॥
 प्लं मांसं प्लवनं मध्ये पूरणं धरणीतलम् ॥ फलः फणीशः स्मृता
 फला च फलिनी फलधारिणी ॥ ५३ ॥ फलं फलं बाणपूरं
 च वदनं सकलं वपुः ॥ वलं वलं वला स्मृता रक्ता वरटी कंगु-
 रित्यपि ॥ ५४ ॥ वलो वालोऽघासुरः कंसो ज्ञोऽध्वा मारो न
 लो यमः ॥ वलं माल्यं मधुरं वला क्षमा ह्री देवेशोऽमरावती ॥ ५५ ॥
 हः कल्पः कमलानाथो गरुडो हंससारथिः ॥ क्रः करः
 शरभो व्याघ्रो नाथः क्रा सुरभिर्मही ॥ ५६ ॥ क्रं खमिन्द्रियमित्यु-
 क्तं खो खौ रासभे खले ॥ ख्रा पूतना शूर्पणखा ताडका कैकयी
 क्षितिः ॥ ५७ ॥ खं खङ्गं दुष्टहृदयं मैथुनं मरणं तथा ॥ ओ गरो
 गुद आसारो ग्रा राज्ञी ब्रध्नयोपितोः ॥ ५८ ॥ ग्रं गृहं ग्रहचक्रं
 खमाधारः शुक्रमेव च ॥ ओ घोषो भदनश्रुतो भगो ज्ञो यामिनी-
 पतिः ॥ ५९ ॥ ग्रा घृणा सरमापुत्री ग्रं गृहं वदनं निजम् ॥ ह्रो
 नरोऽशरणः शूरो ह्रा मारणमिति स्मृतम् ॥ ६० ॥ ह्रं गृहं रोदनं
 नासा मता हानिश्च कथ्यते ॥ अश्वरमथः स्मरः श्लोकश्रुतश्चारण
 इत्यापि ॥ ६१ ॥ आ चंचूश्च चमूश्चाटु अं मैथुनकमप्रजम् ॥ छो
 द्वेपी छुरिका खड्गस्तरुंगणमार्गणः ॥ ६२ ॥ छा विष्टा शुनकी
 वेद्या छं नवं गमनं गृहम् ॥ ओ वृद्धो गमनेच्छोऽग्निर्ब्रह्मोमेशो
 रमापतिः ॥ ६३ ॥ जटायुश्च जरायुश्च जमदग्निर्लिनीपतिः ॥
 आ च जरा जंखा जारवत्सली पदपदी घृणी ॥ ६४ ॥ अं यज्ञान्त

मजस्रं वा रजस्वलमुखं रजः॥ज्ञो नदो जरठोदरो ज्ञा जरा हानिरी-
 श्वरी ॥ ६५ ॥ झं जुष्टं भ्रमरैर्घुष्टं पुष्टं सुष्ठु गृहं कजम् ॥ झञ्जौरो
 आ स्मृता नीतिर्गतिर्भू भगवन्मुखम् ॥ ६६ ॥ डः पीठप्रा स्मृता
 पूपा टं घोटकमुखं सरः ॥ ड्रो मिष्टान्नं फलरसप्ला टिड्डी भ्रमरी सुरा
 ॥ ६७ ॥ ट्रं सुखं वाद्यजनितं पलितं हरितं जगत् ॥ ड्रो दंडो डम-
 रुर्दक्षो दुरगो ड्रः सुरोदकम् ॥ ६८ ॥ ड्रा टिड्डी मत्स्यगंधा स्या-
 ज्झपपत्नी महोदरी ॥ ड्रं मद्यं मधुरं पुष्पं नर्मदाजलमंबुजम् ॥ ६९ ॥
 ड्रः स्याद्धृष्टद्युम्नजातो विदुरो नर्मदाझपः ॥ ड्रा गांधारी सती स्वाहा
 स्वधाज्ञा सरयूरपि ॥ ७० ॥ ड्रं फल्गुमरणं भ्रष्टं शुभ्रास्यं स्पं-
 दिनीक्षमम् ॥ णो नहुषोवरं भीरुः कर्णो वीभत्सुरुद्धवः ॥ ७१ ॥
 णा नर्मदा च गौर्गोदा गंगा द्रुपदजांबुजा ॥ णं नाम ससुधं पात्रं
 वाक्यं नारदभाषितम् ॥ ७२ ॥ त्रस्त्रिनेत्रोऽब्जजः पाता गरुत्मा-
 न्मववानपि ॥ त्रा गौरी नर्मदा पात्री तारणी सरमा तरी ॥ ७३ ॥
 त्रं स्मृतं त्रुटितं घुष्टं जुष्टं पुष्टं परं पदम् ॥ गांधारीवदनं कर्णवचनं
 द्रौपदीरितम् ॥ ७४ ॥ त्रस्तीर्थवासकृत्पूतो जारः पुष्टोऽविका-
 त्मजः ॥ त्रा स्थिताथ रमा राज्ञी रजनी रजकात्मजा ॥ ७५ ॥ त्रं
 तीर्थं सुखमायुक्तं मरणं मध्वरेर्मुखम् ॥ द्रो द्रोणो द्रोणसूनुः स्यात्काकः
 काकसमो नरः ॥ ७६ ॥ भयकृद्धरतो राजा रंतिदेवो रमापतिः ॥
 द्रा दरी सरमा क्षुद्रा द्रोणसूर्विदुरात्मजा ॥ ७७ ॥ द्रं भयं गमनं
 क्षुद्रं क्षोदनं सरमा सुखम् ॥ सुतोढं सुखदं साम स्मरणं शरणं गुरुः
 ॥ ७८ ॥ ध्रो भूर्ध्रो धारकः साक्षी धृष्टद्युम्नो धरात्मजः ॥ वृकोदरो
 गदापाणिर्गणात्मा भ्रातृवत्सलः ॥ ७९ ॥ ध्री धरा कुध्रजाकूलमाप-
 गा पथिकांबुगा ॥ ध्रं ध्रुवं धरणं धारा धरस्थानं च कूव-
 रम् ॥ ८० ॥ त्रा नारी नर्मदा दुष्टा नखाग्रनरकोद्धवा ॥ पृथा पुष्टा
 परेशानी परमानंददायिनी ॥ ८१ ॥ त्रोनरो नरकोऽगारो नर्मदा नार्म-

दाहदः ॥ त्रं गृहं नारकं गारं गरुडांगं गरोद्भवम् ॥ ८२ ॥ प्रा प्रकृष्टाम-
 हादेवी महालक्ष्मी रजोद्भवा ॥ मधुरा मर्मसारो वा क्षमा क्षमाक्षाम-
 नासिका ॥ ८३ ॥ प्रः प्रकृष्टोऽधकारातिर्गुरारातिः कजोद्भवः ॥ का
 मारातिर्ध्रुवोगस्त्योऽरुणोऽरुणपितामहः ॥ ८४ ॥ प्रं ब्रह्मगमने भूरि
 भ्रमरांगं धरातलम् ॥ गंगातीरं पयःपेयं पाथः परसरं सरः ॥ ८५ ॥ फ्रं
 फूत्कारः स्वनः फेनः स्फुरन्स्प्रष्टां वरेचरः ॥ फ्रा वीरपत्नी कमला
 खरी क्षारनदी सुरा ॥ ८६ ॥ फ्रं स्फुरद्भसनं जुष्टं पलं स्फुटनमुद्ध-
 तम् ॥ प्राकृतं गमनं ध्वस्तं धृतं धरणमुच्यते ॥ ८७ ॥ ब्रो बृहस्प-
 तिराचार्यो बटुर्बुद्धो वरावृतः ॥ बाष्कलो बहुदो वाजी बहुव्रीहिश्च
 बुद्धदः ॥ ८८ ॥ बालो बाणोऽबलो बद्धोऽबधोऽब्धो बाधिरः स्मृतः ॥ ब्रा
 बाला बधिरांऽबध्ना बद्धीवद्धांऽवरेक्षरी ॥ ८९ ॥ ब्रं ब्रह्मवलमुच्छ्रेष्टं
 बधिरांगं तथा वरम् ॥ बहुलं बहुसारं च बधिरास्यं बटोर्मुखम् ॥ ९० ॥
 ओ ब्रह्मा प्रकटो भारो भ्रमरो धूसरो धरः ॥ भ्रामको भासुरो भ्रष्टो
 भीमसेनोऽभयः स्मृतः ॥ ९१ ॥ अं भासुरं तथाऽअं तु भ्रामकं
 भरणं भयम् ॥ आ अष्टा ब्राह्मणी भावा हिडंबा धरिणी तथा ॥ ९२ ॥
 ओ मरो मृत्युकृन्मर्त्यो मैथुनी माधवी बलः ॥ भ्रमरी भानवी मार-
 मानिनी यामिनी शुनी ॥ ९३ ॥ अं मैथुनं मृतांगं च मरणं मस्तकं
 मधु ॥ यो यादवोऽर्जुनो जारो या जराज्वरवाञ्जरा ॥ ९४ ॥ यं जुष्टं
 भोजनप्राजं जायमानं नरोद्भवम् ॥ यिः कामिनी प्रिया जुष्टा परमा
 पारगांबुधेः ॥ ९५ ॥ रकारद्वययोगाभावः शास्त्रादृष्टेः ॥ ल्रो लंडो
 लालितोऽल्पांगो ल्रा साजा लालितांबुजा ॥ ९६ ॥ लालितं प्ला-
 वितं ल्रं खं लालितं ललनासुखम् ॥ ब्रो वाराहो वरो वास्रो वाडवो
 वासरोंऽबुधिः ॥ ९७ ॥ ब्रा श्रेष्ठा गिरिजा लक्ष्मी रत्नाकरभता तथा ॥
 व्रं तुलायोमुखं भीमं भासुरं श्रेष्ठमुच्यते ॥ ९८ ॥ थः शरश्शारदः
 सारः शरण्यः सारथिः शिवः ॥ था गौरी सरमा रामा रत्नाकरकृता

लया ॥ ९९ ॥ श्रं शरण्यं सतूणञ्च तारुण्यं तादृशं शिवम् ॥ प्रः
 सुरेशो दितीशोऽर्कोऽरुणोऽर्णव उरुक्रमः ॥ १०० ॥ प्रा गौरी सारवत्प-
 त्नी पारणा परमामरी ॥ प्रं प्रकृष्टारुणं काष्ठं कोमलेतरमुज्ज्वलम् ॥ १०१ ॥
 स्रः सरः सरमाभर्ता भक्तो भासुरभासुरः ॥ स्रा शिवा भवपत्नी
 च भक्ता ब्रह्मसुता तथा ॥ २ ॥ स्रं श्रेष्ठं सारदं वस्तु वचनं वरुणा-
 सनम् ॥ ह्रो हरो हरिणो हारो हरिर्हाहा हुहर्हयः ॥ ३ ॥ ह्रपो हं-
 सोऽहरुद्धपो हासो हस्ती च नाहुपः ॥ ह्रा गौरी करिणी हंसी ह-
 स्तयुक्ता च हंसिनी ॥ ४ ॥ देव्यानी च शर्मिष्ठा ह्रं तु चौर्व्यचरो
 गरम् ॥ क्षः क्षरः क्षरणः क्षारा क्षामा क्षा च क्षराऽक्षरा ॥ ५ ॥ क्षमा लक्ष्मीः
 श्रं क्षयि क्षारं क्षोदनं क्षरणं वरम् ॥ स्तः पुनः स्तिः सुरः शंखः
 सुता सारसयोपिता ॥ ६ ॥ स्ता प्रशस्ता शदा पक्षिपत्नी पाटलगौः
 स्मृता ॥ स्तुः सारः स्तूरथाचार्यो लक्ष्यस्तूणोरणः स्मृतः ॥ ७ ॥
 स्तं शस्त्रं शरणं राजगृहं गगनमुद्धतम् । श्रो अष्टः शकटो व्रात्यो
 विप्रो वरुण आसवः ॥ ८ ॥ शुः सुष्टु शरणं स्वेष्टं भास्वरं भक्तमेव च ॥
 श्रियं श्रिर्विश्विष्टिराविष्टिरावृत्तिर्वरुणांगना ॥ ९ ॥ श्री यष्टी सरमा अष्टा
 भ्रामिका भ्रमिरासुरी ॥ श्रा दुष्टा गृहिणी गाली सूर्यपत्नी जलाल-
 या ॥ ११० ॥ श्रं श्रेष्ठमरणं साधुगदनं मदनं मधु ॥ श्रुः पंढो मु-
 खरोऽगारोऽथासुरोऽसुरसत्तमः ॥ १११ ॥ गोविंदो गरुडो गंडोऽथारो-
 गः संगरोऽमरः ॥ श्रुचः संघातस्तथास्त्यश्च क्ष्मो विष्णुः क्ष्मा धरा
 रमा ॥ ११२ ॥ क्ष्या हानिः क्ष्यो हरो विष्णुः णः कृष्णः ण्या कलिंदजा ॥
 ण्यो दाता ण्या रमा ण्यं च गृहं तारापतिर्मुखम् ॥ ११३ ॥ श्यः शिवो
 ध्यो धराधीशः कल्यः कल्यो ध्यो धनी हरिः ॥ ११४ ॥ पूर्वोक्ताक्षरसं-
 योगे द्वित्रिवेदेषु रूपके ॥ पूर्वोक्तिर्नैव विविना कल्प्योर्थो विदुषां
 वरैः ॥ ११५ ॥ आदावंते तथा मध्ये यो वर्णो यस्य नामनि ॥ तेन

तन्नाम विज्ञेयमित्येतत्सौभरेर्मतम् ॥ १६ ॥ यथा प्रशस्तमिति
नामनि त्रयः प्रादयो वर्णाः सन्ति तैर्नामकल्पना च ॥ प्रं प्रशस्तं शं
प्रशस्तं स्तं प्रशस्तमितीरितम् ॥ एवं सर्वत्र बोद्धव्यमिति सौभरि-
णोदितम् ॥ १७ ॥ इत्येवं ग्रथिता मालाक्षरी सौभारिणा पुरा ॥ यः
पठेच्छृणुयाच्चेमां स शब्दार्णवपारगः ॥ ११८ ॥ यां चकार मह-
र्षीशः सौभरिर्ज्ञानतोयाधिः ॥ अंगिरास्तत आश्रुत्य तां चकार त्रि-
लोकगाम् ॥ १९ ॥ वंशीधरो गुरूणां च सौभर्यंगिरसोस्तथा ॥
मोदाय विदुषां राधाकृष्णानुग्रहतोलिखत् ॥ १२० ॥ अस्य पाठा-
च्छ्रुतेश्चाथ सर्वशास्त्रश्रुतेः फलम् । एतन्मयं यतः सर्वं प्राप्नुयान्नात्र
संशयः ॥ २१ ॥ यो नित्यं मातृकामालां कंठस्थां कुरुते द्विजः ॥
तस्य कंठगता देवी सरस्वती वसेत्सदा ॥ १२२ ॥ अथ चैतस्मा-
द्यथा श्रीभगवतो वर्णसमाम्नायाद्वेदाविर्भावो ब्रह्मादिद्वाराऽभूत्तं व-
र्णयामः । वेदाविर्भावस्तु पूर्वं श्रीमद्भागवतीयतृतीयैकादशद्वादश-
स्कंधोक्तरीत्या वर्णितोऽपि पुनरपि तं स्वरूपलक्षणतः स्मारयामः ॥
तथाहि । 'यो वै ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति त-
स्मै' इत्यादिश्रुतेर्नित्यासिद्धानेव वेदांस्तस्मै प्राहिणोत्प्रेषयामा-
स स्वांतःस्थितान्वेदान्परमात्मा निजाचिन्त्यशक्त्या ब्रह्ममनसि
प्रणवमातृकारूपेण सूक्ष्मानपि तन्मुखेभ्य ऋगादिस्थूलरूपेणैवोच्चा-
रयामासेति । अतएवोक्तम् 'अनादिनिधना नित्या वागुत्सृष्टा
स्वयंभुवा । आदौ वेदमयी दिव्या यतः सर्वाः प्रवृत्तयः' इति स्मृतेः ।
'वाचा विरूपनित्यया' इति श्रुतेश्च वेदस्य नित्यत्वम् । यच्चोक्तम्
'ऋचः सामानि जज्ञिरे' इति । तत्राप्याविर्भाव एव बोध्यो जनेः प्रा-
दुर्भावार्थकत्वात् । ननु 'शास्त्रयोनित्वात्' इति सूत्रस्य को गतिरि-
ति चेत्तत्र योनिशब्दः प्रमाणार्थक एव 'तं त्वौपनिषदं पृच्छामि'
इत्युपनिषद्वेद्यत्वमेव तदर्थ इति । किञ्च 'तस्यैतस्य महतो भू-

तस्य निःश्वासितमेतद्वद्वेदो यजुर्वेदः सामवेद' इत्यादिश्रुतिरपि वेदस्योत्पात्तं निराकरोति श्वासप्रश्वासादिवल्लयाविर्भावितवानिति । ननु लीलयाविर्भावकर्तृत्वेऽपि ब्रह्मोपादानता तस्य जातैव तथात्वे तस्य पौरुषेयत्वं कथं न भविष्यति । न च ब्रह्मकार्यत्वेऽपि तस्य पौरुषेयत्वं पुरुषमात्रजन्यत्वेऽपि पौरुषेयत्वे वर्णानां नित्यत्वेऽप्यनुपूर्वीविशेषस्य पुरुषजन्यत्वान्मीमांसकमन्यस्यापि वेदाप्रामाण्यप्रसंगः । वर्णनित्यत्वमात्रेणैवापौरुषेयत्वव्यवस्थापने लौकिकवाक्यस्यापि तत्प्रसंगः । तस्मान्मानान्तरेणार्थमुपलभ्य रचितत्वं पौरुषेयत्वं सापेक्षत्वलक्षणाप्रामाण्यप्रयोजकं । तच्च न वेदे वेदार्थस्य मानान्तरागोचरत्वात् । इदमेव श्रुत्या निःश्वासदृष्टान्तेन दर्शितम् । तथाहि निःश्वासः पुरुषाज्जायमानोऽपि न पुरुषचिकीर्षाजन्यस्सुपुष्तावपि तद्दर्शनात् । एवं वेदो ब्रह्मणो जायमानोऽपि न ब्रह्मचिकीर्षाजन्यो वेदार्थस्य वेदातिरिक्तमानाविषयत्वादित्यलम् । अस्यार्थस्य जन्माद्यस्येत्याद्यथीभागवतीयपद्यव्याख्याने बहुधा प्रपञ्चितत्वात् । अथाक्षरसमाग्रायत एव सर्वा आन्वीक्षिक्यादयोऽष्टादश विद्या अपि ब्रह्मद्वारा संभूतास्तदधस्ताद्विदुरं प्राति मैत्रेयोक्तरीत्या सूचिता अप्यधुना विशदीकुर्मः । तत्रर्ग्यजुःसामाथर्वभेदेन वेदाश्चत्वारः । शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषां गणम् । छंदसां लक्षणं चैव षडंगो वेद उच्यते इति । षट् पुराणानि न्यायमीमांसाधर्मशास्त्राणि चेति चत्वार्युपांगानि । अत्रैवोपपुराणानामन्तर्भावः । वैशेषिकस्य न्यायनये वेदान्तस्य मीमांसायां महाभारतरामायणयोः सांख्यपातंजलपाशुपतवेष्णवादीनाञ्च धर्मशास्त्रे च मिलित्वा चतुर्दश विद्याः । तथोक्तं 'पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रांगमिश्रिताः । वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश' इति । एता एव चतुर्भिरुपवेदैः सहिता अष्टादश विद्या भवन्ति । आयुर्वेदो

धनुर्वेदो गांधर्ववेदोर्थशास्त्रं च सर्वेषामास्तिकानामेतावन्ति हि
 धर्मप्रस्थानानि अन्येषामप्येकदेशिनामेष्वेवांतर्भावात् । ननु ना-
 स्तिकानामपि प्रस्थानानि सन्ति तान्येष्वनंतर्भावात्पृथग्गणयि-
 तुमुचितानि । तथाहि शून्यवादेनैकं प्रस्थानं माध्यमिकानां क्षणि-
 कविज्ञानवादेनापरं योगाचाराणां ज्ञानाकारानुमेयक्षणिकवाह्यार्थ-
 वादेनापरं सौत्रांतिकानां प्रत्यक्षक्षणिकवाह्यार्थवादेनापरं वैभाषि-
 काणामिति सौगतानां प्रस्थानचतुष्टयम् । तथा देहात्मवादेनैकं
 प्रस्थानं चार्वाकाणामेवं देहातिरिक्तदेहप्रमाणात्मवादेन द्वितीयं
 प्रस्थानं दिगंबरानामेवं मिलित्वा षट् प्रस्थानानि कस्मान्नोच्यन्ते ।
 सत्यंवेदवाह्यत्वात्तेषां म्लेच्छादिप्रस्थानवत्परंपरयापि पुरुषार्थानुप-
 योगादुपेक्षणीयत्वमेवाह च साक्षात्परंपरया वा । परमार्थोपयोगिनां
 वेदोपकरणानामेव प्रस्थानानां भेदो दर्शितः । अथ संक्षेपेणैषां
 प्रस्थानानां स्वरूपभेदहेतुः प्रयोजनभेद उच्यते बालानां
 व्युत्पत्तये । तत्र धर्मप्रतिपादकमपौरुषेयं वाक्यं वेदः सच मंत्रब्राह्म-
 णात्मकः । मंत्रब्राह्मणयोर्वेद नामधेयम् इति तत्स्वरूपस्यान्यत्रोक्तेः ।
 तत्र मंत्रा अनुष्ठानकारकभूतद्रव्यदेवताप्रकाशकास्तेपि त्रिवि-
 धा ऋग्यजुःसामभेदेन । तत्र पादबद्धगायत्र्यादिच्छंदोविशिष्टां
 ऋचः ‘ अग्निमीळे पुरोहितम् ’ इत्यादिकास्ता एव गीतिवि-
 शिष्टाः सामानि । तदुभयविलक्षणानि यजूंषि अग्निदाग्नी-
 न्विहरंत्वित्यादिसंबोधनरूपाणि । निगदमंत्रा अपि यजुरंतर्गता एव
 तदेवं निरूपिता मंत्राः । मंत्रव्याख्यानरूपं ब्राह्मणम् । ब्राह्मणमपि
 त्रिविधं विधिरूपमर्थवादरूपं तदुभयविलक्षणं चातत्र शाब्दी भावना
 विधिरिति भाट्टाः । नियोगो विधिरिति प्राभाकराः । इष्टसाधनता विधि-
 रिति तार्किकाः । विधिरपि चतुर्विध उत्पत्त्याधिकारविनियोगप्रयोगभे-
 दात् । तत्र कर्मस्वरूपमात्रप्रतिपादको विधिरुत्पत्तिविधिः ‘ आग्नेयोऽ-

एाकपालो भवति' इत्यादिः। सेतिकर्तव्यताकस्य करणस्य यागादेः
 फलसंबंधबोधको विधिरधिकारविधिः 'दर्शपौर्णमासाभ्यां स्वर्गका-
 मो यजेत्' इत्यादिः। अंगसंबंधबोधको विधिर्विनियोगविधिः 'व्रीहि-
 भिर्यजेत् समिधो यजति' इत्यादिः । सांगप्रधानकर्मप्रयोगैक्य-
 बोधकः पूर्वोक्तविधित्रयमेलनरूपः प्रयोगविधिः स च श्रौत इत्ये-
 के, कल्प इत्यपरे । कर्मस्वरूपश्च द्विविधं गुणकर्मार्थकर्मभेदात् ।
 तत्र क्रतुकारकाण्याश्रित्य विहितं गुणकर्म। तदपि चतुर्विधम् उत्प-
 त्त्याप्तिविकृतिसंस्कृतिभेदात् । तत्र वसंते 'ब्राह्मणोऽग्नीनादधीत
 यूपं तक्षति' इत्यादावाधानतक्षणादिना संस्कारविशेषविशिष्टाग्नि-
 यूपदेरुत्पत्तिः। 'स्वाध्यायोध्येतव्यः, गां पयो दोग्धि' इत्यादावध्यय-
 नदोहादिना विद्यमानस्यैव स्वाध्यायपयःप्रभृतेः प्राप्तिः । 'सोमम-
 भिषुणोति' व्रीहीनवहंति, आज्यं विलापयति' इत्यादावभिपवावधात-
 विलापनैः सोमादीनां विकारः । 'व्रीहीन्प्राक्षति, प्रत्यवेक्षते' इत्यादौ
 प्राक्षणावेक्षणादिभिर्व्रीह्यादिद्रव्याणां संस्कार एव । एतच्चतुष्टयं
 चांगमेव । तथा क्रतुकारकाण्यनाश्रित्य विहितमर्थकर्म । तच्च द्विवि-
 धमंगं प्रधानं च । तत्रान्यार्थमंगमनन्यार्थं प्रधानम् । अंगमपि
 द्विविधं सन्निपत्योपकारकमारादुपकारकं च । तत्र प्रधानस्वरूप-
 निवाहिकं प्रथमं फलोपकारकं द्वितीयमेवं संपूर्णांगसंपादकोविधिः
 प्रकृतिर्विकलाङ्गसंपादको विधिर्विकृतिस्तदुभयविधविलक्षणो
 विधिर्दर्वीहोमः एवमन्यदप्यूह्यम् । अत्रबहुवक्तव्यमस्ति ग्रंथविस्तर-
 भियोपरम्यते । तदेवंनिरूपितो विधिभागः प्राशस्त्यनिदान्यतर-
 लक्षणया विधिशेषभूतं वाक्यमर्थवादः स च त्रिविधो गुणवादो-
 ऽनुवादो भूतार्थवादश्च । तत्र प्रमाणांतरविरुद्धार्थबोधको गुणवादः
 'आदित्यो यूपः' इत्यादिः । प्रमाणांतरप्राप्तार्थबोधकोऽनुवादः 'अ-
 ग्निर्हिमस्य भेषजम्' इत्यादिः । प्रमाणांतरवाधतत्प्राप्तिरहितार्थबोधको

भूतार्थवादः ' इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत् ' इत्यादिः । तदुक्तं ' विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते । भूतार्थवादस्तद्भानादर्थवादस्त्रिधा मतः ' इति । तत्र त्रिविधानामर्थवादानां विधिस्तुतिपरत्वे समानेऽपि भूतार्थवादानां स्वार्थेऽपि प्रमाण्यम् देवताधिकरणन्यायात् । अवाधिताज्ञातज्ञापकत्वं हि प्रामाण्यम् । तच्च बाधितविषयत्वात् ज्ञातज्ञापकत्वाच्च न गुणवादानुवादयोः । भूतार्थवादस्य तु स्वार्थतात्पर्यरहितस्याप्यौत्सर्गिकं प्रामाण्यं न विहन्यते । तदेवं निरूपितोऽर्थवादभागः । विध्यर्थवादोभयविलक्षणं तु वेदांतवाक्यम् । तच्चाज्ञातज्ञापकत्वेऽप्यनुष्ठानाप्रतिपादकत्वान्न विधिः स्वतः पुरुषार्थपरमानंदज्ञानात्मके ब्रह्मणि स्वार्थे चोपक्रमोपसंहारादिपङ्क्तिधृतात्पर्यलिङ्गवत्तया स्वतःप्रमाणभूतं सर्वानपि विधीनंतःकरणशुद्धिद्वारा स्वशेषतामापादयन्परशेषत्वाभावाच्च नार्थवादस्तस्मादुभयविलक्षणमेव वेदांतवाक्यम् । तच्च क्वचिदज्ञातज्ञापकत्वेन विधिरिति व्यपदिश्यते । विधिपदरहितप्रमाणवाक्यत्वे क्वचिद्भूतार्थवाद इति व्यवह्रियते इति न दोषः । पङ्क्तिधर्लिङ्गानि च ' उपक्रमोपसंहारावभ्यासोऽ पूर्वताफलम् । अर्थवादोपपत्ती च लिङ्गं तात्पर्यनिर्णये ' इति । उपक्रमोपसंहारावेकलिङ्गम् । अद्वितीयात्मप्रतिपादकत्वात् । सृष्टेः पूर्वं नामरूपरहितं सत्तामात्रमिदं जगदिति छांदोग्ये पष्ठे प्रपाठके ' सदेव सौम्येदमग्र आसीत् ' इति श्रुत्या प्रतिपादनमुपक्रमः । प्रतीयमानं सर्वं जगदिदं पूर्वोक्तसत्स्वरूपमेव नान्यदिति । ' ऐतदात्मामिदं सर्वम् ' इति श्रुत्यांते प्रतिपादनमुपसंहारः ॥ १ ॥ प्रकरणप्रतिपाद्यस्य पुनःपुनः प्रतिपादनमभ्यासः । यथा तत्रैव तत्त्वमसीति नवकृत्वोऽभ्यासः । प्रकरणप्रतिपाद्यस्य तन्मध्ये तत्त्वमसीति नवसंख्याकोपदेशेन प्रतिपादनमभ्यासः ॥ २ ॥ प्रमाणानां मध्ये लक्षणया ' तं त्वौपनिषदं पुरुषं पृच्छामि ' इत्यु-

पनिपत्प्रमाणेन गम्य आत्मा नेतरेणेति विवेकोऽपूर्वता ॥ ३ ॥
 प्रारब्धक्षयपर्यंतं देहोद्भियादौ मिथ्याप्रतीतिः । प्रारब्धस्य निःशेष-
 नाशे प्राप्ते तदप्रतीतिपूर्वकमद्वितीयात्मस्वरूपेणावस्थानस्य 'आ-
 चार्यवान्पुरुषो वेद तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्येथ संपत्स्ये'
 इत्यादिश्रुत्या प्रतिपादनं फलम् ॥ ४ ॥ प्रकरणप्रतिपाद्यस्य 'उत
 तमादेशमप्राक्ष्मो येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मतमाविज्ञातं विज्ञात-
 म्' इत्यादिश्रुत्या प्रशंसनमर्थवादः स्वार्थे तात्पर्याभावात् ॥ ५ ॥
 यथा मृज्जन्यवटशरावादीनामृदभिन्नत्वं स्वर्णजन्यकटककुण्डला-
 दीनां स्वर्णभिन्नत्वं तथा कारणजन्यजगतः कारणाभिन्नत्वमिति
 'वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम्' इत्यादिश्रुत्या
 प्रतिपादिता युक्तिरुपपत्तिरिति ॥ ६ ॥ निरूपितं त्रिविधं ब्राह्मणम् ।
 यत्तु 'मंत्रास्त्वनेकधा संति ब्राह्मणं त्वष्टधा मतम्' इति तस्याष्ट-
 विधस्यापि यथाकथंचिन्निष्पन्नैष्वंतर्भावो ध्येयः । अष्टधा ब्राह्मणं
 तु बृहदारण्यकश्रुत्योक्तम् 'इतिहासः पुराणं विद्या उपनिषदः
 श्लोकाः सूत्राणि व्याख्यानान्यनुव्याख्यानान्यस्यैव निःश्वसितानि'
 इति । कथाप्रतिपादक इतिहासः । विश्वस्य पूर्वावस्थानिरूपकं
 पुराणम् । उपासनात्मविद्याप्रतिपादका विद्याः । या चोपास्य-
 देवरहस्यप्रतिपादका सोपनिषत् । ये मंत्राः श्लोकवत्पठ्यन्ते ते
 श्लोकाः । संक्षिप्तार्थप्रतिपादकं सूत्रम् । विस्तृतार्थप्रतिपादकं
 व्याख्यानम् । व्याख्यानस्यापि स्फुटतापादकमनुव्याख्यानम् । एता-
 न्यष्टब्राह्मणानि । शिक्षाकल्परहस्यादीनां च वेदसांगतापादकत्वमेव
 मंत्रब्राह्मणयोर्व्याख्येयव्याख्यानताभावोस्ति तच्च 'मांत्रवर्णिकम्'
 इति सूत्रव्याख्याने प्रतिपादितं वृत्तिकारैः । अथप्रकृतमनुसरामः ।
 एवं च कर्मकांडगुणकांडब्रह्मकांडात्मको वेदो धर्मार्थकाममोक्षहेतुः ।
 स च प्रयोगत्रयेण निर्वाहार्थमृग्यजुःसामभेदेन भिन्नः । तत्र हौत्र-

प्रयोग ऋग्वेदेनाध्वर्यवप्रयोगो यजुर्वेदेनौद्गात्रप्रयोगः सामवेदेन ब्रह्मयजमानप्रयोगौ तत्रांतर्भूतौ । अथर्ववेदस्तु यज्ञानुपयुक्तशान्तिकपौष्टिकाभिचारिकादिकर्मप्रतिपादकत्वेनात्यंतविलक्षण एव । प्रवचनभेदात्प्रतिवेदं भिन्ना भूयस्यः शाखाः संति । तज्ज्ञानं चरणव्यूहवैदिकग्रंथाद्भवति । एवं च कर्मकांडे व्यापारभेदेऽपि सर्वासां वेदशाखानामेकरूपत्वमेव ब्रह्मकांड इत्यादिश्चतुर्णां वेदानां प्रयोगभेदेन प्रयोजनभेद उक्तः ॥ अथांगानामुच्यते । तत्र शिक्षाया उदात्तानुदात्तस्वरितह्रस्वदीर्घश्रुतादिविशिष्टस्वरव्यंजनात्मकवर्णोच्चारणविशेषज्ञानं प्रयोजनं तदभावे मंत्राणामनर्थफलत्वात् । तथा चोक्तं 'मंत्रो हीनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्याप्रयुक्तो न तमर्थमाह । स वाग्वज्रो यजमानं हिनस्ति यथेन्द्रशत्रुस्स्वरतोऽपराधात् ॥' इति । तत्र सर्ववेदसाधारणी शिक्षा 'अथ शिक्षां प्रवक्ष्यामि' इति पंचखंडात्मिका प्रकाशिता । प्रतिवेदशाखं भिन्नाः प्रातिशाख्यसंज्ञिका अन्यैरेव मुनिभिः प्रदर्शिताः । एवंवैदिकपदसाधुत्वज्ञानेनाहादिकं व्याकरणप्रयोजनं । तच्च 'वृद्धिरादैच्' इत्याद्यष्टाध्यायात्मकं महेश्वरप्रसादेन पाणिनिनैव प्रकाशितम् । तच्च कात्यायनेन मुनिना पाणिनीयसूत्रेषु वार्तिकं विरचितम् । तद्वार्तिकोपरि च भगवता पतंजलिना महाभाष्यमारचितम् । तदेतद्विमुनिव्याकरणं वेदांगं महेश्वरमित्याख्यायते । कौमारादिव्याकरणानि तु न वेदांगानि । किन्तु लौकिकप्रयोगमात्रार्थानीत्यवगंतव्यम् । एवं शिक्षाव्याकरणाभ्यां वर्णोच्चारणे पदसाधुत्वे च ज्ञाते मंत्रपदार्थज्ञानापेक्षायां तदर्थं भगवता यास्केन 'समाम्नायः समाम्नातो व्याख्यातव्यः' इत्यादित्रयोदशाध्यायात्मकं निरुक्तमारचितम् । तत्र च नामाख्यातनिपातोपसर्गभेदेन चतुर्विधं पदजातं निरूप्य वैदिकपदानामर्थः प्रदर्शितः । मंत्राणां चानुष्ठेयार्थप्रकाशनद्वारेणैव करणत्वात्पदार्थज्ञानार्थिनत्वाच्च

वाक्यार्थज्ञानस्य मंत्रस्थपदार्थज्ञानाय निरुक्तमप्यपेक्षणीयमप्य-
थानुष्ठानासंभवात्सूत्रेण 'जर्जरीजुर्जरीदूना' इत्यादीनां दुरुहत्वा-
त्प्रकारांतरेणार्थज्ञानस्यासंभावनयित्वाच्च । एवं निघंटुकोशा-
वैदिकद्रव्यदेवतात्मकपदार्थपर्यायशब्दात्मका निरुक्तांतर्भूता
एव । तत्रापि निघंटुसंज्ञकः पञ्चाध्यायात्मको ग्रंथो भगवता
यास्केनैव कृतः । अन्येप्यमरहेमचन्द्रादिप्रणीताः कोशा-
निघंटुरूपत्वेन निरुक्तांतर्भूता एव द्रष्टव्याः । एवमृद्धमंत्रा-
णां पादवद्भानुष्टुप्छन्दोविशेषविशिष्टत्वात् । तदज्ञानेच निंदाश्रव-
णे छंदोविशिष्टानुष्ठानविशेषविधानाच्चाछंदोज्ञानाकांक्षायां तत्प्रका-
शनाय 'धीश्रीस्त्रीम्' इत्याद्यध्यायाष्टकात्मिका छंदोविचितीर्भगवता
पिंगलेनैव रचिता । तत्राप्यलौकिकमित्येतेनाध्यायत्रयेण गायत्र्युष्णि-
गनुष्टुबृहतीपंक्तित्रिष्टुब्जगतीछंदांसि सप्तावांतरभेदानि निरूपिता-
नि । अथ लौकिकमित्यारभ्याध्यायपंचकेन पुराणेतिहासादाबुपयोगी-
नि लौकिकानि छंदांसि निरूपितानि । व्याकरणे लौकिकपदानिरूपण-
वत् । एवं वैदिककर्मदर्शादिकालज्ञानाय ज्योतिषं भगवतादित्येन ग-
र्गादिभिश्च प्रणीतं बहुविधं गणितहोरासंहितादिरूपस्कंधत्रयात्मक-
मिति । तत्र गणितं च मूलबीजरेखापाठ्यादिभेदतोनेकाविधम् । होराशा-
स्त्रं तु जन्मपत्रप्रकाशकम् । होराशब्दस्तु पूर्वापरवर्णलोपेनाहोरात्रश-
ब्दान्निष्पन्नः पृषोदरादित्वा दित्युक्तं बृहजातकेतेन कालोपलक्षणा-
न्मुहूर्तबोधकवर्षवोयकप्रश्नबोधकशास्त्रमप्यत्रैवांतर्भूतं ज्ञेयम् । संहिता-
शास्त्रं सर्वप्रकाशकत्वात्सर्वमयमेव । गणितबोधकाः सूर्यसिद्धांतादयो
ऽष्टादश संति । होराबोधकाः शुक्रजातकयवनजातकादयो मुहूर्तमार्त-
्ण्डादयः प्रश्नादर्शादयो हिल्लाजादयश्च बहवः संति । संहिता आपे गर्गसंहि-
तारुद्रसंहिताभृगुसंहिताद्या अनेकाः संतीति । एवं शास्त्रांतरीयगुणोपसं-

हारेणैवैदिकानुष्ठानक्रमविशेषविज्ञापनाय कल्पसूत्राणि । तानि च प्रयोगत्रयभेदात्रिविधानि । तत्र हौत्रप्रयोगप्रतिपादकान्याश्वलायनसारण्यायनादिप्रणीतानि । आध्वर्यवप्रयोगप्रतिपादकानि बौधायनापस्तम्बकात्यायनादिप्रणीतानि । औद्गात्रप्रयोगप्रतिपादकानि शाड्यायनत्रय्यारुण्यादिप्रणीतानि । एवं निरूपितः पण्णामंगानां प्रयोजनभेदः ॥ चतुर्णामुपांगानामधुनोच्यते । तत्र सर्गप्रतिसर्गमन्वंतरवंशवंशानुचरितप्रतिपादकानि भगवता वादरायणेन निरूपितानि । पुराणानि तानि च ब्राह्मं पाद्मं वैष्णवं शैवं भागवतं नारदीयं मार्कण्डेयमाग्रेयं भविष्यं ब्रह्मवैवर्तं लिंगं वाराहं स्कांदं वामनं कौर्म मात्स्यं गारुडं ब्रह्मांडं चेत्यष्टादश । एवमुपपुराणान्यपि गणेशकालिकासांवपराशरादीन्यनेकानि द्रष्टव्यानि । न्याय आन्वीक्षिकी पञ्चाध्यायी गौतमेन प्रणीतम् । प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धांतावयवतर्कविपर्ययवादजल्पवितण्डाहेत्वाभासच्छलजातिनिग्रहस्थानानां षोडशपदार्थानामुद्देशलक्षणपरीक्षाभिस्तत्त्वज्ञानं तस्याः प्रयोजनमेवं दशाध्यायं वैशेषिकं शास्त्रं कणादेन प्रणीतम् । द्रव्यगुणकर्मसामान्यसमवायानां पण्णां भावपदार्थानामभावसप्तमानां साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां व्युत्पादनं तस्य प्रयोजनं तदपि न्यायपदेनोक्तम् । एवं मीमांसाऽपि द्विविधा धर्ममीमांसा शारीरिकमीमांसा च । तत्र द्वादशाध्यायी धर्ममीमांसा 'अथातो धर्मजिज्ञासा' इत्यारभ्य 'अन्वाहार्यं च दर्शनात्' इत्यंता भगवता जैमिनिना प्रणीता । तत्र धर्मप्रमाणं धर्मभेदः शेषशेषिभावश्च क्रत्वर्थपुरुषार्थभेदेन प्रयुक्तिविशेषः श्रुत्यर्थपठनादिभेदः क्रमभेदोधिकारविशेषः सामान्यातिदेशो विशेषातिदेश ऊहो बाधस्तंत्रप्रसंगश्चेति क्रमेण द्वादशानामध्यायानामर्थः । तथा संकर्षणकांडभध्यायचतुष्टयात्मकं जैमिनिना प्रणीतम् । तच्च देवताकांडसंज्ञया प्रसिद्धमप्युपासनादिकर्मप्रतिपादकत्वात्कर्मकांडांतर्गतमेव । तथा चतुरध्यायी

शारीरिकमीमांसा'अथातो ब्रह्मजिज्ञासा'इत्यादिः'अनावृत्तिः शब्दा-
 त्' इत्यन्ता जीवब्रह्मैकत्वसाक्षात्कारहेतुश्रवणाख्यविचारप्रतिपाद-
 कान्न्यायानुपदर्शयन्ती भगवता बादरायणेन कृता । तत्र सर्वेषामेव
 वेदांतवाक्यानां साक्षात्परंपरया वा प्रत्यगभिन्नाद्वितीये ब्रह्मणि
 तात्पर्यमिति समन्वयः प्रथमाध्यायेन दर्शितः । तत्र प्रथमपादे
 स्पष्टब्रह्मलिंगयुक्तानि वाक्यानि विचारितानि । द्वितीयपादे त्वस्प-
 ष्टब्रह्मलिंगयुक्तान्युपास्यब्रह्मविषयाणि । तृतीयपादे स्पष्टब्रह्मलि-
 गानि ज्ञेयब्रह्मविषयाणि । एवं पादत्रयेण वाक्यविचारः समापितः ।
 चतुर्थपादे तु प्रधानविषयत्वेन संदिह्यमानान्यव्यक्तादिपदानि
 चिंतितानि । एवं वेदांतानामद्वये ब्रह्मणि सिद्धे समन्वये तत्र संभा-
 वितस्मृतितर्कादिविरोधमाशङ्क्य तत्परिहारः क्रियते इति । अवि-
 रोधो द्वितीयाध्यायेन दर्शितः । तत्राप्यपादे सांख्ययोगकणादस्मृ-
 तिभिः सांख्यादिप्रयुक्तैश्च तर्कैर्विरोधो वेदांतसमन्वयस्य परि-
 हृतः । द्वितीयपादे सांख्यादिमतानां दुष्टत्वं प्रतिपादितम् ।
 स्वपक्षस्थापनपरपक्षनिराकरणरूपपर्वद्वयात्मकत्वाद्विचारस्य । तृ-
 तीयपादे महाभूतसृष्ट्यादिश्रुतीनां परस्परविरोधः पूर्वभागेन
 परिहृत उत्तरभागेन तु जीवविषयाणाम् । चतुर्थपादे नेन्द्रियविषयश्रु-
 तीनां विरोधपरिहारः ॥ तृतीयाध्याये साधनानिरूपणम् । तत्र
 प्रथमपादे जीवस्य परलोकगमनागमनेन वैराग्यं निरूपितम् । द्विती-
 यपादे पूर्वभागेन त्वंपदार्थो निरूपित उत्तरभागेन तत्पदार्थः ।
 तृतीये पादे निर्गुणे ब्रह्मणि नानाशाखापठित एव गुणोपसंहारः
 कृतः । प्रसंगात्सगुणविद्यासु शाखांतरीयगुणोपसंहारो निरूपितः ।
 चतुर्थपादे निर्गुणब्रह्मविद्याया वहिरंगसाधनान्याश्रमयज्ञादीन्यंतरं-
 गसाधनानि शमदमनिदिध्यासादीनि निरूपितानि । चतुर्थाध्याये सगु-
 णनिर्गुणविद्ययोः फलनिर्णयः कृतः । तत्र प्रथमे पादे श्रवणाद्याकृत्या

न वार्जाकरणाख्यकामशास्त्राभिधानात् । तत्र वात्स्यायनेन पञ्चा-
 ध्यायात्मकं कामशास्त्रं प्रणीतम् । तस्य विषयवैराग्यमेव प्रयोजनं
 शास्त्रोद्दीपितमार्गेणापि विषयभोगे दुःखपर्यवसानात् । चिकित्सा-
 शास्त्रस्य च रोगतत्साधनरोगनिवृत्तितत्साधनज्ञानं प्रयोजनम् । तच्च
 मोक्षसाधनीभूतशरीरारोग्यसंपादकत्वेन मोक्षोपयोग्येव । एवं धनु-
 र्वेदः पादचतुष्टयात्मको विश्वामित्रप्रणीतः । तत्र प्रथमपादो दीक्षा-
 त्मको द्वितीयः संग्रहपादस्तृतीयस्सिद्धपादश्चतुर्थः प्रयोगपादः । तः
 प्रथमे पादे धनुर्लक्षणमधिकारिनिरूपणञ्च कृतम् । तत्र धनुःशब्दश्चा-
 पे निरूढोऽपि चतुर्विधेष्वायुधेषु वर्तते । यथा चक्रशब्दोऽपि निरू-
 ढोऽपि गदायामपि वर्तते 'जुगोप कुक्षिं गत आत्तचक्र' इत्यत्र तथादर्श-
 नादन्यथा अस्रतेजः स्वगदया विधमन्तमित्युक्तिव्याकोपः स्यादि-
 ति । तच्चतुर्विधमायुधं मुक्तममुक्तं मुक्तामुक्तं मंत्रमुक्तं चातत्र मुक्तं च-
 क्रं चक्रादि, अमुक्तं खड्गादि, मुक्तामुक्तं शल्यावांतरभेदादि, मंत्रमुक्तं शरा-
 दा । तत्र मुक्तमस्त्रमुच्यते तदमुक्तं शस्त्रमित्युच्यते । तदपि ब्राह्मवै-
 ण्णवप्राजापत्याग्नेयादिभेदादनेकविधम् । एतद्वेदज्ञापनाय किञ्चि-
 द्ब्रह्मामोऽग्रे । एवं साधिदैवतेषु समन्त्रेषु चतुर्विधायुधेषु येषामधि-
 कारः क्षत्रियकुमाराणां तदनुयायिनां च ते सर्वे चतुर्विधाः पदा-
 तिरथतुरगगजारूढा इति दीक्षाभिषेकसन्नाहनमंगलकरणादिकञ्च
 सर्वमपि प्रथमे पादे निश्चितम् । सर्वेषां शस्त्रविशेषाणामाचार्यस्य
 च लक्षणपूर्वकसंग्रहप्रकारो दर्शितो द्वितीयपादे । गुरुसंप्रदायसि-
 द्धानां शस्त्रविशेषाणां पुनः पुनरभ्यासो मंत्रदेवतासिद्धिकरणमपि
 निरूपितं तृतीयपादे । एवं देवतार्चनाभ्यासादिभिस्सिद्धानामस्त्र-
 विशेषाणां प्रयोगश्चतुर्थपादे निरूपितः । क्षत्रियाणां स्वधर्माचर-
 णं युद्धं दुष्टदस्युचोरादिभ्यः प्रजापालनं च धनुर्वेदस्य प्रयोजन-
 म् ॥ अथ किञ्चिद्धनुर्वेदोद्धृतं शाङ्गधरोक्तरीत्याप्यधुनोच्यते । एको

पि यत्र नगरे प्रसिद्धः स्याद्धनुर्द्धरः ॥ ततो यान्त्यरयो दूरान्मृगाः
 सिंहगृहादिव ॥ १ ॥ अथ धनुर्दानविधिः । आचार्येण धनुर्देयं
 ब्राह्मणे सुपरीक्षिते ॥ लुब्धे धूर्ते कृतघ्ने च मंदबुद्धौ न दापयेत्
 ॥ २ ॥ ब्राह्मणाय धनुर्देयं खड्गं वै क्षत्रियाय च ॥ वैश्याय दापये-
 त्कुन्तं गदां शूद्राय दापयेत् ॥ ३ ॥ धनुश्चक्रश्च कुन्तश्च खड्गं च
 क्षुरिका गदा ॥ सप्तमं बाहुयुद्धं स्यादेवं युद्धानि सप्तधा ॥ ४ ॥
 अथाचार्यलक्षणम् । आचार्यः सप्तयुद्धः स्याच्चतुर्भिर्भागैः स्मृतः ॥
 द्वाभ्याश्चैव भवेद्योध एकेन गणको भवेत् ॥ ५ ॥ हस्तः पुनर्वसुः
 पुष्यो रोहिणी चोत्तराश्रयम् ॥ अनुराधाश्विनी चैव रेवती दशमी
 तथा ॥ ६ ॥ जन्मस्थे च तृतीये च पष्ठे वै सप्तमे तथा ॥ दशमैकाद-
 शे चंद्रे सर्वकार्याणि कारयेत् ॥ ७ ॥ तृतीया पंचमी चैव सप्तमी
 दशमी तथा ॥ त्रयोदशी द्वादशी च तिथयस्तु शुभा मताः ॥ ८ ॥
 रविवारः शुक्रवारो गुरुवारस्तथैव च ॥ एतद्द्वारत्रयं धन्यं प्रारंभे
 शस्त्रकर्मणाम् ॥ ९ ॥ एभिर्दिनैस्तु शिष्याय गुरुः शस्त्राणि दाप-
 येत् ॥ संतर्प्य दानहोमाभ्यां सुरान्स्वाहाविधानतः ॥ १० ॥ ब्राह्मणा-
 न्भोजयेत्तत्र कुमारीश्चाप्यनेकशः ॥ तापसानर्चयेद्भक्त्या ये चान्ये
 शिवयोगिनः ॥ ११ ॥ अन्नपानादिभिश्चैव वस्त्रालंकारभूषणैः ॥
 गंधमाल्यैर्विचित्रैश्च गुरुं तत्र प्रपूजयेत् ॥ १२ ॥ कृतोपवासः शिष्यस्तु
 धृताजिनपरिग्रहः ॥ बद्धांजलिपुटस्तत्र याचयेद्गुरुतो धनुः ॥ १३ ॥
 अंगन्यासं ततः कार्यं शिवोक्तं सिद्धिमिच्छता ॥ आचार्येण च
 शिष्यस्य पापघ्नं विघ्ननाशनम् ॥ १४ ॥ शिखास्थानेन्यसेद्दीशं
 बाहुयुग्मे च केशवम् ॥ ब्रह्माणं नाभिमध्येतु जंघयोश्च गणाधि-
 पम् ॥ १५ ॥ प्रतिमंत्रम् । ओं ह्रौं शिखास्थाने शंकराय
 नमः । ओं ह्रौं बाह्वोः केशवाय नमः । ओं ह्रौं नाभिमध्ये ब्रह्मणे
 नमः । ओं ह्रौं जंघयोर्गणपतये नमः । ईदृशं कारयेन्न्यासं ये-

न श्रेयो भविष्यति॥अन्येऽपि दुष्टमंत्रेण न हिंसन्ति कदाचन॥१६॥
 शिष्याय मानुषं चापं धनुर्मंत्राभिमंत्रितम् ॥ काण्डात्काण्डाभिमं-
 त्रेण दद्याद्वेदविधानतः ॥ १७ ॥ प्रथमं पुष्पवेधञ्च फलहीनेन प-
 त्रिणा ॥ ततः फलयुतेनैव मत्स्यवेधं च कारयेत् ॥ १८ ॥ मांस-
 वेधं ततः कुर्यादेवं वेधो भवेत्त्रिधा ॥ एतेर्वेधैः कृतैः पुंसां शराः
 स्युः सर्वसाधकाः ॥ १९ ॥ वेधने चैव मांसस्य शरपातो यदा भ-
 वेत् ॥ पूर्वदिग्भागमाश्रित्य तदा स्याद्विजयी सुखी ॥ २० ॥ द-
 क्षिणे कलहो वीरो विदेशगमनं पुनः ॥ पश्चिमे धनधान्यं च सर्वं
 चैवोत्तरे शुभम् ॥ २१ ॥ ऐशान्यां पवनं दुष्टं विदिशोऽन्याश्च
 शोभनाः ॥ हर्षपुष्टिकराश्चैव सिद्धिदाः सर्वकर्मणि ॥ २२ ॥ एवं
 वेधत्रयं कुर्याच्छंखदुन्दुभिनिस्वनैः । ततः प्रणम्य गुरवे धनुर्वा-
 णान्निवेदयेत् ॥ २३ ॥ इति धनुर्दानविधिः ॥ अथ चाप-
 प्रमाणम् । प्रथमं यौगिकं चापं युद्धचापं द्वितीयकम् ॥ निजवा-
 हुबलोन्मानात्किञ्चिद्गुणं शुभं धनुः ॥ २४ ॥ वरं प्राणाधिको धन्वी
 न तु प्राणाधिकं धनुः ॥ धनुषा पीड्यमानस्तु धन्वी लक्ष्यं न
 पश्यति ॥ २५ ॥ अतो निजबलोन्मानं चापं स्याच्छुभकारकम् ॥
 देवानामुत्तमं चापं ततो न्यूनञ्च मानवम् ॥ २६ ॥ अर्द्धपञ्चमहस्त-
 न्तु श्रेष्ठं चापं प्रकीर्तितम् ॥ तद्विज्ञेयं धनुर्दिव्यं शंकरेण धृतं
 पुरा ॥ २७ ॥ तस्मात्परशुरामेण ततो द्रोणेन धारितम् ॥ द्रोणाद्ब-
 हीतं पार्थेन ततः सात्यकिना धृतम् ॥ २८ ॥ कृते युगे महादेवस्त्रे-
 तायां चापि राघवः॥द्वापरे द्रोणविप्रश्च दैवं चापमधारयत् ॥ २९ ॥
 चतुर्विंशांगुलो हस्तश्चतुर्हस्तं धनुः स्मृतम् ॥ तद्भवेन्मानवं चापं
 सर्वलक्षणसंयुतम् ॥ ३० ॥ त्रिपर्व पञ्चपर्व वा सप्तपर्वं प्रकीर्तितम् ॥
 नवपर्वं च कोदंडं चतुर्द्धा शुभकारकम् ॥ ३१ ॥ चतुष्पर्वश्च
 षट्पर्वमष्टपर्वं विवर्जयेत् ॥ केषाञ्चिच्च भवेच्चापं वितस्तिनवसंमि-

तम् ॥ ३२ ॥ अतिजीर्णमपक्वञ्च ज्ञातिघृष्टं तथैव च ॥ दग्धं छिद्रं
न कर्तव्यं बाह्याभ्यन्तरहस्तकम् ॥ ३३ ॥ गुणहीनं गुणाक्रांतं काण्डदो-
पसमन्वितम् ॥ गलग्रंथिं न कर्तव्यं तलमध्ये तथैव च ॥ ३४ ॥
अपक्वं भंगमायाति ह्यतिजीर्णं तु कर्कशम् ॥ ज्ञातिघृष्टं तु सोद्रे-
गं कलहो बांधवैः सह ॥ ३५ ॥ दग्धेन दह्यते वेदम् छिद्रं युद्धवि-
नाशनम् ॥ बाह्ये लक्ष्यं न लभ्येत तथैवाभ्यन्तरेऽपि च ॥ ३६ ॥
हीने तु संधिते वाणे संग्रामे भंगकारकम् ॥ आक्रांते तु पुनः कापि
लक्ष्यं न प्राप्यते दृढम् ॥ ३७ ॥ गलग्रंथि तलग्रंथि धनहानिकरं
धनुः ॥ एभिर्दोषैर्विनिर्मुक्तं सर्वकार्यकरं स्मृतम् ॥ ३८ ॥ शार्ङ्गं
पुनर्धनुर्दिव्यं विष्णोः परममायुधम् ॥ वितस्ति सप्तमं मानं निर्मितं
विश्वकर्मणा ॥ ३९ ॥ न स्वर्गे न च पाताले न भूमौ कस्यचित्करे ॥
तद्धनुर्वशमायाति मुत्तवैकं पुरुषोत्तमम् ॥ ४० ॥ पौरुषेयं तु
यच्छार्ङ्गं बहुवत्सरशोभितम् ॥ वितस्तिभिः सार्द्धं पद्भिर्निर्मितं चार्थसा-
धनम् ॥ ४१ ॥ प्रायो योज्यं धनुश्शार्ङ्गं गजारोहाश्च सादिनाम् ॥ रथिनां
च पदातीनां वांश् चापं प्रकीर्तितम् ॥ ४२ ॥ अथ गुणलक्षणानि ॥ गुणानां
लक्षणं वक्ष्ये यादृशं कारयेद्गुणम् ॥ पट्टसूत्रो गुणः कार्यः कनि-
ष्ठामानसंमितः ॥ ४३ ॥ धनुःप्रमाणो निःसन्धिः शुद्धैस्त्रिगुणत-
तुभिः ॥ वर्तितः स्याद्गुणः शुद्धः सर्वकर्मसहो युधि ॥ ४४ ॥
अभावे पट्टसूत्रस्य हरिणीस्त्रायुरिष्यते ॥ गुणार्थमपि च ग्राह्याः
स्त्रायवो महिषीभवाः ॥ ४५ ॥ तत्कालहतगोकर्णचर्मणा छागलेन वा ॥
निर्लोभतंतुसूत्रेण कुर्याद्वा गुणमुत्तमम् ॥ ४६ ॥ पक्षवंशत्वचः
कार्यो गुणस्तु स्थावरो दृढः ॥ पट्टसूत्रेण सत्रद्धः सर्वकर्मसहो युधि
॥ ४७ ॥ प्राप्ते भाद्रपदे मासि त्वगर्कस्य प्रशस्यते ॥ तस्यास्तत्र
गुणः कार्यो नवित्रः स्थावरो दृढः ॥ ४८ ॥ वृत्तार्कसूत्रतंतूनां

हस्तास्त्वष्टादश स्मृताः ॥ तद्वृत्तं त्रिगुणं कार्य्यं प्रमाणोयं गुणे
 स्मृतः ॥ ४९ ॥ अथ शरलक्षणानि । अतः परं प्रवक्ष्यामि शराणां
 लक्षणं शुभम् ॥ स्थूलं न चातिसूक्ष्मं च न पक्वं न कुभूमिजम्
 ॥ ५० ॥ हीनग्रंथं विदीर्णं च वर्जयेद्दीदृशं शरम् ॥ पूर्णग्रंथं
 सुपक्वं च पांडुरं समयाहृतम् ॥ ५१ ॥ कठिनं वर्तुलं काण्डं
 गृह्णीयात्सुप्रदेशजम् ॥ द्वौ च हस्तौ मुष्टिहीनौ दैर्घ्यं स्थौल्ये कनि-
 ष्टिका ॥ ५२ ॥ विधेया शरमानेषु यंत्रेष्वकर्षयेत्ततः ॥ काकहंसशशा-
 दानां मत्स्यादक्रौंचकोकिनाम् ॥ ५३ ॥ गृध्राणां कुरराणाञ्च पक्षा एतेषु
 शोभनाः ॥ ५४ ॥ एकैकस्य शरस्यैव चतुष्पक्षात्रियोजयेत् ॥ पङ्गु-
 लप्रमाणेन पक्षच्छेदं च कारयेत् ॥ ५५ ॥ दशांगुलिमितं पक्षं
 शार्ङ्गचापस्य मार्गणे ॥ योज्या दृढाश्चतुः संख्याः सन्नद्धाः स्यायुतंतु-
 भिः ॥ ५६ ॥ शराश्च त्रिविधा ज्ञेयास्त्री पुमांश्च नपुंसकः ॥ अग्रे
 स्थूला भवेन्नारी पश्चात्स्थूलो भवेत्पुमान् ॥ ५७ ॥ समं नपुंसकं
 ज्ञेयं तल्लक्ष्यार्थं नियोजयेत् ॥ दूरं पातं युवत्या च पुरुषो भेदयेद्दृ-
 ढम् ॥ ५८ ॥ अथ फललक्षणम् । फलं तु शुद्धलोहस्य सुधारं
 तीक्ष्णमक्षतम् ॥ योजयेद्ब्रज्रलेपेन शरे पक्षानुमानतः ॥ ५९ ॥ आ-
 रामुखं क्षुरप्रञ्च गोपुच्छं चार्द्धचंद्रकम् ॥ सूचीमुखञ्च भल्लञ्च
 वत्सदन्तं द्विभल्लकम् ॥ ६० ॥ कर्णिकं काकतुण्डं च तथान्यान्य-
 प्यनेकशः ॥ फलानि देशदेशेषु भवन्ति बहुरूपतः ॥ ६१ ॥
 आरामुखेन वै चर्म क्षुरप्रेण च कार्मुकम् ॥ सूचीमुखेन
 कवचं ह्यर्द्धचंद्रेण मस्तकम् ॥ ६२ ॥ भल्लेन हृदयं भेद्यं
 द्विभल्लेन गुणः शराः ॥ लौहञ्च काकतुण्डेन लक्ष्यं गो-
 पुच्छकेन च ॥ ६३ ॥ अन्यद्गोपुच्छकं ज्ञेयं शुद्धकाष्ठविनि-
 र्मितम् ॥ मुखे च लोहकंटेन विद्धं त्र्यंगुलसम्मितम् ॥ ६४ ॥ अथ
 फलपायनम् ॥ फलस्य पायनं वक्ष्ये दिव्यौषधिविलेपनैः ॥ येन दुर्भे-

द्यवर्माणि भेदयेत्तरुपर्णवत् ॥ ६५ ॥ पिप्पलीसैधवं कुष्ठं गोमूत्रे
 तु सुपेषयेत् । अनेन लेपयेच्छस्त्रं लिप्तञ्चाग्नौ प्रतापयेत् ॥ ६६ ॥
 शिखिग्रीवानुवर्णाभं तप्तपीतं तथौषधम् ॥ ततस्तु विमलं तोयं
 पाययेच्छस्त्रमुत्तमम् ॥ ६७ ॥ अथ नाराचनालीकौ ॥ सर्वलोहास्तु ये
 बाणा नाराचास्ते प्रकीर्तिताः ॥ पञ्चभिः पृथुलैः पक्षैर्युक्ताः सिध्यन्ति
 कस्यचित् ॥ ६८ ॥ नालीका लघवो बाणा नलयंत्रेण नोदिताः ॥ अत्यु-
 च्छदूरपातेषु दुर्गयुद्धेषु ते मताः ॥ ६९ ॥ अथ स्थानमुष्ट्याक-
 र्णलक्षणानि । स्थानान्यष्टौ विधेयानि योजने भिन्नकर्मणाम् ॥ सु-
 ष्ट्यः पञ्च समाख्याता व्यायाः पञ्च प्रकीर्तिताः ॥ ७० ॥ अग्रतो
 वामपादश्च दक्षिणं चानुकुञ्चितम् ॥ आलीढं तु प्रकर्त्तव्यं हस्तद्वय-
 सविस्तरम् ॥ ७१ ॥ प्रत्यालीढे तु कर्त्तव्यं सव्यञ्चैवानुकुञ्चितम् ॥
 दक्षिणं तु पुरस्ताद्वा दूरपाते विशिष्यते ॥ ७२ ॥ पादौ सविस्तरौ
 कार्यौ समौ हस्तप्रमाणतः ॥ विशाखस्थानकं ज्ञेयं कूटलक्ष्यस्य
 वेधने ॥ ७३ ॥ समपादे समौ पादौ निष्कम्पौ च सुसंगतौ ॥
 असमे च पुरो वामे हस्तमात्रे नतं वपुः ॥ ७४ ॥ आकुञ्चितोरू द्वौ
 यत्र जानुभ्यां धरणीं गतौ ॥ दर्दुरक्रममित्याहुः स्थानकं दृढभेद-
 ने ॥ ७५ ॥ सव्यं जानुगतं भूमौ दक्षिणश्च सकुञ्चितम् ॥ अग्रतो
 यत्र दातव्यं तं विद्याद्रुडक्रमम् ॥ ७६ ॥ पद्मासनं प्रसिद्धं तु
 ह्युपविश्य यथाक्रमम् ॥ धन्विना तत्तु विज्ञेयं स्थानकं शुभलक्षणम्
 ॥ ७७ ॥ इति स्थानानि ॥ अथ गुणमुष्टयः ॥ पताका वज्रमुष्टिश्च
 सिंहकर्णस्तथैव च ॥ मत्सरी काकतुण्डी च योजनीया यथाक्रमम्
 ॥ ७८ ॥ दीर्घा तु तर्जनी यत्र ह्याश्रितांगुष्ठमूलकम् ॥ पताका सा
 च विज्ञेया नलिका दूरमोक्षणे ॥ ७९ ॥ तर्जनीमध्यमामध्यमंगुष्ठो
 विशते यदि ॥ वज्रमुष्टिस्तु सा ज्ञेया स्थूले नाराचमोक्षणे ॥ ८० ॥
 अंगुष्ठमध्यदेशं तु तर्जन्यग्रं सुसंस्थितम् ॥ सिंहकर्णः स विज्ञे-

यो दृढलक्ष्यस्य वेधने ॥ ८१ ॥ अंगुष्ठनखमूले तु तर्जन्यग्रं च
 संस्थितम् ॥ मत्सरी सा च विज्ञेया चित्रलक्ष्यस्य वेधने ॥ ८२ ॥
 अंगुष्ठाग्रे तु तर्जन्या मुखं यत्र निवेशितम् ॥ काकतुंडी च सा ज्ञेया
 सूक्ष्मलक्ष्येषु योजिता ॥ ८३ ॥ अथ धनुर्मुष्टिसंधानम् ॥ संधानं त्रिविधं
 प्रोक्तमथ ऊर्ध्वं समं सदा ॥ योजयेत्त्रिप्रकारं हि कार्येष्वपि यथा-
 क्रमम् ॥ ८४ ॥ अधश्च दूरपातित्वे समे लक्ष्ये सुनिश्चले ॥ दृढा-
 स्फोटं प्रकुर्वीत ऊर्ध्वं संधानयोगतः ॥ ८५ ॥ अथ व्यायाः । कैशि-
 कः केशमूले वै शरः शृंगे च सात्त्विकः ॥ श्रवणे वत्सकर्णश्च ग्रीवायां
 भरतो भवेत् ॥ ८६ ॥ अंसके स्कंधनामा च व्यायाः पञ्च प्रकीर्ति-
 ताः ॥ कैशिकाश्चित्रयुद्धेषु ह्यर्धौ लक्ष्येषु सात्त्विकः ॥ ८७ ॥ वत्सकर्णः
 सदा ज्ञेयो भरतो दृढभेदने ॥ दृढभेदे च दूरे च स्कंधनामानमुद्दिशेत्
 ॥ ८८ ॥ अथ लक्ष्यम् ॥ लक्ष्यं चतुर्विधं ज्ञेयं स्थिरं चैव चलं तथा ॥
 चलाचलं द्वयचलं वेधनीयं क्रमेण तु ॥ ८९ ॥ आत्मानं सुस्थिरं
 कृत्वा लक्ष्यञ्चैव स्थिरं बुधः ॥ वेधयेत्त्रिप्रकारं तु स्थिरवेधी स
 उच्यते ॥ ९० ॥ चलं तु वेधयेद्यस्तु आत्मस्थाने सुसंस्थितः ॥
 चलं लक्ष्यं तु तत्प्रोक्तमाचार्य्येण सुधीमता ॥ ९१ ॥ धन्वी तु
 चलते यत्र स्थिरलक्ष्ये समाहितः ॥ चलाचलं भवेत्तच्च ह्यप्रमेयम-
 चित्तितम् ॥ ९२ ॥ उभावेव चलौ यत्र लक्ष्यं चापि धनुर्द्धरः ॥
 तद्विज्ञेयं द्वयचलं श्रमेण बहु साध्यते ॥ ९३ ॥ श्रमेणास्वलितं लक्ष्यं
 दूरं च बहुभेदनम् ॥ श्रमेणास्वलिताकृष्टिः शीघ्रसंधानमाप्यते ॥
 ॥ ९४ ॥ श्रमेण चित्रयोधित्वं श्रमेण प्राप्यते जयः ॥ तस्माद्भूरुस-
 मक्षं हि श्रमः कार्य्योविजानता ॥ ९५ ॥ प्रथमं वामहस्तेन यः
 श्रमं कुरुते नरः ॥ तस्य चापक्रियासिद्धिरचिरादेव जायते ॥ ९६ ॥
 वामहस्ते सुसंसिद्धे पश्चादक्षिणमारभेत् ॥ उभाभ्यां च श्रमं कुर्या-
 न्नाराचैश्च शरैस्तथा ॥ ९७ ॥ वामेनैव श्रमं कुर्यात्सुसिद्धे दक्षिणे

करे ॥ विशाखेनासमेनैव रथी व्याये च कैशिके ॥ ९८ ॥ उदिते
भास्करे लक्ष्यं पश्चिमायां निवेशयेत् ॥ अपराह्णे च कर्तव्यं लक्ष्यं
पूर्वदिगाश्रितम् ॥ ९९ ॥ उत्तरेण सदा कार्यमवश्यमवरोधिकम् ॥
संग्रामेण विना कार्यं न लक्ष्यं दक्षिणामुखम् ॥ १०० ॥ पाष्टिधन्वन्तरे
लक्ष्यं ज्येष्ठं लक्ष्यं प्रकीर्तितम् ॥ चत्वारिंशन्मध्यमं च विंशतिश्च
कनिष्ठकम् ॥ १ ॥ शराणां कथितं ह्येतन्नाराचानामथोच्यते ॥ चत्वारिं-
शच्च त्रिंशच्च षोडशैव भवेत्ततः ॥ २ ॥ चतुःशतैश्च कांडानां यो हि
लक्ष्यं विसर्जयेत् ॥ सूर्योदये चास्तमने स ज्येष्ठो धन्विनां भवेत् ॥
॥ ३ ॥ त्रिंशतैर्मध्यमश्चैव द्विशताभ्यां कनिष्ठकः ॥ लक्ष्यं च पुरु-
षोन्मानं कुर्याच्चंद्रकसंयुतम् ॥ ४ ॥ ऊर्ध्ववेधी भवेज्ज्येष्ठो नाभि-
वेधी च मध्यमः ॥ पादवेधी तु लक्ष्यस्य स कनिष्ठो मतो बुधैः ॥ ५ ॥
अथानध्यायाः ॥ अष्टमी च ह्यमावास्या वर्जनीया चतुर्दशी ॥ पूर्णि-
माद्धेदिनं यावन्निपिद्धं सर्वकर्मसु ॥ ६ ॥ अकाले गर्जिते देवे दुर्दिनं
चाथवा भवेत् ॥ पूर्वकांडहतं लक्ष्यमनध्यायं प्रचक्षते ॥ ७ ॥ अनु-
राधर्क्षमारभ्य षोडशर्क्षे दिवाकरः ॥ यावच्चरति तं कालमकालं हि
प्रचक्षते ॥ ८ ॥ यद्वा । अरुणोदयवेलायां वारिदो यदि गर्जति ॥
तद्दिने स्यादनध्यायस्तमकालं प्रचक्षते ॥ ९ ॥ श्रमं च कुर्वत-
स्तत्र भुजंगो दृश्यते यदि ॥ अथवा भज्यते चापं यदैव श्रमक-
र्मणि ॥ ११० ॥ ब्रुव्यते वा गुणो यत्र प्रथमे बाणमोक्षणे ॥ श्रमं न
तत्र न कुर्वीत शस्त्रे मतिमतां वरः ॥ १११ ॥ अथ श्रमक्रिया ॥ क्रिया-
कलापान्वक्ष्यामि श्रमसाध्याञ्छुचिष्मताम् ॥ येषां विज्ञानमात्रेण
सिद्धिर्भवति नान्यथा ॥ १२ ॥ प्रथमं चापमारोप्य चूलिकां बंधये-
त्ततः ॥ स्थानकं तु ततः कृत्वा बाणोपरि करं न्यसेत् ॥ १३ ॥
तुलनं धनुषश्चैव कर्तव्यं वामपाणिना ॥ आदानं च ततः कृत्वा
संधानञ्च ततः परम् ॥ १४ ॥ सकृदाकृष्टचापेन भूमिवेधं न कार-

येत् ॥ नमस्कुल्याच्छिवं विघ्नराजं गुरुधनुःशरान् ॥ १५ ॥ याचि-
 तव्या गुरोराज्ञा वाणस्याकर्षणं प्रति ॥ प्राणवायुं प्रयत्नेन प्राणेन
 सह पूरयेत् ॥ १६ ॥ कुम्भकेन स्थिरं कृत्वा हुंकारेण विर्जयेत् ॥
 इत्याभ्यासक्रिया कार्या धन्विना सिद्धिमिच्छता ॥ १७ ॥ पण्मासा-
 त्सिध्यते मुष्टिः शराः संवत्सरेण तु ॥ नाराचास्तस्य सिद्ध्यन्ति यस्य
 तुष्टो महेश्वरः ॥ १८ ॥ पुष्पवद्धारयेद्वाणं सर्पवत्पीडयेद्धनुः ॥ धनव-
 च्चितयेल्लक्ष्यं यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः ॥ १९ ॥ क्रियामिच्छन्ति चांचार्या
 दूरमिच्छन्ति भार्गवाः ॥ राजानो दृढमिच्छन्ति लक्ष्यमिच्छन्ति चे-
 तराः ॥ २० ॥ जनानां रंजनं येन लक्ष्यपातात्प्रजायते ॥ हर्निनापीपुणा
 तस्मात्प्रशस्तं लक्ष्यवेधनम् ॥ २१ ॥ अथ लक्ष्यास्खलनविधिः ॥ विशा-
 खस्थानकं हित्वा समसंधानमाचरेत् ॥ गोपुच्छमुखवामेन सिंह-
 कर्णेन मुष्टिना ॥ २२ ॥ आकर्षेत्कौशिकव्याये न शिखाश्चालयेत्ततः ॥
 पूर्वापरौ समं कार्यौ समांसौ निश्चलौ करौ ॥ २३ ॥ चक्षुषी र्प-
 दयेन्नैव दृष्टिं लक्ष्ये नियोजयेत् ॥ मुष्टिनाऽऽच्छादितं लक्ष्यं शरस्या-
 ग्रे नियोजयेत् ॥ २४ ॥ मनोदृष्टिगतं ज्ञात्वा ततः काण्डं विसर्जयेत् ॥
 स्खलत्येव कदाचिन्न लक्ष्ये योधो जितश्रमः ॥ २५ ॥ अथ
 शीघ्रसंधानम् ॥ आदानं चैव तूणीरात्संधानं कर्षणं तथा ॥ क्षेपणं च
 त्वरायुक्तो वाणस्य कुरुते तु यः ॥ २६ ॥ नित्याभ्यासवशात्तस्य शी-
 घ्रसंधानता भवेत् ॥ अथ दूरपातित्वम् ॥ मुष्ट्या पताकया वाणं
 स्त्रीचिह्नं दूरपातनम् ॥ २७ ॥ अथ दृढभेदिताप्रत्यालीढे कृते स्थाने
 ह्यधःसंधानमाचरेत् ॥ दुर्दुरस्थानमास्थाय ह्यूर्ध्वधारणमाचरेत् ॥ २८ ॥
 स्कंधव्यायेन वज्रस्य मुष्ट्या पुंमार्गणेन च ॥ अत्यंतसौष्टवा वा-
 ह्योर्जायते दृढभेदिता ॥ २९ ॥ अथ हीनगतयः । सूचीमुखा मीनपुच्छा
 भ्रमरी च तृतीयका ॥ शराणां गतयस्तिस्रः प्रशस्ताः कथिता बुधैः
 ॥ ३० ॥ सूचीमुखा गतिस्तस्य सायकस्य प्रजायते ॥ पत्रं विलो-

कितं यस्य ह्यथवा हीनपत्रकम् ॥३१॥ कर्करोतं तु चापेन यः कृष्टो
 हीनमुष्टिना ॥ मत्स्यपुच्छा गतिस्तस्य सायकस्य प्रकीर्तिता ॥३२॥
 भ्रमरी कथिता ह्येषा सद्भिस्तु श्रमकर्मणि ॥ ऋजुत्वेन विना
 याति क्ष्येप्यमाणस्तु सायकः ॥ ३३ ॥ अथ बाणानां लक्ष्यस्खल-
 नगतयः ॥ वामगा दक्षिणा चैव ऊर्ध्वगाऽधोगमा तथा ॥ चतस्रो गत-
 यः प्रोक्ता बाणस्खलनहेतवः ॥ ३४ ॥ कंपते गुणमुष्टिस्तु मार्गण-
 स्य तु पृष्ठतः ॥ संमुखी स्याद्धनुर्मुष्टिस्तदा वामे गतिर्भवेत् ॥३५॥
 ग्रहणं शिथिलं यस्य ऋजुत्वेन विवर्जितम् ॥ पार्श्वं तु दक्षिणं याति
 सायकस्य न संशयः ॥३६॥ ऊर्ध्वं भवेच्चापमुष्टिर्गुणमुष्टिरधो भवेत् ॥ स
 मुक्तो मार्गणो लक्ष्यादूर्ध्वं याति न संशयः ॥३७॥ मोक्षणे चैव बाणस्य
 चापमुष्टिरधो भवेत् ॥ गुणमुष्टिर्भवेदूर्ध्वं तदाऽधोगामिनी गतिः ॥३८॥
 अथ शुद्धगतयः । लक्ष्यबाणाग्रदृष्टीनां संगतिस्तु यदा भवेत् ॥ तदा-
 नां मुंचितो बाणो लक्ष्यान्न स्खलति ध्रुवम् ॥ ३९ ॥ निर्दोषः
 शब्दहीनश्च सममुष्टिद्वयोज्झितः ॥ भिनत्ति दृढवेध्यानि सायको
 नास्ति संशयः ॥१४०॥ स्वाकृष्टस्तेजितो यश्च सुशुद्धो गाढमुष्टितः ॥
 नरनागाश्चकायेषु न तिष्ठति स मार्गणः ॥ ४१ ॥ यस्य तृणसमा
 बाणा यस्येधनसमं धनुः ॥ यस्य प्राणसमा मौर्वी स धन्वी धन्वि-
 नां वरः ॥ ४२ ॥ अथ दृढचतुष्कम् ॥ अयश्चर्म घटश्चैव मृत्पिण्डश्च
 चतुष्टयम् ॥ यो भिनत्ति न तस्येपूर्वज्रेणाऽपि विदार्यते ॥ ४३ ॥
 सार्द्धांगुलप्रमाणेन लोहपत्राणि कारयेत् ॥ तानि भित्त्वैकबाणेन दृढ-
 याती भवेन्नरः ॥४४॥ चतुर्विंशतिचर्माणि यो भिनत्तीषुणा नरः ॥ तस्य
 बाणो गजेंद्रस्य कायं निर्भिद्य गच्छति ॥४५॥ आम्यञ्जले घटो वेध्य-
 श्चक्रे मृत्पिण्डकं तथा ॥ भ्रमंतं वेधयेद्यो हि दृढभेदी स उच्यते ॥४६॥
 अयस्तु काकतुंडेन चर्म चारामुखेन हि ॥ मृत्पिण्डश्च घटश्चैव
 विध्येत्सूचीमुखेन हि ॥४७॥ अथ चित्रविधिः ॥ बाणभंग करावर्त्त

काष्ठच्छेदनमेव च ॥ विन्दुकं गोलकयुगं यो वेत्ति स जयो भवेत् ॥
 ॥ ४८ ॥ लक्ष्यस्थाने धृतं काण्डं संमुखं छेदयेत्ततः ॥ किञ्चि-
 न्मुष्टिं विधाय स्वां तिर्यग्दिक्फलकेषुणा ॥ ४९ ॥ संमुखं वाणमा-
 यातं तिर्यग्वाणं न संचरेत् ॥ शरं शरेण यस्मिच्छद्याद्राणच्छेदो स
 जायते ॥ ५० ॥ काष्ठेऽश्वकेशं संयम्य तत्र बद्ध्वा वराटिकाम् ॥
 हस्तेन भ्राम्यमाणां च यो हन्ति स धनुर्द्धरः ॥ ५१ ॥ लक्ष्यस्थाने
 न्यसेत्काष्ठं सार्द्धं गोपुच्छसंनिभम् ॥ यस्मिच्छद्यात्तत्क्षुरप्रेण
 काष्ठच्छेदो स जायते ॥ ५२ ॥ लक्ष्ये विंदुं न्यसेच्छुभ्रं शुभ्रबंधूक-
 पुष्पवत् ॥ हन्ति तं विंदुकं यस्तु चित्रयोधी स उच्यते ॥ ५३ ॥
 काष्ठगोलयुगं क्षिप्तं दूरमूर्द्धं पुरास्थितैः ॥ असंप्राप्तं शरं पृष्टे तद्गोपु-
 च्छमुखेन हि ॥ ५४ ॥ यो हन्ति शरयुग्मेन शीघ्रसंधानयोगतः ॥ स
 स्याद्धनुर्भृतां श्रेष्ठः पूजितः सर्वपार्थिवैः ॥ ५५ ॥ अथ धावल्लक्ष्यम् ॥
 रथस्थेन गजस्थेन हयस्थेन च पत्तिना ॥ धावता वै
 श्रमः कार्यो लक्ष्यं हंतुं सुनिश्चितम् ॥ ५६ ॥ अथ शब्दवेधित्वम् ॥
 लक्ष्यस्थाने न्यसेत्कांस्यपात्रं हस्तद्वयांतरे ॥ ताडयेच्छर्कराभि-
 स्तच्छब्दः संजायते यदा ॥ ५७ ॥ यत्र चैवोद्यते शब्दस्तं सम्यक् तत्र
 चितयेत् ॥ कर्णाद्रियमनोयोगाल्लक्ष्यं निश्चयतां नयेत् ॥ ५८ ॥
 पुनः शर्करया तच्च ताडयेच्छब्दहेतवे ॥ पुनर्निश्चयतां नेयं शब्द-
 स्थानानुसारतः ॥ ५९ ॥ ततः किञ्चित्कृतं दूरे नित्यं नित्यं विधानतः ॥
 लक्ष्यं समभ्यसेद्धाति शब्दवेधनहेतवे ॥ ६० ॥ ततो वाणेन हन्यात्तदव-
 धानेन तीक्ष्णधीः ॥ एतच्च दुष्करं कर्म भाग्ये कस्यापि सिध्यति
 ॥ ६१ ॥ अथास्त्रविधिः ॥ एवं श्रमविधिं कुर्याद्यावत्सिद्धिः प्रजायते ॥
 श्रमे सिद्धे च वर्षासु नैव ग्राह्यं धनुष्करे ॥ ६२ ॥ पूर्वाभ्यासस्य
 शस्त्राणामविस्मरणहेतवे ॥ मासद्वयं श्रमं कुर्यात्प्रतिवर्षं शर-
 दृती ॥ ६३ ॥ जाते वाऽऽश्वयुजे मासे नवर्मादेवतादिने ॥ पूजयेद्दीधरीं

चंडीं गुरुं शस्त्राणि वाजिनः ॥ ६४ ॥ विप्रेभ्यो दक्षिणां दत्त्वा
 कुमारीं भोजयेत्ततः॥देव्यै पशुवलिं दद्याद्धृष्टो वादित्रमंगलैः ॥६५॥
 ततस्तु साधयेन्मंत्रान्वेदोक्तान्वागमोदितान्॥ अस्त्राणां कर्मसिद्धय-
 र्थं जपहोमविधानतः॥६६॥ब्राह्मं नारायणं शैवमैंद्रं वायव्यवारुणे ॥
 आग्नेयश्चापरास्त्राणि गुरुदत्तानि साधयेत् ॥ ६७ ॥ मनोवाक्कर्मभि-
 र्भाव्यं लब्धास्त्रेण शुचिष्मता ॥ अपात्रमसमर्थं च दहन्त्यस्त्राणि
 पूरुषम् ॥ ६८ ॥ प्रयोगं चोपसंहारं यो वेत्ति स धनुर्द्धरः ॥
 सामान्ये कर्मणि प्राज्ञो नैवास्त्राणि प्रयोजयेत् ॥ ६९ ॥
 अथ स्कांदोक्तकतिचिदस्त्रस्वरूपमप्युच्यते॥अथास्त्राणि प्रवक्ष्यामि
 सावधानोऽवधारय॥ब्रह्मास्त्रं प्रथमं प्रोक्तं द्वितीयं ब्रह्मदण्डकम्१७०॥
 ब्रह्मशिरस्तृतीयं च तुर्यं पाशुपतं मतम्॥वायव्यं पंचमं प्रोक्तमाग्ने-
 यं षष्ठकं स्मृतम् ॥ ७१ ॥ नारासिंहं सप्तमं च तेषां भेदा ह्यनंत-
 काः ॥ ससंहारं सविज्ञेयं शृणु द्रोण यथातथम् ॥ ७२ ॥ वेदमा-
 त्रा सर्वशस्त्रं गृह्यते दीप्यतेऽथवा ॥ तत्प्रयोगं शृणु प्राज्ञ ब्रह्मास्त्रं
 प्रथमं शृणु ॥ ७३ ॥ दादिदन्ताश्च सावित्रीं विपरीतां जपेत्सुधीः॥
 जप्त्वा पूर्वां निखर्व चाभिमन्त्र्य विधिवच्छरम् ॥ ७४ ॥ क्षिपेच्छत्रुषु
 सहसा नश्यन्ति सर्वजातयः ॥ बाला वृद्धाश्च गर्भस्था ये च योद्धुं
 समागताः ॥ ७५ ॥ सर्वे ते नाशमायांति मम चैव प्रसादतः॥य-
 थाक्रमं दादिदंतं जपेत्संहारसिद्धये ॥ ७६ ॥ तस्य स्वरूपम् ॥ ॐ
 द्यादचोप्रनोयोयोधिहिमधीस्यवदेर्गोभण्यंरेर्वतुविसतद्रूस्वोवर्भुभूरो
 म् ॥ इति प्रयोगः ॥ अथसंहारः॥ॐ भूर्भुवःस्वःतत्सवितुर्वरेण्यंभर्गोदे
 वस्यधीमहि धियोयोनःप्रचोदयात्॥इति संहारः॥ब्रह्मदंडं प्रवक्ष्यामि
 प्रणवं पूर्वमुच्चेरेत् ॥ ततः प्रचोदयाज्ज्ञेयं ततो नो यो धियः क्रमात्
 ॥ ७७ ॥ ततो धीमहि देवस्य ततो भर्गो वरेणियम् ॥ सवितुस्तच्च
 योक्तव्यममुकशत्रुं तथैव च ॥ ७८ ॥ ततोहनहन हुंफट् जप्त्वा पूर्वं

द्विलक्षकम् ॥ अभिमन्य शरं तद्वत्प्रक्षिपेच्छत्रुषु स्फुटम् ॥८१॥ न-
 श्यंति शत्रवः सर्वे यमतुल्या अपि ध्रुवम् ॥ एतदेव विपर्यस्तं जपे-
 त्संहारसिद्धये ॥ ८२ ॥ ब्रह्मशिरः प्रवक्ष्यामि प्रणवं पूर्वमुच्चरेत् ॥
 धियो यो नः प्रचोदयाद्भर्गो देवस्य धीमहि ॥ ८३ ॥ तत्सवितुर्वरे-
 णियं शन्नून्मे हनहनेति च ॥ हुंफट् चैव प्रयोक्तव्यं क्षिपेद्ब्रह्मशिरस्त-
 तः ॥ ८४ ॥ पुरश्चर्या पुरः कृत्वा त्रिलक्षं नियतः शुचिः ॥ नश्यं-
 ति सर्वे रिपवः सर्वे देवासुरा अपि ॥ ८५ ॥ इदमेव विपर्यस्तं प्रयो-
 क्तव्यं विकर्पणे ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि शस्त्रं पाशुपतं मम ॥ ८६ ॥ यस्य
 विज्ञानमात्रेण नश्यंति सर्वशत्रवः ॥ दादिदन्ताश्च सावित्रीं प्रोच्य
 प्रणवमेव च ॥ ८७ ॥ श्लोपशुहुंफट् अमुकशत्रून् हनहन हुंफट् ॥
 जप्त्वा पूर्वं द्विलक्षं ततः पाशुपतं क्षिपेत् ॥ ८८ ॥ पुनस्तदेव व्य-
 स्तं स्यात्संहारे तां नि योजयेत् ॥ एतत्पाशुपतं शस्त्रं सर्वशत्रुनिवार-
 णम् ॥ ८९ ॥ वच्मि वायव्यमस्त्रं ते येन नश्यंति शत्रवः ॥ ॐ वायव्य
 यावायव्ययाण्यौर्वाययावातथा ॥ १९० ॥ अमुकशत्रून्हनहन हुंफट्
 चैव प्रकीर्तयेत् ॥ पूर्वमेव तथा जप्त्वा नियुतद्वितयं तथा ॥ १९१ ॥ पुनः
 संहाररूपेण संहारं च प्रकल्पयेत् ॥ अस्त्रं वायव्यकं नाम देवाना-
 मपि वारणम् ॥ १२ ॥ आग्नेयं संप्रवक्ष्यामि यतः परभयं दहेत् ॥
 ओमग्निस्त्यताहृदुभूं च शिवं वनाश्चाविणिच ॥ १३ ॥ हृगादुतिदशरू-
 पनः सदवेति ततः क्रमात् ॥ हादतितोयतिरामतथा मसोहिवावान
 ॥ १४ ॥ सुसेदवेदया च वदेत् ॥ अमुकादीस्ततो वदेत् ॥ पूर्वोक्तां च
 पुरश्चर्या कृत्वा शस्त्रेऽभियोजयेत् ॥ इमं मंत्रं पुनर्व्यस्तं संहारे चैव
 योजयेत् ॥ १५ ॥ ॐ वज्रनखवज्रदंष्ट्रायुधाय महासिंहाय हुंफट् ॥ पूर्व
 जप्त्वा च लक्षं हि नारसिंहं च योजयेत् ॥ १६ ॥ सिंहरूपास्ततो
 वाणाः पतंति शत्रवे वने ॥ पूर्वोक्तेन प्रकारेण संहारं च प्रकल्पयेत्
 ॥ १७ ॥ संक्षेपतो महाभाग तवोक्तानि महामते ॥ भेदा-

स्त्वेपां धनुर्वेदे ह्यनन्ताः परिकीर्त्तिताः ॥ ९८ ॥ इति केदारखण्डे
 श्रीशिवेन द्रोणं प्रति प्रोक्तम् ॥ अथ शस्त्रवारणम् । हस्तार्के लांग-
 लीकन्दो गृहीतस्तस्य लेपतः ॥ शूरस्य चरणे पुंसो दर्पं हरति
 कातरः ॥ ९९ ॥ गृहीत्वा योगनक्षत्रैरपामार्गस्य मूलकम् ॥ लेप-
 मात्रेण वाराणां सर्वशस्त्रनिवारणम् ॥ २०० ॥ अधःपुष्पी शंख-
 पुष्पी लज्जालुर्गिरिकर्णिका ॥ नलिनी सहदेवी च पुत्रमार्जारिका
 तथा ॥ १ ॥ विष्णुक्रांता च सर्वासां जटा ग्राह्या रवेर्दिने ॥ वद्ध्वा भुजे
 विलेपाद्वा काये शस्त्रापवारकाः ॥ २ ॥ सर्पव्याघ्रादिसत्त्वानां भूता-
 दीनां न जायते ॥ भीतिस्तस्य स्थिता यस्य मातरोऽष्टौ शरी-
 रके ॥ ३ ॥ गृहीतं हस्तनक्षत्रे चूर्णं छुच्छुन्दरीभवम् ॥ तत्प्रभावाद्गजः
 पुंसः संमुखंनैति निश्चितम् ॥ ४ ॥ च्छुच्छुन्दरीश्रीफलपुष्पचूर्णैरालिप्त-
 गात्रस्य नरस्य दूरात् ॥ आघ्राय गंधं द्विरदोऽतिमत्तो मदं त्यजे-
 त्केसरिणो यथोग्रम् ॥ ५ ॥ श्वेताद्रिकर्णिकामूलं पाणिस्थं वारयेद्गजम् ॥
 श्वेतकंटारिकामूलं व्याघ्रादीनां भयं हरेत् ॥ ६ ॥ पुण्यार्कोत्पाटिते
 मूले पाठाया मुखसंस्थिते ॥ देहं स्फुटति नो तीक्ष्णमंडलाग्रै रणे
 नृणाम् ॥ ७ ॥ गंधार्घ्या उत्तरं मूलं मुखस्थं संमुखागतम् ॥ शस्त्रौघं
 वारयेत्तत्र पुण्यार्के विधिनोद्धृतम् ॥ ८ ॥ विधिरुपवासः ॥ शुभ्रायाः
 शरपुंखाया जटा नीलीजटाऽथवा ॥ भुजे शिरसि वक्त्रे वा स्थिता
 शस्त्रनिवारिका ॥ भूपाहिचोरभीतिघ्नी गृहीता पुण्यभास्करे ॥ ९ ॥
 अथ संग्रामविधिः । प्रथमं क्रियते स्नानं शुक्लवस्त्रावृतो भवेत् ॥ मंग-
 ल्यगीतसंयुक्तो देवविप्रांश्च पूजयेत् ॥ २१० ॥ क्षेत्रपालस्य नाम्ना
 च बलिं दद्यादिशो दश ॥ शस्त्राणि चापि संपूज्य रक्षामंत्रं स्मरे-
 त्ततः ॥ ११ ॥ मंत्रश्च ॥ ओंमूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गे च चांविके ॥
 घंटास्वनेन नः पाहि चापज्यानिस्वनेन च ॥ १२ ॥ प्राच्यां रक्ष प्रती-
 च्यां च चंडिके रक्ष दक्षिणे ॥ भ्रामणेनात्मशूलस्य चोत्तरस्यां तथे-

श्वरि ॥१३॥ सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ॥ यानि
 चात्यंतघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥१४॥ खड्गशूलगदादीनि
 यानि चास्त्राणि तेऽम्बिके ॥ करपल्लवसंगीनि तैरस्मात्त्रक्ष सर्वतः ॥१५॥
 इतिरक्षामंत्रः ॥ दिव्यौषधीनां लेपञ्च रक्षाबंधं च कारयेत् ॥
 किञ्चिद्भुक्त्वा च पीत्वा च ततः सन्नाहमाचरेत् ॥ १६ ॥ सेनापतिं
 गजारोहांस्तांस्तांश्च सुभटांस्तथा ॥ मुख्यानन्यानपि धनैर्वस्त्रैश्च
 परितोपयेत् ॥ १७ ॥ पूर्वं सारथिमारोप्य रथे सजे ततः स्वयम् ॥
 योजयेद्वाजिनः शुद्धान्सुसंतुष्टाञ्जितश्रमान् ॥ १८ ॥ रथे च
 धारयेद्भद्रं कार्मुकाणां चतुष्टयम् ॥ चतुःशतानि बाणानां तूणी-
 राणि प्रपूरयेत् ॥ १९ ॥ खड्गं चर्म गदां शक्तिं परिधं मुद्गरं तथा ॥
 नाराचान्परशुं कुंतं पट्टिशदींश्च धारयेत् ॥ २० ॥ न रथा न
 गजा यस्य सोऽश्वमेव समारुहेत् ॥ कटिबद्धैकतूणीरः खड्गशक्ति-
 धनुर्भुतः ॥ २१ ॥ ततोऽर्जुनस्य नामानि विष्णुस्मरणपूर्व-
 कम् ॥ जपेत्ततः प्रतिष्ठेत् चतुरंगवलैर्भुतः ॥ २२ ॥ लाभस्तेषां
 जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः ॥ येषां हृदिस्थो भगवान्मंगलाय-
 तनं हरिः ॥ २३ ॥ अर्जुनः फाल्गुनः पार्थः किरीटी श्वेतवाहनः ॥
 बीभत्सुर्विजयः कृष्णः सव्यसाची धनंजयः ॥ २४ ॥ इन्द्रसूनुः
 कर्णहन्ता शिवशिष्यः कपिध्वजः ॥ नामान्येतानि शुद्धादौ
 स्मृत्वा विजयमश्नुते ॥ २५ ॥ अथाक्षौहिणीसंख्या ॥ खड्गं
 स्वरवास्विन्दुनेत्रैरक्षौहिणी मता ॥ २१८७०० ॥ अक्षौहिण्यां
 प्रदिष्टानां रथानां वर्मधारिणाम् ॥ २६ ॥ संख्या गणितत-
 त्वज्ञैः सहस्राण्येकविंशतिः ॥ उपर्यष्टौ शतान्याहुस्तथा भूयश्च
 सप्ततिः २१८७० ॥ २७ ॥ गजानां तु परीमाणमेतदेव प्रकी-
 र्तिताम् ॥ ज्ञेयं लक्षं पदातीनां सहस्राणि तथा नव ॥ २८ ॥
 शतानि त्रीणि पञ्चाशच्छूराणां शस्त्रधारिणाम् ॥ पञ्चपट्टिसहस्राणि

तथाश्वानां शतानि च॥२९॥दशोत्तराणि पट्ट प्राहुः संख्यातत्त्वविदो
 जनाः॥२३०॥अथ महाक्षौहिणी ॥ खट्वयं निधिवेदाक्षिचंद्राक्ष्यग्निहि
 मांशुभिः ॥ १३'२१'२४'९'०० ॥ महाक्षौहिणिका प्रोक्ता संख्या-
 गणितकोविदैः ॥ ३१ ॥ कोट्यस्त्रयोदश प्रोक्ता लक्षणामेकविं-
 शतिः ॥ चतुर्विंशसहस्राणि तथा नव शतानि च ॥ ३२ ॥ महाक्षौ
 हिणिकां प्राहुस्संख्यातत्त्वविदो जनाः ॥ ३३ ॥ महाक्षौहिणिकायां
 तु रथाःकोटिमिताः स्मृताः ॥ अश्वाश्चतुःकोटिमिता लक्षाण्ये-
 कादशैव च ॥ ३४ ॥ प्रोक्तानि नवतिस्तद्वदेवमेव गजा मताः ॥
 गजाश्चतुःकोटिमिता लक्षाण्येकादशैव च॥३५॥ सप्तविंशसहस्राणि
 तथा नव शतानि च॥कोचिचु। महाक्षौहिणिकां प्राहुरिमां तत्त्वविदो
 जनाः ॥ ३६ ॥ महाक्षौहिणिकायां तु रथाः कोटिमिताः स्मृताः ॥
 सप्तत्रिंशच्च लक्षाणि गीयंते तत्त्ववेदिभिः ॥३७॥ द्वादशैव सहस्राणि
 चत्वार्येव शतानि च ॥ प्रोक्तानि नवतिस्तद्वदेवमेव गजाः स्मृताः॥
 ॥३८॥अश्वाश्चतुष्कोटिमिता लक्षाण्येकादशैव च॥सप्तत्रिंशत्सहस्रा-
 णि तथा शतचतुष्टयम् ॥ ३९ ॥ सप्ततिश्चैव संख्याताः प्रोच्यंते
 पत्तयस्ततः॥पट्टकोट्योशीतिलक्षाणि पंचाधिकमितानि च॥२४०॥
 द्विषष्टिश्च सहस्राणि तथा शतचतुष्टयम् ॥ पंचाशदिति
 संख्याता महाक्षौहिणिका बुधैः ॥ ४१ ॥ अथ व्यूहविधिः ॥
 मुखे रथा गजाः पृष्ठे तत्पृष्ठे च पदातयः ॥ पार्श्वयोश्चहयाः कार्या
 व्यूहस्यायं विधिः स्मृतः ॥४२॥ अर्द्धचंद्रश्च चक्रश्च शकटं मक-
 रं तथा ॥ कमलश्रेणिका गुल्मं व्यूहान्येवं प्रकल्पयेत् ॥ ४३ ॥
 अथ युद्धविधिः ॥ ये राजपुत्राः सामन्ता आप्ताः सेवकजातयः ॥
 तान्सर्वानात्मनः पार्श्वे रक्षायै स्थापयेन्नृपः ॥४४॥ यस्मिन्कुले यः
 पुरुषः प्रधानः स सर्वयत्नेन च रक्षणायः ॥ तस्मिन्विनष्टे किल सार-
 भूते न नाभिभंगे अरका वहांति ॥ ४५ ॥ क्षत्रं सारभृतां शूरं शस्त्र-

जमनुरागि चेत् ॥ अपि स्वल्पं त्रिये सैन्यं वृथेयं मुण्डमण्डली
 ॥ ४६ ॥ अपि पञ्चशताः शूरा मृदन्ति महतीं चमूम् ॥ अथ वा
 यंच पट् सप्त विजयतेऽ निवर्तिनः ॥ ४७ ॥ धनुःसंगतिसंशुद्धा वा-
 जिनो मुखदुर्बलाः॥आकर्णपतिता योधाः संग्रामे जयनादिनः॥४८॥
 परस्परानुरक्ता ये योधाः शार्ङ्गधनुर्द्धराः ॥ युद्धज्ञास्तुरगारूढास्ते
 जयन्ति रणे रिपून् ॥ ४९ ॥ एकः कापुरुषो दीर्घो दारयेन्महतीं
 चमूम् ॥ तद्दीर्घमनुदीर्यन्ते योधाः शूरतमा अपि ॥ २५० ॥ दुर्नि-
 वारतरा चैव प्रभग्ना महती चमूः ॥ अपामिव महावेगस्त्रस्ता मृगग-
 णा इव ॥ ५१ ॥ यस्तु भग्नेषु सैन्येषु विद्रुतेषु निवर्तते ॥ पदे-
 पदेऽश्वमेधस्य लभते फलमव्ययम् ॥ ५२ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके
 सूर्यमण्डलभेदिनौ॥परित्राड्योगयुक्तश्च रणे चाभिमुखो हतः॥५३॥
 यत्रयत्र हतः शूरः शत्रुभिः परिवेष्टितः ॥ अक्षयं लभते लोकं यदि
 क्त्वा न भापते ॥ ५४ ॥ सूच्छितं नैव विकलं नाशस्त्रं नान्ययोधि-
 नम् ॥ पलायमानं शरणं गतं चैव न हिंसयेत् ॥ ५५ ॥ भीरुः
 पलायमानोऽपि नान्वेष्टव्यो वलीयसा ॥ कदाचिच्छूरतां याति स
 रणे कृतनिश्चयः ॥ ५६ ॥ संभृत्य संहतीं सेनां चतुरंगां महीपतिः॥
 व्यूहयित्वाऽग्रतः शूरान्स्थापयेज्जयलिप्सया॥५७॥अल्पायां वा म-
 हत्यां वा सेनायामिति निश्चयः ॥ सर्वयोद्दमणस्यैको जयलक्षण
 उच्यते ॥ ५८ ॥ पृष्ठेन वायवो वांति पृष्ठे भानुर्वयांसि च ॥ अनु-
 प्लवन्ते मेघाश्च यस्य तस्य रणे जयः ॥ ५९ ॥ अपूर्णेनैव मर्त्तव्यं संपू-
 र्णेनैव जीवनम् ॥ तस्माद्द्वैर्यं विधातव्यं हंतव्या परवाहिनी॥२६०॥
 जिते लक्ष्मीमृते स्वर्गः कीर्त्तिश्च धरणीतले ॥ तस्माद्द्वैर्यं विधातव्यं
 हंतव्या परवाहिनी ॥ ६१ ॥ इति धनुर्वेदोद्धृतधनुर्वेदसारः ॥ एवं
 गांधर्वशास्त्रं भरतेन प्रणीतं तत्र नृत्यगीतवाद्यभेदेन बहुविधोऽर्थः
 प्रपञ्चितः ॥ देवताराधननिर्विकल्पकसमाध्यादेिसिद्धिश्च गांधर्व-

वेदस्य प्रयोजनम् । गीतं गानशिक्षागीतिनिर्माणम् । स्वरजातिरागभे-
दास्तालमात्रादिरचनाप्रकाराः । साधकबाधकस्वरादिमेलनपरि-
ज्ञानञ्च 'स्वरगं पदगं चैव तथा लयगमेव चाचेतोवधानगं चैव गेयं
त्र्युश्चतुर्विधम् ॥' स्वरादिभेदा अनन्ता रागाश्च भैरवश्रीरागादिभे-
देन षोढाऽप्यवांतरभेदैरनन्ता एव । तालश्च क्रियमानं, क्रिययाऽऽ-
वापनिष्क्रमादिकया मानं परिच्छेदः । लयश्च गीतवाद्यपादादिन्या-
सानां क्रियाकालयोः साम्यम् । वाद्यं घनं तथानद्धं ततं सुपिरमेव
च । कांस्यपुष्करतंत्रीभिर्वैष्णुना च यथाक्रमम् ॥ एतदेवामरेणाप्यु-
क्तं 'ततं वीणादिकं वाद्यमानद्धं सुरजादिकम् । वंशादिकं तु सुपिरं
कांस्यतालादिकं घनम् ॥ चतुर्विधमिदं वाद्यम्' इति । तत्र 'नृत्यं कृ-
त्तानुकरणं नाट्यं तु नर्तकाश्रयम् । करणान्यंगहाराश्च विभावो भा-
व एव च ॥ अनुभावो रसाश्चेति संक्षेपान्नृत्यसंग्रहः ॥' इति । करणानि
साधनानि ॥ अंगहारोऽंगविक्षेपः । विशेषेण भावयंत्युत्पादयन्ति रस-
मिति विभावाः । स्त्रीवसंतोद्यानादयः रसकारणानि । अनुभूयते ल-
क्ष्यरस एभिरित्यनुभावाः । कंपस्वेदादीनि रसकार्याणि भावाः सात्वि-
काः स्तंभादयो व्यभिचारिणश्च धृतिस्मृत्यादय एतैरुत्कर्षमारोप्य-
माणोऽत्र व्यंजितः स्थायीभावो रत्यादिः शृंगाररसरूपो भवतीति
तत्त्वम् ॥ अथ च किञ्चिद्गांधर्ववेदप्रक्रियामपि ब्रूमः । प्रणम्य
सर्वदेवेशं शिवं ब्रह्मादिकांस्ततः ॥ गांधर्वशास्त्रसंक्षेपः सारतो-
ऽयं मयोच्यते ॥ १ ॥ यदुक्तं ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मग्रंथिश्च
यो मतः ॥ तन्मध्ये संस्थितः प्राणः प्राणाद्बहिसमुद्भवः ॥ २ ॥
बह्निमारुतसंयोगान्नादः समुपजायते ॥ न नादेन विना गीतं न
नादेन विना स्वरः ॥ ३ ॥ न नादेन विना वाद्यं नाट्यं नादं विना
न हि न नादेन विना नृत्यं तस्मान्नादात्मकं जगत् ॥ ४ ॥
पवनाज्जायते नादो नादतः स्वरसंभवः ॥ स्वरात्संजायते रागः

स रागो जनरंजकः ॥ ५ ॥ पदस्थस्वरसंघातस्तालेनानुमितस्तथा ॥
 प्रयुक्तश्चावधानेन गांधर्वमभिधीयते ॥ ६ ॥ तदेतन्नारदादिभ्यो दत्त-
 मादौ स्वयंभुवा ॥ विधिवन्नारदेनादः पृथिव्यामवधारितम् ॥ ७ ॥ मृगो
 वेत्ति शिशुर्वेत्ति वेत्ति गीतरसं फणी ॥ यत्ते गीते विलीनाः स्युः सर्वथा
 चित्तवृत्तिभिः ॥ ८ ॥ अपि ब्रह्मपदानंदादिदमेवाधिकं ध्रुवम् ॥
 जहार नारदादीनां चेतांस्यन्यस्य का कथा ॥ ९ ॥ इति गीतप्रशंसा ॥
 अथ सुगीतलक्षणम् ॥ सुस्वरं सरसं चैव सरागं मधुराक्षरम् ॥
 सालंकारप्रमाणश्च पद्धिर्धं गीतलक्षणम् ॥ १० ॥ स्वरेण पदसंयुक्तं
 छंदसा च सुसंयुतम् ॥ सुमारुतं सुतालं च सुगीतं तेन भण्यते
 ॥ ११ ॥ इति सुगीतम् ॥ बाह्मातुरुच्यते गेयं धातुरित्यभिधीयते ॥
 वाचा च गेयं कुरुते यः स वागुपकारकः ॥ १२ ॥ शब्दानुशास-
 नज्ञानमभिधानप्रवीणता ॥ गणच्छंदोरुवेदित्वमलंकारेषु कौश-
 लम् ॥ १३ ॥ तौर्यत्रितयचातुर्यं हव्यशारीरपालितम् ॥ लयता-
 लकलाज्ञानं विवेकोनेककाकुपु ॥ १४ ॥ देशीरागेषु विज्ञत्वं
 वाक्पटुत्वं सभाजयः ॥ इति वागुपकारस्य गुणाः प्रतिनिरूपिताः
 ॥ १५ ॥ अधमो मातुकारश्च धातुकारश्च मध्यमः ॥ धातुमातुक्रियाकार
 उत्तमः परिकीर्तितः ॥ १६ ॥ अधमो लक्षणेन स्यान्मध्यमो
 लक्ष्यमाचरन् ॥ स लक्षणेन संयुक्त उत्तमः परिकीर्तितः ॥ १७ ॥
 इति वागुपकारलक्षणानि ॥ अथ शिष्यकारः ॥ त्वरितः शिष्यको
 यस्तु सकंठो मधुरस्वरः ॥ रागतालसमोपेतः शिष्यकारः स उच्य-
 ते ॥ १८ ॥ अथ गायनलक्षणम् ॥ प्रबंधमात्रनिष्णातो विविधा-
 लापकारकः ॥ रागरागांगभापांगक्रियागेयांगकोविदः ॥ गायनो
 गीतशास्त्रज्ञेर्भण्यते सर्वसंमतः ॥ १९ ॥ अथ गायनदोषाः ॥ कंपितं
 भीतमुद्बुष्टमव्यक्तमनुनासिकम् ॥ काकस्वरं शिरःस्थं च तथा स्था-
 नविवर्जितम् ॥ २० ॥ विस्वरं विरसं चैव विशिष्टं विपमाहतम् ॥

व्याकुलं तालहीनञ्च गातुर्दोषाश्चतुर्दश ॥२१॥ अथ सालगसूढः ॥
 हिमवत्कन्यकाप्रित्यै देवदेवेन शंभुना ॥ शुद्धरागाद्विनिष्पीड्य
 सरसं सालगं कृतम् ॥ २२ ॥ शुद्धरागसमुत्पन्नं छायालगमनोहरम् ॥
 अवलावालगोपालक्षितिपालैः सगीयते ॥ २३ ॥ आद्यो ध्रुवस्ततो
 मंठः प्रतिमंठो निशारुकः ॥ अड्डतालस्ततो रास एकताली च
 संमता ॥ २४ ॥ अथैषु ध्रुवकलक्षणम् ॥ न विवेकं विना ज्ञानं
 ध्यानं नात्मरसं विना ॥ श्रद्धया न विना दानं गानं न ध्रुवकं
 विना ॥ २५ ॥ उत्तमः पट्पदैः प्रोक्तो मध्यमः पंचभिस्तथा ॥
 कनिष्ठस्तु चतुर्भिः स्यादेवं स्युर्ध्रुवकास्त्रिधा ॥ २६ ॥
 एकधातुर्द्विखंडः स्याच्छत्रोद्गाहस्ततः परम् ॥ तृतीयं किञ्चिदुच्चं
 स्यात्खंडं गमकशोभनम् ॥ २७ ॥ ततो द्विखंड आभोगस्तृतीयं त-
 स्य खंडकम् ॥ उच्चं गमकयुक्तं वा नवा स्वाम्यंकितं च तत् ॥ २८ ॥
 उद्गाहस्याद्यखंडे च न्यासः स ध्रुवको मतः ॥ एवं हि पट्पदः प्रोक्त
 उत्तमो ध्रुवको बुधैः ॥ २९ ॥ पंचपादस्य तूद्गाहे पदयुग्मं प्रशस्य-
 ते ॥ तृतीयं चोच्चखंडं स्याद्विरभ्यस्तमिदं त्रयम् ॥ ३० ॥ आभोग-
 श्चैकखंडः स्याद्वितीयं चोच्चखंडकम् ॥ तुल्यनामांकितं चैतदिति
 मध्यमलक्षणम् ॥ ३१ ॥ चतुष्पादस्य तूद्गाहे पदैकं स्यात्ततः परम् ॥
 किञ्चिदुच्चं द्वितीयं स्याद्विरभ्यस्तमिदं द्वयम् ॥ ३२ ॥ आभोगे च तथै-
 कं स्यात्किञ्चिदुच्चं द्वितीयकम् ॥ अभुनामांकितं चैतत्कनिष्ठस्येति ल-
 क्षणम् ॥ ३३ ॥ षण्णां पदानां वा वर्णनियमो वा द्वयोर्भवेत् ॥ पदयोर्व-
 र्णनियमो ध्रुवाणां हि द्विधा गतिः ॥ ३४ ॥ पदद्वये यदा वर्णनि-
 यमः क्रियते बुधैः ॥ तदा पदानि चास्यानि भवन्ति नियमं विना
 ॥ ३५ ॥ एकादशाक्षरात्पादादेकैकाक्षरवर्द्धितैः ॥ खंडैर्ध्रुवाः षोड-
 श स्युः षड्विंशत्यक्षरावधिः ॥ ३६ ॥ रमतालादिवर्णैश्च ध्रुवाणां ल-
 क्षणं शुभम् ॥ प्रोक्तं रागार्णवे सर्वं संक्षेपादिह कथ्यते ॥ ३७ ॥ अथ

पोडशध्रुवाणां नामानि ॥ जयन्तः शेखरोत्साहौ ततो मधुरनिर्म-
 लौ ॥ कुंतलः कमलाचारो नंदनश्चंद्रशेखरः ॥ ३८ ॥ कामदो
 विजयाक्षश्च कंदर्पजयमंगलौ ॥ तिलको ललितश्चैव ध्रुवाः पोडश
 कीर्तिताः ॥ ३९ ॥ आदितालो जयन्तः स्याच्छृंगाररससंयुतः ॥ रुद्र-
 संख्याक्षरपदैरायुर्वृद्धिकरः परः ॥ ४० ॥ एक एव लघुर्यस्मिन्नादि-
 तालः स कथ्यते ॥ स यथा (SSSSSSSSSSSS) इति ॥ द्वादशाक्षरपादो-
 न्यो भागैकफलकृत्प्रभोः ॥ ४१ ॥ हंसके च रसे वीरे गीयते शे-
 खराह्वयः ॥ लघुर्गुरुलघुर्यत्र स तालो हंसकः स्मृतः ॥ ४२ ॥ स
 यथा (ISI) इति ॥ उत्साहः स्याद्रसे साम्ये ताले कंदुकसंज्ञके ॥ वंशा-
 भिवृद्धिकृत्पादस्रयोदशमिताक्षरः ॥ ४३ ॥ लघुद्वयं विरामान्ते ताले
 कंदुकसंज्ञके ॥ स यथा (II) गार्ग्यतालेन गीयेत कारुण्ये मधुरो ध्रुवः
 ॥ ४४ ॥ अंग्रिद्विसप्तभिर्वर्णैरानंदफलदः सदा ॥ चतुर्द्रुतो विरामां-
 तस्तालोऽयं गार्ग्यसंज्ञकः ॥ ४५ ॥ स यथा (०००) क्रीडाताले ध्रुवः स
 स्यात्तिथिवर्णाग्निनिर्मलः ॥ शृंगाररससंयुक्तः श्रोतुस्तेजोविवर्द्धनः
 ॥ ४६ ॥ एक एव द्रुतो यस्मिन् क्रीडातालः स कथ्यते ॥ स
 यथा (०) वर्णैः पोडशभिः पादः कुंतलो लघुशेखरे ॥ ४७ ॥ इष्टार्थ-
 दः शौर्यदः स्यादद्रुताख्यरसान्वितः ॥ लघुर्गुरुर्भवेद्यत्र स भवेच्छुशे-
 खरः ॥ ४८ ॥ स यथा (IS) वर्णैश्च सप्तदशकैरंग्रिः शृंगारके रसे ॥ कमलो
 मलयाख्ये वै स्वायुर्वृद्धिकरः परः ॥ ४९ ॥ मलयाख्ये भवेत्ताले गुरुर्ल-
 घुरतो गुरुः ॥ स यथा (SIS) चारोष्टादशवर्णाग्निर्यशोहर्षप्रदो ध्रुवः ॥
 फणिभापायुतो वीरे रसे कंदुकतालके ॥ ५० ॥ लघुद्वयं विरामान्ते ताले
 कंदुकसंज्ञके ॥ स यथा (SSSSSSSSSSSSSSSSSS) नंदद्वयेन्दुवर्णाग्निर्नंदनः
 सर्वसिद्धिदः ॥ ५१ ॥ पूर्णशृंगारवीराभ्यां कंदुके च विधीयते ॥ लघुद्वयं
 विरामान्ततालः कंदुकसंज्ञकः ॥ ५२ ॥ स यथा (SSSSSSSSSSSSSSSSSS) ॥
 कल्याणदो भवेद्दीरे ध्रुवकश्चंद्रशेखरः ॥ दिग्विवर्णपदं यत्र त्रिपुटं वि-

धीयते ॥ ५३ ॥ द्रुतद्वयं लघुद्वंद्वं ताले त्रिपुटसंज्ञके ॥ स यथा (० ० ॥) एक-
विंशतिवर्णां त्रिभवेच्छृंगारके रसे ॥ ५४ ॥ कामदोभीष्टदः पुंसां तालके
तुरलीलके ॥ द्रुतद्वयं लघु चांते तालः स्यात्तालकेतुकः ॥ स यथा (० ० ॥)
विजयाक्षो ध्रुवः स स्याद्वाविंशत्यक्षरांश्रिकः ॥ ५५ ॥ सन्निपातेन
संयुक्तः शृंगारेऽभीष्टदो रसे ॥ एक एव गुरुर्यत्र सन्निपातः स
कथ्यते ॥ ५६ ॥ स यथा (० ५) त्रयोविंशतिवर्णां त्रिध्रुवः कंदर्पसंज्ञकः ॥
वीरे वा करुणे वा स्यात्खंडताले विधीयते ॥ ५७ ॥ द्रुतमेकं भवेद्यत्र
तालोऽयं खंडसंज्ञकः ॥ स यथा (०) द्विघ्नद्वादशवर्णां त्रिस्तालो वा
खंडके भवेत् ॥ ५८ ॥ वीरशृंगाररसयोर्यजकृज्जयमंगलः ॥ द्रुतद्वयं
विरामांतं लघुनैकेन रूपकः ॥ ५९ ॥ स यथा (० ०) पंचविंशाक्षरैः
पादो यस्यासौ ललिताह्वयः ॥ ताले वाचपुटे गेयो वीरेवाप्यद्भुते-
ऽपि वा ॥ ६० ॥ तालं वाचपुटं ज्ञेयं गुरुर्लघुयुगं गुरुः ॥ स
यथा (५ ॥ ५) यः पञ्चविंशतिवर्णांश्रिः स स्यात्सर्वार्थसिद्धिदः
॥ ६१ ॥ ललितश्चपुटाख्ये च ताले शृंगारपोपकः ॥ ताले च
चपुटे ज्ञेयं गुरुद्वंद्वं लघुस्ततः ॥ ६२ ॥ स यथा (५ ॥ ५) इति
षोडश ध्रुवाः ॥ अथ मंठकलक्षणम् ॥ उद्गाहो ध्रुपदश्च स्यादाभो-
गस्तदनंतरम् ॥ नियमस्त्रिविधो ज्ञेयो मंठकस्य विचक्षणैः ॥ ६३ ॥
जयप्रियः कलापश्च कमलस्सुंदरस्तथा ॥ वल्लभो मंगलश्चेति पडे-
ते मंठका मताः ॥ ६४ ॥ लघुर्गुरुर्लघुर्यत्र स तालो हंसकः स्मृतः ॥
तालश्चायं रसे वीरे कर्तव्यो जयमंठके ॥ ६५ ॥ हंसतालः (१ ॥ ५)
रंगताले तु विज्ञेयो लघुश्चैको गुरुद्वयम् ॥ कलापो मंठकस्तेन रसे
रौद्राभिधानके ॥ ६६ ॥ रंगतालः (१ ॥ ५) लघुद्वयं गुरुश्चैकस्तालोऽ-
यं दर्पणः स्मृतः ॥ अस्मिन्स्ताले रसे शांते कमलो मंठको भवेत्
॥ ६७ ॥ दर्पणतालः (१ ॥ ५) गुरुद्वयं लघुद्वंद्वं ताले त्रिपुटसंज्ञके ॥
सुंदरो गीयते तेन वीरे वाप्यद्भुते रसे ॥ ६८ ॥ त्रिपुटतालः (५ ॥ ५)

मलयाह्वे भवेत्ताले गुरुर्लघुरतो गुरुः ॥ वल्लभो मंठको गेयस्ताले-
स्मिन्करुणे रसे ॥६९॥ मलयतालः (५५) गुरुर्लघुद्वयं यत्र भृंग-
तालः स कथ्यते ॥ मंगलो मंठको ज्ञेयो रसे चाद्रुतसंज्ञके ॥ ७० ॥
भृंगतालः (५॥) इति पण्मंठकाः ॥ अथ प्रतिमंठकलक्षणम् ॥
तालश्चाप्यमरश्चैव विचारः कुंदसंज्ञकः ॥ चत्वारः कथिताश्चेति
प्रतिमंठास्तु शंभुना ॥ ७१ ॥ विरामांतं द्रुतद्वंद्वं गुरुश्चैकस्ततः
परम् ॥ सुरंगताले गातव्यस्तालश्च प्रतिमंठकः ॥ ७२ ॥ सुरंगतालः
(००५) गुरुरेको भवेद्यत्र सन्निपातः स कथ्यते ॥ अमरप्रतिमंठोऽ-
सौ विद्वद्भिस्तेन गीयते ॥ ७३ ॥ सन्निपातः (५) लघुद्वंद्वं विरा-
मांते ताले कंदुकसंज्ञके ॥ विरागो गीयते तेन विलंबश्च लघो भवेत्
॥ ७४ ॥ कंदुकतालः (००) द्रुतमेकं भवेद्यत्र स तालः खंडसं-
ज्ञकः ॥ द्रुतं लयेन गातव्यः कुंदश्च प्रतिमंठकः ॥ ७५ ॥ खंडतालः
(०) अथ निःसारुकलक्षणम् ॥ कांतारः समराख्यश्च
वैकुण्ठो वाञ्छितस्तथा ॥ विशालश्च तथानंदः पोढा
निःसारुको भवेत् ॥ ७६ ॥ लघुद्वयं विरामांते ताले कंदुकसंज्ञके ॥
द्रुतं लयेन गातव्यः कांतारो भवति स्फुटः ॥ ७७ ॥ कंदुकः (॥) लघु-
द्वयं विरामांते ताले कंदुकनामानि ॥ समरो गीयते तेन मध्यमश्च ल-
घो भवेत् ॥ ७८ ॥ द्रुतद्वंद्वं गुरुद्वंद्वं भवेत्ताले मुकुन्दके ॥ अनेन गेयो
वैकुण्ठो हृद्यो निःसारुकः सदा ॥ ७९ ॥ मुकुन्दः (००५५) लघुत्रयं द्रुतद्वंद्वं
ताले सरभलीलके ॥ अयं निःसारुको ज्ञेयो वाञ्छितो वाञ्छितप्रदः ८० ॥
विशालोप्येतादृश एव ॥ द्रुतमेकं भवेद्यत्र क्रीडातालः स कथ्यते ॥
अनेन गीयते नंदो नित्यं निस्सारुकोत्तमः ॥ ८१ ॥ क्रीडातालः
अथपट्टताललक्षणम् ॥ शकः कीलश्च विजयश्चारो निःशंक एव च ।
मकरंदः परो ज्ञेयस्त्वङ्गतालश्चैव पङ्क्तिविधः ॥ ८२ ॥ लघुर्गुरुश्च भवति
लघुशेखरतालके ॥ शको ह्यमरतालश्च गीयते तेन कोविदैः ॥ ८३ ॥

लघुशेखरः (१५) द्रुतद्वयं विरामांतं लघुनैकेन संयुतम् ॥
 जयतालो भवेत्तेन गेयः शान्ते बुधोत्तमैः ॥ ८४ ॥ विज-
 यतालः (०० ।) उमातिलकताले तु द्रुतौ लघुगुरु स्मृतौ ॥
 चाराख्यस्त्वड्तालः स्याद्विद्वद्भिस्तेन गीयते ॥ ८५ ॥ चाराख्या-
 ड्तालः (०० । ५) छुतमेकं द्रुतौ द्वौ च वनमालिनि तालके ॥
 निःसंगस्त्वड्तालः स्याद्बुधैस्तेनैव गीयते ॥ ८६ ॥ वनमाली (५००)
 राजतालाभिधाने तु लघुद्रुतौ लघुः स्मृतः ॥ अनेन तु समायुक्तो
 मकरंदस्त्वड्तालकः ॥ ८७ ॥ राजतालः (१०१) अथ रासकलक्षणा-
 नि ॥ चतुर्द्धा रासकाः प्रोक्ता गीतवाद्यविशारदैः ॥ विनोदो वरदो
 नंदः कंबुजश्चेति कीर्तितः ॥ ८८ ॥ एक एव लघुर्यत्र ह्यादितालः
 स कथ्यते ॥ विनोदो रासकस्तेन गातृश्रोतृसुखावहः ॥ ८९ ॥
 आदितालः (१) लघुद्रुतौ गुरुर्यत्र तालोऽयं गजलीलकः ॥ वरदो
 रासको गेयः श्रोतृणां च सुखावहः ॥ ९० ॥ गजलीलकः (१०५) छु-
 तश्च गुरुरेकत्र तालो विद्याधरः स्मृतः ॥ यत्रासौ रासको नंदो गीय-
 तेऽभ्युदये शुभः ॥ ९१ ॥ विद्याधरः (५५) राजविनोदे ताले स्या-
 द्गुरुद्वंद्वमथ छुतः ॥ रासकः कंबुजस्तेन गीयते गीतिकोविदैः ॥ ९२ ॥
 राजविनोदः (५५५) अथैकतालीलक्षणम् ॥ एकताली त्रिधा प्रोक्ता
 गीतवाद्यविशारदैः ॥ रामा च चंद्रिका तद्विद्वद्विपुलेत्यथ लक्षणम् ॥ ९३ ॥
 द्रुतमेकं भवेद्यत्र तालोऽयं खंडसंज्ञितः ॥ रामा तनैकताले तु
 गीयते गायकोत्तमैः ॥ ९४ ॥ खंडतालः (०) गुरुद्वयं भवेद्यत्र तालो
 ललितसंज्ञितः ॥ चंद्रिका चैकताली स्यात्तेन सौभाग्यदायिनी ॥ ९५ ॥
 ललितः (५५) कोकिलाप्रियताले वै द्रुतत्रयमुदाहृतम् ॥ विपुला
 चैकताली स्यात्तेन गीतज्ञसंयता ॥ ९६ ॥ कोकिलाप्रियः (०००) ॥
 अथाष्टौ ध्रुवाः ॥ जयंतश्च तथोत्साहो नंदनश्चंद्रशेखरः ॥ कामदो वि-
 जयाख्यश्च कंदर्पजयमंगलौ ॥ ९७ ॥ अष्टौ ध्रुवाः समाख्याता राजयो-

ग्याः सदा बुधैः ॥९८॥ इति तालगरुडः ॥ अथ शुद्धसूढनामानि ॥
 एलाकरणडेकीभिर्वर्तिन्याद्रूमडेनच ॥ लंभरासेकतालीभिः शुद्धसू-
 ढोष्टभिः स्मृतः ॥ ९९ ॥ शुद्धसूढोन्यदेशेषु गीयते विरलैः कचि-
 त् । अतो न विस्तरौ लोके दक्षिणेषु च गीयते ॥१००॥ अथ रूप-
 कम् ॥ उद्वाहश्चान्यधातुः स्याद्भ्रुवकश्चान्यधातुकः ॥ मेलापकोन्य-
 धातुः स्यादाभोगश्चान्यधातुकः ॥ चतुर्द्धातुकमेतद्धि रूपकं की-
 र्त्यते बुधैः ॥ १ ॥ अथगमकम् ॥ स्फुरितं कंपितं लीनं स्तिमितां-
 दोलितावपि ॥ आहतं त्रिकभिन्नं च गमकं सप्तधा स्मृतम् ॥ २ ॥
 अथ प्रत्यंतरम् ॥ उद्दिष्टं वस्तुरागादौ किञ्चिदाधिक्यार्चितम् ॥
 तद्धातुमातुनिष्पन्नं प्रत्यंतरमितीरितम् ॥ ३ ॥ पूर्वरूपकसंसिद्धं
 छायासंस्कृतरूपकम् ॥ तत्स्थानं प्रोच्चनीचं च खलोत्तारं प्रकीर्त्ति-
 तम् ॥ ४ ॥ अथ स्वरादिकथनम् ॥ सामवेदात्स्वरा जाताः
 स्वरेभ्यो ग्रामसंभवः ॥ ग्रामेभ्यो जातयो जाता जातिभ्यो
 रागसंभवः ॥ ५ ॥ देशीरागाः स्वरा वैते विख्याता देशरूढि-
 तः ॥ ग्रामरागोद्भवा भाषा भाषाभ्यश्च विभाषिकाः ॥ ६ ॥ विभा-
 षाभ्योऽपि संजातास्तथैवांतरभाषिकाः ॥ सप्त स्वरास्त्रयो ग्रामा
 मूर्च्छनाश्चैकविंशतिः ॥ ७ ॥ द्वाविंशतिश्च श्रुतय एतेभ्यो रागसं-
 भवः ॥ पङ्कपभकगांधारमध्यपञ्चमधैवताः ॥ निषादश्चेत्यमी सप्त
 तंत्रीकंठोत्थिताः स्वराः ॥ ८ ॥ पङ्कादयः स्वराः सप्त ग्रामौ
 च पङ्कमध्यमौ ॥ केचिद्गांधारमप्याहुस्तु तु नेहास्ति भूतले ॥ ९ ॥
 चतुर्दशैव श्रुतयस्तावन्मानाश्च मूर्च्छनाः ॥ गीयन्ते मानवैर्भूमाव-
 न्यास्तु त्रिदशालये ॥११०॥ स्वयं यो राजते नादः स स्वरः परि-
 कीर्तितः ॥ स्वरेश्च निखिलं व्याप्तं तद्विज्ञेयं पृथक्पृथक् ॥११॥ उच्चै-
 र्निषादगांधारौ नचैर्ऋषभधैवतौ ॥ शेषास्तु स्वरिता ज्ञेयाः पङ्कम-
 ध्यमपंचमाः ॥ १२ ॥ पङ्कं वदेन्मयूरो हि ऋषभं चातको वदेत् ॥

अजा वदति गांधारं क्रींचो वदति मध्यमम् ॥ १३ ॥ पुष्पसाधार-
 ने काले कोकिलः पञ्चमं वदेत् ॥ दर्दुरो धैवतं चैव निपादश्च
 वदेद्भुजः ॥ १४ ॥ हास्यशृंगारयोः काव्यौ स्वरौ पञ्चममध्यमौ ॥
 पङ्गुर्पभौ तथा ज्ञेयौ वीररौद्राद्भुते रसे ॥ १५ ॥ गांधारश्च निपादश्च क-
 र्तव्यौ करुणारसे ॥ धैवतश्चैव कर्तव्यो वीभत्से च भयानके ॥ १६ ॥
 चतुःश्रुतिस्त्रिश्रुतिश्च द्विश्रुतिश्च चतुःश्रुतिः ॥ चतुःश्रुतिस्त्रिश्रु-
 तिश्च द्विश्रुतिश्चेति ते स्वराः ॥ १७ ॥ अथ षट्त्रिंशत्प्रवर्तकरागी-
 उच्यते ॥ भैरवः पञ्चमो नाटो मल्लारो गौडमालवः ॥ देशापश्चे-
 ति षड् रागाः प्रोच्यन्ते लोकविश्रुताः ॥ १८ ॥ वंगपालो गुण-
 कारी मध्यमादिर्वसंतकः ॥ धन्याश्रीश्चेति पञ्चैते रागा भैरवसं-
 श्रिताः ॥ १९ ॥ ललिता गुर्जरी देशी विराटी रामकृत्तथा ॥ मता रागा-
 र्णवे रागाः पञ्चैते पञ्चमाश्रयाः ॥ २० ॥ नटनारायणः पूर्वं गांधा-
 रः सालगस्तथा ॥ तथा कर्णाटकेदारौ पञ्चैते नाटसंश्रयाः ॥ २१ ॥
 मेघमल्लारिका मालकौशिकः प्रतिमंजरी ॥ आसावरी च पञ्चैते
 रागा मल्लारसंश्रयाः ॥ २२ ॥ हिंदोलस्त्रिगुणा धाली गौडी को-
 लाहलास्तथा ॥ पञ्चैते गौडनामानं रागमाश्रित्य संस्थिताः ॥ २३ ॥
 भूपाली हरिपालश्च कामोदी धोरणिस्तथा ॥ वेलावली च पञ्चैते
 रागा देशापसंस्थिताः ॥ २४ ॥ अन्येऽपि बहवो रागा जाता
 देशविशेषतः ॥ मारुप्रभृतयो लोके ते च भद्रेशिकाः स्मृताः ॥ २५ ॥
 श्रीआदिपुराणेषु । भैरवो मुख्यरागश्च द्वितीयो मालकौ-
 शिकः ॥ हिंदोलकस्तृतीयस्तु चतुर्थो दीपकः स्मृतः ॥ २६ ॥
 पञ्चमो मेघनादश्च श्रीरागः षष्ठ उच्यते ॥ एतेषां पञ्च पञ्च स्युः पत्न्यः
 पण्णां सुशोभनाः ॥ २७ ॥ पूर्वं भैरवपत्न्यस्तु पञ्चेताः शृणु नारद ॥
 भैरवी नटनाम्नी च तथा मालसिरी मता ॥ षट्मंजरी चतुर्थी स्याल्ल-
 लिता पञ्चमी मता ॥ २८ ॥ मालकौशिकपत्नीनां नामानीमानि मे शृ-

णु ॥ विचित्रा भाविनी चैव तथा माखणी मता ॥ २९ ॥ रामगिरी
 गुर्जरी च हिंदोलस्याथ बह्वभाः॥वैरावली पराटोढी देशाख्या चण-
 वारिका ॥ १३० ॥ माधवी पंचमी प्रोक्ता दीपकस्यापराः स्त्रियः ॥
 धनासिरी वसंता च कर्णाटी तृतीया मता ॥ ३१ ॥ वैराटी च
 चतुर्थी स्यात्तथा मधुकरी स्फुटम् ॥ मेघनादस्त्रियः पञ्च तासां
 नामानि मे शृणु ॥ ३२ ॥ कलाटिका तथा गौरी ककुभा च विभा-
 वरी ॥ बंगाली पंचमी प्रोक्ता श्रीरागस्य स्त्रियः स्मृताः ॥ ३३ ॥
 माघफाल्गुनयोगेभ्यो दीपकाख्योऽतिशोभनः ॥ मेघनादः परो गेयो
 मधुमाधवयोरपि ॥ ३४ ॥ ज्येष्ठापाठकयोगेभ्यः श्रीरागः सर्वसंमतः॥
 मालकौशिकरागश्च वर्षत्तविव संमतः ॥ ३५ ॥ भैरवश्चापरो गेयः
 शारदतीं निरन्तरम् ॥ हिंदोलगानकालश्च मासयोर्मार्गपौषयोः
 ॥ ३६ ॥ अथैषामेव रूपाणि वर्णनीयानि वर्णये ॥ नीलांवरो गौर-
 तनुः सपुष्पो भैरवः शुभः ॥ ३७ ॥ तत्पत्नीनाम् ॥ सरोवरस्थस्फ-
 टिकस्य मंडपे सरोरुहैः श्रीहरिमर्चयंती ॥ तालप्रयोगैः प्रतिवर्द्धगी-
 ता गौरी मृदुर्नारद भैरवीयम् ॥ ३८ ॥ तुरंगमस्कन्धनिबद्धरागा
 स्वर्णप्रभा शोणितशोणगात्रा ॥ संग्रामभूमौ चरति धृतास्त्री नटे-
 यमुक्ता किल कश्यपेन ॥ ३९ ॥ नीलं निचोलं वपुषा वहन्ती विप्रो-
 क्तमार्गा कृतभक्तिरेषा॥तमालनीले तिमिरं वहन्ती प्रियानुगा माल-
 सिरी प्रदिष्टा ॥ १४० ॥ वियोगिनी कांतविशीर्णपुष्पसंचं वहन्ती
 वपुषातिशुष्कम् ॥ आश्वास्यमाना प्रियया च सख्या विधूसरांगी
 पटमञ्जरीयम् ॥ ४१ ॥ स्वकांतसंगाभिनिवेशतश्च समुत्थिता पङ्क-
 जकेसरारुणे ॥ नेत्रे दधाना पटुकंठमण्डिता प्रातः प्रयुक्ता ललि-
 ताभिधेया॥४२॥ अनन्तशृङ्गारपरा विनोदिनी सुहारचामीकरगात्र-
 वल्ली ॥ कर्पूरसौगंध्यसुनागवल्ली कोलाम्बिकां चैव मुखे दधाना
 ॥ ४३ ॥ अथ मालकौशिकः ॥ मेघागमेत्यंतविधूर्णनेत्रः कलाकु-

लांगो मदनापहारी॥विचित्रमुख्या वनिताप्रियोऽसौ विराजते माल-
 सुकौशिकश्च ॥ ४४ ॥ सानंदमालंबितपुष्पचापा प्रियाङ्गसङ्गा-
 मृतसाधुतृप्ता ॥ पर्यंकमध्ये सुकृतोपवेशा विभाति निद्रास्थितचित्र-
 गौरा ॥ ४५ ॥ वासोवसाना शरदभ्रशुभ्रं विरिञ्चिदेवोपमकर्म-
 शक्ता ॥ कुन्दावदाता चतुराननस्य संभावनी लब्धसमृद्धसेवा
 ॥ ४६ ॥ अनेकलावण्यनिदानशाला प्रियांकमध्ये नितरां वसन्ती॥
 चाटूक्तिरम्यैर्वचनैर्हसन्ती विलज्जिता मारवणी प्रदिष्टा ॥ ४७ ॥
 स्वर्णप्रभा भासुरभूषणा च नीलं निचोलं सुतनौ वहन्ती ॥ कान्ते
 पदोपान्तमधिष्ठितेऽपि मानोन्नता रामगिरी प्रदिष्टा ॥ ४८ ॥ श्यामा
 सुकेशी मलयद्रुमाणां मृदूलसत्पल्लवतत्प्रयाता ॥ श्रुतीः स्वराणां
 दधती विभागं तंत्रीमुखादक्षिणगुर्जरीयम् ॥ ४९ ॥ शंखावदातं पलितं
 दधाना प्रलंबकर्णा कुसुमेन्दुवर्णा ॥ विचित्रवासाः स्वविहारचारिणी
 मल्लारिकेयं शुचिशांतमूर्तिः ॥ १५० ॥ अथ हिन्दोलः ॥ नितम्बिनीमद-
 तरंगितासु हेलसु दोपासु कला दधानः ॥ शुकैः कपोतद्युतिकर्बुराङ्गो
 हिंदोलरागः कथितो मुनीन्द्रैः ॥ ५१ ॥ संकेतशय्यां दायितस्य द-
 त्वा वितन्वती मण्डनमंगयष्ट्याम् ॥ हृदा स्मरन्ती स्मरमिष्टदैवं
 वैरावली नीलसरोजकांतिः ॥ ५२ ॥ उन्निद्रपंकेरुहचारुवक्त्रा कुर-
 ङ्गमातंगकृतौवरेण ॥ संभावयन्ती विपिनोपकंठे टोडीमुखेदीवरदा-
 मरम्या ॥ ५३ ॥ आस्फोटनाविष्कृतरोमहर्षानियुद्धसंयुक्तविशा-
 लबाहुः ॥ प्रांशुप्रचंडद्युतिरिन्दुगौरा देशाख्यरागिण्यथ मल्लराज्ञी
 ॥ ५४ ॥ अनेकवस्त्राभरणाकुलांगी पद्माग्रहस्ता नयनांजनेन ॥ मनो
 हरन्ती मदनांगयष्टिर्गांधाररागिण्यथ वामचेष्टा ॥ ५५ ॥ विरूपष्टकृ-
 ष्णाजिनमध्यवर्ती कांता पवित्रा स्थविरा विशुद्धा ॥ संगायती नार-
 दतुंबुरुभ्यां श्रीमाधवनाम कथां विचित्राम् ॥ ५६ ॥ सौभाग्यसंग-

वितगोरदेहा मनोभवस्याथ शिलीमुखानि॥मुञ्चन्ती विश्वस्य विमोह-
 नाय सौभाग्यसंज्ञेति विशालनेत्रा ॥ ५७ ॥ अथ दीपकः ॥ वि-
 शालनेत्रो नयनाभिरामः कलाविदग्धः कलकंठगीतः ॥ माराङ्गक-
 श्चातिविमोहनोऽ सौ स्त्रीणां पटुर्दीपकरागराजः ॥ ५८ ॥ दूर्वादल-
 श्यामतनुर्मनोज्ञा कांतं लिखन्ती स्वकरेण पीठे॥वालाचला लोचन-
 गूढभावैर्धनासिरी नाम मुने प्रदिष्टा ॥ ५९ ॥ अनेकपुष्पाकरपत्रव-
 ह्नी विमोहरूपामदनाधिभूषा ॥ वसंतरागिण्यथ कामकां-
 ता मनो हरन्ती विपिने निविष्टा ॥ ६० ॥ पाठांतरम्॥शिखंडिवह्नी-
 च्छ्रयवद्धचूडा पुष्पान्त्यापि प्रांतलतांतराणि ॥ भ्रमन्त्यथावासमनं-
 गमूर्तिर्मतात्वनङ्गस्य वसंतसंज्ञा ॥ ६१ ॥ अतिप्रमत्ता बलभावयु-
 क्ता गौराङ्गयाष्टिः कनकाङ्गभूषा ॥ वीणादधानातिसुकंठगानकर्त्री
 च कर्णाटिकाप्रसिद्धा ॥ ६२ ॥ विराट्देशे सुभगा सुगौरी ह्य-
 नेकगानाकलिताकुलाङ्गी ॥ मृदङ्गहस्ता नवयौवनाढ्या वैरा-
 टिकेयं चमराभियुक्ता ॥ ६३ ॥ पाठांतरम् ॥ विनोदयन्ती दयितं
 च गौरी स्वलङ्कृता चामरचालनेन ॥ करे दधाना सुरवृक्षपुष्पं वराङ्ग-
 नेयं कथिता विराटी॥६४॥मुखादनंतं मधु चास्तुवंती स्वकांतकेलीः
 प्रचुरं प्रयाता ॥ उच्चैःस्वरेणातिजगौ पदानि मानोन्नता माधुकरी
 प्रसिद्धा ॥ ६५ ॥ दीनानना मङ्गलयानकाले लाजाञ्जलीन्वि-
 दधती गलदश्रुधारा ॥ हेमद्युतिर्दत्तनखांशुमुद्रा श्रीसोरठी मानयु-
 ताप्रसिद्धा ॥ ६६ ॥ अथ मेघनादः ॥ तमालनीलाङ्गमनोज्ञवेषो
 विचित्रवाचा परिवर्क्ति भार्याम् ॥ आताम्रनेत्रांतविलासशीलः
 श्रीमेघनादः कथितोमुनीन्द्रैः ॥ ६७ ॥ आकर्णनेत्रा तु मनो हरन्ती
 शुचिस्मिताऽ सौ कलगानकृत्या ॥ आशृण्वतां पद्मदलाग्रहस्ता
 कंठालिकाकेलिकरातिपद्मी ॥ ६८ ॥ सानंदमालंबितपुष्पचापा
 प्रियाधरस्वादुसुषाभिवृता ॥ पर्यङ्कमध्येसुकृतोपवेशा

सालस्यगात्रा विदिता च गौडो ॥ ६९ ॥ नीलं वसाना वस-
 नं सुवेपा वने रुदंती पिकनाददूती ॥ विलोकयंती ककुभोऽथ भी-
 ता मूर्तिः प्रदिष्टा ककुभः श्रयेयम् ॥ ७० ॥ प्रातः समुत्थाय प्रि-
 थांकमध्ये तत्केलिचिह्नाकलितानिमित्ता ॥ सालस्यनेत्रा प्रतिबोध-
 यंती खगान्द्रुमस्थांश्च विभासनार्त्री ॥ ७१ ॥ मनोज्ञमौजीगुणगुंफि-
 तांगा त्वचं दधाना धरणीरुहस्य ॥ चंडा कुमारी कमनीयमूर्तिर्बै-
 गालिका गायनकेषु मुख्या ॥ ७२ ॥ सदारंगारतिरभसकांतवदना
 मदोन्मत्ता पतिपदालिंगितकरा ॥ वरालापंप्रेमपूरप्रसक्ता भक्तोद्देवी
 देवमोहातिसक्ता ॥ ७३ ॥ अथ श्रीरागः ॥ किरीटवान् रागसमाज-
 मध्ये संगीतशालीयमदांगयष्टिः ॥ आतालमानाधिकृतौ विवेकी
 श्रीरागराजो वनिताभिकांतः ॥ ७४ ॥ शृंगारसंभारसमूहनांगा ह्यनं-
 गलेखेव निजांगकांत्या ॥ प्रतप्तचामीकरचारुवर्णा श्रीमेघशाली
 मदनाभिमत्ता ॥ ७५ ॥ अब्जमालां करे धृत्वा वसाना रौरवीं
 त्वचम् । जपंती जाह्नवीतीरे मोदकातियशस्विनी ॥ ७६ ॥ नीलां-
 शुकालंबितदेहपीठा विभ्रत्प्रभासाधरपद्मवक्त्रा ॥ श्यामा सुवेपा
 दयितेन सार्द्धं केदारिकाब्जं दधती करेसा ॥ ७७ ॥ आसावरी मन्मथ-
 चर्यहारिणी वक्रदृशाभ्युकुटिशोभितसुस्मितास्या ॥ मानोन्नता का-
 न्तकराभिमर्शप्रमोदभारा विगता सदैव ॥ ७८ ॥ कामोदकी कामल-
 का विदग्धा शश्वत्तनौ हाटकतुल्यवर्णा ॥ कर्णांतनेत्रा मदनांग-
 यष्टिर्नीलोत्पलं सा दधती मनोज्ञा ॥ ७९ ॥ मारुर्मनोत्साहविभा-
 सयंती कंदर्पसंपीडितदेहयष्टिः ॥ प्रियप्रवासातिवियोगिनी सा महा-
 वियोगेन सुतप्यमाना ॥ ८० ॥ एवमन्यत्रान्यथापि वर्णिता रागास्ते
 च सर्वे एव योग्या एव ॥ तदुक्तम् न रागाणां न तालानामंतः कुत्रा-
 पि विद्यते ॥ संतोषाय शिवस्यैते गेया बुधजनैः सदा ॥ ८१ ॥ तथा
 नयति कैलासं न गंगा न सरस्वती ॥ यथा नयति रागास्ते नरं

गायनकोविदम् ॥ ८२ ॥ श्रीभगवताप्युक्तम् । नाहं वसामि वैकुण्ठे योगिनां
हृदये नवै ॥ मद्रक्ता यत्र गायन्ति तत्र तिष्ठामि नारदेति पाद्मा-
दौ ॥ ८३ ॥ अथ गणाः ॥ म्यरस्तजभ्रगैर्लतैरेभिर्दशभिरक्षरैः ॥ समस्तं
वाङ्मयैर्व्याप्तं त्रैलोक्यमिव विष्णुना ॥ ८४ ॥ सानुस्वारो विसर्गा-
तो दीर्घो युक्तपरश्च यः ॥ वा पादांतस्त्वसौ ग्वक्रो ज्ञेयोऽन्यो मातृ-
को लृजुः ॥ ८५ ॥ मस्त्रिगुरुस्त्रिलघुश्च नकारो भादिगुरुः पुनरा-
दिलघुर्यः ॥ जो गुरुमध्यगतो रलमध्यः सौंस्तगुरुः कथितोऽतलघु-
स्तः ॥ ८६ ॥ मो भूमिः त्रियमातनोति य जलं वृद्धिं रवह्निर्मूर्तिं सो
वायुः परदेशदूरगमनं तव्योम शून्यं फलम् ॥ जः सूर्यो रुजमाददाति
विपुलां भेन्दुर्यशो निर्मलं नो नाकश्चिरमायुरष्टकमिदं प्राहुर्गणानां
फलम् ॥ ८७ ॥ अथवर्णप्रस्तारः ॥ पादे सर्वगुरावाद्याल्लघुं न्यस्य
गुरोरधः ॥ यथोपरिं तथा शेषं भूयः कुर्यादमुं विधिम् ॥ ८८ ॥
ऊने दद्याद्गुरुनेव यावत्सर्वलघुर्भवेत् ॥ प्रस्तारोऽयं समाख्या-
तश्छंदोविचितिवेदिभिः ॥ ८९ ॥ अथ गुरुलघुद्रुतद्रुतलक्षणानि ॥
लघुः शुद्धो गुरुर्वक्र उभाभ्यां च द्रुतो भवेत् ॥ द्रुतस्तु
विदुरूपः स्यादिति सर्वत्र निश्चयः ॥ ९० ॥ एकमात्रो लघुः
प्रोक्तो द्विमात्रश्च गुरुर्भवेत् ॥ द्रुतस्त्रिमात्रको ज्ञेयो द्रुतः स्यादूर्ध्व-
मात्रकः ॥ ९१ ॥ लघोर्गुरोः द्रुतस्याऽपि भवेत्तालः पृथक्पृथक् ॥
मिलितानामपि भवेत्प्रस्तारस्तस्य कथ्यते ॥ ९२ ॥ अथ तालप्रस्तारः
ताले पादस्थिते मात्रां गणयेत्लघुरूपिकाः ॥ तावतीभिस्तु मात्राभिः
प्रस्तारो निखिलो भवेत् ॥ ९३ ॥ तच्च मध्याह्नयो ज्ञेयस्तत्पृष्ठे
चेदथोपरि ॥ मध्यमिष्टाश्रितैः सार्द्धं मात्राभिर्गणयेदधः ॥ ९४ ॥
मध्यस्याग्रे च विलिखेन्मात्राः पूरणहेतवे ॥ पूरणाय विधिस्त्वेप
पूर्वं स्थूलस्ततः कृशाः ॥ ९५ ॥ बहुमात्रो भवेत्स्थूलस्ततो
हीनः कृशो भवेत् ॥ द्रुतस्तु न भवेत्स्थूलस्ततो हीनः कृशो

भवेत् ॥ ९६ ॥ किंच । गीते वाद्ये च नृत्ये च शक्तिः साधारणो
गुणः ॥ सा चेदेतत्किमन्येन दूषणेन गुणेन च ॥ ९७ ॥ अथौष-
धानि ॥ गुडूच्यपामार्गविडंगशंखिनीवचाभयाकुष्ठशतावरीसमा ॥
वृतेन लीढा प्रकरोति पुंसां त्रिभिर्दिनैर्गीतसहस्रधारणम् ॥ ९८ ॥
देवदारुदलोद्भूतरसो मधुघृतान्वितः ॥ पीतः पथ्याशिनः कुर्याद्गीते
सुखरतां भृशम् ॥ ९९ ॥ वासा ब्राह्मी वचा कुष्ठं पिप्पली मधुसं-
युता ॥ सप्तरात्रप्रयोगेण किन्नरैः सह गीयते ॥ २०० ॥ वृद्धदारु-
कमूलं हि यो लिह्यान्मधुसर्पिषा ॥ सप्ताहक्षीरयूपाशी किन्नरैः सह
गीयते ॥ १ ॥ बीजपूरफलं जातीपत्रं जंवीरजं तथा ॥ एनीधान्य
कलायाश्च पिप्पल्या सह चूर्णयेत् ॥ २ ॥ मधुना चावलीढं तु कंठं सु-
स्वरतां नयेत् ॥ इति गांधर्ववेदीद्धृतसारः ॥ ॥ अथ रसशास्त्रं च बहु-
विधं भरतेनैव प्रणीतम् । तच्च रसरीतिशब्दालंकारार्थालंकारनाय-
कनायिकादिवर्णनरूपम् ॥ तथा हि । साधुपाकेप्यनास्वाद्यं भोज्यं
निर्लवणं तथा ॥ तथैव नीरसं काव्यं न स्याद्रसिकतुष्टये इति ॥
तत्र रसत्वमंगांगिभावापन्नसकलविभावादिसाक्षात्कारकत्वम् ॥
विशेषणं विभावानुभावसंचारिभावस्थायीभावा इत्येवमाकारकस-
मूहालम्बनवारणाय । रसत्वं च जातिरिति ॥ केचित्तु-कारणेनाथ
कार्येण सहकारिभिरेव च ॥ व्यक्तत्वं नीयमानस्तु स्थायीभावो
रसः स्मृतः ॥ कारणमङ्गनानवयौवनादि ॥ कार्याणि । स्तंभः स्वे-
दोऽथ रोमांचः स्वरभंगोऽथ वेपथुः ॥ वैवर्ण्यमश्रुप्रलपावित्यष्टौ
सात्विका मताः ॥ सहकारिणः उद्यानादयः ग्लान्यादयश्च ॥ यदाहुः ।
विभावैरनुभावैश्च सात्विकैर्व्यभिचारिभिः ॥ आरोप्यमाण उत्कर्ष
स्थायीभावो रसः स्मृतः ॥ तं विभजते । शृंगारंहास्यक्लृणरौद्रवीर-
भयानकाः ॥ वीभत्साद्भुतशान्ताश्च काव्ये नव रसाः स्मृताः ॥ तत्र
संभोगो विप्रलम्भश्च शृंगारो द्विविधः स्मृत इति ॥ तत्र स्त्रीपुंसल-

क्षणे इष्टप्राप्तौ रतिरेव संभोगः ॥ तदुक्तम् । अनुरक्तौ निपेवेतां यत्रा-
न्योन्यं विलासिनौ ॥ दर्शनस्पर्शनादीनि संभोगोऽयमुदाहृतः ॥
तत्र नायिकाश्रयसंभोगो यथा । शून्यं वासगृहं विलोक्य शयना-
दुत्थाय किञ्चिच्छनैर्निद्राव्याजमुपागतस्य सुचिरं निर्वर्ण्य पत्युर्मु-
खम् ॥ विस्रब्धं परिचुम्ब्य जातपुलकामालोक्य गण्डस्थलीं लज्जान-
म्रमुखी प्रियेण सहसा बालाचिरं चुम्बिता ॥ आलोक्य नम्रमुखीति
योज्यम् ॥ नायिका चतुर्द्धा ॥ अनूढा च स्वकीया च परकीया वरांगना ॥
त्रिवर्णिनः स्वकीया स्यादन्धा केवलकाभिनः ॥ तत्रानुरक्ताऽनुरक्तेन
स्वयं या स्वीकृता भवेत् ॥ साऽनूढेति यथा राज्ञो दुष्यन्तस्य
शकुंतला ॥ देवतागुरुसाक्ष्येण स्वीकृता स्वीयनायिका ॥ परकी-
याऽप्यनूढैव विशेषस्तु स्फुटस्तयोः ॥ सामान्यवनिता वेश्या भवे-
त्कपटपण्डिता । नहि कश्चित्प्रियस्तस्या दातारं नायकं विना ॥
अस्याः प्रकाशोऽन्यासां प्रच्छन्नो रस इति विशेषः ॥ ताश्चाष्टधा । खंडि-
तोत्कंठिता प्रोप्यत्पतिका चाभिसारिका ॥ कलहांतरिता वासासल-
जाविप्रलब्धिका ॥ स्वाधीनभर्तृका चान्या चतस्रोऽप्यष्टधा मताः ॥ ल-
क्षणान्यासां सोदाहरणानि रसमंजर्यादिभ्योऽवसेयानीहविस्तरभिया
नोक्तानि ॥ नायिकाश्रयो यथा । त्वं मुग्धाक्षि विनैव कंचुलिकया धत्से
मनोहारिणीं लक्ष्मीमित्यभिधायिनि प्रियतमे तद्वीटिकां संस्पृशि ॥
शय्योपान्तानिविष्टसस्मितसखीनेत्रोत्सवानंदितो निर्यातः शनकैर-
लीकवचनोपन्यासमाली जनः ॥ रूपयौवनसंपन्नः कुलीनः कुशलो
युवा ॥ अनुद्धतस्सूनृतवाङ् नायकः प्रीतये स्त्रियाः ॥ अयं बहुप्रकारोऽ-
पि संक्षेपेण चतुर्विधः ॥ अनुकूलो दक्षिणश्च शठधृष्टौ च ते यथा ॥
लीनरागोऽनुकूलः स्यादनन्यरमणीरतः ॥ दक्षिणश्चान्यचित्तोऽपि यः
स्यादविकृतः स्त्रियाम् ॥ प्रियं वक्तव्यप्रियं तस्याः कुर्वन्नपि कृती शठः ।
धृष्टो ज्ञातापराधोऽपि न विलक्षोऽवमानितः ॥ विप्रलंभस्तु भावो यदा

रतिर्नाम प्रकर्षमधिगच्छति ॥ नाभिगच्छति चाभीष्टं विप्रलम्भः स
उच्यते ॥ अभीष्टं स्त्रीपुंसलक्षणमेवास च । पूर्वानुरागो मानात्मा प्रवासः
करुणात्मकः ॥ विप्रलम्भश्चतुर्द्धा स्यात्पूर्वपूर्वो ह्ययं गुरुः ॥ तत्र-
स्त्रीपुंसयोर्नवालोकादेवल्लसितरागयोः ॥ ज्ञेयः पूर्वानुरागोऽयमल-
भादतिकामयोः ॥ यथा । प्रेमाद्राः प्रणयस्पृशः परिचयादुद्गाढ-
रागोदयास्तास्ता मुग्धदृशो निसर्गमधुराश्वेष्टा भवेद्युर्मयि ॥ यास्व-
तःकरणस्य बाह्यकरणव्यापाररोधी क्षणादाशंसापरिकल्पितास्वापि
भवत्यानन्दसाम्रोलयः ॥ अथान्यावनितासक्तमवगम्यस्ववल्लभम् ॥
ईर्ष्याविशेन वैमुख्यमेव मान उदाहृतः ॥ यथा । सा पत्युः प्रणया-
पराधसमये सख्योपदेशं विना नो जानाति सविभ्रमांगवलनावक्रो-
क्तिसंसूचनम् ॥ स्वच्छैरच्छकपोलमूलगलितैः पर्यस्तनेत्रोत्पला वाला
केवलमेव रोदिति लुठल्लोलालकैरश्रुभिः ॥ प्रवासः परदेशस्थे द्विती-
यो विरहोद्भवः ॥ यथा । त्वामालिख्य प्रणयकुपितां धातुरागैः
शिलायामात्मानं ते चरणपतितं यावदिच्छामि कर्तुम् ॥ अस्तेस्ता-
वन्मुहुरुपचितैर्दृष्टिरालुप्यते मे क्रूरस्तस्मिन्नपि न सहते संगमं नो
कृतान्त इति ॥ स्यादेकतरपंचत्वे दंपत्योरनुरक्तयोः ॥ शृंगारः
करुणाख्योऽयमजस्येव रतेरिव ॥ १ ॥ ननु शृंगारस्य रतिप्रकृति-
त्वात्तस्याश्च सुखसंवेदनरूपत्वात्तस्य च विप्रलम्भेऽभावात्स कथं
शृंगारभेद इति चेन्नाधन्योहमस्याः कृते दशामिमामनुभवामि इति ।
तत्रापि तदभिधानात् । श्रीपादस्तु । रतिर्भवाति देवादौ मुनौ पुत्रे
नृपे गुरौ ॥ शृंगारस्तु भवेत्सैव पाकांतविषया रतिः ॥ तत्र देवे
यथा । कंठकोणविनिविष्टमीशते कालकूटमपि मे महामृतम् ॥ अप्यु-
पात्तममृतं भवद्रपुर्भेदवृत्ति यदि मे, न रोचते । मुनौ यथा । हरत्ययं
संप्रति हेतुरेप्यतः शुभस्य पूर्वाचरितेः कृतं शुभैः ॥ शरीरभाजां
भवदीयदर्शनं व्यनक्ति कालत्रितयेऽपि योग्यताम् ॥ पुत्रे यथा ।

एहोहि वत्स रघुनन्दन पूर्णचंद्र चुंबामिं मूर्ध्नि सुचिरं च परिष्वजे
 त्वाम् ॥ आरोप्य वा हृदि दिवानिशमुद्रहामि वंदेऽथ वा चरण-
 पुष्करकद्वयं ते॥नृपे यथा॥ ते कौपीनधनास्त एव हि परं धात्रीफलं
 भुंजते तेषां द्वारि नंदतिवाक्षिनिवहास्तैरेव लब्धा क्षितिः ॥ तैरेतत्स-
 कलं कृतं निजकुलं किंवावहुन्महे ये दृष्टाः परमेश्वरेण भवता तुष्टेन
 रुष्टेन वा॥गुरो यथा॥ हा तात विश्वजनवत्सल मामकीन जीवौपधं द्यु-
 मणिवंशवतंसभूत॥स्यां चेद्भवत्कुलजसद्गानि चेटकः स्या यद्वा भव-
 च्चरणपंकजरेणुरेव ॥इति॥१॥हासमूलः समाख्यातो हास्यनामारसो
 बुधेः । चेष्टांगवेपवैकृत्याद्वाच्यो हासस्य संभवः ॥ कपोलाक्षिकृतो-
 ह्लासो भिन्नोष्ठः स महात्मनाम् । विदीर्णास्यश्च मध्यानामधमानां
 सशब्दकः ॥ यथा । नपुंसकमिति ज्ञात्वा प्रियायै प्रेषितं मनः ।
 तच्च तत्रैव रमते हताः पाणिनिना वयम्॥२॥शोकोत्थः करुणो ज्ञेय-
 स्तत्र भूयस्त्वरौदनम् । वेवर्ण्यमोहनिर्वेदप्रलयाश्रूणि वर्णयेत्॥यथा ।
 मदेकपुत्रा जननी जरातुरा नवप्रसूतिर्वरटा तपस्विनी । गतिस्त-
 योरप जनस्तमर्दयन्नहो विधे त्वां करुणा रुणद्धि नो॥ इति॥३॥क्रो-
 धात्मको भवेद्द्रोहः क्रोधः प्रौढ्या च वैरिणः । भीष्मवृत्तिरसामान्यो
 भवेदुग्रक्रियाश्रयः॥स्वांसवातस्वयंशस्त्रोत्क्षेपध्रुकुटयस्तथा । अत्रा-
 रातिजनाक्षेपो दलनं चोपवर्ण्यते ॥ यथा । कृतमनुमतं द्रष्टुं वा
 यैरिदं गुरुपातकं मनुजपशुभिर्निर्मयार्देर्भवद्भिरुदायुधैः । नरकारि-
 षुणा सार्द्धं तेषां सभीमकिरीटिनामयमहमसृद्धमेदोमांसैः करोमि
 दिशां वालिम्॥४॥उत्साहात्मा भवेद्दीरो वलशस्त्राश्रयश्च सः । नाय-
 कोऽत्र भवेत्सर्वैः श्लाघ्यैरभिमतो गुणैः ॥ तथा । क्षुद्राः संत्रासमेते
 विजहत हरयो भिन्नशक्तिभकुंभा युष्मद्वात्रेपुलजां दधाते परममी
 सायका निष्पतन्तः । सौमित्रे तिष्ठ पात्रं त्वमसि न हि रूपां नन्वहं
 मेघनादःकिञ्चिद्भूभङ्गलीलानियमितजलधिंराममन्त्रेपयामि॥५॥भ-

यानिर्को भवेद्भीतिप्रकृतिर्धौरवस्तुनः॥सच प्रायेण वनितानीचबालेषु
दृश्यते ॥ दिगालोकास्यशोपांगकंपगद्गदसंभ्रमाः ॥ स्तंभवैवर्ण्यमो-
हांश्च वर्णयते विबुधैरिह ॥ यथा ॥ ग्रीवाभंगाभिरामं मुहुरनुपतति
स्यंदने दत्तदृष्टिः पश्चाद्धैन प्रविष्टः शरपतनभयाद्भूयसा पूर्वकायम्॥
शङ्खैरर्द्धावलीढैः श्रमविवृतमुखभ्रंशिभिः कीर्णवर्त्मा यस्योदग्रप्लुत-
त्वाद्धियति बहुतरं स्तोकमुर्व्या प्रयाति॥६॥वीभत्सः स्याज्जुगुप्सातः
सोऽहृद्यश्रवणक्षणात् ॥ निष्ठीवनास्यभंगादि स्यादत्र सहतां न च ॥
यथा । उत्कृत्योत्कृत्य कृत्तिं प्रथममथ पृथूत्सेधभूयांसि मांसान्य-
सस्फिक्पृष्ठपिंडाद्यवयवसुलभान्युग्रगंधीनि जग्ध्वा ॥अग्निः पर्यस्त-
नेत्रः प्रकटितदशनः प्रेतरंकः करंकादंकस्थादस्थिसंस्थापुटकगत-
मपि क्रव्यमव्यग्रमत्ति ॥७॥विस्मयात्माद्भुतो ज्ञेयः स चासंभाव्यव-
स्तुनः ॥ दर्शनाच्छ्रवणाद्वापि प्राणिनामुपजायते ॥ तत्र । नेत्रनेत्र-
विकारः स्यात्पुलकः स्वेद एव च ॥ निष्पन्दनेत्रता साधुसाधुवा-
दास्तथामताः ॥ चित्रं कनकलतायां शरदिन्दुस्तत्र खञ्जनद्वित-
थम्॥तत्र च मनोजधनुषी तदुपरि गाढान्धकाराणि॥८॥सम्यग्ज्ञान-
समुत्थानः शांतो निस्स्पृहनायकः॥रागद्वेषपरित्यागे सम्यग्ज्ञानस्य
चोद्भवः ॥ पश्चात्तापः शरीरादियावद्रस्तुविडम्बनम् ॥ विवेकचित्त-
स्थैर्यादियोगाद्यास्तस्य लक्षणम् ॥ यथा । अहौ वा हारे वा कुसुम-
शयने वा दृपदि वा मणौ वा लोष्टे वा बलवति रिपौ वा सुहृदि वा॥
तृणे वा स्त्रैणे वा मम समदृशो यांतु दिवसाः क्वचित्पुण्यारण्ये
शिवशिवशिवेति प्रलपतः ॥९॥ स्त्रैणं स्त्रीसमूहः । अत्राहिरिव हारो
हेयो न तु हारवदहिरप्युपादेय इति बोद्धव्यम्॥अत्र सर्वत्र तत्तद्रस-
त्त्वमात्रे उदाहरणमिति स्मर्तव्यम्॥अथ रसानां विरोधादिरोधावाह।
शृंगारहास्यौ करुणवीभत्सौ वीररौद्रकौ ॥ भयानकाद्भुतौ मित्रे
मित्रः शांतो न कस्यचित् ॥ शांते करुणवीभत्सौ न किञ्चिद्वेष्टि

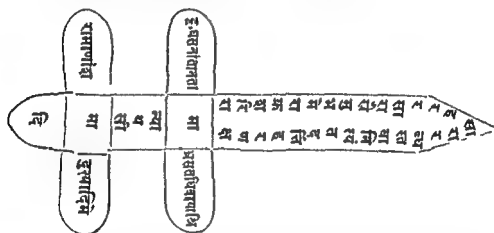
चाद्भुतः ॥ शृंगारे शान्तकरुणौ हासस्य करुणौ रिपुः ॥ अत्र करुण-
 वीभत्सयोर्मैत्री विशेषाभिप्रायेण स्मर्तव्या ॥ स्थायी भावो रसो
 मत इत्युक्तमत आह । रतिर्हासश्च शोकश्च क्रोधोत्साहौ भयं तथा ॥
 जुगुप्सा विस्मयो भावा निर्वेदः स्थायिनो नव ॥ स्थायिनो भावा
 नवेत्यर्थः ॥ ननु निर्वेदस्य कथं शान्तरसस्थायिता व्यभिचारित्वा-
 दिति चेन्न । अधिकरणभेदेनोभयाविरोधादित्यन्यत्र विस्तरः ॥
 स्थायिलक्षणं तु । विरुद्धैरविरुद्धैर्वा भावैर्विच्छिद्यते न यः ॥ स्वात्म-
 भावं नयत्यन्यान्स्थायी भावस्त उच्यते ॥ यथा लवणाकरो विरुद्धै-
 र्जुगुप्सादिभिरविरुद्धैरत्यादिभिर्यो न विच्छिद्यत इत्यर्थः ॥ विशेषल-
 क्षणं तु मनोनुकूलविषयसुखात्मकं संवेदनं रतिः । अंगक्रीडादिभिश्चे-
 तोविकारो हासः । इष्टनाशादिजनितचित्तवैकल्यं शोकः । प्रतिकूलेषु
 तैक्ष्ण्यप्ररोहः क्रोधः । कार्यारंभे स्थिरसंरंभ उत्साहः । व्याघ्रादि।
 दर्शनादिजनितं मनःकैव्यं भयम् । दोषदर्शनात्पदार्थगर्हणं जुगुप्सा-
 लोकसीमातिक्रान्तपदार्थविषयश्चित्तविकारो विस्मयः । तत्त्वज्ञाना-
 दीर्ष्यादिभिः स्वावमाननं निर्वेदः ॥ एते च सर्वभावेषु मुख्याः ।
 यथाह । यथा नराणां नृपतिः शिष्याणां च यथा गुरुः ॥ तथा सर्वेषु
 भावेषु स्थायिभावः स्मृतो महान् ॥ विंभावो द्विविधः । उर्दीपना-
 लंबनभेदात् । तत्र कोकिलवसंतादिरुर्दीपनो नायकादिरालंबनः ॥
 योगादपि रसत्वादिकमनुभावत्वादिकमस्मन्मते जातिरेव नहि
 वैशेषिकादिवदस्माकं प्रक्रियेत्यालंकारिकाः ॥ अनुभावलक्षणं तु ।
 अनुभावो विकारस्तु भावसंसूचनात्मकः । तत्र । हेलविच्छित्तिवि-
 व्बोककिलकिञ्चित्पिबिभ्रमाः ॥ लीलाविलासो हविश्च विपेक्षो वि-
 कृतो मदः । मोदायितं कुट्टमितं मौग्ध्यश्च तपनं तथा ॥ ललितश्चे-
 त्यमी हावाश्चेष्टाः शृंगारभावजाः ॥ एतच्चास्माभिरेव प्रपञ्चितं
 श्रीभागवताद्यपक्षव्याख्याशत्युत्तरम् ॥ सात्विकलक्षणं तु । विशेषे-

णाभितः काये स्थायिनं भावयन्ति ये ॥ अनुभूतादिहेतून्स्तान्वदन्ति
व्यभिचारिणः ॥ आदिपदात्स्वेदादिपरिग्रहः ॥ ते च । निर्वेदग्लानि-
शंकाख्यास्तथासूयामदश्रमाः ॥ आलस्यञ्चैव दैन्यञ्च चिन्ता मोहः
स्मृतिर्धृतिः ॥ व्रीडा चपलता हर्षश्चावेगो जडता तथा ॥ गर्वो
विषाद औत्सुक्यं निद्राऽपस्मार एव च । सुप्तं विरोधोर्मर्षश्चाप्यवहि-
त्थमथोग्रता । मतिर्व्याधिस्तथोन्मादस्तथा मरणमेव च ॥ त्रास-
श्चैव वितर्कश्च विज्ञेया व्यभिचारिणः ॥ अमी च प्रत्येकं भाव्यन्ते
क्वचित्सर्वभावतापि ॥ यथा । काकार्यं शशलक्ष्मण इत्यादौ काका-
र्यमिति वितर्कः ॥ भूयोपि दृश्येत सत्यौत्सुक्यं दोषाणामिति
मातिः । कोपेपीति स्मृतिः । किंवक्ष्यन्तीति शंका । स्वप्नेपि सा दुर्लभे-
ति दैन्यम् । चेतः स्वास्थ्यमुपैहीति धृतिः । कः खल्वित्यादिश्चिते-
तीत्यत्र बहुवक्तव्यमस्तीह तु रेखामात्रमेव दर्शितमिति । तत्र रीती-
राह । तत्तद्रसोपकारिण्यस्तत्तद्देशसमुद्भवाः ॥ पद्येषु रीतयो गौडी वै-
दर्भी मागधी तथा ॥ गौडी समासभूयस्त्वाद्द्वैदर्भी च तदल्पतः ॥
अनयोः संकरो यस्तु मागधी सातिविस्तरा ॥ गौडीयैः प्रथमा मध्या
वैदर्भीमैथिलैस्तथा ॥ अन्यैस्तु चरमा रीतिः स्वभावादेव सेव्यते ॥
तत्र गौडी यथा । उन्मीलन्मधुगंधलुब्धमधुपव्याधूतचूतांकुरक्रीड-
त्कोकिलकाकलीकलकलैरुद्गीर्णकर्णज्वराः ॥ नीयन्ते पथिकैः कथं
कथमपि ध्यानावधानक्षणप्राप्तप्राणसमाप्तमागमरसोल्लासैरमी वास-
राः ॥ वैदर्भीयथा । मनीपिताः संति गृहेषु देवतास्तपः क्व वत्से
क्व च तावर्कं वपुः ॥ पदं सहेतु भ्रमरस्य पेलवं शिरीषपुष्पं न
पुनः पतत्रिणः ॥ मागधी यथा । पाणौ पद्माधिया मधूककुसुमभ्रांत्या पु-
नर्गंडयोर्नीलेंदीवरशंकया नयनयोर्वधूकबुद्ध्याधरे ॥ लीयन्ते क-
वरीषु बांधवजनव्यामोहजातस्पृहा दुर्वारा मधुपाः कियन्ति तरु-
णि स्थानानि रक्षिष्यसि ॥ जयदेवस्तु । पञ्चाली किञ्च लाटीया गौडी-

या च यथारसम् ॥ वैदर्भी च यथासंख्यं चतस्रो रीतयः स्मृता इ-
 त्याहातत्र पंचपट्टसप्तपदैः पञ्चाली अष्टादिपदैर्लाटीया समासबहुला
 गौडीया सर्वथा समासाभावे वैदर्भीति साहि रसानुकूला कार्या ।
 यथा। शृंगारे वैदर्भी रौद्रवीरयोगौडीयाऽन्यत्र पांचाली लाटीया चेत्य-
 र्थः ॥ तथा पञ्च वृत्तयोपि तेनैवोक्ता मधुराप्रौढापरुपाललिताभद्रा-
 भेदात् । मधुरायां समाक्रान्ता वर्गस्थाः पञ्चमैर्निजैः ॥ लकारश्च ल-
 संयुक्तो ह्रस्वव्यवहितौ रणौ ॥ १ ॥ निजैः पञ्चमैर्यथाकाद्याश्चत्वारो
 ङकारेण चाद्या भकारेण टाद्या णकारेण ताद्या नकारेण समाक्रान्ता
 निजपञ्चमयुक्तशिरसः संति । लश्च लकारेण युक्तस्तथा रणौ
 रकारणकारौ ह्रस्वेन व्यवहितौ च स्यातां मधुरायां वृत्तावित्यर्थः ॥
 प्रौढामाह ॥ रेफाक्रान्ता वर्ग्ययणाष्टवर्गात्पञ्चमाहते ॥ कयाक्रान्तस्तव-
 र्गः स्यात्प्रौढायां तः कमूर्द्धजः ॥ २ ॥ कादयो वर्गवर्णा यकारणका-
 रौ च रेफाक्रान्ताः संति तत्र वर्गे पङ्चवर्गः पञ्चमो ङकारादिर्न रेफा-
 क्रान्तः टवर्गस्य णकारवर्जस्य निषेधो णकारस्य यणावित्युक्तेरुपा-
 देयत्वात् । तवर्गः ककारपकाराभ्यामाक्रान्तः स्यात् । तदधोवर्ती
 तकारश्च ककारस्य मूर्द्धनि स्यात्प्रौढायामित्यर्थः ॥ परुषामाह ।
 सर्वैरूर्द्धैः सकारस्य सर्वे रेफस्य सर्वथा ॥ रहोर्द्धेधा तु संयोगः
 परुषायां शपो स्वतः ॥ ३ ॥ सकारस्योपरि ककारादयः सर्वे
 सर्वेषामुपर्यधश्च रेफः रहो रकारहकारयोर्द्धेधा द्विधा तु पुनस्सं-
 योगः उपर्यधश्चैकत्रोभयत्र च संयोगस्तथा शकारपकारौ केवलौ
 संयुक्तौ च कार्याविति ॥ स्वतः स्वतंत्रावित्यर्थः । परुषायां वृत्ता-
 विति ॥ ३ ॥ अथ ललिताभद्रे चाह । लकारोऽन्यैरसंयुक्तो लघवो
 धभधारसाः ॥ ४ ॥ अन्यैर्लकारैतरैरसंयुक्तः कार्यः। धकारभकारघका-
 ररेफसकाराश्च ललितायां लघवः कार्याः ॥ तथा भद्रायां शेषावृत्त्यं-
 तराप्रयुक्ताः पकारादयः संयुक्ता असंयुक्ता वा कार्या इत्यर्थः ॥

क्रमेणोदाहरणम् । अङ्गभङ्गोल्लसल्लीला तरुणी स्मरतोरणम् ॥
 तर्कचातुर्यपूर्णोक्तिप्राप्तोत्कर्षधियां वृथा ॥ वीप्सोत्सर्पन्मुखाग्राद्धं
 वहीं जह्वे कृशस्तृपम् ॥ ललना रभसं धत्ते घनाटोपे विहायसि
 ॥ २ ॥ तर्कशास्त्रस्य चातुर्येण कौशलेन पूर्णा या उक्तयस्ताभिः
 प्राप्तोत्कर्षा धीर्येषां तेषां स्मरस्य कामस्य तोरणं भूषणम् धोरणमि-
 ति पाठे बाहनमपि वृथा नानंदाय किन्तु परिशोलितसाहित्याना-
 मेव सोपयुज्यत इति भावः । किंभूता । अंगानां भंगैरचनादिभि-
 रुल्लसन्ती लीला यस्यास्सा तथा । हावादिनिष्पुणेत्यर्थः ॥ वीप्स-
 या मुहुर्मुहुरुत्सर्पद्यन्मुखाग्रं तस्याद्धं यथा स्यात्तथा । वहीं मयूरः
 कृश आतुरः तृपं तृष्णां जह्वेऽपाचक्रे । तथा ललना स्त्री रभसं पतिसं-
 गेच्छावेगं धत्ते।क्व सति । घनानां मेघानामाटोपस्तंभमो यस्मिंस्ता-
 दृशि विहायस्याकाशे सतीत्यर्थः । तोरणमित्यंतं मधुरा । वृथे-
 त्यंतं प्रौढा । पमित्यंतं परुषा । घनेत्यंतं ललिता । शेषा भद्रेति
 ध्येयं मनीषिभिरिति वृत्तयः ॥ अथालंकाराः । तत्र चमत्कारविशे-
 पकारित्वमलंकारत्वमिति सामान्यलक्षणम् ॥ शब्दार्थनिष्ठत्वे सति
 चमत्कारकारित्वमिति विशेषलक्षणम् । परंपरया रसोपकारित्व-
 मलंकारत्वमित्यन्यो ते च शब्दालंकारभेदेन द्विधा । तत्र प्रथमा-
 नाह । चित्रैर्वक्रोत्तयनुप्रासगूढश्लेषप्रहेलिकाः ॥ प्रश्नोत्तरञ्च
 यमकमण्डालंकृतयो ध्वनौ ॥ तत्र कौतुकविशेषकारित्वं
 चित्रत्वम् । तच्च खड्गचक्रपद्मादिभेदेनानन्तम् । यदाह ।
 सर्वतोभद्रधेन्वादि गोमूत्रीमुरजादि च ॥ गतप्रत्यागताद्याहुश्चित्र-
 काव्यं मुनीश्वराः॥किञ्चातच्चित्रं यत्र वर्णानां खड्गाद्याकृतिहेतुतेति॥
 सन्निवेशविशेषेण यत्र न्यस्ता वर्णाः खड्गमुरजाद्याकारमुल्लासयन्ति
 तच्चित्रं काव्यम् ॥ कष्टं काव्यमेतदिति दिङ्मात्रं प्रदर्श्यते ॥ तत्र

खड्गबंधाकारमाह द्वाभ्याम् ॥ मारारिशक्ररामेभमुखैरासारंहसा ॥
 सारारब्धस्तवानित्यंतदूर्तिहरणक्षमा ॥ २ ॥ मातानतानांसंघट्टाश्रियां
 बाधितसंभ्रमा ॥ मान्याथ सीमा रामाणां शं मे दिश्यादुमाऽऽदिमा ॥
 ॥ २ ॥ व्याख्या । मारारिशिवः शक्र इंद्रः रामो भार्गवः इभमुखो
 गणेशः तैरासाराः धारासंपातास्तद्वद्रंहसा वेगेन सारः श्रेष्ठ आरब्ध-
 स्तवो यस्याः सा नित्यं तेषामार्तिः पीडा तस्या नाशे क्षमा
 समर्था । नतानां नम्राणां माता जननी श्रियां संपदां संघट्टः संगम-
 स्थानम् । यद्वा संघट्टे युद्धे श्रीयेषां युद्धरासिकानां बाधितसंभ्रमा
 निरस्तभया रामाणां स्त्रीणां सीमा मर्यादा आदिमा आदिभवा उमा
 मे शंसुखं दिश्यादद्यादित्यर्थः ॥ रचना त्वेवम् ।

१ माशब्दं लिखित्वा तदक्षिणे स्वयामे तीर्थगूर्ध्वक्रमेण रादिद्वारांतांभुतुदंशवर्णा-
 ह्निरिदिशेषा धारा स्यामि सेति प्रिष्टं तदधो यामेऽधः क्रमेण रादिशांतांभुतुदंशवर्णांलि-
 रोदित्यन्या धारा । माशब्दं भाष्यंतर्भूतः पुनस्तमेव माशब्दमादाय तदक्षिणे स्वयामे
 सादिदृश्यता वर्णा विलोमाः तदामे स्वदक्षिणे श्रीवारादिध्वारांताः सप्त वर्णा विलो-
 माः । माशब्दस्तथाध ध्व तच्छेषः । पुनस्तमेव माशब्दमादाय तदधो न्यायसीतियण-
 ध्वं तदधो माशब्दं लिखित्वा तदक्षिणे रादिशमित्यंताभ्यारो वर्णा अनुलोमा यामेमे
 दिश्यादुचापारो विलोमाः । माशब्दः स एव दिशब्दस्तदधो माशब्दः स एवेति
 खड्गबंधरचना ॥ १ ॥

पद्मबंधमाह । भासते प्रतिभासार रसाभाताहताविभा ॥ भाविता-
त्माशुभावादेदेवाभावत ते सभा ॥ १ ॥ हे प्रतिभया बुद्ध्या सार

पद्मबंधः ।

श्रेष्ठ ते तव सभा भासते शोभते । वत हर्षे
रसेनाभाता शोभिताहताऽविभाऽदीप्तिर्यस्या
स्सा । यद्वाऽविना मेपेण भातीत्यविभो
वह्निर्हतो निरस्तोऽविभो यया सा । भा-
वितो वशीकृतो ध्यातो वा आत्मा-

मुरजबन्धः ।

	१	२	३	४	५	६	७	८	९	
३	स	रा	ला	व	हु	ला	र	म		३
	त	र	ला	रि	य	ला	र	या		
२	वा	र	ला	व	हु	ला	मं	द		२
१	क	र	ला	व	हु	ला	म	ला		१

१ भाशब्दं कर्णिकायां न्यस्याष्टदलेषु भाशब्दं द्वौद्वौ वर्णौ निर्गमप्रवेशाभ्यां
लिखेत् । भाशब्दो मध्यस्थो निर्गमे प्रवेशे सर्वत्रान्वेति । दिग्दलेषु ४ आरो-
हावरोहाभ्यां नाभां प्रवेशः विग्दिदलेषु सकृदवरोहणनामेये ऐशाने च प्रति वते
द्वौद्वौ वर्णौ नैर्ऋत्ये वायव्ये च हतात्माशु इति द्वौद्वौ वर्णौ सिद्धौ ॥ एवमष्ट-
दलेषु कर्णिकायां सप्तदशवर्णैर्द्वात्रिंशर्णनिर्वादंते पूर्वदलांतान्मध्ये प्रवेशात्पद्मसि-
द्धिरिति पद्मबंधः ॥

२ मुरजबंधमाह । सरलाबहुलारंभतरलारिबलारवा ॥ वारलाबहुलामंदकरलापहु-
लामला ॥ शरद्गर्जनम् । सरलाऽवका शरौल्लातीति शरला बहुल आरंभ उदयो यस्य
सः तरलानां चपलानामलिबलानां द्विरफसैन्यानां रवः शब्दोयस्यां सा चारला-
भिर्हसीभिर्बहुलाः संकुला भ्रमंदाः सोत्साहाः करौल्लाति स्वीकुर्धतीति करला राजानो
यस्यां सा अबहुलेन शुक्लपक्षेणामला बहुले कृष्णपक्षे नक्षत्रैरमला या । अत्र पाद-
चतुष्कः पञ्चचतुष्के विलिख्याद्यद्वितीयतृतीयपादे सा आद्यद्वितीयतृतीयान् चतुर्थपादे
चतुर्थपञ्चमौ तृतीयद्वितीयपादानां षष्ठोपात्पात्यवर्णैरयः पादः ॥ १ ॥ द्वितीयपाद्यामाद्याद्वि-
तीयतृतीयौ द्वितीयतृतीययोश्चतुर्थौ चतुर्थस्य तृतीयद्वितीयौ तृतीयस्याद्यवर्णौ द्वितीयः
पादः ॥ २ ॥ द्वितीयपात्पमाद्यात्सप्तमषष्ठौ द्वितीययोः पञ्चमौ चतुर्थात्षष्ठसप्तमौ तृतीय-
त्यश्वेति तृतीयः पादः ॥ ३ ॥ अंत्यतृतीया आद्यद्वितीयतृतीयैराद्याचतुर्थपञ्चमाभ्यां
द्वितीयतृतीयपात्पानां षष्ठसप्तमौत्यैर्नणैश्चतुर्थः पादः ॥ ४ ॥ इति मुरजसिद्धिः ॥ २ ॥

यया सा । वादे शुभादेवाभा देवतुल्या । अस्योद्धारः । अथ सर्वतो-
सर्वतोभद्रश्चः ।

र	सा	सा	र	र	सा	सा	र
सा	य	ता	क्ष	क्ष	ता	य	सा
सा	ता	वा	त	त	वा	ता	सा
र	क्ष	त	स्त्व	स्त्व	त	क्ष	र

रसासाररसा सारसायताक्षक्षतायसा ॥

सातावाततवातासारक्षतस्त्वस्त्वतक्षर ॥ १ ॥

त्वात् । तक्षस्तनूकरणं राति प्राप्नोतीति तक्षरः स न इत्य-
तक्षरः । अंतनु अनल्पं राति ददातीत्यतक्षर इति वा तत्संबुद्धौ
हेनृप रक्षतस्तव तु पुनः रसा भूमिरस्तु । यद्वा । तव भूरीदृशी अस्तु ।
कीदृशी क्षतायसा क्षतोऽयः शुभावहो विधिर्येपां तानस्यति निर-
स्यति सा । यद्वा । क्षतमायसं शस्त्रं यस्यां युद्धाभावात् । न विद्यते
तासमुपक्षयो यस्याः साऽतासा । तसु उपक्षये धातुः । अयं
प्रतिलोमानुलोमपादोऽपि चतुर्णां पादानामाद्यैरन्त्यैश्चाद्यः पादः
॥ १ ॥ द्वितीयैरुपांत्यैश्च द्वितीयः ॥ २ ॥ तृतीयैः पष्ठैश्च तृतीयः
॥ ३ ॥ तुर्यैः पंचमैश्चतुर्थः ॥ ४ ॥ अंताद्विपर्ययो वेति सर्वतोभद्रः ॥
चक्रगोमूत्रिकादयोऽन्येपि बंधभेदा बहवः संति ते च किरातार्जुनीय
शिंशुपालवधादौ वर्णिता इह दिङ्मात्रमेवादृशि ॥ अथ वक्रोक्तिमा-
हा । अन्याभिप्रायेणोक्तं वाक्यमन्येनान्यार्थकतया यद्योज्यते सा व-
क्रोक्तिः । एतदेव वाकोवाक्यमुच्यते । यथा । कोऽयं द्वारि हरिः
प्रयाह्युपवनं शाखामृगेणात्र किं कृष्णोऽहं दयिते विभेमि सुतरां
कृष्णादहं वानरात् ॥ मुग्धेऽहं मधुसूदनो ब्रज लतां तामेव पुष्पा-
न्वितामिति निर्वचनीकृतो दयितया मुग्धो हरिः पातु वः ॥
अथानुप्रासः ॥ वर्णसाम्यमनुप्रासः स च लाटानुप्रासच्छेकानुप्रासभे-
दाद्विधा । तत्रासकृदावृतवर्णो लाटानुप्रासः ॥ यथा । अनङ्गमङ्ग-

लघुहापाङ्गभङ्गितरङ्गितैः ॥ आलिङ्गितः स तन्वङ्ग्या कृतार्थ-
 यतु मानसम् ॥ अनेकस्य व्यंजनस्य सकृत्साम्यं छेकानुप्रासः ।
 नितम्बगुर्वी गुरुणा प्रयुक्ता वधूर्विधातृप्रतिमेन तेन ॥ चकार सा
 मत्तचकोरनेत्रा लज्जावती लज्जविमोक्षमग्नौ ॥ पदमेकं हृदा कृत्वा
 तदनुप्रासकाम्यया ॥ आदिक्षांतलिपौ कादिक्षांतशब्दं विचिंतये-
 दिति रहस्यम् ॥ गूढं क्रियागुप्तादि । क्रियादिकं स्थितं यत्र
 पदसंधानकौशलात् ॥ स्फुटं न लक्ष्यते तत्स्यात्क्रियागुप्तादिकं
 यथा ॥ राजन्नव घनश्यामनिस्त्रिंशाकर्षदुर्जय ॥ आकल्पंवसुधामे-
 नां विद्विपोद्य रणे बहून् ॥ अव द्येति द्वे क्रियापदे ॥ यथा । पुंस्को-
 किलकुलस्यैतैर्नितांतमधुरारवैः ॥ सहकारादुमारम्यावसंते कामपि
 थ्रियम् ॥ अधुरत्र गुप्तमस्ति ॥ इदञ्च नाना यदाहुः । क्रियाकारकसं-
 बंधगुप्तान्यामंत्रितस्य च ॥ गुप्तं यथा समासस्य लिंगस्य वचनस्य
 च ॥ १ ॥ क्रियागुप्तं तूक्तम् ॥ न करोतु नास रोपं न वदतु परुषं न
 हंत्वथो शत्रून् ॥ रक्षयति महीमखिलां तथापि वीरस्य धी-
 रस्य ॥ शरदिन्दुकुंदधवलं कृतनगनिलयं मनो हरं
 देवम् ॥ यैः सुकृतं कृतमनिशं तेषामेव प्रसादयति ॥
 ॥ २ ॥ क्रमेण धीर्मनश्चेति कर्तृगुप्तम् ॥ सीकराकरसंवाही सरोजवन-
 मारुतः ॥ प्रक्षोभयति पान्थः स्त्रीनिःश्वासैरिव मांसलः ॥ १ ॥
 सुभग तवाननपङ्कजदर्शनसंजातनिर्भरप्रीतेः ॥ शमयति कुर्व-
 न्दिवसः पुण्यवतः कस्य रमणीयः ॥ २ ॥ इह क्रमेण सरः शञ्चे-
 ति गुप्तं कर्म । अयतिर्विवक्षावशतः परस्मैपद्यप्यस्ति, उदयति
 यदि भानुरित्यादिप्रयोगात् ॥ पूतिपंकमयेऽत्यर्थं कासारि दुःखि-
 ता अमी ॥ दुर्वारा मानसं हंसा गमिष्यन्ति घनागमे ॥ १ ॥ अहं
 महानसा यातः कल्पितो नृकरस्तव ॥ मया मांसादिकं भुक्तं
 भीमं जानीहि मां वक् ॥ २ ॥ अत्र क्रमेण दुर्वारा दुष्टांशुना महा-

नसा महता शकटेनेति करणद्वयं गुप्तम् ॥ प्रसत्यायुक्तमार्गस्थ
तव संमानिताः श्रिताः ॥ स्पृहयन्ति न के नाम गुणरत्नाकर
प्रभो ॥ १ ॥ अंभोरुहमये स्नात्वा वापीपयसि भामिनी ॥ ददाति
भक्तिसंपन्ना पुष्पं सौभाग्यकाम्यया ॥ २ ॥ इह क्रमेण प्रसक्त्यै अ
ये चेति संप्रदानद्वयकं गुप्तम् ॥ शिलीमुखैस्त्वया वीर दुर्वारैर्नि-
जितो रिपुः ॥ विभेत्यत्यन्तमालिनो वनेऽपि कुसुमाकरे ॥ १ ॥
अलिवाणौ शिलीमुखावित्यमरादालिनो भ्रमरस्यापि भीहेतुत्वम् ॥
सरसीतोयमुद्धृत्य जनः कंदर्पकारकम् ॥ पिवत्यंभोजसुरभिस्व-
च्छमेकान्तशीतलम् ॥ २ ॥ इहसरसीत इति गुप्तमपादानम् ॥ या
कटाक्षच्छटापातैः पवित्रयति मानवम् ॥ एकान्ते रोपितप्रीतिरस्ति
सा कमलालया ॥ १ ॥ विपद्यमानता सिद्धा सर्वस्यैव निरूप्य-
णः ॥ तथा हि भस्म पादाभ्यां निर्वाणं हन्त्ययं जनः
॥ २३ ॥ इह क्रमेण एकारपदवाच्ये विष्णाविति विपदि. विपत्ता-
विति गुप्तमधिकरणद्वयम् ॥ निर्वाणं शक्तिं भस्माऽयं जनः पादा-
भ्यां हंतीति योजना । निरूप्यणो निस्तेजसः ॥ तूणीव मधुमा-
सेऽस्मिन्नसालद्रुममंजरी ॥ इयमुद्भिन्नसुकुलैर्भाति न्यस्तशिलीमु-
खा ॥ १ ॥ अस्यापत्यमिस्तस्य एः कामस्य तूणीव विकसित-
कुङ्कुला परिभ्रमद्भमराऽऽप्रवल्लरिः शोभते ॥ प्राप्तमदो मधुमासः
प्रवलरुक्प्रियतमोऽपि दूरस्थः ॥ असतीर्य सन्निहिता हा हृत-
शीला सखी नित्यम् ॥ २ ॥ चैत्रमासस्येदमतिप्रकृष्टतेजः प्राप्त-
मिति योज्यामिह क्रमेण एषधुमास इति गुप्तसंबन्धद्वयकम् ॥ सर्व-
ज्ञेन त्वया वीर नास्त्यविज्ञातमीदृशम् ॥ इहेनेतिगुप्तमामंत्रितम् ॥
कमले कमले नित्यं मधूनि पिवतस्तव ॥ भविष्यति न संदेहः
कष्टं दोषाकरोदये ॥ १ ॥ हे अले कमले नित्यं मधूनि पिवतस्त-
व कं सुखमस्ति तथापि चंद्रोदये कष्टं भविष्यति कमलसंकोचात् ॥

वटवृक्षो महानत्र मार्गमावृत्य तिष्ठति ॥ तावत्त्वया न गंतव्यं
 यावन्मार्गे स तिष्ठति ॥ इहापि क्रमेणाऽले वटो इति संबुद्धिर्गुप्ता
 कर्ता च गुप्तोऽस्ति ॥ २ ॥ रामनाम सुधाधाम पवित्रं रस ना रसम् ॥ कः
 कर्ता कर्म किञ्चात्र के च संवोधनक्रिये ॥ इह हे नः त्वं रामनाम रस
 आस्वादय । किंभूतं सुधाधामामृतस्थानं पुनः पवित्रं रसरूपञ्च ।
 अत्र कर्तृकर्मसंबुद्धिक्रियाश्च गुप्ताः ॥ विपादी भैक्ष्यमश्नाति सदा-
 रोगं न मुंचति ॥ क्रुद्धेनापि त्वया वीरशंभुनारिः समः कृतः
 ॥ १ ॥ इह विपादश्चेतसो भंगः सोऽस्यास्तीति विपादी विषम-
 तीति वा सदारोगं शश्वद्व्याधिं सभार्यः अगं हिमाद्रिम् इह
 विपादी सदारइति च समासयोर्गुप्तिः ॥ नित्यमाराधिता देवैः कंस-
 स्य द्विपतस्तनुः ॥ मंडलाग्रं गदां शंखं चक्रं जयति विभ्रती
 ॥ २ ॥ इहापि नित्यं मा श्रीर्यस्यांसेति समासो गुप्तः मंडला-
 ग्रं कौक्षेयकं खड्गमिति यादवः । इतिसमासगुप्तम् ॥ नितांत-
 स्वच्छहृदयं सखिप्रेयान्समागतः ॥ त्वां चिरादर्शनप्रीत्या
 यः समालिङ्ग्यरंस्यते ॥ १ ॥ इह स्वच्छहृदयमिति विशेषण-
 क्रियाभ्रांत्याऽयमिति पुँलिङ्गमरूपम् ॥ कलिकालमियं तावदग-
 स्त्यस्य मुनेरपि ॥ मानसं खंडयत्यत्र शशिखंडानुकारिणी ॥ २ ॥
 इयं लोपामुद्रा वक्रशीलतयाल्हादकतया च शशिखंडानुकारिणी
 अगस्त्यस्यापि मुनेश्चेतःकलिना प्रणयकलहेन कालं मलिनता-
 मापन्नं खंडयति तथाऽगस्त्यस्य तरोरियं कलिका मुकुलं शशि-
 खंडवत्कुटिला मुनेरपि मनःखंडयत्युद्दीपनविभावत्वात् ।
 अत्र कलिकेति स्त्रीलिङ्गं गूढम् ॥ इति लिङ्गगुप्तम् ॥ प्रमोदं
 जनयत्येव सदारागृहमेधिनः ॥ यदि धर्मश्च कामश्च भवेतां संग-
 ताविमौ ॥ १ ॥ इह रा इति सुवचनं गुप्तम् ॥ कस्मात्त्वं दुर्वलासी-
 ति सख्यस्तां परिपृच्छति ॥ त्वयि सान्निहिते तासु दयार्त्तिकं शुथयोत्त

रम् ॥ २ ॥ इह परिपृच्छतीति यद्भुक्तिं लब्धप्रथमपुरुषवचनं गूढं-
मस्तीति अतिशयेन पुनः पुनः पृच्छन्तीत्यर्थः ॥ इति तिङ्गुचन-
गुप्तम् ॥ एकोच्चारणापह्नुतिभेदत्वं श्लेषत्वम् । स चाष्टधा वर्णपद-
लिंगभाषाप्रकृतिप्रत्ययविभक्तिवचनानां भेदात् । क्रमेणोदाहरणम् ॥
अलंकारः शंकाकरनरकपालं परिजनो विशीर्णांगो भृङ्गी वसुच
वृष एको बहुवयाः ॥ अवस्थेयं स्थाणोरपि भवति सर्वामरगुरोर्विधौ
वक्त्रे मूर्ध्नि स्थितवति वयं के पुनरमी ॥ १ ॥ इह विधौ चंद्रे दैवे च
वक्त्रे कुटिले विरुद्धे च मूर्ध्नि शिरसि सर्वोपरि च अत्र विधु-
विधिश्चन्द्योरौकारांतं रूपं सप्तम्यां समानं तेन इत्त्ववर्णयोः श्लेषो-
ऽयम् ॥ १ ॥ पदश्लेषमाह ॥ पृथु कार्तस्वरपात्रं भूपितनिःशेष-
परिजनं देव ॥ विलसत्करेणुगहनं संप्रति सममावयोः सदनम्
॥ २ ॥ पृथूनि कार्तस्वरस्य हेमः पात्राणि यत्र तत् पक्षे पृथु-
कानां बालानामार्तस्वरस्थानम् । भूपिता अलंकृता निःशेषा-
स्तर्वे परिजनाः सम्बंधिनो यत्र पक्षे भुवि उपिताः शयिता इ-
ति पूर्ववत् । विलेपु सन्तो विलसत्काः । स्वार्थिकः कः । भूपिकास्ते-
पां रेणुना गहनंदुःप्रवेशम् पक्षे विलसंतः प्रकाशंतो ये करेणवो ह-
स्तिनस्तैर्गहनमिति ॥ २ ॥ लिंगश्लेषमाह ॥ भक्तिप्रह्वविलोकनप्रणायिनी
नीलोत्पलस्पर्द्धिनी ध्यानालम्बनता समाधिनिर्गतैर्नीतिहितप्राप्तये ॥
लावण्यैकमहानिधी रसिकतां लक्ष्मीदृशोस्तन्वती युष्माकं कुरुतां
भवार्तिशमनं नेत्रे तनुर्वोहरेः ॥ ३ ॥ हरेस्तनुर्नेत्रे च युष्माकं
संसृतिकेशहार्तिं कुरुताम् । भक्तिनम्रविलोकने प्रणयः स्नेहो यस्या
ययोर्वा तथा । पुनर्नीलोत्पलं स्पर्द्धितुं शीलं यस्या ययोर्वा पुनः समा-
धिनिष्ठैर्ध्यानविपर्यतां नीता नीते वा । तनुपक्षे । ईहितस्याभी-
ष्टस्य प्राप्तये । पक्षे हितस्य शोभनस्य । पुनः सौंदर्यैकस्थानं
पुनर्लक्ष्मीनेत्रयोरानंदवत्तां वर्द्धयती । अत्र नेत्रतन्वोर्नपुंसकस्त्रीलि-

गरूपसाम्याल्लिङ्गयोः श्लेषः।एकवचनद्विवचनयोः शब्दसाम्यवचन-
 श्लेषोऽपीत्यर्थः॥३॥अथ प्राकृतसंस्कृतभाषयोः श्लेषमाह।महदेसुरसं-
 धम्मेतमवसमासंगमागमाहरणे॥हरबहुसरणं तंचित्तमोहमवसर उभे
 सहसा ॥ ४ ॥ मह्यं दद स्वरसं धर्मे तमोवशामाशांगमागमात्संसार
 रूपात् हर नः हे हरबहुसरणं त्वं चित्तमोहोऽपसरतु सहसा मे इति
 प्राकृतेऽर्थः । संस्कृते तु महदे उत्सवदात्रि, उमे मे आगमाहरणे
 वेदोपादाने तं सुरसंधं देवेषु संधानं भक्तिमवरक्ष समासंगमासक्तिं
 हर अपनय.बहु सरणं प्रसरणं यस्य तं चित्तमोहमवसरे समये उमे
 सहसा हरेत्यावृत्त्या योज्यम् ॥ ४ ॥ प्रकृतिश्लेषमाह । अयं सर्वाणि
 शास्त्राणि हृदि ज्ञेषु च वक्ष्याति ॥ सामर्थ्यकृदमित्राणां मित्राणां
 च नृपात्मजः ॥ ५ ॥ अयं सर्वाणि शास्त्राणि हृदि वहिष्याति ज्ञेषु
 विज्ञेषु जनेषु वदिष्याति । वहिवच्योर्लटि वक्ष्यतीति समं रूपम् ।
 अमित्राणां सामर्थ्यं कृततीति मित्राणां सामर्थ्यं करोतीति ।
 कृततिकरोत्योः क्तिप् । तेन प्रकृत्योः श्लेषः ॥५॥ प्रत्ययश्लेषमाह ।
 रजनिरमण मौलेः पादपद्मावलोकक्षणसमयपराप्तापूर्वसंपत्सहस्रम्॥
 प्रमथनिबहमध्ये जातुचित्तप्रसादादहमुचितरुचिः स्यान्नन्दि-
 ता सा तथा मे ॥ ६ ॥ चंद्रमौलेः पादपद्मावलोकक्षण उत्सवस्त-
 त्समये पराप्तं प्राप्तं यदपूर्वमगोचरं संपदां सहस्रं यत्र तद्यथा
 स्यात्तथाहं जातुचित्कदाचित्तस्य चंद्रमौलेः प्रसादात् प्रमथारूय-
 गणमध्ये उचिता योग्या रुचिः प्रीतिर्दीप्तिर्वा यस्य तादृशो नंदिता-
 नंदकर्ता स्यां भवेयं तथा सति सा नंदिता नंदिनो गणस्य भावो
 नंदिता मे मम स्यादित्यर्थः । अत्र स्यां स्यादित्युत्तमप्रथमपु-
 रूपयोनैर्नंदितेति तृत्तलोः प्रत्यययोश्च श्लेषः ॥ ६ ॥ अथ सुप्तिङ्-
 भक्तयोः श्लेषमाह । सर्वस्वं हर सर्वस्य त्वं भवच्छेदतत्परः ॥ नयो
 पकारसांमुख्यमायासि तनुवर्त्तनम् ॥७॥ भो हर त्वं सर्वस्य सर्वस्वं

भवः संसारस्तन्नाशपरः नयो नीतिरूपकारश्च तयोः सांमुख्यमानुकूल्यं तनुः शरीरं तस्य जीवनं वर्तनं चायासि प्राप्नोषि । पक्षे चोरं प्रत्युक्तिः । त्वं सर्वस्य सर्वस्वं हर छेदो ग्रंथे भित्तेर्वा तत्परो भव । उपकारसांमुख्यं नय त्यज । आयासि क्लेशयुक्तं वर्तनं तनु कुरु । अत्र हरभवनयायासितन्विति तिङन्तानि क्रियापदानि सुवन्तानि चेति मुत्तिङां श्लेषः ॥ ७ ॥ अथ प्रहेलिका । व्यक्तीकृत्य कमप्यर्थं स्वरूपार्थस्य गोपनात् ॥ यत्र वाक्यांतरादर्थः कथ्यते सा प्रहेलिका ॥ १ ॥ सा द्विधाऽऽर्थी च शाब्दी च विख्याता प्रश्नशासने ॥ आर्थी स्यादर्थविज्ञानाच्छाब्दी शब्दविभंगतः ॥ २ ॥ तरुण्याऽऽलिंगितः कंठे नितंबस्थलमाश्रितः ॥ गुरुणां सन्निधानेऽपि कः कूजति मुहुर्मुहुः ॥ ३ ॥ पानीयकुंभ इति मध्योऽर्थः । बाह्योऽर्थस्तु भर्ता ॥ आः पाण्डुपीनकठिनं वर्तुलं मुमनोहरम् ॥ करैराकृष्यतेऽत्यर्थं किं वृद्धैरपि सस्पृहम् ॥ ४ ॥ बाह्योऽर्थः स्तनयुगम् । मध्योऽर्थः पक्वविल्वफलम् । इत्यार्थी ॥ दुर्वार्वार्यसरूपि त्वयि या प्रसुप्ता श्यामा सपन्नहृदये सुपयोधरा च ॥ तुष्टे पुनः प्रणतशत्रुसरोजसूर्ये सैवाद्यवर्णरहिता वद नाम का स्यात् ॥ ५ ॥ शस्त्री त्वयि सकोपे या शत्रुहृदये वर्णेन श्यामा अजातरजस्का मार्जितत्वात् सुष्टु जलधारिणी मध्ये निम्नत्वात् । पक्षे मुस्तनी प्रसुप्ता नम्रीभूता श्यामा पोडशवार्षिकाऽजातरजस्का निवृत्तरजस्का शस्त्री असिपुत्री स्त्री वनितेति ॥ सदारिमध्यापि न वैरियुक्ता नितांतरक्तापि सितैव नित्यम् । यथोक्तवादिन्यापि नैव दूतिका का नाम कांतेव निवेदयाऽऽशु ॥ सारिका पक्षिविशेषः द्यूतक्रीडनका वा । सदारिशब्दो मध्ये यस्याः सा न वैरियुक्ता । नितांतमत्यर्थं रक्ता मधुरा सितावद्वैव नित्यं यथोक्तं यथाधीतं वक्ति न दूतीति कांता कमनीया ककारान्ता चेति शाब्दी जातिः ॥ अलंकारशोभरे तु । प्रहेलिका सकृत्प्रश्नः

सा च पोढा च्युताक्षरा॥ दत्ताक्षरोभयाक्षराक्षरमुष्टिविन्दुमत्यर्थवती-
 भेदात्॥ सुशीलः स्वर्णगौराभः स्वर्णचंद्रनिभाननः॥ सुगतः कस्य न
 प्रीतिं तनोति हृदि संस्थितः ॥ १ ॥ इह सुगतम् इत्यत्र मध्ये
 गकारभ्रंशात्सुत इति सिध्यति इति च्युताक्षरा । इहाक्षरशब्देन
 मात्राविसर्गविन्दुव्यंजनान्यपि ग्राह्याणि ॥ अन्योप्यर्थः स्फुटो
 यत्र मात्रादिच्युतकेष्वपि ॥ प्रतीयते विदुस्तज्ज्ञास्तन्मात्राच्युत-
 कादिकम् ॥ १ ॥ महाशयमतिस्वच्छं नीरं संतापशान्तये ॥
 खलावासादतिश्रान्ताः समाश्रयत हे जनाः ॥ १ ॥ अत्र नकार-
 स्येकारमात्रायाश्चयावने नरोऽपि भवति । तथा च नरनीरयोः
 कर्मणोः समाश्रयतेति क्रिययान्वयः । महान् आशयश्चित्तमाश्रयो
 वा यस्य तस्मात्तस्वच्छमकुटिलं निर्मलं च । संतापः आधिव्या-
 धिश्च । खलो दुर्जनो धान्यमर्दनभूश्च ॥ तुपारधवलः स्फूर्जन्महा-
 मणिधरोनघः ॥ नागराजो जयत्येकः पृथिवीधरणक्षमः ॥ २ ॥
 इह नकारे आकारच्यावनान्नगराजो हिमाद्रिर्नागराजः शेषः ॥
 इह यद्यपि । धूमे शंखे मणौ मांसे नैले भोज्ये गृहे पथि । गुरुमज्ज-
 नवैद्येषु संज्ञायां ब्राह्मणे तथा॥ अस्तीलार्थाभिधायित्वान्महच्छब्दे न
 दापयेदिति वचनान्महामणिशब्दो लज्जाकरस्तथापि क्रीडाकाव्येषु
 न दोषो महामणिषु जातं मन्यसे त्वं महत्त्वमित्यादिप्रयोग-
 दर्शनात् ॥ मात्राच्युतकमिति । सुश्यामा चंदनवती कांता तिल-
 कभूषिता ॥ कस्यैपानंगभूः प्रीतिं भुजंगस्य करोति न ॥ १ ॥
 अत्रानंगभूरित्यत्र विदुच्युत्या नगभूर्भवति सा चौचित्यान्मलयाद्रे-
 ज्ञेया॥ सुष्ठु श्यामलाऽजातरजाश्चाचंदनद्रुमवती चंदनांगरागवती च ।
 कांता कमनीया वल्लभा च । तिलकैर्वृक्षैः पुङ्खेण च भूषिता । भुजंगः
 सर्पो विटश्च॥ काले तडिल्लताजाले घनपीनपयोधरो॥ कांतः सर्वगुणो-
 मेतो वालेंदुःखे न लभ्यते॥ १॥ इहापि वालेंदुरिह विदुच्युतौ हेवाले

वर्पतीं कांतो भर्ता दुःखेन लभ्यत इत्यर्थः ॥ इति विन्दुच्युतकम् ॥ मही-
रुहा विहंगानां मधुरैककलापिनाम् ॥ विरुतैर्नीरवाहाय स्वागता-
नीव कुर्वते ॥ १ ॥ मधुरैककलापिनामिह विसर्गच्युत्या मधु-
रैर्विरु तैश्शब्दैः मधुरमेवैककं लपितुं शीलं येषां तेऽत्रैकशब्दः स्वा-
र्थिककांतो ज्ञेयः पक्षे केन सुखेन युक्तः कलापः पुच्छभागो येषां
तेषां मयूराणां मधुरैर्विरुतैरिति ॥ अगस्त्यस्य मुनेः शापाद्ब्रह्मरूपं-
दनमाश्रितः ॥ महासुखात्परिभ्रष्टो नहुषः सर्पतां गतः ॥ २ ॥ इहापि
महासुर्महाप्राणः खादाकाशाद्भ्रष्टो नहुषो विप्ररथस्थः सर्पतां
गतः । पक्षे बृहत्सुखादिति विसर्गच्युतकम् ॥ भिक्षवो रुचिराः
सर्वे सुरसाश्च जनप्रियाः ॥ क्षमायामपि संपन्ना दृश्यन्ते मगधे
परम् ॥ १ ॥ भकारच्युताविक्षवः स्युः । इक्षुपक्षे स्पष्टोर्थः । भिक्षु-
पक्षे रुचिरा वपुर्वेपयुक्तयुक्तिभिर्दीप्ताः शृंगारादिरसाभिनायकत्वा-
त्सुरसाः क्षमायां क्षांतावपि संपन्नाः परं केवलं मगधदेशे दृश्यन्ते ।
पक्षे क्षमायां भूमौ । इति व्यंजनच्युतकम् ॥ स्फोटयित्वाक्षरं
किञ्चित्पुनरन्यस्य दानतः ॥ यत्रापरो भवेदर्थश्च्युतदत्ताक्षरं हि
तत् ॥ १ ॥ सदागतिहतोच्छ्रायस्तमसोवश्यतां गतः ॥ अस्तमे-
प्याति दीनो यं विधुरेकः शिवस्थितः ॥ १ ॥ अयमेको विधुश्चंद्रः
शिवस्थितो हरस्थो दीनः क्षीणः सदागत्या गमनेन हतोच्छ्रायो
गतवृद्धिः । एकत्रावस्थित्या कुब्जीभूतांग इत्यर्थः । तमसो राहो-
रवश्यतामग्रसनीयतां गतोऽस्तमेप्यति । काका नैप्यतीत्यर्थः ।
तथाऽयं दीपः सदागतिना वायुना हतोच्छ्रायः प्रास्तशिखः तमसो-
धकारस्य वश्यतां गतोऽस्तमेप्यति विध्वस्तो भविष्यति यतो
विधुरे विपदि कः शिवो निरुपद्रवः स्थितः । अत्र दीन इति नकारं
स्फोटयित्वा पकारो दत्तः ॥ १ ॥ पूर्णचंद्रमुखी रम्या कामिनी
निर्मलांवरा ॥ करोति कस्य न स्वांतमेकांतमदनातुरम् ॥ अत्रापि

आ आकारो यत्र सोऽना अधश्चानात्यधानाः धलोपे आलोपे च नकारौकारयोर्योगे नौरिति सिद्धयति ॥१॥ अंतःप्रश्नोत्तरं यथा । पृथ्वी-संबोधनं कीदृक्कविना परिकथ्यते ॥ केनेदं मोहितं विश्वमत्रैवास्ति न बुध्यसे ॥ १ ॥ को इति पृथिवीसंबोधनम् । इना कामेनेदं मोहितमिति ॥ अथ यमकलक्षणम् ॥ अतुल्यार्थत्वे सत्यानुपूर्वीविशेष-विशिष्टनियतव्यंजनसमुदायो यमकम् । यथा । नवपलाशपलाश-वनं पुरः स्फुटपरागपरागतपंकजम् ॥ मृदुलतां तलतां तमलोक-यत्ससुरभिं सुरभिं सुमनोभरैः ॥ १ ॥ सुरभिर्वसंतः । तच्चेदं संक्षे-पेण सप्ताशीतिप्रकारमित्यलंकारशेखरः । काव्यप्रकाशे तु 'अर्थे सत्यर्थभिन्नानां वर्णानां सा पुनः श्रुतिः । यमकं पादतद्भागवृत्ति-तद्यात्यनेकताम् ॥ समरसमरसोऽयमित्यादावेकेषामर्थवत्त्वेऽन्येषाम-नर्थवत्त्वे भिन्नार्थानामिति न युज्यते वक्तुमित्यर्थे सतीत्युक्तं सेति 'सरोरस इत्यादिवैलक्षण्येन तेनैव क्रमेण स्थितानां पादेति प्रथमो द्वितीयादौ द्वितीयस्तृतीयादौ तृतीयश्चतुर्थे प्रथमस्त्रिष्वपीति सप्त । प्रथमो द्वितीये तृतीयश्चतुर्थे इति प्रथमश्चतुर्थे द्वितीयस्तृतीयश्च इति द्वे तदेवं पादजं नवभेदम् ॥ अर्थावृत्तिश्श्लोकावृत्तिश्चेति द्वे । द्विधा विभक्ते पादे प्रथमपादादिभागः पूर्ववत् । द्वितीयतृतीयादि-पादादिभागेष्वंतभागोतभागेष्विति विशतिभेदाः । श्लोकान्तरे नासौ भागावृत्तिः । त्रिखंडे त्रिंशच्चतुष्वंडे चत्वारिंशत् । प्रथम-पादादिगतान्त्याद्धादिभागो द्वितीयपादादिगते ॥ अद्याद्धादिभागे यम्यत इत्याद्यन्वर्थतानुसरणेनानेकभेदमन्तादिकमाद्यंतिकं त-त्समुच्चयः मध्यादिकमादिमध्यमन्तमध्यं मध्यांतिकं तेषां समुच्चयः तस्मिन्नेव पादे आद्यादिभागानां मध्यादिभागेष्वनियतेऽवस्थाने आवृत्तिरिति प्रभूततमभेदं तदेतत्काव्यान्तर्गतमिति ना-

स्य भेदलक्षणं कृतं दिङ्मात्रमुदाह्रियते । अथास्य व्याख्या ।
 अर्थे सतीति । अर्थभिन्नानां भिन्नार्थानां वाहिताग्न्यादिष्विति पूर्व-
 निपातः । तेनैकार्थे लाटानुप्रासेन प्रसंगः । एवं त्वर्थशून्यानां पुनः
 श्रुतौ यमकं न स्यादत आह । अर्थे सतीति । सा भिन्नक्रमा वर्ण-
 नानां पुनःश्रुतिर्यमकमित्यर्थः । अत्र वर्णयमकभेदेऽपि श्रुतिसाम्ये
 यमकं भवत्येव । यथा माघे । भुजलतां जडतामवलाजन इति
 डलयोः साम्ये ॥ तदुक्तं डलयोरलयोश्चैव डरयोश्च समा श्रुतिरि-
 ति । नन्वर्थे सतीति व्यर्थमत आह । समरेति । समरे युद्धे समो
 रसो यस्य सः । अत्र द्वितीयसमरपदेऽर्थाभावान्न यमकं स्यादतोऽर्थे
 सत्युक्तम् । मूले सेति पदं व्यर्थमत आह । तेन तुल्यार्थशून्यानेक-
 वर्णपुनःश्रुतिर्यमकं तच्च भिन्नार्थत्वेऽर्थाभावे च तुल्यं विशिष्टा-
 भावस्य द्वेधासंभवादिति तत्त्वम् ॥ मूले सेति पदं व्यर्थमत आह ।
 सर इति । सरसस्तडागस्य रस इत्यत्र वर्णाभेदेऽपि क्रमभेदान्न य-
 मकमित्यर्थः । अस्य विंशतिभेदानाह । पादे यमकं द्वेधा पादवृत्ति-
 स्तद्भागवृत्तिश्च । आद्यमेकादशधा प्रथमः पादो द्वितीयादौ द्वितीये
 तृतीये चतुर्थे च विकल्पेन यम्यत इत्यग्रेतनेन संबंधः । एवं
 साम्ये मुखम् १ संदेहः २ आवृत्तिश्चेति त्रयो भेदाः । द्वितीयः पा-
 दस्तृतीये चतुर्थे च सम इति गर्भसंदेशौ द्वौ तृतीयश्चतुर्थे इत्येकः
 पुच्छाख्यः प्रथमः पादस्त्रिष्वपि सम इति पञ्क्त्याख्यः । यथा ।
 विकाशमीयुर्जगतीशिमार्गणा इति । अत्र मुख्ययोगे युग्मकम् । गर्भा-
 वृत्त्योर्योगे परिवृत्तिः । अर्द्धावृत्तिः समुद्रकं श्लोकावृत्तिर्महायमक-
 मेवं सप्तभेदाः । पादयमकस्येत्यर्थः प्रथमः इति । आद्ययोरन्त्ययो-
 श्च पादयोः साम्ये एकः । आद्यन्तयोर्द्वितीयतृतीययोश्च साम्येऽन्य
 इति द्वौ तेन नव भेदाः । पादयमके इत्यर्थः । अर्द्धश्लोकयोः पादरू-
 पत्वात्पादावृत्तावन्तर्भावः । तद्भागेति मूलं व्याचष्टे । द्विधेति । श्लो-

कपादांश्चतुरो द्वेधा कृत्वाऽऽद्यभागस्य द्वितीयपादौ तृतीयचतु-
 र्थादौ भागे साम्यम् । एवं द्वितीयाद्यभागः तृतीयाद्ये चतुर्थाद्ये च
 सम इति पञ्च । अंतभाग इति प्रथमपादांत्यभागो द्वितीयांत्ये
 तृतीयांत्ये चतुर्थांत्ये इति पञ्च । एवं भागावृत्तौ दश पूर्वोक्ताः ।
 श्लोकावृत्तिं विना दशेति विंशतिरित्यर्थः । ननु श्लोकावृत्त्या सहै-
 कविंशत्या भाव्यम् । कथं विंशतिभेदा इत्यत आह । श्लोकान्तरेति ।
 भागावृत्तौ न श्लोकावृत्तिः । द्वित्र्यक्षरावृत्तावपि व्यवधाने
 चमत्काराभावादित्यर्थः । पादस्य त्रेधाभागे चतुर्द्धा भागे
 चान्यभेदानाह । त्रिखंडेति । त्रिखंडे चतुर्ष्वंडे इत्यत्र पादे इत्यनु-
 पंगः । आद्यपादभागो द्वितीयाद्ये इति पूर्ववद्योज्यम् । अन्वर्थता अनेक-
 भेदं यमकमित्यनुपंगः । त्रिखंडचतुर्ष्वंडादौ यमकभेदानाह । अंता-
 दिकमिति । प्रथमांतस्य द्वितीयाद्यैक्येतादिकं प्रथमादोर्द्वितीयां-
 तैक्ये आद्यांतिकं प्रथमान्तद्वितीयांतयोरैक्ये तत्समुच्चयः । प्रथमम-
 ध्यस्य द्वितीयाद्यैक्ये मध्यादिकं प्रथमादोर्द्वितीयमध्यसाम्ये आदि-
 मध्यं प्रथमांतस्य द्वितीयमध्येन प्रथममध्यस्य द्वितीयांत्येन साम्ये
 तत्संज्ञे प्रथमादिमध्यांतानां द्वितीयाद्यादौ समुच्चयः इत्यन्वर्थता
 ज्ञेया । एकपादेऽपि तद्भेदानाहातयेति । आदिभागस्य मध्येते वा नि-
 यमेन विकल्पेन संस्थितिरावृत्तिः । एवं द्वितीयादिपादेऽपि प्रभूत-
 भेदं यमकमित्यन्वयः । गडुर्ग्रथिः शब्दचित्रत्वेनाधमत्वादित्यर्थः ।
 दिङ्मात्रं मार्गमात्रं पूर्णवचनाशक्तेरित्यर्थः ॥ पुनर्मूलम् ॥
 सन्नारीभरणोमायभाराध्य विधुशेखरम् ॥ सन्नारीभरणोऽ
 मायस्ततस्त्वं पृथिवीं जय ॥ विना यमेनोनयतासुखादिना
 विनाऽयमेनोनयताऽसुखादिना ॥ महाजनोऽदीयत मानसादरं महा
 जनोदीयतमानसादरम् ॥ स त्वारं भरतोऽवश्यमवऽलंबिततारवम् ।
 सर्वदा रणमानैपीदवानलसमस्थितः ॥ पुनरयं श्लोकः ॥ अनंतम-

हिमव्याप्तविश्वा वेधा न वेद याम् ॥ या च मातेव भजते प्रणते-
मानवे दयाम्॥यदानतोऽयदानतो न यात्ययं न यात्ययम् ॥ शिवेहि
तां शिवे हितां स्मरामितां स्मरामि ताम् ॥ समुच्चययमकम् । सर
स्वति प्रसादं मे स्थितिं चित्तसरस्वति ॥ सरस्वति कुरु क्षेत्रं कुरुक्षे
त्रं सरस्वति ॥ ससार साकं दर्पेण कंदर्पेण ससारसा ॥ शरन्नवाना वि-
भ्राणा नाविभ्राणा शरन्नवा ॥ मधुपराजिपराजितमानिनजिनमनः-
सुमनःसुरभिश्चियम् । अमृतवारिजवारिजविप्लवं स्फुटितताम्रतता-
म्रवणं जगत्॥एवं वैचित्र्यसहस्रैः स्थितमन्यदुन्नेयम्॥अथ व्याख्या॥
आद्यतृतीयपादसाम्ये आह । सन्नारीति । सन्ना नष्टा अरीणामिभा
गजा यत्रेदृशो रणो यस्य स त्वं सतीनारीर्विभर्ति पुष्पाति यो मा
गौरी तां याति यस्तं विधुशेखरं शिवम् । अमायमकपटं यथा
तथाराध्य ततो हेतोः पृथिवीं जयेत्यर्थः । पादावृत्तौ युग्मक-
माह । विनेति । यमरूपेण विना पक्षिणाऽयं महाजनः सज्जन ए-
नोऽपराधं विना यतमानानां प्रयत्नवतामपि सादं दुःखं रातिं ददा-
तीति सादरं यथा तथा । यद्वा । यतो दीर्घो मानो येषां तेषु सादरं
यथातथा । मानसाच्चित्तात्सरसश्चारमत्यर्थमदीयत अखंड्यत अमा-
र्यतेत्यर्थः । कीदृशेन यमेन नयता स्वस्थानं प्रापयताऽसून्प्राणा-
न्खादतीति खादी तेन । ऊनयता हानिं कुर्वता सुखादि ऊनयता
नाशयता अयन्ना पुमान् अखंड्यतोति संबंधः । महमुत्सवमजति
क्षिपतीति महाजः खलस्तं नुदतीति महाजनो ना पुरुषः ।
यद्वाऽयं शुभविधिं विना एनः पापं नयता जनयता महां-
तमजं छागं नुदति ददातीति नोदी 'महोक्षं वा महाजं वा श्रोत्रिया-
योपकल्पयेत्' इत्युक्तेः ॥ श्लोकावृत्तिमाह । स-त्वेति ॥ स-तु भरतो
राजाऽवश्यं निश्चितमवलंबितमाश्रितं तारवं तरुसमूहो येन तदार-
मारिसमूहं सर्वदाऽनिशं-रणमानैपीत् । अलसं यथाऽवान् न च श्वसन् ।

अन प्राणने । अवात्र निषेधे । त्वरावानित्यर्थः । अगच्छन्निति
 वा । वा गतौ । अस्थित स्थिति क्षिपतीत्यस्थितः । अधातोरित्यु-
 क्तेर्धातुत्वात्प्रोपधादीर्घः । अर्थव्यत्ययेन क्रमेण वा पुनः पाठेऽयं
 श्लोकस्तदायमर्थः । सर्वं दारयति नाशयतीति सर्वदारणः तं
 मानमिच्छतीति दावानलो दवाग्निस्तेन समं तुल्यं स्थितं यस्य सः
 सत्वेन गुणेन सामर्थ्येन वारंभेन कार्यारंभे रतः । अवलं सैन्यहीनं
 विततो विस्तीर्ण आरवश्शब्दो यस्य तं वश्यमनैपीदिति शेषः ।
 यद्वाऽलसं मदम् आवान् गच्छन् ओ विष्णुस्तत्र स्थितः ॥
 द्विखंडे पादे भागात्संदष्टमाह । अनंतेति द्वाभ्याम् । वेधा ब्रह्माऽपि
 यां न वेद अनंतमहिम्ना व्याप्तं विश्वं ययाया च प्रणते मानवे मातेव
 दयां भजते तां स्मरामीत्यग्रेऽन्वयः ॥ एकपादे आद्यन्तयमकमाह ।
 यदानत इति । यस्यामानतोऽयं जनोऽयस्य शुभविधेर्दानतो हेतोर्न-
 यस्य नीतेरत्ययं नाशं न गच्छति । शिवेन रुद्रेणेहितां शिवे कल्या-
 णे हितां स्मरेण कामेनामितां व्याप्तां गौरीं स्मरामीति द्वयोरन्वयः ।
 पादभेदे आद्यंतयोः समुच्चयमाह । सरस्वतीति । क्षेत्रं शरीरं
 कुरुक्षेत्रं तीर्थं तत्र सरस्वति नदीरूपे वाग्देवि मे चित्तमेव सरस्वा-
 न्समुद्रः । सरस्वान्सागरोऽर्णव इत्यमरः । तत्र स्वति सुष्ठु सर
 गच्छ । स्थितिं प्रसादं च कुर्वित्यर्थः ॥ द्वयोरर्थयोरार्द्यंतयोः समु-
 च्चयमाह । ससारोति । ससारसा सारसपक्षिसहिता । सरसि भवं
 सारसं पद्मं वा शरदृतुःकंदर्पेण साकं सह । यद्वा कं ब्रह्माणं दर्पयति
 नाशयतीति कंदर्पः तेन दर्पेण कृत्वा ससार प्रवृत्तेत्यर्थः । किंभूता
 नवा नूतना शरं कांडं विभ्राणा नवानां यूनामनः प्राणस्तद्रूपा
 वीनां पक्षिणां भ्राणः शब्दो विभ्राणः नास्ति विभ्राणो यस्यां सा-
 ऽविभ्राणा सा नेति नाविभ्राणान्द्वयात्सशब्दा शरत्प्रवृत्तेत्यर्थः ॥
 चतुष्खंडे द्वितीयस्य तृतीये यमकमाह । मधुपेति । जगत्कर्तृ मधु-

पानां राज्या पंत्या पराजितं मानिनीजनमनो याभिस्ताः सुमनसः
 पुष्पाणि यत्र । स्त्रियः सुमनसः पुष्पमित्यमरः । स चासौ सुरभिर्व-
 संतस्तस्य श्रियम् । यद्वा तासां सुमनसां पुष्पाणां सुरभिः सुगन्ध-
 स्तस्य लक्ष्मीमभृत दधार । वारिजानि पद्मानि वारीणि च तज्जो
 विप्रवो विह्वलता यत्र । यद्वा । वीनां पक्षिणां प्रवो गतिर्यत्र स्फुटितं
 विकसितं ताम्रं रक्तं ततं विस्तृतमाप्रवणं यत्र तत्तथेति । विशेष-
 पतो यमकोदाहरणानि तु नलोदयकाव्ये कालिदासेन प्रदर्शितान्य-
 पेक्षा चेत्तत्र द्रष्टव्यानीत्युपरम्यत इति शब्दालंकारदिदर्शनम् ॥
 अथार्थालंकारान्विभजते ॥ उपमा रूपकोत्प्रेक्षा समासोक्तिरपह्नुतिः ।
 समाहितं स्वभावश्च विरोधः सारदीपकौ ॥ सहोक्तिरन्यदेशत्वं
 विशेषोक्तिविभावेन । एवं स्युरर्थालंकाराश्चतुर्दश न चापरे ॥ अन्याः
 सर्वालंकृतय एष्वेवांतर्भवन्ति हीति । तत्र भेदे सति साधर्म्यमुपमा
 अधिकगुणवत्तया संभाव्यमानमुपमानं निकृष्टगुणवत्तया संभाव्य-
 मानमुपमेयम् । ता विभजते ॥ वाक्यार्थातिशयश्लेषनिन्दाऽभूतवि-
 पर्ययाः । संशयो नियमः स्वञ्च विक्रियेत्युपमा दश ॥ तत्र वाक्या-
 र्थेनैव वाक्यार्थो यत्रोपमीयते सा वाक्यार्थोपमा । सा च द्वयी
 प्रत्येकसादृश्यानपेक्षा तत्सापेक्षा च । आद्या यथा । कामिनीनय-
 नकज्जलर्पकादुत्थितो भदनमत्तवराहः । कामिमानसवर्नांतरचारी
 कंदमुत्खनति मानलतायाः ॥ अत्रोपमानस्य वराहादेर्मत्तत्वादर्मूतैर्म-
 दनादिभिरुपमेयैरसादृश्यत्वेन न्यूनत्वात् ॥ यथा । त्वदाननमधीराक्ष-
 माविर्दशनदीधिति ॥ भ्रमद्भंगमिवालक्ष्य केशरं भाति पङ्कजम् ॥ २ ॥
 इहोपमेयस्याननस्योपमानेन पंकजेन प्रत्येकं सादृश्यात् ॥ यत्राति-
 शयधर्मोपन्यासः साऽतिशयोपमा । यथा । कल्पद्रुमो न जानाति
 न ददाति बृहस्पतिः ॥ अयं च जगतीजानिर्जानाति च ददाति
 च ॥ पदश्लेषनिबंधनसाम्यं श्लेषोपमा यथा । तमालपत्राभरणा

राजते विलसद्भयाः । बालेबोद्यानमालेयं सालकाननशोभिनी ॥
 अत्र तमालपत्राण्याभरणानि यस्याः सा तथा । तमालपत्राणि
 पुंङ्गुविशेषाणि पक्षे तापिच्छपत्राणि । विलसद्भयो यौवनं यस्याः ।
 पक्षे विलाससद्भयसो युवानो यस्यां सा । अलकैः सहिता चासावान-
 नेन मुखेन शोभिनी पक्षे सालकाननैः सालवृक्षविशेषैः शोभिनीति ।
 सर्वत्र पदश्लेषः ॥ यत्रोपमानस्य निन्दया प्रतिक्लेषस्तानि निंदोपमा ।
 यथानागेन्द्रहस्तास्त्वंचिकर्कशत्वादेकान्तशैत्यात्कदलीविशेषाः ।
 लब्ध्वाऽपि लोके परिणाहि रूपं जातास्तद्वोरुपमानवाह्याः ॥ अत्रो-
 पमानयोरिभशुंडाकदलीस्तंभयोस्त्वक्कार्कश्यैकान्तशैत्याभ्यां नि-
 दया प्रतिक्लेषः ॥ यत्रासंसृष्टज्ञानेन संसर्गमारोप्य साम्यप्रसञ्जनं
 साऽभूतोपमा । यथा । उभौ यदि व्योम्नि पृथक्प्रवाहावाकाशगंगाप-
 यसः पतेताम् । तदोपमीयेत तमालनीलमामुक्तमुक्तालतमस्य
 वक्षः ॥ अत्र द्रुमगंगासंसर्गमज्ञात्वैव तत्संसर्गारोपेण समुक्ताहारवक्षसः
 साम्यतारोप्यते ॥ यत्रोपमानस्यैवोपमेयता सा विपर्ययोपमा । य-
 था । अतिसुललितयोपिद्मलताचारुशार्ङ्गः रतिवलयपदाकं चाप-
 मासज्य कंठे । सहचरमधुहस्तन्यस्तचूतांकुरास्त्रः शतमख-
 सुपतस्थे प्रांजलिः पुष्पधन्वा ॥ इहोपमानस्य शार्ङ्गस्यैवोपमे-
 यता ॥ यत्रोपमानोपमेययोः संज्ञायकोटिता सा संज्ञयोपमा । यथा ।
 किमिदुः किं पद्मं किमु मुकुरविम्बं किमु मुखं किमब्जे किं मीनौ
 किमु मदनवाणौ किमु दृशौ । खगौ वा गुच्छौ वा कनककल-
 शौ वा किमु कुचौ तडिद्वा तारा वा कनकलतिका वा कि-
 मबलाः ॥ स्पष्टार्थः ॥ यत्र तथाव्यावृत्त्या साम्यलाभस्ता नियमोपमा ॥
 यथा ॥ कले पुरंदरादन्यः प्रतिमल्लो भविष्यति ॥ ऋते सहस्रकिरणात्त्व-
 त्प्रतापसमो हि कः ॥ इहान्यव्यावृत्त्या पुरन्दरसूर्ययोरेववर्ण्यवलप्रता-
 पसाम्यलाभः ॥ यत्रोपमानांतरविरहतात्पर्येण स्वसाम्यं सा स्वोपमा ।

यथा । आघूर्णितं पद्मलमक्षियुग्मं प्रांतद्युतिश्चैत्यजितामृतांशुः ॥ अ-
स्या इवास्याश्चलदिन्द्रनीलगोलामलश्यामलतारतारम् ॥ अभेदानु-
मानवदिह भेदो द्रष्टव्यः ॥ यत्रोपमेयमुपमानविकारतयोच्यते सा वि-
क्रियोपमा । यथा । हरिणादथ तन्नयनादथ पद्मात्पद्मपत्राच्च ॥ आहत्य
कांतिसारं विधिरसृजत्सुभ्रुवो दृष्टिम् ॥ श्रीपादस्तु समभिव्याहारो-
पमाप्यस्तीत्याह । सा यथा । प्रकृत्यैव मनोहारि वदनं हरिणीदृशः ।
चन्द्रे ह्लादकता कस्मात्पद्मः केन परिष्कृतः ॥ अत्र सर्वत्र न्यूनाधिकत्व
शंका चेद्विभागेषु तदिष्यताम् ॥ किञ्चिद्विशेषमादाय भेदोभेदश्च क-
श्चन ॥ काचित्समस्तान्वयिनी क्रियामात्रान्वयापरा ॥ विशेषणान्व-
या काचिदुपमा कापि तत्परा ॥ अत्र च । न्यूनता साम्यमाधिक्यं य
द्यदेवाभिधीयते ॥ अहो वाक्यस्य माहात्म्यं समतैव प्रतीयते ॥ तदाह
राजशेखरः । समानमधिकं न्यूनं सजातीयं विरोधि च ॥ सकुल्यं सो-
दरं कुल्यमित्याद्याः साम्यवाचकाः ॥ अलंकारशिरोरत्नं सर्वस्वं
काव्यसंपदाम् ॥ उपमा कविवंशस्य मातैवेति मतिर्मम ॥ इत्युपमा ॥
अतिसाम्यादपहृतभेदयोरुपमानोपमेययोरभेदप्रत्ययो रूपकम् ॥
यदाहातद्रूपकमभेदो य उपमानोपमेययोरिति ॥ दंडी चाउपमैव तिरो-
भूतभेदा रूपकमिष्यते ॥ इति ॥ तद्विभजते विरुद्धश्च समस्तं च व्यस्त-
रूपकरूपकम् । श्लिष्टश्च रूपकं तस्मात्संक्षेपात्पञ्चधा स्मृतम् ॥ तत्रो-
पमानविरुद्धोर्थस्तद्विरुद्धम् । यथा । दिवा न परिभूयते न च मनागापि
क्षीयते न वा चरमवारिधेः पयसि लुप्तिमार्विदति । न च त्रिदश-
सुभ्रुवां वदनकांतिभिर्जायते यज्ञस्तुहिनदीधितिर्जयति कोऽपि भूमी-
पतेः ॥ अत्रोपमानश्चन्द्र उपमेयं यज्ञस्तच्च चंद्राद्विरुध्यत्वेन वर्णि-
तम् ॥ समस्तं यथा । तस्या बाहुलता पाणिपद्मं चरणपल्लवम् ।
मुखेन्दुरक्षिभ्रमरौ सर्वस्वं पुष्पधन्वनः ॥ अत्र बाहुरेव लता बाहु-
लतेत्यादीनि पदानि समस्तानि ॥ व्यस्तं यथा । भुजौ मृणाले

वदनं सुधांशुः कुंदानि दंताश्वरणौ सरोजे । स्मितं प्रसूनानि
 करौ प्रवाले पयोधरौ भूमिधरौ मृगाक्ष्याः ॥ अत्र सर्वाणि पदानि
 व्यस्तान्येव ॥ रूपकरूपकं यथा । मुखपंकजरङ्गेऽस्मिन्ब्रूलता
 नर्तकी तव । नरीनार्तिं लसत्स्वर्णकेतकीदललोचने ॥ अत्र प्रथमं
 मुखमेव पंकजं तदेव रंगस्तत्रेति रूपकेण रूपकम् ॥ श्लिष्टरूपकं
 यथा । राजहंसोपभोगार्हं भ्रमरप्रार्थ्यसौरभम् ॥ पुष्पाति सुपमां
 कांचिन्मुखपंकेरुहं तव ॥ अत्र राजैव हंस इति भ्रमरैः पद्मैर्विष्टै-
 श्च प्रार्थ्यं सौरभं यस्येति श्लेषत्वाच्छ्लिष्टरूपकम् ॥ इदञ्च सम-
 स्तादिभेदादनन्तम् । लक्षणाप्यत्रैवांतर्भवाति ॥ उपमानोपमेययो-
 रभेदप्रतिपत्तेरत्रापि सत्त्वात् । तदुक्तं रूपकं लक्षणादिकमिति ।
 सा च द्विधा समस्तासमस्तभेदात् ॥ तत्राद्या यथा । उदयति क-
 नकाचलयोरुपरि चलत्पङ्कजश्रृङ्गः । तदुपरि वनांधकारः कस्य
 कृते धातुरीदृशी सृष्टिः ॥ इह कनकाचलयोरित्यादिसमस्तपदानां
 स्तननेत्रब्रूलतासु लक्षणा । कस्य कृते कस्यार्थम् । कृत इति ताद-
 र्थ्येऽव्ययम् ॥ अंत्या यथा । तामरसे सालसता जलमुचि कश्चि-
 द्विपर्यासः । निरुस्पंदता लतायां कथयति कस्यापि पुण्या-
 नि ॥ इह तामरसेन नेत्रं जलमुचा च पतिर्लक्ष्यते । लतया देहः
 पुण्येनोपभोगश्च लक्ष्यते ॥ इति रूपकम् ॥ अनन्यनिमित्तके व-
 स्तुन्यन्यनिमित्तकत्वारोपणमुत्प्रेक्षा ॥ यथा । गमनमलसयातैः
 कुंभलक्ष्मीं कुचाभ्यामाविकलकरशाभामूरुकांडद्वयेन । यदियमह-
 रदेपां हेतुनानेन नूनं निजवपुषि करीद्राः पांशुपूरं क्षिपन्ति ॥
 अत्र निर्जागधूलिक्षेपेऽनिमित्तभूतानामपि गत्याद्रिहरणानां निमि-
 त्तकल्पनयोत्प्रेक्षा । इयं च । सर्वालंकारसर्वस्वं कविकीर्तिविवर्द्धिनी ॥
 उत्प्रेक्षा हरति स्वांतमचिरोढास्मितादिव ॥ शंके मन्ये ध्रुवं प्रायो नूनं
 जानामि तर्कये ॥ इवेत्यादिभिरुत्प्रेक्षा व्यज्यते काव्यवर्मनि ॥

इत्युत्प्रेक्षा ॥ अन्यदभिप्रेत्यान्याभिधानं समासोक्तिः सैव चान्या-
 पदेश उच्यते यथा।त्वं पीयूषदिवोपि भूषणमासि द्राक्षे परीक्षेत को
 माधुर्यं तव विश्वतोपि विदिता माध्वीकसाध्वी कथा ॥ एतत्किंतु
 तवाप्यरुंतुदमिव ब्रूमो न चेत्कुप्यसे यः कांताधरपल्लवे माधुरिमा
 नान्यत्र कुत्रापि सः ॥ इह कान्ताधराभिप्रायेणामृतादिकथनात्समा-
 सोक्तिः ॥ किञ्चिदपहृत्य यदन्यार्थप्रदर्शनं सापहृतिः ॥ यथा।शी-
 त्कारं शिक्षयति व्रणयत्यधरं तनोति रोमाञ्चम् ॥ नागरिकः किमु
 मिलितो नहि नहि सखि हैमनः पवनः ॥ अत्र नागरिकमपहृत्य हैमन-
 पवनप्रदर्शनादपहृतिः ॥ आरब्धानुकूलकस्मिकसहकारिलाभः
 समाहितम् ॥ मानापनोदनविधौ मदिरक्षणाया यावन्नमामि चरणा-
 वथ तावदेव । नीपस्खलन्नवसमीरपुरस्सराणि प्रादुर्बभूवुरचिराद्धन-
 गर्जितानि ॥ सुरभिवातघनगर्जनादेरुद्दीपनविभावत्वेन सहकारित्वे-
 न समाहितत्वमत्रेति ॥ यस्य वस्तुनो यत्स्वभावता तदाख्यानं
 स्वभावः स एव जातिरुच्यते यथा । चलति कथंचित्पृष्ठा यच्छति
 वाचं कथंचिदालीनाम् ॥ आसितुमेव हि मनुते गुरुगर्भभरालसा सु-
 तनुः ॥ स्पष्टार्थः ॥ विरोधो द्विविधः तत्राद्यः पारमार्थिकाविरोधे-
 प्यौचित्येन विरोधिता प्रतीयते यत्र सः यथा । मनीषिताः सन्ति गृ-
 हेषु देव इत्यादौ । द्वितीयस्तु यथा । श्रुते विरोधसंधानेपि यत्रा-
 भिप्रेतमासाद्याविरोधः अयमेव विरोधाभास उच्यते । यथा ।
 भक्तानां कामदो यस्तु रुपा कामं दहन्नपि ॥ अपिज्ञान-
 मयःस्थाणुर्यस्तमीशं स्तुवीमहि ॥ स्पष्टम् ॥ उत्तरोत्तरं य-
 त्र सारोत्कर्षः स सारः यथा । विषयेषु तावदबलास्तास्वपि गोप्यः
 स्वभावमृदुवाचः । मध्ये तासामपि सा तस्या अपि साचि वीक्षितं
 किमपि ॥ सा राधा ॥ समस्तवाक्योपकारकत्वं दीपकत्वम् ।
 तच्चाभिन्नं भिन्नं च तत्तत्कारकक्रियादिभेदादनन्तम् ॥ अभिन्नं

यथा । पाणौ पद्मा धियेत्यादौ ॥ भिन्नं यथा । नृत्यन्ति निचुलोत्संगे
गायन्ति च कलापिनः । वध्नन्ति च पयोदेषु दृशो हर्पाश्रुगर्भिणीः ॥
इह कलापिन इत्यस्य नृत्यादिसर्वक्रियोपकारकत्वम् ॥ अत्र
विस्तरभिया सर्वं नोदाह्रियते ॥ एतच्च मालादीपकादिभेदादनन्तम् ॥
अत्र पूर्वापरवाक्यार्थयोरुपकार्योपकारकत्वं मालादीपकम् । तत्रो-
त्तरस्य पूर्वोपकारकत्वं यथा ॥ चारुता वपुरभूपयदासां तामनूनन-
वयौवनयोगः । तं पुनर्मकरकेतनलक्ष्मिस्तामदस्तमपि वल्लभसंगः ॥
स्पष्टम् ॥ पूर्वस्योत्तरोपकारकत्वं यथा । संग्रामाङ्गणमागतेन
भवता चापे समासादिते देवाकर्णय येन येन सहसा यद्यत्समासा-
दितम् । कौदंडेन शराः शरैरपि रिपुस्तेनापि भूमंडलं तेन त्वं
भवता च कीर्तिरतुला कीर्त्या च लोकत्रयम् ॥ स्पष्टम् ॥ समान-
कालोक्तिः सहोक्तिः सा द्वयी । उदासीनयोस्त्वरप्रतिपत्तये कार्यकार-
णयोरपि । आद्या यथा । सह दीर्घा मम श्वासैरिमाः संप्रति रात्रयः ।
समं मम शरीरेण क्षीयन्ते दिवसा अमी ॥ अन्त्या यथा । वर्द्धते सह
थानां मूर्च्छया चूतमंजरी । पतन्ति च समं तेषां मश्रुभिर्मलया-
निलाः ॥ इहाभ्रमंजरीमलयानिलयोरुद्दीपकत्वात्कारणत्वं पांथ-
मूर्च्छाश्रूणां कार्यत्वम् । प्रयोज्यप्रयोजकयोर्वैयधिकरण्यमन्यदेश-
त्वम् । यथा । सा बाला वयमप्रगल्भवचसः सा स्त्री वयं कातराः
सा पीनोन्नतिमत्पयोधरयुगं धत्ते सखेदा वयम् । साक्रान्ता जघनस्थ-
लेन गुरुणा गंतुं न शक्ता वयं दोषैरन्यजनाश्रितैरपटवो जाताः स्म
इत्यद्भुतम् ॥ कारणे सत्यपि कार्याभावो विशेषोक्तिः ॥ यथा ।
आवाति वारिधरशीकरवारिषीं स्वैरं कदंबवनदुर्ललितः समीरः ॥
अंगेऽर्पितानि नलिनीत्रवपल्लवानि तापस्तथापि सुदृशः शिथिलो
न जातः ॥ इह तापशांतिहेतुके वृष्ट्यादौ सत्यपि तत्कार्यता
पाभावः ॥ कारणं विना कार्योदयो विभावना । यथा ।

नांगेषु रत्नाभरणानि संति निःश्वासहार्याण्यपिनांशुकानि ॥ तथापि
 सा संप्राति सारसाक्षी दिने दिने कामपि कान्तिमेति ॥ निःश्वासहा-
 र्याण्यतीव मृदुसूक्ष्माणि । केचित्तु अन्यदेशत्वमेव विशेषोक्तिवि-
 भावनेअधिकरणद्वयमादाय । अन्ये तु अनयोरेकेनापरस्याऽन्यथा-
 सिद्धिर्व्यतिरेकमादायेति । गोवर्द्धनस्त्वन्यथा सिद्ध्याऽन्यदेशत्वमेव
 निराचकार । व्यतिरेकालंकारस्वतिरिच्यत इत्येके । स च यथा ।
 कादाचित्कीं द्युतिं धत्ते कलंकी क्षीयतेऽन्वहम् । दोषाकरः कथंकारं
 त्वदाननसमः प्रिये ॥ एकेनाप्रस्तुतस्य सिद्धिराक्षेपः । सोऽपि
 पृथगित्यपरे ॥ यथा । इंद्रेण किं स यदि कर्णनरेद्रसूनुरैरावतेन
 किमसौ यदि तद्विपेन्द्रः । दंभोलिनाऽप्यलमयं यदि तत्प्रतापः
 स्वर्गैष्ययं ननु मुधा यदि तत्पुरीयम् ॥ आनंत्यादेवालंकाराणामिह
 दिङ्मात्रमेवादशिंविशेषापेक्षा त्वलंकारसर्वस्वादिपरिशीलनत एव
 शाम्यतीति ॥ अथालंकारिकाभिमतव्यंजनावृत्तिर्हि तार्किका-
 दिभिर्नाङ्गीक्रियतेऽधुनाकाव्यप्रकाशोक्तवर्त्मना तां साधयामः ॥
 गतोस्तमर्क इत्यादौ नानार्थप्रतीतिसिद्धिर्हि व्यंजनामंतरा न संभ-
 वतीति वदन्तं प्रत्याह । रामोऽस्मि सर्वसह इह दुःखसहिष्णुत्वम् ।
 रामेण प्रियजीवितेन तु कृते प्रेम्णः प्रियेनोचितमिह निःस्नेहत्वम् ।
 रामोसौ भुवनेषु विक्रमगुणैः प्राप्तः प्रसिद्धिं परामित्यत्रोत्कृष्ट-
 त्वं च । तेन लक्षणीयार्थोपि नानात्वं भजते विशेषव्यपदेशहेतुश्च
 भवति । तदवगमश्च शब्दार्थायत्तः प्रकरणादिसव्यपेक्षश्चेति कोयं
 नूतनः प्रतीयमानो नाम । अस्यार्थः । विशेषव्यपदेशोर्थांतरसंक्रामि-
 तवाच्यत्वादिस्तद्धेतुस्तद्विषयस्तदवगमो लक्ष्यावगमः लक्षणायाः
 शब्दवृत्तित्वात्तदायत्तत्वं शक्यसम्बन्धापेक्षणाच्चाार्थायत्तत्वम् । प्रक-
 रणादीति । तस्यैव तात्पर्यग्राहकत्वात्तात्पर्यानुपपत्तेश्च लक्षणाभू-
 लत्वादित्यर्थः । नूतनो व्यंग्यनानात्वादिधर्मोऽहं व्यंग्यसिद्धिस्तवा-

भिप्रेता ते च लक्ष्येऽपि संतीति तत्रैव व्यंग्यस्यान्तर्भावोऽस्त्विति
भावः ॥ अथ मूलम् ॥ उच्यते ॥ लक्षणीयार्थस्य नानात्वप्यनेकार्थश-
ब्दाभिधेयवन्नियतत्वमेव न खलु मुख्येनार्थेनानियतसंबंधो लक्ष्य-
तुं शक्यते । प्रतीयमानस्तु प्रकरणादिविशेषवलेन नियतसंबंधोऽ-
नियतसंबंधः संबन्धश्च द्योत्यते । न च ' अत्ता एत्थ णि मज्ज इ एत्थ
अहं दिवसण्यलोएहि मा पहिअ रतिअं वसिज्जाण मह णि मज्जिहि सि
इत्यादौ विवक्षितान्यपरवाच्ये ध्वनौ मुख्यार्थवाधः । तत्कथमत्र
लक्षणा । लक्षणायां अपि व्यञ्जकमवश्यमाश्रयितव्यमिति प्रतिपादि-
तम् ॥ व्याख्या ॥ उत्तरमाह ॥ उच्यते इति । न हि नानात्वाल्लक्ष्यत्वं नाना-
र्थेति प्रसक्तेरित्यर्थः । नियतत्वं सर्वपुरुषगम्यत्वं प्रतीयमानो व्यंग्यः ।
गतोऽस्तमर्क इत्यादौ नियतानियतपरंपरासंबन्धगम्यार्थप्रतीतिरित्य-
र्थः । मुख्यार्थवाधाभावादपि न लक्षणेत्याह । न चेति । श्वश्रूत्र निम-
ज्जति अत्राहं दिवसे विलोकये मा पथिक रात्र्यंधशय्यायां मम
निमंक्ष्यसि निमज्जति वृद्धत्वात्तिरूपदं शेते ॥ ननु न मुख्यार्थवाधो
लक्षणाबीजं किंतु तात्पर्यानुपपत्तिः सा चात्ता एत्थेत्यत्रास्त्वेवात
आह । लक्षणायां अपीति । अयं भावः । पावनत्वादिप्रतीतिरावश्य-
कत्वात्तत्र च वृत्त्यंतराभावादवश्यं व्यञ्जनांगीकार्या । न च त-
त्रापि लक्षणा सा हितनिरूढा प्रसिद्धचभावात् । न प्रयोजनवती
प्रयोजनस्य विषयत्वाभावादित्युक्तं द्वितीयोल्लासे ॥ किं च
व्यंग्ये लक्षणा न पदवृत्तिः । वाच्यस्यापि व्यञ्जकत्वात् ।
पदैकदेशवर्णादौ तत्वाच्च न वाक्ये पदत्वं तदैकदेशा-
दौ सत्त्वात् । न च शब्दवृत्तिरर्थस्य व्यञ्जकत्वादित्या-
दिवैधर्म्यं मुख्यार्थवाधाभावेऽपि तात्पर्यज्ञानं विनापि वक्तृबो-
द्धव्यादिसहकरेण यान्यार्थधीः सा व्यञ्जनां साधयतीति । मूलम्
यथा च समयसव्यपेक्षाभिधा तथा मुख्यार्थवाधादित्रयसम्यक्स-

व्यपेक्षालक्षणास्त एवाभिधा पुच्छमित्याहुः । न च लक्षणात्मक-
मेव ध्वननं तदनुगमनेन तस्य दर्शनात् । न च तदनुगतमेव
अभिधावलंबनेनापि तस्य भावात् । न चोभयानुसार्यैव अवाचक-
वर्णानुसारेणापि तस्य दृष्टेः । न च शब्दानुसार्यैव अशब्दात्मकनेत्र-
विभागावलोकनादिगतत्वेनापि तस्य प्रसिद्धेरित्यभिधातात्पर्यम् ।
लक्षणात्मकव्यापारानुवर्ती ध्वननादिपर्यायो व्यापारो नापह्नवनीय
एव ॥ व्याख्या । किञ्चाभिधावल्लक्षणापि संकेतापेक्षा । न च व्यंग्ये
तदस्तीत्याह । यथा चेति । समयः संकेतः । यद्यपि तद्रूपत्वाद-
भिधानतत्सापेक्षा तथापि संबंधाभिप्रायः समयशब्दः । यद्वाभि-
धानजन्यं ज्ञानं संकेतापेक्षा ज्ञानापेक्षेत्यर्थः । मुख्यार्थबाधस्तद्योग-
प्रयोजनं चेति त्रयमित्यर्थः । ननु तर्ह्यभिधातो भेदो न स्यादत
आह । अत एवेति । यतः संकेतापेक्षास्तत्सापेक्षा च लक्षणा-
शक्यसंबंधात्तस्याः । अतः परम्परया लक्षणापि संकेतापेक्षेत्य-
भिधा तत्पुच्छभूतेत्यर्थः । लक्षणाव्यंजनयोर्भेदकांतरमाह । न चोति ॥
तस्य ध्वननस्य असिद्धिं निरस्यति । नचेति ॥ अभिधेति । ना-
नार्थव्यंजनाया भद्रात्मन इत्यादावित्यर्थः । उभयं लक्षणाभिधा ।
अवाचकेति । अवोधकवर्णा गतोस्तमर्क इत्यादावित्यर्थः ॥ वस्तु-
तस्तु एकैकद्रूपणेनैवोभयद्रूपणाद्रसादेरपूर्वत्वेन तत्र शक्तिग्रहाभा-
वाच्छक्यसंबंधाग्रहणाच्चेति । तत्त्वं नेत्रविभागः कटाक्षः । आदिप-
दादभिनयादितात्पर्यं वाक्यस्य तदर्थं ॥ मूलम् । तत्र च अतारात्थे-
त्यादौ नियतसंबंधः । कस्सवणेत्यादावनियतसंबंधः । विपरीयरए
लच्छी बंहंड दूण णाहिकमलत्थं । हरिणो दाहिणणणं रसाउला
जत्ति ठ्केई ॥ इत्यादौ संबंधसंबद्धः । अत्र हि हरिपदेन दक्षिणनयन-
स्य सूर्यात्मता व्यज्यते । तन्निमीलने सूर्यास्तमयस्तेन पद्मसंको-
चत्वं तेन च ब्रह्मणः स्थगनं तत्र च सति गोप्यांगस्यादर्शनेऽनियंत्रणं

निधुवनविलासितम् । अखण्डबुद्धिनिर्ग्राह्यो वाक्यार्थ एव वाच्यार्थो वा-
 च्यमेव वाचकमिति येऽप्याहुस्तैरप्यविद्यापदपतितैः पदपदार्थकल्प-
 ना कर्त्तव्येवेति । तत्पक्षेऽप्यवश्यमुक्तोदाहरणादौ विद्यादिव्यंग्य एव ।
 ननु वाच्यादसंवद्धं तावन्न प्रतीयते । यतः कुतश्चिदस्य कस्यचिदर्थ-
 स्य प्रतीतिप्रसंगात् ॥ व्याख्या । अत्ता एत्येति नियतत्वं वाच्यव्यं-
 ग्यप्रतीत्योरेकाधिकरणत्वं द्वयोः पांथनिष्ठत्वात् । कस्सवणेत्यादा-
 वनियतत्वं सखीकांताद्यनेकनिष्ठत्वात् ॥ विपरीयेति । विपरीतरते
 लक्ष्मीर्ब्रह्माणं दृष्ट्वा नाभिकमलस्थं हरेर्दक्षिणनयनं रसाकुला झटि-
 ति स्थगयति संवंधसंवद्धं विवृणोति ॥ अत्रहीति । ततस्तेन संको-
 चेनेत्यर्थः ॥ तत्र चोति । स्थगने सतीत्यर्थः ॥ अनियंत्रणं निर्लज्जं
 निधुवनं सुरतमत्र परंपरया व्यंग्यधीरित्यर्थः ॥ अखण्डवाक्यस्य
 वाक्यार्थे शक्तिरिव व्यंग्योपि शक्तिरिति वेदांतिमतं शंकते । अखं-
 डबुद्धीति । एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेत्यादिश्रुतयः शक्यं बोधयन्ति ।
 तथा व्यंग्योपि वाच्य इत्यर्थः ॥ तदुक्तम् । अनवयवमेव वाक्यमना-
 द्यविद्योपदर्शितालीकवर्णपदविभागमस्या निमित्तमिति अस्या
 बुद्धेरन्यत्रापि अविशिष्टमर्यादयानेकशब्दप्रकाशितम् ॥ एकं वे-
 दान्तनिष्णातास्तमखण्डं प्रपोदिर इति तैरपीति तत्त्वतश्चेद्वाक्यम-
 प्यलीकमिति कस्य वाचकत्वम् । अविद्यादशायां तु व्यवहारे भट्टनयां-
 गीकारादावापोद्भाषाभ्यां पदपदार्थविभागो गीकार्य एव अन्यथा
 साध्वसाधुव्यवहारो न स्यात् । न स्याच्च वाक्ये तत्तत्पदार्थतत्तत्संबं-
 धधीः । तत्र चोक्तदिशा व्यंग्येऽभिधाद्यसंभवात्सिद्धा व्यंजनेति भावः ॥
 उक्तेति । निश्शेषेत्यादौ तदंतिकं गतासीति विधिरित्यर्थः ॥ अनुमा-
 नाव्यंग्यधीरिति व्यंक्तिविवेककारमाहिमभट्टमतं शंकते । नान्धिति ।
 तत्पदेन व्यंजनावादिनोऽपीदं तुल्यमिति सूचितम् ॥ मूलम् । एवं
 च संवंधाद्व्यंग्यव्यंजकभावो भवति प्रतिबंधेऽवश्यं न भवती-

ति व्याप्तत्वेन नियतधर्मनिष्ठत्वेन च त्रिरूपांल्लिगांल्लिगिज्ञानमनुमानं यत्तद्रूपः पर्यवस्यति ॥ तथाहि । भ्रमधम्मिअवीसत्थो सो सुणहो अज्ज ओमाईदेण गोलाणईकत्थकुंडंगवासिणा दरीयसीहेण ॥ अत्र गृहेश्वनिवृत्त्या भ्रमणं विहितं गोदावरीतीरे सिंहोपलब्धेरभ्रमणप्रनुमापयति ॥ व्याख्यासंबन्धसामान्येऽप्यतिप्रसंगस्तुल्योऽत आह ॥ प्रतिबंधेति । प्रतिबंधो व्याप्तिः ॥ पक्षधर्मतामाह । द्वंद्वान्ते श्रुतस्य त्वशब्दस्य प्रत्येकमन्वयः । नियतत्वेन धर्मनिष्ठत्वेन चेत्यर्थः ॥ विपक्षासत्त्वेन सपक्षसत्त्वेन चेत्यर्थः । अत एवोक्तं त्रिरूपादिति । पक्षसत्त्वसपक्षसत्त्वविपक्षासत्त्वधर्मत्रययुतादित्यर्थः ॥ अत्राधितत्वस्य सर्वप्रमाणसाधारण्यादसत्प्रतिपक्षत्वस्य स्वार्थानुमानेऽनुमानाच्च नाभिधानम् । अत्रानुमानपदं भावव्युत्पत्त्यानुमितिपरं तद्रूप इति । अनुमित्यात्मको व्यंग्यव्यंजकभाव इति पूर्वेणान्वयः ॥ भ्रमधम्मीति । भ्रमणधार्मिकविश्वस्तः स आ अद्य मारितस्तेन गोदानदीकच्छकुंजवासिना दृप्तसिंहेन पुष्पावचयार्थं स्वसंकेतस्थलं गोदानिकुंजं गच्छंतं विघ्नकारिणं प्रति कस्याश्चिदियमुक्तिः । गोदातीरे सिंहोपलक्षितभयहेतोः सत्त्वाद्गृह एव तिष्ठ मा गा इति तात्पर्यार्थः । अनुमानप्रकारमानः । अत्रेति । गृहे भ्रमणमभ्रमणमनुमापयतीत्यन्वयः । यद्यपि गृहे भ्रमणं गोदातीरे न भ्रमणाभावमनुमातुमीष्टे व्यधिकरणत्वात्तथापि व्याप्तिग्रहोपयिकत्वेनेदमुक्तं श्वनिवृत्त्या गृहे विहितं भ्रमणं तद्धेतुकं कल्पते । तेनैवं व्याप्तिः । यद्यद्भीरुभ्रमणं तत्तद्भयकारणाभावज्ञानपूर्वकमिति । गोदेति । अत्र हेतुः सिंहोपलब्धे इति । एवं च प्रयोगः । गोदातीरं भीरुभ्रमणयोग्यं भयकारणवत्त्वान्तिहादिमत्त्वाद्वा यन्नैवं तन्नैवं यथा गृहमिति भ्रमणाभावानुमितिः ॥ मूलम् ॥ यद्यद्भीरुभ्रमणं तत्तद्भयकारणनिवृत्त्युपलब्धिपूर्वकं गोदातीरे सिंहोपलब्धेरिति व्यापकविरुद्धोपलब्धिः ।

अत्रोच्यते । भीरुरपि गुरोः प्रभोर्वा निदेशेन प्रियानुरागेणान्येन
 चैवंभूतेन हेतुना सत्यापि भयकारणे भ्रमतीत्यनैकान्तिको हेतुः ।
 शुनो विभ्यदपि वीरत्वेन सिंहात्न विभेतीति विरुद्धोऽपि गोदावरी-
 तीरे सिंहसद्भावः प्रत्यक्षादनुमानाद्वा न निश्चितोऽपि तु वचनात्तान च
 वचनप्रामाण्यमस्ति । अर्थेनाप्रतिबंधादित्यसिद्धश्च तत्कथमेवंविधा-
 द्भेतोः साध्यसिद्धिः । तथा निःशेषच्युतेत्यादौ गमकतया यानि
 चंदनच्यवनादीन्धुपात्तानि तानि कारणांतरतोऽपि संभवन्तीति ।
 अतश्चात्रैव स्नानकार्यकारित्वेनोक्तानीति नोपभोग एव प्रतिबंधा-
 नीत्यनैकान्तिकत्वं व्यक्तिवादिनाधमपदसहायानामेव व्यंजकत्वमु-
 क्तं न चात्राधमत्वं प्रमाणप्रतिपन्नमिति कथमनुमानं तत्कथमेवं-
 विधादर्थोदेवंविधोऽर्थ उपपत्त्यनपेक्षितत्वे सति प्रकाशत इति
 व्यक्तिवादिनः पुनरदूषणम् ॥ व्याख्या ॥ व्याप्तिं दर्शयितुमाहायद्य-
 दिति । व्यापकविरुद्धेति । भीरुभ्रमणस्य व्यापिकाभयकारिका-
 रणाभावोपलब्धिस्तद्विरुद्धं भयकारणं तदुपलब्धिरित्यर्थः । तेन
 व्यतिरेकव्याप्तिमुक्तां दूषयति । उच्यते इति । एवं हि परस्य व्या-
 प्तिरभिमता यत्र भीरुभ्रमणायोग्यत्वाभावः किं तु भीरुभ्रमणयो-
 ग्यत्वं तत्र भयकारणाभाव इति सा चायुक्तावलात्प्रभुनिदेशादिना
 भीरुभ्रमणस्य भयकारणेऽपि दर्शनेन व्यभिचारादिति भावः ।
 अन्येन निधिलाभादिनेत्यर्थः । शुनो विभ्यदिति स्पर्शदोषा-
 द्विभ्यदित्यर्थः । यदि धार्मिकः शूरोऽभिप्रेतस्तत्र गोदातीरं शूरभ्र-
 मणायोग्यं भयहेतुमत्त्वात्सिंहवत्त्वादित्युच्येत तदा साध्याभावव्याप्त-
 त्वाद्विरुद्धतेति भावः । यदि तु भयकारणवत्त्वं सिंहवत्त्वं वा पुंश्च-
 ल्या प्रयुज्येते तदा स्वरूपासिद्धिरपीत्याह । गोदावरीति । अर्थे-
 नेति ॥ अप्रतिबंधादव्याप्तत्वात् । न हि सर्वं वाक्यमर्थसत्तया व्या-
 प्तं प्रतारकवाक्यस्यापि दर्शनात् । अतः संदिग्धासिद्धिरपीत्यर्थः ।

स्थलांतरेऽपि व्यभिचारादनुमानं निरस्यति। तथेति॥ कारणं संभोग-
भिन्नं स्नानादि तस्मादित्यर्थः। प्रतिबद्धानि व्याप्तानि तर्हि व्यभिचारे
व्यंजनापि कथं तत्राह । व्यक्तीति ॥ व्यक्तिर्व्यंजना । अस्तु ममा-
प्यधमपदसहकारेणानुमानमत आह । न चेति ॥ ततश्च पूर्ववत्सं-
वित्तिस्त्विदिति भावः। ननु व्यंजनापक्षेऽप्येष दोषोऽत आह। एवमिति ।
तत्र व्याप्तेरनंगत्वेन संभावनामात्रादेव तत्प्रतीतेर्न चातिप्रसंगः ।
वक्रादिवैशिष्ट्यस्य नियामकत्वात् । यस्त्वर्थसंदेहे व्यंग्यधीर्नेति
तत्त्ववासनया प्रतीतिकलहे एव विश्राम्यतीति तत्त्वमिति व्यंज-
नावृत्तिसाधनम् ॥ अथ संक्षेपतो वक्ष्ये समस्यापूरणे विधिम् ।
अत्रादौ विशदाः पंच प्रोच्यंते कारिका यथा ॥ कल्पादिसिंधुल-
घुभिर्गुरुता युगान्तदूरावलोकगुरुभिर्लघुता विधेया । विष्णोरधो-
मुखतया प्रतिविवतश्च स्याद्वैपरीत्यमुदकादिषु जन्मता च ॥ अय-
मर्थः । कल्पस्यादिः कल्पादिः सृष्टिसंमयः । सिंधुः समुद्रः । लघुः
क्षुद्रपदार्थः । एतैर्हेतुभूतैर्वस्तुनो गुरुता विधेया कल्पनीया ।
सृष्टौ हि स्रष्टा महावयवानेव निर्मिमीते स्म पदार्थान् । कालक्र-
मेण सर्वे दुर्बला अभूवन् । सामुद्रिकद्रव्येषु शाश्वतिक-
एवातिरेकः । लघ्वपेक्षया ततोऽधिकस्यापि महिमा नियो-
ज्यः । युगान्तादिहेतुभिर्लघुता कल्पनीया । युगान्तसमये हि
सर्वे लघु भवति । दूरे दृश्यमानाः पदार्था अतिक्षोदीयांस इव
भासन्ते । गुर्वपेक्षयाऽप्येवमाकलनीयम् ॥ उदाहरणानि यथा ।
कल्पादिकाले गुरुदेहदेस्या पिपीलिका राजति शैलतुल्या । तदा
लघीयानपि गंडशैलः श्रीखंडशैलस्य तुलां तनोति॥ सिंधुना यथा ।
अहो पयोराशिनिवासियादौ पिपीलिका राजति शैलतुल्या । सदा
जनानां महतां हि संगो धत्ते लघूनामपि गौरवाणि॥ माहात्म्यं तस्य
पाथोर्ध्व्याख्यातुं शक्यते कथम् । सर्पिर्यत्र विभात्यंभः कीटिका

कुंभिसन्निभा ॥ स्थले स्थिता यावन्तो जीवास्तावंतो जले निव-
सन्तीति बोध्यम् ॥ ते ते च सर्वे निर्वासितसर्वभावाः स्वभावा-
देव ॥ लघुभिर्यथा । कृमिप्रमाणेन महत्तमांगी पिपीलिका राजति ।
शैलतुल्या । यस्मादधोऽधः परिदर्शनेन सदा लघूनामपि गौरवाणि ॥
लिखालक्ष्मणतः कीटकोटिः करिवरायते । विंध्याद्रिमुद्रामाधत्ते
मत्तेभः कलभाग्रतः ॥ अथ गुरुपदार्थस्य युगांतेन दूरावलोकनेन
च गुरुभिरलघुता विधेया । यथा । कल्पांतकालकवलीकृतसर्वगात्रो
गोत्रो विभर्ति सुतरां परमाणुरूपम् ॥ संवर्त्तपूर्वसमये विभरांवभूव
यो जातरूपधरणीधरसन्निभत्वम् । विश्वम्भरास्थितपदार्थसमीक्षणो-
त्कस्वल्लोकमार्गचरखेचरकामिनीनाम् ॥ अभ्यागतो नयनवर्त्म
महाचलोऽयं सत्यं विभर्ति परमाणुसमानरूपम् ॥ कल्पांतकालधर-
णीधरणप्रवृद्धलोकाधिराजतनुमानविलोकनेन ॥ शैलो विभर्ति
परमाणुसमत्वमेव सर्वस्य लाघवमहो गुरुसन्निधौ स्यात् । परमा-
णुतनोरग्रे कीटिका वारणायते ॥ वारणोऽतिसुवर्णाद्रिमानतः कीटि-
कायते । महाद्रिशिखरस्थायी वारणः कीटिकायते ॥ साधुचित्ता-
नुमानेन महाद्रिः कीटिकायते ॥ इत्यादिगुरुतरपदार्थेन गुरुपदा-
र्थस्य लघुता विधेया ॥ विष्णोरधोमुखतया वैपरीत्यं यथा ।
कालि याहि ग्रहव्यग्रे यमुनायां जगन्निधौ । झंपयाधोमुखं जातं
विपरीतं जगन्नयम् ॥ अपरेणापि प्रकारेण विपरीते कृते कृते ।
तदुदरवर्तिजगन्नयमध्यस्थितः सर्वोऽपि पदार्थो विपरीतो भवति ॥
प्रतिविंबतो वैपरीत्यं यथा । तडागे दर्पणप्राये प्रतिविंबादजायत ।
जलशय्याकृतः कृष्णप्रासादः कलशोपरि । हन्त स्वल्पाब्धिसंक्रां-
ता धूपवेतिरधोमुखी । भाति यांतीव पातालं पवित्रयितुमुज्ज्वला ॥
उदकादौ युग्मत्वं यथा । रात्रौ चन्द्रोदये तोयप्रतिविंबितविग्रहः ।
लोकेरेकोऽपि कोकोऽयं सद्वितीयः समीक्ष्यते ॥ पूर्वाद्रोरत्राभित्य-

न्तर्जातार्कप्रतिबिंबतः । शंक्यते शङ्खकांताभिः किमुदेति रविद्वयम् ॥
 चंद्रांधकाररविकीर्तिकुकीर्तिसंध्यारागाभिसंगकृतवर्णविपर्ययेण ।
 दृष्टांतवद्वयदिशब्दतया पुराणैर्वात्सल्यशोकमधुघातवियोगमादौ ॥
 स्वप्नेद्रजालकमतिभ्रमचित्रमायामंत्रौपधीमणितपःपदभंगभावात् ।
 शौर्यस्त्रवांछितमनोगतिपुण्यदेवप्रश्नोत्तरक्षयसमासविभिन्नसाध्यात् ।
 श्रीहाटकेश्वरजगत्प्रलयग्रहास्तपाथोधिमंथसमयप्रतिबिंबभावैः । संग्रा-
 मलक्ष्यपुरचंदनशस्त्रपातैश्चंडीशपद्मगुरुताभिरथोपमानैः ॥ यद्बुध्वटं
 भवति तत्प्रकटं पटीयानौचित्यचिंतितपदं परिदुर्य्य कुर्यात् ॥ पूर्वो-
 क्तपद्यगदितैरुपदेशभावैरेतैरिति स्म कविकल्पलताकृदाह ॥
 अथोदाहरणानि ॥ रक्तकृष्णादयो वर्णाश्चंद्रेण श्वेताः क्रियन्ते । य-
 था । उल्लसत्तुहिनज्योतिर्द्युतिविद्योतितोऽभितः । कैलासशैलसंका-
 शः कासते विंध्यभूधरः ॥ जपापुष्पं जातिसमं सुवर्णं रजतप्रभम् ॥
 सुधाकरकररुपशार्द्राति चंदनवन्मसी ॥ अंधकारेण यथा । कैलासो
 विंध्यसंकाशः कर्पूरः कज्जलप्रभः । जपा तापिच्छगुच्छश्रीस्तमसा
 भाति लिम्पता ॥ कृष्णश्वेतादयो वर्णा बालार्केण प्रथमं रक्तास्तद-
 नु पीताः क्रियन्ते । यथा । कज्जलं कुंकुमच्छायं जातीपुष्पं जपा-
 समम् । सुवर्णं पद्मरागश्चि प्रभातार्कप्रभावृतम् ॥ इत्यमन्यत्रापि
 वर्णविपर्ययः कार्य्यः ॥ यदा पुनश्चंद्रादीनामेव वर्णविपर्ययश्चिकी-
 र्पितस्तदा कीर्त्यादिभिरेव तेषामपि वर्णविपर्ययः कार्य्यः । स्वर्धु-
 नीसलिलसंनिभस्फुरत्तावकीनघनकीर्तिमंडलैः । विस्तृतैस्त्रिजगति
 क्षमापते शीतरश्मिरिव लक्ष्यते रविः ॥ अन्यवस्तूनां यथा । मे-
 दिनीदयित तावकैर्यशःसञ्चयैरुपचितैः समंततः । क्षीरनीरनिधि-
 सोमकोमलैर्जायते रजतकांतिकज्जलम् ॥ हिमाद्रिसदृशो मेरुर्भाति
 कुंकुमविंदुवत् । भूमीधर भवत्कीर्त्या शुभ्रिते भुवनत्रये ॥ कुकीर्त्याय-
 था ॥ भूमिपाल भवदीयविद्विपन्मेदिनीपतिकुकीर्तिपंक्तिभिः । प्रावृषे-

ण्यजलवाहकांतिभिर्श्यामलो जयति यामिनीपतिः ॥ अन्यवस्तू-
 नामपि यथा॥मेदिनीदयित तावकद्विपत्प्रोन्मिषद्भूरुतरायशःशतैः ।
 अंधकारनिकरैरिवोद्धतैः कुंकुमं मृगमदायतेतराम् ॥हिमाद्रिविन्ध्य-
 बंधुश्रीः स्वर्णं मरकतप्रभम् । धराधर तव द्रोपि कुकीर्तिप्रसरैर्वभौ॥
 संध्ययोर्यथा ॥ पूर्वभूधराशिरस्तटीचरः सांध्यरागपटलैः परिवृतः ।
 दृश्यतामिह विभावरीमुखे विद्रुमप्रतिनिधिः सुधानिधिः ॥ विद्रुमा-
 रुणविबौष्टप्रभापाटलितद्युतिः । वदने तव तन्वंगि कर्पूरः कुंकुमाय-
 ते ॥ कांतकायपरवामलोचनालोचनांतविततारुणद्युतौ । सांध्यरा-
 गपटले सति क्षणं कज्जलं जयति कुंकुमोपमम् ॥ रूप्यं सिन्दूरपूरा-
 भं कर्पूरं मद्भरागरुक् ॥ जपाकुसुमसंकाशैः सांध्यरागभरैरभूत् ॥ व-
 र्णांतरसंगाद्यथा ॥ शशिमुकुटललाटे शैलजागंडपालीविगलितमृ-
 गनाभिव्यक्तवर्मावुसितः । समजानि नरकारिश्यामलो यामिनीशो
 जगति मलिनसंगात्को न मालिन्यमेति ॥ मसृणघुसृणपंकप्रक्रिया-
 भंगिजाग्रत्कुचकलशविलासैः कुंदचंद्रोज्ज्वलोऽपि । अगमदरुणभा-
 वं कामिनीकंठहारो जगति भवति रागो रागिसंगान्न कस्य॥ क्षिति-
 धरपतिपुत्रीमौक्तिकव्यक्तभंगीनिलयवलयमालाकांतिजालावलीढः
 हिमरुचिरुचिरासीग्रीलकंठस्य कंठो भवति विमलयोगाग्निर्मलत्वं
 न कस्य ॥ अत्रोज्ज्वैः स्फूर्जदभ्रंलिहगृहवडभविष्यवद्वैद्यनियन्ज्यो-
 तिर्जातप्रयातव्यतिकरविधुराभूतशोभाभिभूतः । कालिदीकाल-
 कांतिः समजानि रजनीर्जावितस्याधिनाथो धत्ते को वा कलावा-
 नपि न हि मलिनासंगतः कज्जलत्वम् ॥ अहो राहुग्रहग्रस्तसमस्तो-
 ज्ज्वलमंडलः । इंदुः कज्जलविंदुश्रीर्म्लानिः कस्य न विष्टवे ॥ दृष्टां-
 तवद्भयदिशब्दतया यथा॥प्रतीच्यां यदि मार्तण्डः समुदेति स्फु-
 रत्करः । तदा संजायते नूनमग्निस्तुहिनशीतलः ॥ पुराणैः पुरा-
 णचरितैर्लक्षणं यथा ॥ अगस्त्यमुनिनिष्पीतनिःशेषजलमंडलात् ।

अहर्षतिमहःशुष्कात्सागराद्बलिरुत्थिता ॥ अतुच्छवत्सवात्सल्य-
 पिच्छलीभूतचेतसा ॥ जनन्या मन्यतेऽत्यर्थं व्याघ्रः सौम्यवपुः क्षमी ॥
 शोकेन मधुनाघाते न वियोगे न मादने ॥ नवा समस्या पूर्यते
 शोकादिभिर्व्याप्तचेता हि विपरीतमाचरति । शोकव्याप्तिचेता
 वा आत्मानं मन्यते मृतमामद्यपा मदिरामेव गंगां वदति मानवः ।
 शस्त्राघातयुतो भूमिमाकाशमिव मन्यते ॥ वियोगात्तौ जनः स्था-
 पुं मानुपत्वेन पश्यति । मत्तो नम्रोऽप्यनग्रमात्मानं मन्यते भृ-
 शम् ॥ इति स्वप्नेऽघटमानमपि घटते भोज्याभिपेककलाकुश-
 लस्वप्ने दृष्टमिदं त्वं विचारयेत्यादि कल्पनीयम् । इंदजालेन मति-
 भ्रमेण चित्रेण चाद्भुतमपि भोश्चित्रकर ईदृग्दृष्टं चित्रं लिखेति
 वाक्यं । रचनीयं माययापि विसदृशं भाव्यं मणिमंत्रमहौपधीनां च
 प्रभावेण सर्वसाध्यं यस्मादचित्यो हि महिमा मणिमंत्रमहौपधीनां
 तपसापि सर्वं साध्यते यतः । सर्वं हि तपसा साध्यं तपश्च दुरति-
 क्रमम् । पदभङ्गेन यथा ॥ मृगात्सिंहः पलायते ॥ मृगमत्तीति विशेषणं
 पलाय मांसाय ते तव अयं मृगः समायातिमृगात्सिंहः पलायते ।
 ततो वेगात्पलायस्व त्वरितस्त्वरितैः पदैः ॥ शौर्येण स्वेन बांछितेन
 मनोगत्या पुण्येन दुर्घटमपि घटते देवप्रसादेनासाध्यमपि साध्यः
 ते ॥ यथा ॥ निःश्रीकोऽपि विभो विभातसमये पश्यत्यवश्यं पु-
 मान्यस्ते पद्मसमानमाननमसौ स्यादिन्द्रिरामन्दिरम् । देवोल्लासि
 किमु स्तुमस्तव पदं यस्य प्रसादाज्जनो मूको जल्पति संश्रृणोति
 वधिरः पंगुर्नरीनृत्यते ॥ १ ॥ प्रश्नोत्तरेण यथा ॥ कस्तूरी जायते
 कस्मात्को हंति करिणां कुलम् । किं कुर्यात्कातरो युद्धे मृगात्सिंहः
 पलायते ॥ समस्यायां यत्साध्यं पदं तत् क्षयसमासेन भिन्नं क्रि-
 यते समासस्य क्षयः क्षयसमासस्तेन समासं निवर्त्य भिन्नं क्रियत
 इत्यर्थः ॥ यथा ॥ कर्पूरपूरच्छविवादविद्यासंवावदूकद्युतिशुभि-

ताम्रे ॥ इन्दोर्नृप द्वेपितमोवितानसूर्योदये रोदिति चक्रवाकी ॥ क-
 पूर्स्य पूरः पुंजस्तस्य च्छव्या सहवादविद्यासंवावदूका प्रतिभटाऽ-
 र्थात्तादृशी या द्युतिस्तया शुभ्रितानि श्वेत्यं नीतान्यभ्राणि येन
 तस्मिन् । इन्दोरुदये सूर्यानवोढा चक्रवाकी कोकी हे नृप
 द्वेपिण एव तमांसि तेषां विगतस्तानो विस्तारो येन हे
 एतादृश रोदिति वियोगभीतिः हाटकेश्वरनमस्कारेण स्व-
 र्गलोकावतारः जगतः प्रलयेन मर्त्यलोकावतारः । ग्रहास्ते-
 न नभोलोकावतारः ॥ यथा ॥ हाटकेश्वरयात्रायां शिवरात्रि-
 महोत्सवे । सुरेन्द्रादिभिरायातैः स्वर्गः पातालमाययौ ॥ जगत्प्र-
 लयकालेऽसौ पृथ्वी पातालमाययौ । संहारयोरचंडीशकोपादोपादुद-
 त्वरत् ॥ कदाचिच्चारभेदेन क्रमादस्तमुपागतैः । ग्रहैः संभाव्यते
 सम्यग्ययौ व्योम रसातलम् ॥ पाथोधिमथनारंभसंभेदाद्देवनागयोः ।
 पृथिव्यां स्वर्गपाताले दृश्येते स्म समागते ॥ दर्पणप्रतिमोल्लासि-
 पयःपूरे सरोवरे । प्रतिविंवच्छलादेतद्भुवि व्योम समागतम् ॥ संग्रा-
 मधीरवीराणां विलोकनकुतूहलात् । समायातैः सुरेन्द्राद्यैः स्वर्गो
 नभसि दृश्यते ॥ आकाशान्तरसञ्चारि हरिश्चंद्रपुरच्छलात् । भूप-
 स्य मिलनायैव जगाम धरणीं नभः । श्रीरामरावणरणे कपिमंडले-
 न शस्त्रीकृतैर्मलयजद्रुमचक्रवालेः । रिङ्गद्रुजङ्गमकुलैः परितः
 स्फुराद्भिः संभाव्यते नभसि सर्पपुरं प्रसर्पत् ॥ श्रीकण्ठकण्ठदोर्दण्ड-
 जटाश्रोत्राहिमंडलैः । अहो पाताललोकोऽयं स्वर्लोककलिताश्रयः ॥
 अभ्रंलिहगृहव्यूहचंद्रशालाविलासिभिः । नरनारीगणैरेव मर्त्यलोको
 द्युलोकगः ॥ सुमेरुशिखरप्रांतस्फुरदिव्यवधूमुखैः । परितः स्फुरितैः
 शंके शतचंद्रं नभस्तलम् ॥ युद्धक्रुद्धभटच्छिन्नकुंभिकुंभस्थलोद्गतैः ।
 मुक्ताफलशतैः शंके दिवा तारकितं नभः ॥ यदेतन्मयकाकारिका-
 रिकारत्नपंचकम् । कुरुतानवगीतेन तेन श्रवणपूरणम् ॥ इह विस्तर-

भिया बहु नोद्धाव्यते इत्यलम् ॥ अथ च नीतिशास्त्रमपि मन्वादि-
भिः सूत्रितं कामंदकादिभिः प्रणीतं तत्संधिविग्रहादिभेदैरनेकधा ।
संधिश्च विग्रहं चैव यानमासनमेव च । द्वैधीभावं संश्रयं च पटुणां-
श्वितयेत्सदेति श्रीमानवोक्तेः । तत्रोभयानुग्रहार्थं हस्त्यश्वरथहिरण्या-
दिनिबंधनेनावभ्यामन्योन्यस्योपकर्तव्यमिति नियमबंधः संधिः ।
विग्रहं वैरम् । यानं शत्रुं प्रति गमनम् । तदुपेक्षणमासनम् । स्वार्थसिद्धये
स्वबलस्य द्विधाकरणं द्वैधीभावः । शत्रुपीडितस्य प्रबलतरराजां-
तराश्रयणं संश्रयः । गुणानुपकारकान्सदा चिंतयेत् । यद्वृणाश्रय-
णे सत्यात्मन उपचयः परस्यापचयस्तं गुणमाश्रयेदिति भावः । ए-
षां भेदास्तु श्रीमनुना सप्तमाध्याये प्रपंचितास्ते चात्र विस्तर-
भिया नोक्ताः ॥ अथ लेशेन राजनीतिमपि वदामः ॥ धार्मिकं पालन-
परं सम्यक्परपुरंजयम् ॥ राजानमभिमन्यन्ते प्रजापतिमिव प्रजाः
॥ १ ॥ पर्जन्य इव भूतानामाधारः पृथिवीपतिः ॥ विकलेऽपीह प-
र्जन्ये जीव्यते न तु भूपतौ ॥ २ ॥ प्रजां संरक्षति नृपः सावर्द्धयति
पार्थिवम् ॥ वर्द्धनाद्रक्षणं श्रेयस्तन्नाशेन सदप्यसत् ॥ ३ ॥ आत्मानं प्र-
थमं राजा विनयेनोपपादयेत् ॥ ततोऽमात्यांस्ततो भृत्यांस्ततः
पुत्रांस्ततः प्रजाः ॥ ४ ॥ राज्ञि धर्मिणि धर्मिष्ठाः पापे पापाः
समे समाः ॥ लोकास्तदनुवर्तन्ते यथा राजा तथा प्रजाः ॥ ५ ॥
नृपाणां च नराणां च उभयोस्तुल्यमूर्तिता ॥ आधिक्यं तु क्षमा धैर्यं
माज्ञा दानं पराक्रमः ॥ ६ ॥ सदानुरक्ताकृतिश्च प्रजापालनतत्परः ॥
विनीतात्मा हि नृपतिर्भूयसीं श्रियमश्नुते ॥ ७ ॥ प्रजा
न रंजयेद्यस्तु राजा रक्षादिभिर्गुणैः ॥ अजागलस्तनस्येव
तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ ८ ॥ अजामिव प्रजां हन्याद्यो मोहात्पृ-
थिवीपतिः ॥ तस्यैव जायते तृप्तिर्द्वितीयस्य कथञ्च न ॥ ९ ॥
प्रजापीडनसंतापात्समुद्भूतो हुताशनः ॥ राज्ञः कुलं श्रियं प्राणान्नाऽ-

दग्ध्वा विनिवर्त्तते ॥ १० ॥ यथा बीजांकुरः सूक्ष्मः प्रयत्नेनाभिवर्द्धि-
 तः ॥ फलप्रदो भवेत्काले तद्ब्रह्मलोकः सुरक्षितः ॥ ११ ॥ हिरण्यधा-
 न्यरत्नानि स्त्रियश्च गजवाजिनः ॥ तथान्यदपि यत्किञ्चित्प्रजाभ्यः
 स्यान्महीपतेः ॥ १२ ॥ उत्खातान्प्रतिरोपयन्कुसुमितांश्चिन्त-
 धून्वर्द्धयन्नत्पुञ्जात्रमयन्पृथूंश्चलषयन्विश्लेषयन्संहितान् ॥ क्षुद्रान्कं-
 टकिनो बहिर्निर्णयमयन्स्वात्रोपितान्पालयन्मालाकार इव प्रयोगनि-
 पुणो राजा चिरं तिष्ठति ॥ १३ ॥ अकृत्वा निजदेशस्य रक्षां यो
 विजिगीपते ॥ स नृपः परिधानेनावृतमौलिः पुमानिव ॥ १४ ॥
 अनन्तरमरिं विद्यादरिसेविनमेव च ॥ अरेरनन्तरं मित्रमुदासीनं
 तयोः परम् ॥ १५ ॥ विजिगीपोनृपस्यानन्तरितं चतुर्दिशमप्यरि-
 प्रकृतिं जानीयात्तथा तत्सेविनमप्यरिमेव विद्यात् । अरेरनन्तरं
 विजिगीपोनृपस्यैकानन्तरं मित्रप्रकृतिं विद्यात्तयोररिमित्रयोः परं
 विजिगीपोरुदासीनं प्रकृतिं विद्यादित्यर्थः ॥ तान्सर्वानभिसंदध्यात्सा-
 मादिभिरुपक्रमैः ॥ व्यस्तैश्चैव समस्तैश्च पौरुषेण नयेन च ॥ १६ ॥
 निर्विपोऽपि यथा सर्पः फटाटोपो भयंकरः ॥ तथा डंवरवान्राजा न
 परैरभिभूयते ॥ १७ ॥ पुष्पैरपि न योद्धव्यं किं पुनर्निशितैः
 शरैः । जये भवति संदेहः प्रधानपुरुषक्षयः ॥ १८ ॥ भूमिर्मित्रं हिर-
 ण्यं वा विग्रहस्य फलत्रयम् ॥ नास्त्येकमपि यद्येषां न तत्कुर्या-
 त्कथंचन ॥ १९ ॥ सामैव हि प्रयोक्तव्यमादौ कार्यं विजानता ॥
 साम्रा सिद्धानि कार्याणि विक्रियां याति न क्वचित् ॥ २० ॥ न
 विश्वसेदमित्रस्य मित्रस्यापि न विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्वयमुत्पन्नं
 मूलान्यपि निकृंतति ॥ २१ ॥ शपथैः संधितस्यापि न विश्वासं व्रजे-
 द्रिपोः ॥ राज्यलोभोद्यतो वृत्रः शक्रेण शपथैर्हतः ॥ २२ ॥ उपकार-
 गृहीतेन शत्रुणा शत्रुमुद्धरेत् ॥ पादलग्नं करस्थेन कंटकेनेव कंट-
 कम् ॥ २३ ॥ नोपेक्षितव्यो विद्वाद्भिरामयोऽरिरमज्ञया ॥ बहिरर्लपोऽ-

पि संवृद्धः कुरुते भस्मसादनम् ॥ २४ ॥ कौर्म संकोचमास्थाय
 ग्रहाराणापि मर्षयेत् ॥ कालेकाले च मतिमानुत्तिष्ठेत्कृष्णसर्पवत् ॥ २५ ॥
 तावद्भयाद्विभेतव्यं यावद्भयमनागतम् ॥ आगतं तु भयं दृष्ट्वा ग्रह-
 र्त्तव्यमभीतवत् ॥ २६ ॥ परोऽपि हितवान्बन्धुर्वधुरप्यहितः परः ॥
 अहितो देहजो व्याधिर्हितमारण्यमौषधम् ॥ २७ ॥ यच्छक्यं ग्रसितुं
 ग्रासं ग्रसितं परिणमेच्च यत् ॥ हितं च परिणामे स्यात्तदाद्यं भूति-
 मिच्छता ॥ २८ ॥ मा तात साहसं कार्पीर्विभवैर्गर्वमागतः ॥ स्वगात्रा-
 ण्यपि भाराय भवन्ति हि विपर्यये ॥ २९ ॥ मा त्वं तात बले स्थित्वा वधि-
 ष्ठां दुर्वलं जनम् ॥ न हि दुर्वलदग्धानां कुले किञ्चित्प्ररोहति ॥ ३० ॥
 यानि मिथ्याभिभूतानां पतन्त्यश्रूणि रोदताम् ॥ तानि संतापकान्घ्र-
 न्ति सपुत्रपशुवांधवान् ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणेषु च ये शूराः स्त्रीषु जातिषु गोषु
 च ॥ वृन्तादिव फलं पक्वं धृतराष्ट्र पतन्ति ते ॥ ३२ ॥ देवब्रह्मस्वपु-
 ष्टानि सैन्यानि पृथिवीपतेः ॥ युद्धकाले विशीर्यन्ते सैकतास्सेतवो
 यथा ॥ ३३ ॥ प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निर्देवतं महत् ॥ एवं विद्वानवि-
 द्वांश्च ब्राह्मणो देवतं महत् ॥ ३४ ॥ अदैवं देवतं कुर्युर्देवतं चाप्य-
 देवतम् ॥ ब्राह्मणा लोकपालांश्च सृजेयुश्चातिकोपिताः ॥ ३५ ॥ युगे युगे
 च ये धर्म्मास्तेषु धर्मेषु ये द्विजाः ॥ तेषां निंदा न कर्तव्या युगरूपा
 हि वै द्विजाः ॥ ३६ ॥ आक्रम्य ब्राह्मणैर्भुक्तं परिक्षीणैश्च वां-
 धवैः ॥ गोभिश्च नृपशार्दूल राजसूयाद्विशिष्यते ॥ ३७ ॥
 गतश्रीर्गणकान्द्वेष्टि गतायुश्च चिकित्सकान् ॥ गतश्रीश्च गता-
 युश्च ब्राह्मणान्द्वेष्टि भारत ॥ ३८ ॥ बुद्धौ कलुषभूतायां विकारे प्र-
 त्युपस्थिते ॥ अनयोऽनयसंकाशो हृदयान्नापसर्पति ॥ ३९ ॥ न
 कालः खड्गमुद्यस्य शिरः कृतंति कस्यचित् ॥ कालस्य बलमेताव-
 द्धिपरीतार्थदर्शनम् ॥ ४० ॥ जानन्नपि नरो देवात्प्रकरोति विगर्हि-
 तम् ॥ न कर्म कस्यचिल्लोके गर्हितं रोचते कृतम् ॥ ४१ ॥ मा तात

संपदामग्रमारूढोऽस्मीति विश्वसीः ॥ दुरारूढपरिभ्रंशविनिपातोऽ-
 तिदारुणः ॥ ४२ ॥ कितवा यं प्रशंसन्ति यं प्रशंसन्ति चारणाः ॥ यं वेद्या
 यं नटा मल्लाः स पार्थ पुरुषाधमः ॥ ४३ ॥ राजानो यं प्रशंसन्ति यं प्र-
 शंसन्ति वै द्विजाः ॥ साधवो यं प्रशंसन्ति स पार्थ नृप उच्यते ॥ ४४ ॥
 प्रज्ञागुप्तशरीरस्य किं करिष्यन्ति संहताः ॥ गृहीतच्छत्रहस्तस्य वा-
 रिधारा इवारयः ॥ ४५ ॥ बहूनामप्यंसाराणां समुदायोऽस्ति दारुणः ॥
 राज्ञा भृत्याः प्रकर्त्तव्या ये हि सर्वक्रियाक्षमाः ॥ ताडितोऽपि दुरु-
 क्तोऽपि खांडितोऽपि महीभुजा ॥ ४६ ॥ न चिंतयति यः पापं स भृत्योऽ-
 र्हो महीभुजाम् ॥ योऽनाहूतः समभ्योति द्वारे तिष्ठति सर्व-
 दा ॥ पृष्टः सत्यं मितं ब्रूयात्स भृत्योऽर्हो महीभुजाम् ॥ ४७ ॥ साल-
 स्यं मुखरं क्रूरं स्तब्धं व्यसनिनं वशम् ॥ असंतुष्टमभक्तं च त्यजे-
 दृत्यं नराधिपः ॥ ४८ ॥ रिक्ताः कर्मणि पटवस्तृप्तास्त्वल्पा भ-
 वन्ति ये भृत्याः ॥ तेषां जलौकसाभिव पूर्णानां रिक्तता कार्या
 ॥ ४९ ॥ क्रूरं व्यसनिनं लुब्धमप्रगल्भमथाकुलम् ॥ मूर्खमन्यायक-
 र्त्तारं नाधिपत्ये नियोजयेत् ॥ ५० ॥ नियोगिभिर्विना राज्यं नास्ति भूपे
 हि केवले ॥ तस्मादस्मी विधातव्या रक्षितव्याः प्रयत्नतः ॥ ५१ ॥
 वेदवेदांगतत्त्वज्ञो जपहोमपरायणः ॥ आशीर्वादपरो नित्यमेव राज-
 पुरोहितः ॥ ५२ ॥ क्रमागतो हितमतिः सर्वभावपरीक्षकः ॥ धीरो य-
 थोक्तवादी च एष दूतो विधीयते ॥ ५३ ॥ प्रवीणो वाक्पटुर्धर्मा-
 न्स्वामिभक्तश्च नित्यशः ॥ अलुब्धः सत्यवादी च एष शासनले-
 खकः ॥ ५४ ॥ मेधावी वाक्पटुर्धारी लघुहस्तो जितेन्द्रियः ॥ शस्त्र-
 शास्त्रपरिज्ञाता एष लेखक उच्यते ॥ ५५ ॥ इंगिताकारतत्त्वज्ञो बलवा-
 न्प्रियदर्शनः ॥ समयज्ञः स्वामिभक्तः प्रतीहारः स उच्यते ॥ ५६ ॥
 शूरोऽर्थशास्त्रनिपुणः कृतशस्त्रकर्मा संश्रामकेलिचतुरश्चतुरङ्गयुक्तः ॥
 भर्तुर्निदेशवशगोऽभिमतश्च तंत्रे सेनापतिर्नरपतेर्विजयागमाय ॥ ५७ ॥

काणाः कुब्जाश्च पण्डाश्च तथा वृद्धाश्च पंगवः ॥ एते
 स्वांतःपुरे नित्यं नियोक्तव्याः क्षमाभृता ॥ ५८ ॥ सिद्धान्नमिव
 राजेंद्र सर्वसाधारणाः स्त्रियः ॥ परोक्षे च समक्षे च रक्षितव्याः
 प्रयत्नतः ॥ ५९ ॥ सूक्ष्मेभ्योऽपि प्रसंगेभ्यः स्त्रियो रक्ष्या हि सर्वदा ॥
 द्वयोर्हि कुलयोः शोकमावहेयुररक्षिताः ॥ ६० ॥ धर्मशास्त्रार्थ-
 कुशलाः कुलीनाः सत्यवादिनः ॥ समाः शत्रौ च मित्रे च नृपतेः
 स्युः सभासदः ॥ ६१ ॥ न सा सभा यत्र न संति वृद्धा न ते वृद्धा
 ये न वदन्ति धर्मम् ॥ नासौ धर्मो यत्र नैवास्ति सत्यं न
 तत्सत्यं यच्छलेनानुविद्धम् ॥ ६२ ॥ सभा वा न प्रवेष्टव्या
 वक्तव्यं नासमंजसम् ॥ अब्रुवन्ब्रुवन्वापि नरः किल्विपम
 श्रुते ॥ ६३ ॥ तस्मात्सभ्यः सभां गत्वा रागद्वेषविवर्जितः ॥
 वचस्तथाविधं ब्रूयाद्यथा न नरकं व्रजेत् ॥ ६४ ॥ पिता माता
 गुरुभ्राता भार्या पुत्रः पुरोहितः ॥ नादण्ड्यो नाम राज्ञोऽस्ति
 स्वधर्मे यो न तिष्ठति ॥ ६५ ॥ अवध्यो ब्राह्मणो बालः स्त्री तपस्वी
 च रोगवान् ॥ क्रियन्ते व्यंगिता ह्येते ततो दोषैर्न लिप्यते ॥ ६६ ॥
 न तु हन्यान्महीपालो दूतं कस्यांचिदापदि ॥ दूतान्हत्वा तु नरक-
 माविशेत्सचिवैः सह ॥ ६७ ॥ विशोधयेन्महीपालो मंत्रशालामशो-
 पतः ॥ अयुक्तो नार्हति स्थातुमस्यां मंत्ररहस्यवित् ॥ ६८ ॥
 मंत्रतंत्रार्पितप्रीतिर्देशकालोचितस्थितिः ॥ यश्च राज्ञि भवेद्रक्तः
 सोऽमात्यः पृथिवीपतेः ॥ ६९ ॥ अन्तःसारैरकुटिलैः सुस्निग्धैः
 सुपरीक्षकैः ॥ मंत्रिभिर्धार्यते राज्यं सुस्तंभैरिव मंदिरम् ॥ ७० ॥ नर-
 पतिहितकर्त्ता द्वेष्यतां याति लोके जनपदाहितकर्त्ता मुच्यते पार्थि-
 वेन्द्रैः ॥ इति महति विवादे वर्त्तमाने समाने नृपतिजनपदानां दुर्लभः
 कार्यकर्त्ता ॥ ७१ ॥ पट्कर्णो भिद्यते मंत्रश्चतुष्कर्णः स्थिरो भवेत् ॥ द्विक-
 र्णस्य तु मंत्रस्य ब्रह्माऽप्यंतं न गच्छति ॥ ७२ ॥ पट्कर्णेण न कर्तव्यो तत्

कर्त्तव्यः कदाचन ॥ पङ्कणेषु च करणाद्रूपोऽभूद्विशुद्धः पुरा ॥७३॥
 अत्रेयमाख्यायिका ॥ कश्चिन्नृप एकेन निजपरमसेवकेन योगिसमीपं
 गत्वा परकायावेशविधिं योगिनं ययाचे । योगिना सेवाप्रीतेन त्वमेतं
 निजभृत्यमितो निष्कास्य शृण्वति बहुधोक्तोऽपि तेन सहैव शुश्राव ।
 ताद्युभावेव समं तद्विधिं विजज्ञतुः । एवं स्थिते कदाचित्तत्पट्टराज्ञी-
 पालितः कीरो मृतिमाप । सा च बहुधा विललाप । तद्रात्रौ तेन
 भृत्येन सार्द्धमेव नृपोतःपुरमाप । ताश्चाह कीरमृतिविह्वलामितोऽपि
 पटुतरं कीरसहस्रं ते दास्याम्यतः कः शोकावसरः । सा च देवैर्न-
 मेव मह्यं पूर्वदर्शितयोगविद्यया मुहूर्त्तं जीवय पुनरेतु मृतिमित्युक्तो
 नृपस्तां बोधयन्नपि बोधयितुं न शशाक । ततो निजदेहं त्यक्त्वा
 कीरे प्रविश्य तं जीवयामास । तदा तूर्णमेव राज्यभोगलोभेन नष्ट-
 विवेको नृपदेहं स भृत्यो विवेश । शुकश्च पंजराद्विससर्ज । राजा
 तत्रैव विधवापुत्रं विप्रं मृतं दृष्ट्वा तन्मातरमतीव शोकाकुलां दृष्ट्वा
 कीरदेहं त्यक्त्वा विप्रात्मजवपुः प्रविश्य तं जीवयामास । राजदेहप्र-
 विष्टेन तद्भृत्येन सर्वत्र शुकमारणमज्ञापि । तदा राज्ञो मंत्र्यादयश्च
 विरुद्धचेष्टं मत्वा नायं नृप इति मेनिरे । राज्ञोऽन्वेपणार्थं स्वपुरे
 पुरांतरेषु च सत्राणि कृतानि । तत्र च समागतविदेशिजनवृत्तले-
 खनार्थं लेखका अपि न्यस्तास्तद्वृत्तं च पट्टराज्ञी नित्यं शृणोति स्म ।
 एकदा नृपतिरेव विप्रांगाविष्टात्मा सत्रमाप्य पङ्कणेषु न कर्त्तव्य
 इत्यादिश्लोकं पपाठ । लेखकस्तं राज्ञे श्रावयामास । पुना राज्ञी
 श्रुत्वा झटिति स्त्रीविपिणं तं विधाय मत्पार्श्वमानयेति लेखकं प्रोवा-
 च । स तथैव कृतवान् । सा च पूर्ववदेकं चट्केन्द्रं मारयित्वा
 शुशोच । तत्रागतस्तां सांत्वयितुमशक्तस्तदर्थनया स्वदेहं
 त्यक्त्वा चट्केन्द्रांगे विवेश स च स्त्रीविपी विप्रः कृतपूर्वसं-
 विज्झटिति निजांगमाविश्य विप्रदाहाद्योर्ध्वदेहिकार्यमाज्ञाप्य

चटकं ममर्हति शिष्टाः ॥ अथ प्रकृतमनुसरामः ॥ हन्यादेकं
न वा हन्यादिषुमुक्तो धनुष्मता ॥ बुद्धिर्बुद्धिमता क्षिप्ता हन्ति
राज्यं सनायकम् ॥ ७४ ॥ न तद्रथैर्न नागेन्द्रैर्न हयैर्न च पत्ति-
भिः ॥ कार्यं संसिद्धिमभ्येति यथा बुद्ध्या प्रसाधितम् ॥ ७५ ॥
दुर्योधनः समर्थोऽपि दुर्मंत्री प्रलयं गतः ॥ राज्यमेकं चकारोच्चैस्सुमं-
त्री चंद्रगुप्तकः ॥ ७६ ॥ अशृण्वन्नपि बोद्धव्यो मंत्रीभिः पृथिवीपातिः ॥
तथा स्वदोषनाशाय विदुरेणांबिकासुतः ॥ ७७ ॥ पृष्ठो ब्रूते मितं
ब्रूते परिणामे सुखावहम् ॥ मंत्री चेत्प्रियवक्ता स्यात्केवलं स रि-
पुः स्मृतः ॥ ७८ ॥ सुलभाः पुरुषा राजन्सततं प्रियवादिनः ॥ अ-
प्रियस्य च पथ्यस्य वक्ता श्रोता सुदुर्लभः ॥ ७९ ॥ दुर्गाणि रा-
ज्ञा कार्याणि सजलामिदृढानि च ॥ द्रव्यमन्नं च तेष्वेव स्थापनीयं
प्रयत्नतः ॥ ८० ॥ दुर्गं बहुविधं ज्ञेयं पर्वतस्य जनस्य च ॥ प्राकारस्य
वनस्यापि भूमेरपि भवेत्कचित् ॥ ८१ ॥ न गजानां सहस्रेण न ल-
क्षणेनैव वाजिनाम् ॥ तथा सिध्यन्ति कार्याणि यथा दुर्गप्रभावतः ॥ ८२ ॥
विषहीनो यथा सर्पो मदहीनो यथा गजः ॥ सर्वेषां वश्यतां याति
दुर्गहीनस्तथा नृपः ॥ ८३ ॥ शतमेको वशं धत्ते दुर्गस्थो हि धनुर्ध-
रः ॥ तस्माद्दुर्गं प्रशंसन्ति नीतिशास्त्रविदो जनाः ॥ ८४ ॥ एकः श-
तं योधयते प्राकारस्थो धनुर्धरः ॥ शतं सहस्राणि तथा सहस्रं ल-
क्षमेव च ॥ ८५ ॥ त्रिविधाः पुरुषा राजञ्जुत्तमाधममध्यमाः ॥ नियो-
जयेत्तथैवैतांस्त्रिविधेष्वेव कर्मसु ॥ ८६ ॥ तुल्यार्थं तुल्यसामर्थ्यं म-
र्मज्ञं व्यवसायिनम् ॥ अर्द्धराज्यहरं भृत्यं यो न हन्यात्स हन्यते ॥ ८७ ॥
निर्विशेषं यदा राजा समं भृत्येषु तिष्ठति ॥ तत्रोद्यमसमर्थानामु-
त्साहः परिहीयते ॥ ८८ ॥ प्रसादो निष्फलो यस्य क्रोधो यस्य नि-
रर्थकः ॥ न तं भर्तारगिच्छन्ति वृद्धं पतिमिवावलाः ॥ ८९ ॥ त्यजे-
त्स्वामिनमत्युग्रमत्युग्रात्कृपणं त्यजेत् ॥ कृपणादविशेषज्ञं तस्मा-

च कृतनाशकम् ॥ ९० ॥ सदवनमसुजनशासनमाश्रितभरणं मही-
 पचिह्नानि ॥ छत्रचमरवाद्यानि मृतजनमपि केऽपि कुर्वति ॥ ९१ ॥
 आश्रितान्पालयेन्नित्यं पारंपर्यगतान्ध्रुवम् ॥ यश्चाश्रितपरित्यागी
 स राजा केन कथ्यते ॥ ९२ ॥ आश्रितास्त्रिविधाः प्रोक्ता भृत्या वि-
 प्राश्च बंधवः ॥ न तांस्त्यजेद्विपन्नोऽपि ब्राह्मणांश्च विशेषतः ॥ ९३ ॥
 अविवेकिनि भूपाले नश्यंति गुणिनां गुणाः ॥ प्रवासरसिके कांति
 यथा बध्वास्तनोन्नतिः ॥ चित्तोत्साहः पुरंध्रीणां सति पत्यौ न पुंसके
 ॥ ९४ ॥ शास्त्रश्रवणपाठादिहीनो नरपतिस्तु यः ॥ सोऽविवेकीति
 संप्रोक्तः पाखंडनिरतस्तु यः ॥ ९५ ॥ वेदाः सांगाः पुराणानि भा-
 रतं चागमानि च ॥ रामायणं धर्मशास्त्रं यदन्यच्छ्रुतिसंमतम् ॥ ९६ ॥
 एतच्छास्त्रमिति प्रोक्तमशास्त्रं यदतोऽन्यथा ॥ यद्वृत्तं न हि वेदोक्तं
 तत्पाखंडमितीरितम् ॥ ९७ ॥ पाखंडिनः स्वीयराज्याद्राजा निर्वासये-
 त्सदा ॥ तेनैहिकं सुखं भुक्त्वा राजेंद्रपदमश्रुते ॥ ९८ ॥ किंशुके
 किं शुकाः कुर्युः फलितेऽपि बुभुक्षिताः ॥ अदातरि समृद्धेऽपि किं
 कुर्युरुपजीविनः ॥ ९९ ॥ सेवया धनमिच्छद्विस्सेवकैः पश्य यत्कृ-
 तम् ॥ स्वातंत्र्यं यच्छरिरस्य मूढैस्तदपि हारितम् ॥ १०० ॥
 वाचा सत्यं सदा ब्रूयात्प्रतिश्रुत्य न वै चलेत् । वाचा विचलितं येन
 सुकृतं तेन हारितम् ॥ १०१ ॥ माता पिता च तस्यैव जातिद्वयसम-
 न्विते ॥ विज्ञेयो यो न मनुते शास्त्रमार्पे पृथग्जनः ॥ १०२ ॥ विप्रांश्च
 देवतान्वृद्धाञ्छास्त्राणि यो न मानयेत् ॥ नैवात्र संशयः कश्चित्स
 भवेद्वर्णसंकरः ॥ १०३ ॥ वरं वनं फलं भैक्ष्यं वरं भारोपजीवनम् ॥
 पुंसां विवेकहीनानां सेवया न धनार्जनम् ॥ १०४ ॥ जीवन्तोऽपि
 मृताः पञ्च व्यासेन परिकीर्तिताः ॥ दरिद्रो व्याधितो मूर्खः प्रवासी
 नित्यसेवकः ॥ १०५ ॥ न कश्चिच्चंडकोनामात्मीयो नाम च भूभु-
 जाम् ॥ होतारमपि जुह्वंतं दहत्येव हि पावकः ॥ १०६ ॥ गृध्राका-

रोऽपि सेव्यः स्याद्धंसाकारैः सभासदैः ॥ हंसाकारोऽपि संत्याज्यो
 गृध्राकारैः सभासदैः ॥ १०७ ॥ चक्रं सेव्यं नृपः सेव्यो न सेव्यः
 केवलो नृपः ॥ यस्य चक्रस्य माहात्म्यं मूर्तिपङ्कः पात्रतां गतः ॥
 ॥ १०८ ॥ गंतव्या राजसभा द्रष्टव्या राजपूजिता लोकाः ॥ यद्य-
 पि न भवन्त्यर्थास्तथाप्यनर्था विनश्यन्ति ॥ १०९ ॥ अत्यासन्ना
 विनाशाय दूरतश्चाफलप्रदाः ॥ मध्यभावेन सेव्यंते राजा बह्निगुरू
 स्त्रियः ॥ ११० ॥ आसन्नमेव नृपतिर्भजते मनुष्यं विद्याविहीनमकुली-
 नमसंगतं वा ॥ प्रायेण भूमिपतयः प्रमदा लताश्च यः पार्श्वतो भवति
 तं परिवेष्टयन्ति ॥ १११ ॥ यस्मिन्नेवाधिकं चक्षुरारोपयति पार्थिवः ॥
 कुलीनो वाऽकुलीनो वा स श्रियो भाजनं भवेत् ॥ ११२ ॥ ध-
 वलान्यातपत्राणि वाजिनश्च मनोरमाः ॥ सदा मत्ताश्च मातंगाः
 प्रसन्ने सति भूपतौ ॥ ११३ ॥ राजमातरि देव्यां च कुमारे मुख्य-
 मंत्रिणि ॥ पुरोहिते प्रतीहारे समं वर्तेत राजवत् ॥ ११४ ॥ यत्रा-
 हवेषु युद्धयन्ते स्वाम्यर्थमपराङ्मुखाः ॥ विकटैरायुधैर्याति ते
 स्वर्गं योगिनो यथा ॥ ११५ ॥ पदानि क्रतुभिस्तुल्यान्याहवेष्व-
 निवर्त्तिनाम् ॥ राजा सुकृतमादत्ते हतानां विपलायिनाम् ॥ ११६ ॥
 तवाहं वादिनं क्लीबं निहन्ति परसंगतम् ॥ न हन्याद्विनिवृत्तञ्च युद्धे
 प्रक्षीणतां गतम् ॥ ११७ ॥ द्विजा अपि न गच्छन्ति यां गतिं चैव
 योगिनः ॥ स्वाम्यर्थं संत्यजन्प्राणांस्तां गतिं यांति सेवकाः ॥ ११८ ॥
 राजा तुष्टो हि भृत्यानां मानमात्रं प्रयच्छति ॥ तेऽपि संमानमात्रे-
 ण प्राणैः प्रत्युपकुर्वन्ते ॥ ११९ ॥ सारासारपरीवेत्ता स्वामी भृत्य-
 स्य दुर्लभः ॥ अनुकूलः शुचिर्दक्षः प्राणैर्भृत्योऽपि दुर्लभः ॥ १२० ॥
 अतितेजस्व्यपि नृपः पानासक्तो न साधयत्यर्थान् ॥ तृणमपि दग्धु-
 मसक्तो वडवाग्निः पिवन्नब्धिम् ॥ १२१ ॥ पानमक्षास्तथा नार्यो मृगया
 गीतवादिके ॥ एतानि युक्त्या सेवेन प्रसंगो ह्यत्र दोषवान् ॥ १२२ ॥

नृपः कामासक्तो गणयति न कार्यं न च हितं यथेष्टं स्वच्छं-
 दश्चरति किल मत्तो गज इव ॥ ततो मानाध्मातः पतति तु
 यदा शोकगहने तदामात्ये दोषान् क्षिपति न निजं वेत्यविनयम्
 ॥ १२३ ॥ गुणवदगुणवद्वा कुर्वता कार्यजातं परिणतिरवधार्या यत्नतः
 पण्डितेन ॥ अतिरभसकृतानां कर्मणामाविपत्तेर्भवाति हृदयदाही
 शल्यतुल्यो विपाकः ॥ १२४ ॥ आयाञ्चतुर्थभागेन व्ययकर्म प्रव-
 र्त्तयेत् ॥ प्रभूततैलदीपो हि चिरं भद्राणि पश्यति ॥ १२५ ॥ अ-
 र्थानामर्जनं कार्यं वर्द्धनं रक्षणं तथा ॥ भक्ष्यमाणो निरायैश्च सुमे-
 रुरपि हीयते ॥ १२६ ॥ पञ्चधा विभजन्वित्तमिहामुत्र च मोदते ॥
 धर्माय यज्ञसेऽर्थाय आत्मने स्वजनाय चेति ॥ १२७ ॥ कर्मणा
 मनसा वाचा चक्षुषा च चतुर्विधम् ॥ प्रसादयति लोकं
 यस्तं लोकोऽनुप्रसीदति ॥ १२८ ॥ संभोजनं संकथनं संप्रश्नो-
 ऽथ समागमः ॥ ज्ञातिभिः सह कार्याणि न विरोधः कदाचन
 ॥ १२९ ॥ संहतिः श्रेयसी राजन्विगुणेष्वापि बंधुषु ॥ तुषेणापि
 परित्यक्ता न प्ररोहन्ति तंडुलाः ॥ १३० ॥ मृदोः परिभवो नित्यं
 वैरं तीक्ष्णस्य नित्यशः ॥ उत्सृज्य तद्वयं तस्मान्मध्यां वृत्तिं समा-
 श्रयेत् ॥ १३१ ॥ अबुद्धिमाश्रितानां च क्षंतव्यमपराधिनाम् ॥ न
 हि सर्वत्र पाण्डित्यं सुलभं पुरुषे क्वचित् ॥ १३२ ॥ तेजस्विनि
 क्षमोपेते नातिकर्कशमाचरेत् ॥ अतिनिर्मथनादग्निश्चंदनादपि जा-
 यते ॥ १३३ ॥ किमप्यसाध्यं महतां सिद्धिमेति लघीयसा ॥
 प्रदीपो भूमिगेहान्तर्ध्वातं हन्ति न भानुमान् ॥ १३४ ॥ अरावप्यु-
 चितं कार्यमातिथ्यं गृहमागते ॥ छेत्तुमप्यागते छायां नोपसंहरते
 द्रुमः ॥ १३५ ॥ हंतुमेवोपसरति मृगेंद्रः संकुचन्नपि ॥ बुद्धिमन्तः
 संहन्ते च निधाय हृदि किंचन ॥ १३६ ॥ व्रजन्ति ते मूढधियः
 पराभवं भवंति मायाविषु ये न मयिनः ॥ प्रविश्य हि घ्नन्ति शठा-

स्तथाविधा न संवृतांगान्निशिता इवेषवः ॥ १३७ ॥ कोऽहं कौ
 देशकालौ समविपमगुणाः केऽरयः के सहायाः का शक्तिः कोऽ-
 भ्युपायः फलमिह च कियत्कीदृशी दैवसंपत् ॥ संपत्तौ को
 निबन्धः प्रविदितवचनस्योत्तरं किं नु मे स्यादित्येवं कार्यसिद्धाव-
 बहितमनसां सम्पदो हस्तसंस्थाः ॥ १३८ ॥ धर्मः प्रागेव चिंत्यः
 सचिवगतमती सर्वदालोचनीये प्रच्छाद्यौ रागरौपौ मृदुकाठि-
 नरसौ योजनीयौ च काले ॥ ज्ञेयं लोकानुवृत्तं वरचरनयनैर्मण्डलं
 वीक्षणीयमात्मा यत्नेन रक्ष्यो रणशिरसि पुनः सोपि नापेक्षणीयः
 ॥ १३९ ॥ क्रतौ विवाहे व्यसने रिपुक्षये यशस्करे कर्मणि मित्र-
 संग्रहे ॥ प्रियासु नारीष्वधनेषु बंधुषु धनव्ययस्तेषु न गण्यते बुधैः
 ॥ १४० ॥ स्वाम्यमात्यश्च राज्यञ्च कोशं दुर्गं वलं सुहृत् ॥ एताव-
 दुच्यते राज्यं सत्त्वबुद्धिव्यपाश्रयम् ॥ १४१ ॥ संधिविग्रहयानानि
 संस्थितिः संश्रयस्तथा ॥ द्वैधीभावश्च भूपानां पट्टुणाः परिकी-
 र्तिताः ॥ १४२ ॥ उत्साहस्य प्रभोर्मित्रस्यैवं शक्तित्रयं जगुः ॥
 आत्मनः सुहृदश्चैव तन्मित्रस्योदयास्त्रयः ॥ १४३ ॥ सामदानभेद-
 दंडा इत्युपायचतुष्टयम् ॥ हस्त्यश्वरथपादाताः सेनांगं स्याच्चतुष्ट-
 यम् ॥ १४४ ॥ दुष्टाविनीतशत्रूणां भयकृद्बन्धुसन्निभम् ॥ शस्त्रधार-
 णमौजस्यं रक्षोविद्युद्ब्रह्मापहम् ॥ १४५ ॥ वर्षानिलरजोधर्महिमा-
 दीनां निवारणम् ॥ राज्यलक्ष्मीगृहं वर्ण्यं चक्षुष्यं छत्रधारणम्
 ॥ १४६ ॥ चामरं श्रीकरं दिव्यं राज्यशोभाकरं परम् ॥ सिंहासनं
 सुखैश्वर्यकरं लोकानुरंजनम् ॥ १४७ ॥ सुमनोवररत्नानां धारणं
 दिव्यरूपकृत् ॥ पापालक्ष्मीप्रशमनं चंदनाद्यनुलेपनम् ॥ १४८ ॥
 स्नानं नाम मनःप्रसादजननं दुःस्वप्नविध्वंसनं शौचस्त्रयायतनं
 मलप्रकृषणं संवर्द्धनं तेजसाम् ॥ रूपोद्योतकरं मदप्रशमनं कामस्य
 चाप्यायनं नारीणां च मनोहरं श्रमहरं स्नाने दशैते गुणाः ॥ १४९ ॥

तांबूलं मुखरोगनाशनिपुणं संवर्द्धनं तेजसो नित्यं जाठरवाहिवृद्धि-
 जननं दुर्गन्धदोषापहम् ॥ वक्रालंकरणं प्रहर्षजननं वृद्धनृ-
 पाग्रेरणे कामस्यायतनं समुद्रवकरं लक्ष्म्याः सुखस्यास्प-
 दम् ॥ १५० ॥ देवतातिथिविप्राणां पूजनं पापनाशनम् ॥
 लोकद्वयेऽपि सुखकृद्दानधर्मयशस्करम् ॥ १५१ ॥ सुतभृत्यसुहृद्भै-
 रिस्वामिसद्गुरुदैवते ॥ एकैकोत्तरतो वृद्ध्या श्रीशब्दायत्र मूर्द्धनि
 ॥ १५२ ॥ अनुगंतुं सतां वर्त्म कृत्स्नं यदि न शक्यते ॥ स्वल्पमप्य-
 नुगंतव्यं मार्गस्थो नावसोदति ॥ १५३ ॥ प्रत्यहं प्रत्यवेक्षेत नरश्च-
 रितमात्मनः ॥ किञ्च मे पशुभिस्तुल्यं किञ्च सत्पुरुषैरिति ॥ १५४ ॥
 सद्भिरेव सहासीत सद्भिः कुर्वीत संगतिम् ॥ सद्भिर्विवादं मैत्रीं च ना-
 सद्भिः किञ्चिदाचरेत् ॥ १५५ ॥ न द्विपंति न याचंते परनिदां न कु-
 र्वते ॥ अनाहूता न गच्छंति तेनाश्मानो हि देवताः ॥ १५६ ॥ पठ-
 तो नास्ति मूर्खत्वं जपतो नास्ति पातकम् ॥ मौनिनः कलहो नास्ति
 न भयं चास्ति जाग्रतः ॥ १५७ ॥ गतेऽपि वयासि ग्राह्या विद्या सर्वा-
 त्मना बुधैः ॥ यद्यपि स्यान्न फलदा सुलभा साऽन्यजन्मनि ॥ १५८ ॥
 यदीच्छसि वशीकर्तुं जगदेकेन कर्मणा ॥ परापवादसस्येभ्यो गां
 चरंतीं निवारय ॥ १५९ ॥ वाङ्माधुर्याद्याति लोके प्रियत्वं वाक्पा-
 रुप्याद्याति लोकेऽप्रियत्वम् ॥ किं तद्व्यं कोकिलेनोपनीतं को
 वा लोके गर्दभस्यापराधः ॥ १६० ॥ यस्य चाप्रियमन्विच्छेत्तस्य
 कुर्यात्सदा प्रियम् ॥ व्याधा मृगवधं कर्तुं गीतं गायंति सुस्वरम्
 ॥ १६१ ॥ प्रहारिष्यन्प्रियं ब्रूयात्प्रहृत्यापि प्रियोत्तरम् ॥ अपि चा-
 स्य शिरश्छित्त्वा रुद्याच्छेत्तथापि च ॥ १६२ ॥ नालसाः प्राप्नु-
 वन्त्यर्थं शठा न च मायिनः ॥ न च लोकरवाद्गीता न च शश्व-
 त्प्रतीक्षिणः ॥ १६३ ॥ उद्योगिनं पुरुषसिंहमुपैति लक्ष्मीर्देवं प्रमाण-
 मिति कापुरुषा वदन्ति ॥ देवं निहत्य कुरु पौरुषमात्मयोगं यत्ने

कृतेऽपि न हि सिध्यति कोऽत्र दोषः ॥ १६४ ॥ उद्यमेनैव सिध्यन्ति
 कार्याणि न मनोरथैः ॥ न हि मुक्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे
 मृगाः ॥ १६५ ॥ उत्थाय हृदि लीयन्ते ह्यलसानां मनोरथाः ॥ वा-
 लवैधव्यदग्धानां कुलस्त्रीणां कुचा इव ॥ १६६ ॥ नोदन्वानर्थिता-
 मेति न चांभोऽपि प्रपूर्यन्ते ॥ आत्मा तु पात्रतां नेयः पात्रमायाति
 संपदः ॥ १६७ ॥ विद्यते न स हि कश्चिदुपायः सर्वलोकपरितोष-
 करो यः ॥ सर्वथा स्वहितमाचरणीयं किं करिष्यति जनो बहुजल्पः
 ॥ १६८ ॥ काकतालीययोगेन यदनात्मवति क्षणम् ॥ करोति
 प्रणयं लक्ष्मीस्तंदस्यास्त्रीत्वचापलम् ॥ १६९ ॥ यो यमर्थं प्रार्थ-
 यते तदर्थं घटते च यः ॥ अवश्यं तदवाप्नोति न चेच्छान्तो निवर्तते
 ॥ १७० ॥ मित्रस्वजनबन्धूनां बुद्धेर्धैर्यस्य चात्मनः ॥ आपन्निक-
 पपापाणे नरो जानाति सारताम् ॥ १७१ ॥ दुःस्थैरपि निजैरेव
 प्रावृतं शोभतेऽखिलम् ॥ जीर्णवरेणापि घृतं हृष्टे कार्पटमर्हति
 ॥ १७२ ॥ चिंतनीया हि विषदामादावेव प्रतिक्रिया । न कूपखननं
 युक्तं प्रदीप्ते वह्निना गृहे ॥ १७३ ॥ वरं दारिद्र्यमन्यायप्रभवाद्दि-
 भवादिह ॥ कृशताभिमता देहे पीनता न तु शोफतः ॥ १७४ ॥
 गावो दूरप्रचारेण हिरण्यं लाभलिप्तया ॥ स्त्री विनश्यति रूपेण
 ब्राह्मणो राजसेवया ॥ १७५ ॥ अतिदानाद्गर्लिवर्द्धो नष्टो मानात्सु-
 योधनः ॥ विनष्टो रावणो लौल्यादति सर्वत्र वर्जयेत् ॥ १७६ ॥ हा-
 स्येन यादवा नष्टा हास्येनैव च कौरवाः ॥ हास्येन रावणो नष्ट-
 स्तस्माद्धास्यं विवर्जयेत् ॥ १७७ ॥ धनमस्तीह वाणिज्ये
 किञ्चित्तत्कर्पणेऽपि च ॥ सेवया किञ्चिदस्तीह भिक्षायां नैव
 किञ्चन ॥ १७८ ॥ स्पृशन्नपि गजो हन्ति जिघ्रन्नपि भुजंगमः ॥ हसन्न-
 पि नृपो हन्ति मानयन्नपि दुर्जनः ॥ १७९ ॥ जानन्ति पशवो
 गंधाद्रेदाज्जानन्ति वाडवाः ॥ चारज्जानन्ति राजानश्चक्षुर्भ्यामितरे ज-

नाः ॥ १८० ॥ सपक्षो लभते काको वृक्षस्य विविधं फलम् ॥ प-
 क्षहीनो मृगेन्द्रोऽपि भूमिसंस्थो निरीक्षते ॥ १८१ ॥ सपक्षो ल-
 भते लक्ष्यं गुणमुक्तोऽपि मार्गणः ॥ न लक्ष्यं हि विपक्षश्चेद्गुणै-
 रापूर्य्यते यदि ॥ १८२ ॥ युक्तियुक्तं प्रगृह्णीयाद्बालादपि विच-
 क्षणः ॥ खेरविषये वस्तु किन्न दीपः प्रकाशयेत् ॥ १८३ ॥ कठिनं
 वा मधुरं वा प्रस्तुतवचनं मनोहारि ॥ वामे गर्दभनादश्चित्तप्रीत्यै
 प्रयाणेषु ॥ १८४ ॥ समयप्रोक्ता वाणी गुणगणरहिताऽपि शोभते
 पुंसाम् ॥ रतिसमये रमणीनां भूषाहानिस्तु भूषणं भवति
 ॥ १८५ ॥ वृथा वृष्टिं समुद्रेषु वृथा तृप्तस्य भोजनम् ॥ वृथा
 दानं धनाढ्यस्य वृथा पण्डे विभूषणम् ॥ १८६ ॥ अजायु-
 द्धमृषिश्चाद्धं प्रभाते मेघडंबरम् ॥ दंपत्योः कलहश्चैव परिणामे न
 किञ्चन ॥ १८७ ॥ सप्तैतानि न पूर्य्यते पूर्य्यमाणान्यपि क्वचित् ॥
 ब्राह्मणोऽग्निर्यमो राजा समुद्रमुदरं गृहम् ॥ १८८ ॥ वस्त्रं गां च
 बहुक्षीरां जलपात्रमुपानहौ ॥ औषधं बीजमाहारं संक्रीणीत यथामु-
 यात् ॥ १८९ ॥ अर्थनाशं मनस्तापं गृहे दुश्चरितानि च ॥
 मानं चैवापमानञ्च मतिमान्न प्रकाशयेत् ॥ १९० ॥ अवृत्तिकं
 त्यजेद्देशं वृत्तिं सोपद्रवां त्यजेत् ॥ त्यजेन्मायाविनं मित्रं धनं
 प्राणहरं त्यजेत् ॥ १९१ ॥ सौहृदेन परित्यक्तं निस्स्नेहं खल-
 वत्त्यजेत् ॥ सोदरं भ्रातरमापि किमुतान्यं पृथग्जनम् ॥ १९२ ॥ य-
 न्निमित्तं भवेद्धोके त्रासो वा दुःखमेव वा ॥ आयासो वा यतो मूलं
 तदेकांगमपि त्यजेत् ॥ १९३ ॥ त्यजेदेकं कुलस्यार्थं ग्रामस्यार्थं कुलं
 त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मार्थं पृथिवीं त्यजेत् ॥ १९४ ॥ चल
 त्येकेन पादेन तिष्ठत्येकेन पण्डितः ॥ नासमीक्ष्य परं स्थानं पूर्वमाय-
 तनं त्यजेत् ॥ १९५ ॥ न गणस्याग्रतो गच्छेत्सिद्धे कार्ये
 समं फलम् ॥ यदि कार्यविपत्तिः स्यान्मुखगस्तत्र हन्यते ॥ १९६ ॥

पंच यत्र न विद्यते न तत्र दिवसं वसेत् ॥ धनिकः
 श्रोत्रियो राजा नदी वैद्यस्तु पंचमः ॥ १९७ ॥ अनायके न
 वस्तव्यं न वसेद्बहुनायके ॥ आत्मनः शांतिमन्विच्छन्न
 वसेद्बालनायके ॥ १९८ ॥ गुरुलाघवमर्थानां प्रारंभे कर्मणां
 फलम् ॥ यथावद्यो न जानाति स बालः प्रोच्यते बुधैः ॥ १९९ ॥
 जन्मना ब्राह्मणो ज्ञेयः संस्काराच्च द्विजो भवेत् ॥ वेदाभ्यासाच्च
 विप्रः स्याद्विभिः श्रोत्रिय उच्यते ॥ २०० ॥ सर्वे यत्र विनेतारः सर्वे
 पंडितमानिनः ॥ सर्वे महत्त्वमिच्छन्ति तद्वृद्धमवसीदति ॥ २०१ ॥
 नहीदृशं च सबलं त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ दया मैत्री च भूतेषु दानं
 च मधुरा च वाक् ॥ २०२ ॥ विवादो धनसंबन्धो याचनं स्त्रीषु संगतिः ॥
 आदानमग्रतः स्थानं मैत्रीभंगस्य हेतवः ॥ २०३ ॥ बालसखित्व-
 मकारणहास्यं स्त्रीषु विवादमसज्जनसंगम् ॥ गर्दभयानमसंस्कृतवाचं
 विजहि पडेतौल्लघुताहेतून् ॥ २०४ ॥ दर्शितानि कलत्राणि गृहे सु-
 त्तमशंकितम् ॥ कथितानि रहस्यानि सौहृदं किमतः परम् ॥ २०५ ॥
 न मातारि न दायादे न सौदर्येषु बंधुषु ॥ विश्रंभस्तादृशः
 पुंसां यादृङ्गिरे निरंतरम् ॥ २०६ ॥ शोकदुःखारातित्राणं
 प्रीतिविश्रंभभाजनम् ॥ केन रत्नमिदं सृष्टं मित्रमित्यक्षर-
 द्वयम् ॥ २०७ ॥ दुःखेन श्लिष्यते मित्रं श्लिष्टं दुःखेन भिद्यते ॥
 मित्रश्लिष्टा तु या प्रीतिः सा दुःखैकप्रदायिनी ॥ २०८ ॥
 ययोरेव समं वित्तं ययोरेव समं कुलम् ॥ तयोर्मैत्री विवाहश्च न
 तु पुष्टविपुष्टयोः ॥ २०९ ॥ चिबुके यस्य रोमाणि न वक्षसि न
 गंडयोः ॥ तेन मैत्री न कर्तव्या यदि निर्मानुषं जगत् ॥ २१० ॥
 सरलयोः सखिसख्यमुदाहृतं तरलयोर्वटनैव न जडयते ॥ यदि भ-
 वेत्तरले सरलेन वा न चिरमस्ति धनुःशरयोरिव ॥ २११ ॥ दाने
 तपसि शौर्ये च यस्य न प्रथितं यशः ॥ विद्यायामर्थलाभे वा त-

स्य जन्म निरर्थकम् ॥ २१२ ॥ परोपकारशून्यस्य धिक्कृतमुप्यस्य
 जीवितम् ॥ जीवन्ति पशवो येषां चर्माप्युपकरिष्यति ॥ २१३ ॥
 यर्जाव्यते क्षणमपि प्रथितैर्मनुष्यैर्विज्ञानविक्रमयशोभिरभग्रमानम् ॥
 तन्नामजीवनफलं प्रवदन्ति संतः काकोऽपि जीवाति चिरं बलि-
 मेव भुङ्क्ते ॥ २१४ ॥ अधिकारपदं प्राप्य नोपकारं करोति यः ॥
 अकारस्तत्र लुप्येत कस्य द्वित्वं प्रजायते ॥ २१५ ॥ किं तेन
 जातु जातेन मातुर्योविनहारिणा ॥ आरोहति न यः स्वस्य वंशस्या-
 ग्रं ध्वजो यथा ॥ २१६ ॥ अजातमृतमूढेभ्यो मृतोऽजातः सुतौ
 वरम् ॥ यतस्तौ स्वल्पदुःखाय यावज्जीवं जडो दहेत् ॥ २१७ ॥
 न पुत्रः पितरं द्वेष्टि स्वभावात्स्वस्य रेतसः ॥ ब्राह्मणानां हि विद्वे-
 षी जायतेऽन्यस्य रेतसः ॥ २१८ ॥ यस्सुतः पितरं द्वेष्टि तं वि-
 द्यादन्यरेतसः ॥ यस्तु नारायणं द्वेष्टि तं विद्यादन्यरेतसः ॥ २१९ ॥
 किं कुलेन विशालेन शीलमेवात्र कारणम् ॥ क्रमयः किं न जायते
 कुसुमेषु सुगंधिषु ॥ २२० ॥ न पुत्रत्वेन पूज्यन्ते गुणैरासाद्यते प-
 दम् ॥ रवेर्व्यापारमादत्ते प्रदीपो न पुनः शशी ॥ २२१ ॥ अधमा
 मातुलैः ख्याताः श्वशुराच्चाधमाधमाः ॥ उत्तमा आत्मना
 ख्याताः पित्रा ख्यातास्तु मध्यमाः ॥ २२२ ॥ ज्येष्ठो भ्राता पितृ-
 समो मृते पितरि सर्वदा ॥ सर्वेषां वृत्तिदाता स्यात्स ह्येतान्पारि-
 पालयेत् ॥ २२३ ॥ कनिष्ठास्तं नमस्येरन्सर्वे छंदानुवर्तिनः ॥ तमे-
 व पुत्रा जीव्येरन्यथैव पितरं तथा ॥ २२४ ॥ विभागे च समाना-
 स्ते पितुर्द्रव्यस्य केवलम् ॥ लघोः पूर्वतरो यस्तु गुरुः स हि निग-
 द्यते ॥ २२५ ॥ ऋणशेषश्चाग्रिशेषः शत्रुशेषस्तथैव च ॥ पुनः
 पुनः प्रवर्धेत तस्माच्छेषं न रक्षयेत् ॥ २२६ ॥ कुभोज्येन दिनं नष्टं
 कुकलेत्रेण शर्वरी ॥ कुपुत्रेण कुलं नष्टं तत्रष्टं यन्नदीयते ॥ २२७ ॥
 चतुरः सृजताः पूर्वमुपायास्तेन वेधसा ॥ न सृष्टः पञ्चमः कोऽपि गृह्य-

ते येन योषितः ॥२२८॥ स्त्रियस्तु यः कामयते सन्निकर्षं च गच्छ-
 ति ॥ ईपत्प्रकुरुते सेवां तं तमिच्छन्ति योषितः ॥ २२९ ॥ यदैव
 भर्ता जानीयान्मंत्रमूलपरां स्त्रियम् ॥ उद्विजेत तदैवास्याः सर्पाद्वे-
 श्मगतादिव ॥ २३० ॥ जल्पन्ति सार्द्धमन्येन पश्यन्त्यन्यं सविभ्रम-
 म् ॥ हृदये चिंतयन्त्यन्यं न स्त्रीणामेकतो रतिः ॥ २३१ ॥ नाग्नि-
 स्तृप्यति काष्ठानां नापगानां महोदधिः ॥ नांतकः सर्वभूतानां न
 पुंसां वामलोचना ॥ २३२ ॥ स्थानं नास्ति क्षणं नास्ति नास्ति
 प्रार्थयिता नरः ॥ तेन नारद नारीणां सतीत्वमुपजायते ॥ २३३ ॥
 सुवेपं पुरुषं दृष्ट्वा भ्रातरं यदि वा सुतम् ॥ योनिः क्लिद्यति नारीणां
 सत्यं सत्यं हि नारद ॥२३४॥ सा भार्या या प्रियं ब्रूते स पुत्रो यत्र
 निर्वृतिः ॥ तन्मित्रं यत्र विश्वासः स देशो यत्र जीविका ॥ २३५ ॥
 लक्ष्म्या परिपूर्णोऽहं न भयं ते मोहनिद्रैषा ॥ परिपूर्णस्यैवेदोर्भवति
 भयं सिंहिकासूनोः ॥२३६॥ अतिपरिचयादवज्ञा संततगमनादनाद-
 रो भवति ॥ लोकः प्रयागवासी कूपे स्नानं समाचरति ॥ मलये
 भिल्लपुरं ध्रुवद्वन्द्वनतरुर्मिधनं कुरुते ॥ २३७ ॥ इति वा ॥ सन्निकर्षो
 मनुष्याणामनादरणकारणम् ॥ गां हि त्वा यथान्यां भस्तत्रत्यो
 याति शुद्धये ॥ २३८ ॥ व्रजत्यधः प्रयात्युच्चैर्नरः स्वैरेव चेष्टितैः ॥
 अधः कूपस्य खनक ऊर्ध्वं प्रासादकारकः ॥ २३९ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते
 पुरुषस्त्यजेन्निद्रामतन्द्रितः ॥ नरं प्रातः प्रबुद्धं हि श्रयाति श्रीगुणाश्रया
 ॥२४०॥ नोत्तरस्यां प्रतीच्यां च कुर्वीत शयने शिरः ॥ शय्याविपर्यया
 द्रुर्भो दितेः शक्रेण दारितः ॥ २४१ ॥ न कुर्यात्परदारेच्छां विश्वासं
 स्त्रीषु वर्जयेत् ॥ हृतो दशास्यः सीतार्थे हतः पत्न्या विदूरथः ॥२४२॥
 न मद्यव्यसनक्षीवः कुर्याद्भार्तादिविष्टवम् ॥ वृष्णयो हि ययुः क्षीवा-
 स्तृणप्रहरणैः क्षयम् ॥ २४३ ॥ दानं न त्वाश्रिते दद्यात् पश्चात्ताप-
 वान्भवेत् ॥ बलिनात्मार्षितो बंधे दानशेषस्य शुद्धये ॥ २४४ ॥

ब्राह्मणान्नावमन्येत ब्रह्मशापोऽतिदुःसहः ॥ तक्षकामौ गतः कोपा-
 द्ब्राह्मणस्याभिमन्युजः ॥ २४५ ॥ दंभारंभोद्यतं कर्म नाचरेदिह नि-
 प्फलम् ॥ ब्राह्मणादंभलब्धास्त्रविद्या कर्णस्य निष्फला ॥ २४६ ॥
 न स्त्रीजितः प्रमूढः स्याद्वाढरागवशीकृतः ॥ पुत्रशोकादशरथो जीवं
 जायाजितोऽत्यजत् ॥ २४७ ॥ क्षिपेद्वाक्यशरान्वोरात्र पारुष्य-
 विप्लुतान् ॥ वाक्पारुष्यरूपा चक्रे भीमः कुरुकुलक्षयम् ॥ २४८ ॥
 परेषां क्लेशदं कुर्यान्नपैशुन्यं प्रभुप्रियम् ॥ पैशुन्येन गतौ राहोश्च-
 द्राकौ भक्षणीयताम् ॥ २४९ ॥ कुर्यान्नीचजनाभ्यस्तां न याश्चां
 मानहारिणीम् ॥ बलेः प्रार्थनया प्राप लघुतां पुरुषोत्तमः ॥ २५० ॥
 क्रूरैः क्रूरतरैर्लुब्धैर्न कुर्यात्प्रीतिसंगतिम् ॥ वसिष्ठस्याऽहरद्वेनुं
 विश्वामित्रो निमंत्रितः ॥ २५१ ॥ तीव्रे तपसि लीनानामिन्द्रियाणां
 न विश्वसेत् ॥ विश्वामित्रोऽपि सोत्कण्ठो मेनकावशमागतः ॥ २५२ ॥
 भक्तं रक्तं सदासक्तं निर्दोषं न परित्यजेत् ॥ रामस्त्यक्त्वा सर्तीं सीतां
 शोकशल्याकुलोऽभवत् ॥ २५३ ॥ न क्रोधात्तु विधानस्य भीमाच्छिक्षे
 द्विधेयताम् ॥ निपीतभ्रातृरुधिरः प्रपानिदां वृकोदरः ॥ २५४ ॥
 वर्जयेद्दिन्द्रियजये निर्जने जननीमपि ॥ पुत्रीकृतोऽपि प्रद्युम्नः कामितः
 शंवरस्त्रिया ॥ २५५ ॥ प्रभुप्रसादे विश्वासं न कुर्यात्स्वप्नसंनिभे ॥
 नन्देन मंत्री निक्षिप्तः शकटो लोहबंधने ॥ २५६ ॥ न लोकायतवादेन
 नास्तिकः स्याददैवतः ॥ हरिर्हिरण्यकशिपुं जघान स्तंभनिर्गतः
 ॥ २५७ ॥ अत्युन्नतपदारूढः पूज्यान्नैवापमानयेत् ॥ नहुषः शक्र-
 तां प्राप्य च्युतोऽगस्त्यापमानतः ॥ २५८ ॥ हितोपदेशं शृणुयात्कु-
 र्वीत च यथोदितम् ॥ विदुरोक्तमकृत्वाभूत्कौरवः शोकभाजनः
 ॥ २५९ ॥ न पुत्रायत्तपेथैर्यं कुर्यादार्यः कथंचन ॥ पुत्रार्पितप्रभु-
 त्वेन धृतराष्ट्रस्तृणोपमः ॥ २६० ॥ श्रुतिस्मृत्युक्तमाचारं न त्यजेत्सा-
 धुसेवितम् ॥ दैत्यानां श्रीवियोगोऽभूत्सत्यधर्मक्रियामुचाम् ॥ २६१ ॥

नदीनां च नखीनां च शृंगिणां शस्त्रपाणिनाम् ॥ विश्वासो नैव कर्त-
 व्यः स्त्रीषु राजकुलेषु च ॥ २६२ ॥ न कुर्यादभिचारेच्छां वश्या-
 दिकुहकक्रियाम् ॥ लक्ष्मणेनेद्रजित्कृत्याभिचारसमये हतः
 ॥ २६३ ॥ व्याकुलेऽपि महोत्पातैः स्मरेद्विष्णुं सदा हृदि ॥ शरत-
 लपगतो भीष्मः सस्मार गरुडध्वजम् ॥ २६४ ॥ संदेहो वैष्णवे मा-
 र्गे न कार्याऽन्येः कुदर्शनैः ॥ रामप्रभावमद्यापि पाथोधौ पश्य से-
 तुताम् ॥ २६५ ॥ अध्वा जरा मनुष्याणामनध्वा वाजिनां जरा ॥
 असंभोगो जरा स्त्रीणां मालिन्यं वसनज्वरा ॥ २६६ ॥ अविधेयो
 भृत्यजनः शठानि चित्राण्यदायकः स्वामी ॥ अविनयवती च भार्या
 मस्तकशूलानि चत्वारि ॥ २६७ ॥ दौर्मन्यावृत्तिर्विनश्य-
 ति यतिः संगतसुतो लालनाद्विप्रोऽनध्ययनात्कुलं कुतनया-
 च्छीलं खलोपासनात् ॥ मैत्री चाप्रणयात्समृद्धिरनयात्स्नेहः प्रवा-
 साश्रयाद्धीर्धर्माद्यनवेक्षणादपि कृपिस्त्यागात्प्रमादाद्धनम् ॥ २६८ ॥
 कोऽर्थान्प्राप्य न गर्वितो विपयिणः कस्यापदोऽस्तंगताः स्त्रीभिः
 कस्य न खंडितं भुवि मनः को नाम राज्ञां प्रियः ॥ कः कालस्य
 न गोचरांतरगतः कोर्थी गतो गौरवं को वा दुर्जनवागुरानिपतितः
 क्षेमेण जातः पुमान् ॥ २६९ ॥ कृत्रिमे धैर्यं मद्यपे तत्त्वचिंता सर्पे
 क्षांतिः स्त्रीषु कामोपशांतिः ॥ काके शौचं द्यूतकारे च सत्यं राजा
 मित्रं केन दृष्टं श्रुतं वा ॥ २७० ॥ मांसं मृगाणां दशनं गजानां
 मृगद्विषां चर्म फलं द्रुमाणाम् ॥ स्त्रीणां हि रूपञ्च नृणां हिरण्यमेते
 गुणा वैरिकरा भवन्ति ॥ २७१ ॥ स्तब्धस्य नश्यति यशो वि-
 पमस्य मैत्री नष्टक्रियस्य कुलमर्थपरस्य धर्मः ॥ विद्यावलं व्यस-
 निनः कृपणस्य सौख्यं राज्यं प्रमत्तसचिवस्य नराधिपस्य ॥ २७२ ॥
 शाठ्येन मित्रं कपटेन धर्मः परोपतापेन समृद्धिभावम् ॥ सुखे सु-
 विद्यां पुरुषेण नारीं तांछन्ति ये व्यक्तमपंडितास्ते ॥ २७३ ॥ धातु

वाते च वित्ताशा मोक्षाशा कौलिके मते ॥ जामातरि च पुत्राशा
 त्रयमेतन्निरर्थकम् ॥ २७४ ॥ राजा घृणी ब्राह्मणः सर्वभक्षी स्त्री
 चावश्या दुष्टबुद्धिः सहायः ॥ प्रेप्यः प्रतीपोऽधिकृतः प्रमादी त्या-
 ज्या इमे यश्च कृतं न वेत्ति ॥ २७५ ॥ वैद्यं पानरतं नरं कुपाठेत्
 स्वाध्यायहीनं द्विजं युद्धे कापुरुषं हयं गतरयं मूर्खं परिव्राजकम् ॥
 राज्यं बालनृपं च मंत्ररहितं मित्रं छलान्वेपि यद्भार्या यौवनगर्वितां
 पररतां मुञ्चति ये पण्डिताः ॥ २७६ ॥ वृक्षं क्षीणफलं त्यजन्ति
 विहगाः शुष्कं सरः सारसा निर्द्रव्यं पुरुषं त्यजन्ति गणिका भ्रष्टं
 नृपं मंत्रिणः ॥ पुष्पं पर्युषितं त्यजन्ति मधुपा दग्धं वनांतं मृगाः
 सर्वः कार्यवशाज्जनोऽभिरमते कः कस्य वा बल्लभः ॥ २७७ ॥
 त्यजति भयमकृतपापं मित्रं च शठः प्रमादिनं विद्या ॥ ह्रीः कामि-
 नमलसं श्रीः क्रूरं स्त्री दुर्जनं लोकः ॥ २७८ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ
 लोके सुखिनौ न कदाचन ॥ यश्चाधनः कामयते यश्च कुप्यत्यनी-
 श्वरः ॥ २७९ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके स्वर्गस्योपरि तिष्ठतः ॥
 प्रभुश्च क्षमया युक्तो दरिद्रश्च प्रतापवान् ॥ २८० ॥ द्वाविमौ पु-
 रुषौ लोके न भूतौ न भविष्यतः ॥ प्रार्थितो यश्च कुरुते यश्च
 नार्थयते नरम् ॥ २८१ ॥ द्वाविमौ पुरुषौ लोके शिरःशूलकरो
 परोऽगृहस्थो यो निरारंभो यतिश्च सपरिग्रहः ॥ २८२ ॥ द्वाविमा-
 वंभसि क्षेप्यौ गाढं बद्धा गले शिलाम् ॥ धनिनं चाप्रदातारं दरिद्रं
 चातपस्विनम् ॥ २८३ ॥ संतश्चेदमृतेन किं यदि खलः सत्काल-
 कूटेन किं दातारो यदि कल्पशाखिभिरलं यद्यर्थिनः किं तृणैः ॥
 किं कर्पूरशलाकया यदि दृशोः पंथानमेति प्रियः संसारे-
 ऽपि सतीन्द्रजालमपरं यद्यस्ति तेनापि किम् ॥ २८४ ॥ लोभ-
 श्चेदगुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किम्पातकैः सत्यं चेत्तपसाऽपि
 किं शुचिमनो यद्यस्ति तीर्थेन किम् ॥ सौजन्यं यदि किं गुणैः

स्वमहिमा यद्यस्ति किं मंडनैः सद्विद्या यदि किं धनैरपयशो यद्य-
 स्ति किं मृत्युना ॥ २८५ ॥ मित्रं स्वच्छतया रिपुं नयवलैर्लुब्धं
 धनैरीश्वरं कार्येण द्विजमादरेण युवतीं प्रेम्णाऽतितीव्रं स्तवैः ॥
 वंधुं क्षांततया गुरुं प्रणतिभिर्मूर्खं कथाभिर्वुधं विद्याभी रसिकं रसेन
 सकलं शीलेन कुर्व्याद्रिशम् ॥ २८६ ॥ वाजी चारुगातिः शशांकध-
 वलं छत्रं प्रियाः पृष्ठतः प्रोतुंगस्तनमंडला विजयिनो भृत्याः पुरः
 पंचपाः ॥ तांबूलं प्रचुरं सखा स चतुरः संपद्यते चेत्पथि प्राहुस्त-
 त्कटकप्रयाणमितरत्प्राणप्रयाणं बुधाः ॥ २८७ ॥ जवो हि सतेः
 परमं विभूषणं त्रपांऽगनायाः कृशता तपस्विनः ॥ द्विजस्य विद्या नृ-
 पतेरपि क्षमा पराक्रमः शस्त्रवलोपजीविनाम् ॥ २८८ ॥ वासः शुभ्र-
 मृतुर्वसंतसमयः पुष्पं शरन्मालती धानुष्कः कुसुमायुधः परिमलः
 कास्तूरिकोऽस्त्रं धनुः ॥ वाणी तर्करसोज्ज्वला प्रियतमा श्यामा
 वयो नूतनं मार्गः शांभव एव पञ्चमलया गीतिः कविर्विह्वलः
 ॥ २८९ ॥ शत्रुर्दहति संयोगे वियोगे मित्रमप्यहो ॥ उभयोर्दुःखदायित्वं
 को भेदः शत्रुमित्रयोरित्यलम् ॥ एवमश्वशास्त्रं गजशास्त्रं शिल्पि-
 शास्त्रं सूपकरणशास्त्रं चतुःपष्टिकलाशास्त्रं चेतिनानाशास्त्रं शोलिहा-
 त्रादि नानामुनिभिः प्रणीतं तस्य च सर्वस्य लौकिकतत्तत्प्रयोजन-
 भेदो द्रष्टव्यः ॥ एवमष्टादश विद्यास्त्रयीशब्देनोक्तास्तथा सांख्यशा-
 स्त्रं भगवता कपिलेन प्रणीतम् ॥ अथ त्रिविधदुःखात्यंतनिवृत्तिर-
 त्यंतपुरुषार्थ इति षडध्यायम् । तत्र प्रथमेऽध्याये विषया निरूपिताः ।
 द्वितीयेऽध्याये प्रधानकार्याणि । तृतीये विषयेभ्यो वैराग्यम् । चतुर्थेऽ-
 ध्याये विरक्तानां पिंगलाकुररादीनामाख्यायिका । पंचमे परपक्ष-
 निर्जयः । षष्ठे सर्वार्थसंक्षेपः । प्रकृतिपुरुषविवेकज्ञानं सांख्यशास्त्रप्रयो-
 जनम् । तथा योगशास्त्रं भगवता पतंजलिना प्रपंचितमथ योगानु-
 शासनमित्यादिपादचतुष्टयात्मकम् ॥ तत्र प्रथमे पादे चित्तवृत्ति-

निरोधात्मकः समाधिरभ्यासवैराग्यरूपश्च तत्साधनं निरूपितम् । द्वि-
 तीयेपादे विक्षिप्तचित्तस्य समाधिसिद्धयर्थं यमनियमासनप्राणायाम-
 मप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयोऽष्टांगानि निरूपितानि । तृतीयपादे
 योगविभूतयश्चतुर्थपादे कैवल्यमिति ॥ विजातीयप्रत्ययस्यैव निरोध-
 द्वारेण निदिध्यासनसिद्धिः प्रयोजनम् । तथा पाशुपतं शास्त्रं भगवता
 पशुपतिना पशुपाशविमोक्षणायाथातः पाशुपतं योगविधिं व्याख्या-
 स्याम इत्यादिपञ्चाध्यायैर्विवेचितम् ॥ तत्राध्यायपञ्चकेनापि कार्यरूपो
 जीवः पशुः कारणं पशुपतिरीश्वरो योगः पशुपतौ चित्तसमाधानं वि-
 धिर्भस्मना त्रिपवणस्नानादिर्निरूपितो दुःखांतसंज्ञको मोक्षश्च प्रयो-
 जनम् ॥ इत एव कार्यकारणयोगविधिदुःखांता इत्याख्यायन्ते ॥
 एवं वैष्णवं नारदादिभिः कृतं पञ्चरात्रम् ॥ तत्र वासुदेवसं-
 कर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाश्चत्वारः पदार्था निरूपिताः ॥ भगवान्वा-
 सुदेवः परमेश्वरः सर्वकारणं तस्मादुत्पद्यते संकर्षणाख्यो
 जीवस्तस्मान्मनःप्रद्युम्नस्तस्मादनिरुद्धोऽहंकारः सर्वे चैते
 भगवतो वासुदेवस्यांशभूतास्तदभिन्ना एवेति भगवतो वासुदेवस्य
 मनोवाक्यायवृत्तिभिरभिध्यानं कृत्वा कृतकृत्यो भवतीति निरूपि-
 तम् ॥ एवं वैष्णवं मंत्रशास्त्रमखिलमपि पञ्चरात्रांतर्गतमेव ॥ वामा-
 गमन्तु शास्त्रबाह्यमेव ॥ तदेवं दर्शितः प्रस्थानभेदः सर्वेषां संक्षेपेण
 त्रिविध एव प्रस्थानभेदस्तत्रारंभवाद एकः परिणामवादो द्वितीयः
 विवर्त्तवादस्तृतीयः पार्थिवाप्यतैजसवायवीयाश्चतुर्विधाः परमा-
 णवो व्युत्क्रादिक्रमेण ब्रह्मांडपर्यन्तं जगदारभन्तेऽसदेव कार्यं कारण-
 व्यापारादुत्पद्यते इति तार्किकाणां प्रथमः । मीमांसकानां च सत्त्वर-
 जस्तमोगुणात्मकं प्रधानमेव महदादिक्रमेण जगदाकारेण परिणमते ।
 पूर्वमपि सूक्ष्मरूपेण सदेव कार्यं कारणव्यापारेणाभिव्यज्यते इति
 द्वितीयः पक्षः । सांख्ययोगपाशुपतानां ब्रह्मणः परिणामो जगदिति

वैष्णवाः । स्वप्रकाशपरमानंदाद्वितीयं ब्रह्म स्वमायावशान्मिथ्यैव
जगदाकारेण कल्पते इति तृतीयपक्षो ब्रह्मवादिनां सर्वेषां प्रस्थान-
कर्तृणां च । विवर्तवादे च पर्यवसानेनाद्वितीये परमेश्वर एव वेदान्तप्र-
तिपाद्ये तात्पर्यं न हि ते मुनयो भ्रान्ताः सर्वज्ञत्वात्तेषां किन्तु
बहिर्विषय एव प्रवणानामापाततः परमपुरुषार्थे प्रवेशो न संभव-
तीति नास्तिक्यनिवारणाय तैः प्रस्थानभेदा दर्शितास्तत्र तेषां
तात्पर्यमबुद्धा वेदविरुद्धेऽप्यर्थे तेषां तात्पर्यमुत्प्रेक्षमाणास्तत्तन्मत-
मेवोपादेयत्वेन गृह्णन्तो जना ऋजुकुटिलपथजुषो भवंतीति न
सर्वेषामृजुमार्गे एव प्रवेशो न वा पर्यवसानेऽपि परमेश्वरप्राप्तिरंतः-
करणशुद्धिवशेन पश्चादृजुमार्गाश्रयणादेव तत्प्राप्तिः । ऋजुमार्गस्तु
भागवतधर्माश्रयणमेव सध्रीचीनो ह्ययं पंथा इति श्रीशुकोक्तेः । एष
एव हि लोकानां शिवः पंथाः सनातनः ॥ यं पूर्वं चानुसंतस्थुर्यत्र
देवो जनार्दन इति भागवतोक्तेश्चायानास्थाय नरो राजन्न स्वखलेन
पतेदिहेति योगेश्वरोक्तेश्चातथा च सर्वेषां मार्गाणां साक्षात्परंपरया वा
परमात्मैव यथा ऋजुकुटिलपथजुषां सरितां समुद्र एव गम्य इति ।
यथा ऋजुपथजुषां गंगानर्मदादीनां साक्षादेव समुद्रो गम्यः कुटिलप-
थजुषां यमुनासरख्यादीनां गंगाद्वारा समुद्र एव गम्य इति । एवं
वेदांतवाक्यश्रवणादिनिष्ठानां साक्षात्त्वंगम्योऽन्येषां तु सांख्यानुया-
यिनां तार्किकाणां चतुर्विंशतितत्त्वद्रव्यादिसप्तपदार्थविविक्तात्मज्ञा-
नेन मीमांसाधर्मशास्त्रेतिहासपुराणानुयायिनां तत्तच्छास्त्रोदितक-
र्मानुष्ठायिनामन्तःकरणशुद्धिद्वारा कामशास्त्रानुयायिनां तु विष-
यानुभवविरक्तानां वैराग्यद्वाराऽऽयुर्वेदस्य तु तपोयज्ञार्चनादिष्वा-
रोग्यस्यैव योग्यत्वेन तत्संपादनद्वारा धनुर्वेदस्य निजधर्मत्वात्क्ष-
त्रियाणामन्तःकरणशुद्धिद्वारा शिल्पनीत्यादिविद्यानुयायिनामपि
यथाकथंचिदंतःशुद्धिद्वारैव शाक्तसौरगाणपतादीनां तु तेऽपि मामे-

व कौन्तेय भजन्तेऽविधिपूर्वकम् 'इति गीतोक्तद्वारा परंपरया वैष्ण-
वत्वद्वारेणैव घंटाकर्णादिषु दृष्टत्वात् ॥ वैष्णवानां तु साक्षादेव नन्द-
नन्दने परानुरागरूपाद्वैतनिष्ठानां साक्षादेव परमात्मा गम्यस्तथैव
प्रह्लादादिषु दृष्टत्वात् । साहित्यनिष्ठानामप्युज्ज्वलनीलमण्युक्तप्रका-
रेण परमात्मैव गम्योऽस्तीति ॥ अत एवोक्तं शिवरहस्योक्तमाहि-
म्राख्यस्तवे पुष्पदन्तेनापि 'त्रयी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्ण-
वमिति प्रभिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति च ॥ रुचीनां वै-
चित्र्यादृजुकुटिलनानापथजुषां नृणामेको गम्यस्त्वमसि पयसामर्णव
इव ॥ ' इति कृतं प्रपंचेन ॥ प्रकृतमनुसरामः । मातृकागतवर्ण-
घटितशब्दस्मृत्यैव ब्रह्मणापि सर्वा सृष्टिरुत्पादिता ।
तदुक्तं मनुस्मृतौ । सर्वेषां समानानि कर्माणि च पृथ-
क्पृथक् । वेदशब्देभ्य एवादौ पृथक्संस्थाश्च निर्ममे ॥ इति ।
अस्यार्थः । स परमात्मा हिरण्यगर्भरूपेणावस्थितः सर्वेषां नामानि
गोजातेर्गौरिति अश्वजातेरश्व इति कर्माणि ब्राह्मणस्याध्ययनादीनि
क्षत्रियस्य प्रजारक्षादीनि पृथक्पृथक् यस्य पूर्वकल्पे यान्यभूवन्
आदौ सृष्ट्यादौ वेदशब्देभ्य एवावगम्य निर्मितवान् । भगवता व्यासे-
नाऽपि वेदमीमांसायां वेदपूर्वकैव जगत्सृष्टिव्युत्पादिता । तथा च
शारीरकसूत्रम् । शब्द इति चेन्नातः प्रभवात्प्रत्यक्षानुमानाभ्याम् ।
अस्यार्थः । देवानां विग्रहवत्त्वे वैदिके वस्वादिशब्दे देवतावाचिनि
विरोधः स्याद्वेदस्यादिमत्वप्रसंगादिति चेन्नास्ति विरोधः । कस्मा-
दतः शब्दादेव जगतः प्रभवादुत्पत्तेः । प्रलयकालेऽपि सूक्ष्मरूपेण
परमात्मनि वेदराशिः स्थितः स इह कल्पादौ हिरण्यगर्भस्य पर-
मात्मन एवं प्रथमदेहिभूतेर्मनस्यवस्थांतरमनापन्नः सुषुप्तप्रबुद्धस्ये-
व प्रादुर्भवति । तेन प्रदीपस्थानीयेन सुरनरतिर्यगादिप्रविभक्तं जग-
त् अभिधेयभूतं निर्मिमीते । कथमिदं गम्यते । प्रत्यक्षानुमानाभ्यां

श्रुतिस्मृतिभ्यामित्यर्थः । प्रत्यक्षं श्रुतिरनपेक्षत्वात् । अनुमानं स्मृ-
तिरनुमीयमानश्रुतिसापेक्षत्वात् । तथा च श्रुतिः । एत इति वै प्र-
जापतिर्देवानसृजतासृग्रमिति मनुष्यानिंदव इति पितृंस्तिरः पवित्र-
मिति ग्रहानाशव इति स्तोत्रं विश्वानीति शस्त्रमिति अतिसौभगेत्य-
न्याः प्रजा इति तथा स मनसा वाचं मिथुनं समभवदिति । अस्यार्थः ।
एते असृग्रमिंदवस्तिरः पवित्रमाशवः विश्वान्यभिसौभगेत्येतन्मंत्र-
स्थपदैर्देवादीन्स्मृत्वा ब्रह्मा ससर्ज तत्रैतच्छब्द इन्द्रियाधिष्ठातृदेव-
स्मारकः असृग्रशब्द असृक्शब्दवाच्यरुधिरप्रधानदेहरमणमनुष्य-
स्मारकः । इंदुमंडलमध्यवर्तिपितृस्मारक इन्दुशब्दः । पवित्रं सोमं
स्वमध्ये तिरस्कुर्वतां धारयतां ग्रहाणां तिरःपवित्रशब्दः स्मारकः ।
ऋचोऽशुवतां स्तोत्राणां गानस्वनरूपाणामाशवः शब्दः स्मारकः ।
विश्वदेवशंसनशस्त्राणां विश्वशब्दः स्मारकः । अभिसौभगेतिशब्दो
निरतिशयसौभाग्यवाचकः ॥ प्रजानां स्मारक इति सप्रजापतिर्मनसा
सह वाचं मिथुनभावं समभवत्समभावयत् । तत्प्रकाशितां सृष्टिं
मनसालोचितवानिति यावत् । स्मृतिस्तु सर्वेषां तु सनामानित्या-
दिका मन्वादिप्रणीतैव पृथक्संस्थाश्चेति लौकिकीश्चव्यवस्थाः ॥
कुलालस्य घटनिर्माणं कुर्विंदस्य पटनिर्माणमित्यादिका विभागेन
निर्मितवानित्यर्थः । चमत्कारचंद्रिकायां तु पंचभूतग्रहादिसृष्टिरपि
मातृकात एवोक्ता पद्यनिर्माणप्रकरणे । तथा हि । वर्णानामुद्भवः पश्चाद्व्य-
क्तिः संख्या ततः परम् । भूतबीजविचारश्च ततो वर्गग्रहा अपीत्या-
रभ्य एतत्सर्वमविज्ञाय यदि पद्यं वदेत्कविः ॥ केतकारूढकपिवद्भवे-
त्कंटकपीडितः ॥ इति ॥ कारणात्पञ्चभूतानामुद्भूता मातृका यतः । अतो
भूतात्मका वर्णाः पंच पंचविभागतः । वाय्वग्निभूजलाकाशाः पञ्चाश-
ष्टिपयः क्रमात् । पंच ह्रस्वाः पंच दीर्घा विद्वन्ताः संधयस्तथा ॥ तत्र स्वरे
भ्यः सूर्योयं कवर्गेभ्यस्तुलोहितः । चवर्गप्रभवः काव्यष्टवर्गादुधसंभवः ॥

तवर्गोत्थः सुरगुरुः पवर्गोत्थः शनैश्वरः । यवर्गजोऽयं शीतांशुरिति
सप्तग्रहाः क्रमादिति ॥ किं बहुना व्यासादिभिस्तपोयोगबलान्मातृका-
त एव तत्तच्छास्त्राण्याविर्भावितानि । तदुक्तमातपोयोगप्रभावेण चक्रे
वेदविभाजनम् । इतिहासपुराणानि व्यासो नारायणः स्वयम् ॥
गौतमं रूपमास्थाय न्यायशास्त्रं जगौ हरिः । मातृकामेव निर्म-
थ्य काणादश्च विशेषकम् ॥ मातृकामेव निर्मथ्य धृत्वा जैमिनि-
रूपकम् । व्यरचत्पूर्वमीमांसां सर्वभूतात्मको हरिः ॥ छन्दःशास्त्रं
योगशास्त्रं शब्दशास्त्रमथापि वा । पतंजलिमुनिर्भूत्वा विचार्य च
मुहुर्मुहुः ॥ मातृकामेव व्यवदद्योगमास्थाय नैपुणम् । कापिलं रूप-
मास्थाय सांख्यं नारायणोऽब्रवीत् ॥ मातृकामेव संवीक्ष्य लोका-
नां हितकाम्यया । वात्स्यायनेन रूपेण कामशास्त्रं तथा जगौ ॥
बहुना किमिहोक्तेन तत्तद्रूपेण माधवः । तत्तच्छास्त्रं तत्र तत्र प्रा-
दुश्चक्रे युगादिषु ॥ मातृकैव चतुर्वेदी सांगोपांगा समीरिता । मा-
तृकैव पुराणानीतिहासश्चैव मातृका । मातृकातो जगज्जातं मातृ-
कायां प्रलीयते । यावद्भागविषयं तावन्मातृकायां स्थितं पुरा ॥
वटबीजाच्च वटवत्प्रादुर्भूतं ततः पुनः । मातृका सर्वकल्पेषु ह्येकैवा-
विकृता सदा ॥ न किञ्चिद्वस्तु विकृतिमेति कल्पांतरेषु वै । सूर्या-
चंद्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् ॥ सर्ववस्तुतथात्वे हि श्रुति-
रेवोपलक्षणम् ॥ कालिकापुराणेऽपि । पुरा कल्पे यथा वृत्तं प्रति-
कल्पं तथैव तु । प्रवर्त्तत इति । तथा ब्रह्मवैवर्त्ते प्रथमोऽंशे प्रतिक-
ल्पं कृष्णचरितमेकमेवोततान्यथेति नारदप्रश्ने । प्रतिकल्पं त्वे-
कमेव चरितं नात्र संशयः । इति ब्रह्मण उत्तराच्च मातृकाऽपि सर्वक-
ल्पेष्वेकरूपैवाकिञ्चित्कदाचिद्भेदोऽपि भवेत्कल्पांतरे मुन इत्युक्ते-
र्मातृकाविकारेषु पुराणादिषु किञ्चिद्भेदोऽपि भवति । मातृका तु ब्रह्म-
वदविकृतैवेति तत्त्वम् । मातृकावैभवं वक्तुं साकल्येन नर्हिश्वरः ।
सहस्रास्योऽपि काऽन्येषां वार्ताज्ञानां नृणामिह ॥ कृपाकटाक्षतः

श्रुतिस्मृतिभ्यामित्यर्थः । प्रत्यक्षं श्रुतिरनपेक्षत्वात् । अनुमानं स्मृ-
तिरनुमीयमानश्रुतिसापेक्षत्वात् । तथा च श्रुतिः । एत इति वै प्र-
जापतिर्देवानसृजतासृग्रमिति मनुष्यानिदव इति पितृंस्तिरः पवित्र-
मिति ग्रहानाशव इति स्तोत्रं विश्वानीति शस्त्रमिति अतिसौभगेत्य-
न्याः प्रजा इति तथा स मनसा वाचं मिथुनं समभवदिति । अस्यार्थः ।
एते असृग्रमिदवास्तिरः पवित्रमाशवः विश्वान्यभिसौभगेत्येतन्मंत्र-
स्थपदैर्देवादीन्स्मृत्वा ब्रह्मा ससर्ज तत्रैतच्छब्द इन्द्रियाधिष्ठातृदेव-
स्मारकः असृग्रशब्द असृक्शब्दवाच्यरुधिरप्रधानदेहरमणमनुष्य-
स्मारकः । इंदुमंडलमध्यवर्तिपितृस्मारक इन्दुशब्दः । पवित्रं सोमं
स्वमध्ये तिरस्कुर्वतां धारयतां ग्रहाणां तिरःपवित्रशब्दः स्मारकः ।
ऋचोऽश्रुवतां स्तोत्राणां गानस्वनरूपाणामाशवः शब्दः स्मारकः ।
विश्वदेवशंसनशस्त्राणां विश्वशब्दः स्मारकः । अभिसौभगेतिशब्दो
निरतिशयसौभाग्यवाचकः ॥ प्रजानां स्मारक इति सप्रजापतिर्मनसा
सह वाचं मिथुनभावं समभवत्समभावयत् । तत्प्रकाशितां सृष्टिं
मनसालोचितवानिति यावत् । स्मृतिस्तु सर्वेषां तु सनामानीत्या-
दिका मन्वादिप्रणीतैव पृथक्संस्थाश्चेति लौकिकीश्चव्यवस्थाः ॥
कुलालस्य घटनिर्माणं कुर्विदस्य पटनिर्माणमित्यादिका विभागेन
निर्मितवानित्यर्थः । चमत्कारचंद्रिकायां तु पंचभूतग्रहादिसृष्टिरपि
मातृकात एवोक्ता पद्यनिर्माणप्रकरणे । तथाहि । वर्णानामुद्भवः पञ्चाद्य-
क्तिः संख्या ततः परम् । भूतबीजविचारश्च ततो वर्णग्रहा अपीत्या-
रभ्य एतत्सर्वमविज्ञाय यदि पद्यं वेदत्कविः ॥ केतकारूढकपिवद्भवे-
त्कंटकपीडितः ॥ इति ॥ कारणात्पञ्चभूतानामुद्भूता मातृका यतः । अतो
भूतात्मका वर्णाः पंच पंचविभागतः ॥ वाय्वग्निभूजलाकाशाः पञ्चाश-
ष्टिपयः क्रमात् । पंच ह्रस्वाः पंच दीर्घा विद्वन्ताः संधयस्तथा ॥ तत्र स्वरे
भ्यः सूर्योयं कवर्गेभ्यस्तुलोहितः । चवर्गप्रभवः काव्यएवर्गादुधसंभवः ॥

जाहिरात ।

श्रीमहाभारत सटीक मोटे अक्षरका ।

महर्षि श्रीवेदव्यास प्रणांत और पंचमवेद संज्ञा होनेसे विशेष प्रशंसा करना निरर्थक है ये वही पुस्तक गणपतकृष्णाजीके छापेकी है जो पूर्वकालमें ८० । ६० रुपयेकी मिलताथा उसीकी हमने सब लेकर ४० रुपयेमें देते हैं. टपाँल महसूल ६ रु० अलग है; परंतु अब थोड़ी पुस्तकें रह गई हैं, महाभारतके प्रेमीलोगोंको शीघ्र लेना चाहिये कुछ कालके पीछे मूल्य अधिक होजायगा. ऐसा ग्रंथ उत्तम छपनेकी आशा कमती है—लीजिये. ट० खर्चा सहित मूल्य पैंतालीस ही ४५ रुपये हैं.

मिताक्षरा(धर्मशास्त्र)पद योजना तात्पर्यार्थ भाषाटीका ।

इस असारसंसारमें मर्यादा स्थितीके हेतु अनेक प्राचीन आचार्याका मत लेकर “आचार” “व्यवहार” प्रायश्चित्त” नामक तीनभागोंमें महर्षि याज्ञवल्क्यजीने भारतवर्षके चतुर्वर्णोंके नीति-पूर्वक स्वधर्ममें तत्पर रहनेके हेतु रचनाकी. आचाराध्यायमें गर्भाधानसे लेकर मरण पर्यन्तके समस्त संस्कार, सबजातियोंकी उत्पत्ति, ब्राह्मणादि चतुर्वर्णोंके धर्माचरण, आठ प्रकारके विवाहोंके लक्षण, भक्ष्याभक्ष्य पदार्थोंका विवेक, दानलेनेदेनेकी विधि, श्राद्ध तथा नवग्रहोंकी शान्ति, राजाओंके धर्माचरण वर्णित हैं ।

शुकसागर अर्थात् श्रीमद्भागवत भाषा ।

इसमें शंका सम्प्रधान और अनेकानेक दृष्टांत इतिहास तथा उत्तमोत्तम दोहा चौपाई भजन कवित्त मिश्रित सुंदर वार्तिक प्राकृत भाषामें बड़े २ अक्षरोंमें छपी है. आजपर्यंत ऐसी उत्तम पुस्तक अन्यत्र कहीं नहीं छपी. कीमत ढाक महसूल सहित १२ रु. १० आ० है. प्रतीकके ठिये छोकाकाभी ढाढेगये हैं ॥

किंभूतैः पद्मानृतै रम्यैर्मनोहरैः । किंविशिष्टो हरिः नहिः नह्यते
 बध्यते वाकृतंत्या सर्वे येन स नहिः । णह बंधने कर्मणि किरौणा
 दिकः । 'तस्य वाक्तंती' इत्यादिश्रुतेः । पुनः परः पिपत्तिं पालय-
 ति लोकाङ्कामैः पूरयति वेति परः । पृ पालनपूरणयोरतोऽच् । पुनः
 रसस्य शृंगारादेः पतिर्नाथः पुनः आसमंतादियतीत्यारिः सर्वगतः ।
 ऋ गतावतो धातोरिरौणादिकः । च पुनः यो रसस्य शृंगारस्य
 वासो यस्मिंस्तं रासं रासमंडलमातत व्यस्तारीत् । अत्र चेति शेषः ।
 तनुधातुर्विस्तार एव । किंभूतं परनृतं निद्रावशेन आ ईपत् निरवसं
 सदोपमप्रियमित्यर्थः । यश्च हरिः यवान् शीलंते धारयंतीति यवशा
 मुनयस्तदर्थं शरीरमातत धृतवान् । अत्र तनुधारणे ज्ञेयः । सप्तमी तु
 निमित्ते । यवोपपदाच्छीलेढेः प्रत्ययः । मुनीनां कल्याणार्थमेव श्रीकृ-
 ण्णरूपं धृतवानिति भावः । किंभूतं शरीरं सम्यक् शेरते प्रलये सर्वे
 लोका यस्मिंस्तत् संशयम् । शेतैरच् ॥ 'यस्मिंश्च प्रलयं यांति'
 इति स्मृतेः ॥ १ ॥

अस्य ग्रंथस्य संपाठात्सर्वशास्त्रस्य निश्चितम् ॥
 अनायासेन ज्ञायेत ततो ज्ञेयः प्रयत्नतः ॥ १ ॥
 अस्य ज्ञानं विना कथं वाच्यो विज्ञोयमिति ।
 मातृकार्थापरिज्ञानात् मानं लभतेतराम् ॥
 इति विज्ञाय कृतवानिमं वंशीधरः कृत्ती ॥ २ ॥
 नाभिकंजाभिधपुरे गोकुलेन्द्रनिशान्तके ॥
 राज्ये वज्रमृगेन्द्रस्य प्रीतये गोपिकापतेः ॥ ३ ॥

समाप्तोऽय मातृकाविलासः ।

पुस्तक मिलेनका ठिकाना-

सेमराज श्रीकृष्णदास,

“श्रीवेङ्कटेश्वर” छापाखाना-(बम्बई.)

जाहिरात ।

श्रीमहाभारत सटीक मोटे अक्षरका ।

महर्षि श्रीवेदव्यास प्रणांत और पंचमवेद संज्ञा होनेसे विशेष प्रशंसा करना निरर्थक है ये वही पुस्तक गणपतकृष्णाजीके छापेकी है जो पूर्वकालमें ८० । ६० रुपयेकी मिलताथा उसीकी हमने सब लेकर ४० रुपयेमें देते हैं, टपाँल महसूल ५ रु० अलग है; परंतु अब थोड़ी पुस्तकें रह गई हैं, महाभारतके प्रेमालोगोंको शीघ्र लेना चाहिये कुछ कालके पीछे मूल्य अधिक होजायगा. ऐसा ग्रंथ उत्तम छपनेकी आंशा कमती है—लीजिये. ८० सर्चा सहित मूल्य पैंतालीस ही ४५ रुपये हैं.

मिताक्षरा(धर्मशास्त्र)पद योजना तात्पर्यार्थ भाषाटीका ।

इस असारसंसारमें मर्यादा स्थितीके हेतु अनेक प्राचीन आचार्याका मत लेकर “आचार” “व्यवहार” प्रायश्चित्त” नामक तीनभागोंमें महर्षि याज्ञवल्क्यजीने भारतवर्षके चतुर्वर्णोंके नीति-पूर्वक स्वधर्ममें तत्पर रहनेके हेतु रचनाकी. आचाराध्यायमें गर्भाधानसे लेकर मरण पर्यन्तके समस्त संस्कार, सबजातियोंकी उत्पत्ति, ब्राह्मणादि चतुर्वर्णोंके धर्माचरण, आठ प्रकारके विवाहोंके लक्षण, भक्ष्याभक्ष्य पदार्थोंका विवेक, दानलेनेदेनेकी विधि, श्राद्ध तथा नवग्रहोंकी शान्ति, राजाओंके धर्माचरण वर्णित हैं ।

शुकसागर अर्थात् श्रीमद्भागवत भाषा ।

इसमें शंका समग्रधन और अनेकानेक दृष्टांत इतिहास तथा उत्तमोत्तम दोहा चौपाई भजन कवित्त मिश्रित सुंदर वार्तिक प्राकृत भाषामें बड़े २ अक्षरोंमें छपी है. आजपर्यंत ऐसी उत्तम पुस्तक अन्यत्र कहीं नहीं छपी. कीमत डाक महसूल सहित १२ रु. १० आ० है. प्रतीकके लिये छोकांकभी डालेगये हैं ॥

जाहिरात.

भक्तमाला रामरसिकावली । .

उपरोक्त ग्रंथ में सतयुग से कलियुग पर्यन्त चारों युगों भगवद्भक्तों के जीवनचरित्र रोचक सरल दोहा चौपाई कविता छन्दों में श्रीमहाराजा साहब रीवांधिपति श्रीरघुराजसिंहदेव बहादुर जी ने रचे हैं, काव्य की रोचकता से वांचतेही हृदय भक्ति उत्पन्न होजाती है । ग्रंथ पृष्ठ ११५८ में पूर्ण है, जिल्द बंधी है । मूल्य केवल ४ रु० मात्र ॥

महाभारत सवलसिंह १८ पर्व । .

महाशयो ! आजतक यह अमूल्य ग्रंथ जहाँ तहाँ छपा, परन्तु अपूर्ण होनेसे भारतकथाभिलाषियोंका अभीष्टप्रद न हुवा । अतएव हमने वर्षोंसे ढूँढ़ते २ बहुत बड़े परिश्रमसे संपूर्ण (१८) पर्व एकत्रितकर स्वच्छतापूर्वक सुन्दर अक्षरोंमें मुद्रित की है विलायत कपड़ेकी अच्छी जिल्द बंधीहै मूल्य केवल ३ ॥ रु० मात्र रखे हैं सर्व सामान्यकी सुगमताके लिये चार भागकर मू० एक एक रु० रखवाहै.

और भी भाषाकाव्यकी नाना प्रकारकी प्राचीन नवीन पुस्तकें छपकर विक्रयार्थ प्रस्तुत हैं ।

पुस्तक मिलने का ठिकाना—

खेमराज श्रीकृष्णदास,

“श्रीवेङ्कटेश्वर” छापाखाना .

बम्बई.